

મસ્તાવના.

આ ધાતુસંગ્રહ કોશ સંસ્કૃતભાષા અને ગુર્જરભાષા ભાષાનારને ધણો ઉપયોગી છે. ગુર્જરભાષા સંસ્કૃતભાષા ઉપરથી થઈ છે તે આ કોશ જાણાવે છે. શબ્દનું મૂળ ધાતુ હોય છે, માટે શબ્દ જાણવાની પૂર્વે ધાતુ જાણવો. ત્યાર પછી ધાતુને આપ્યાત પ્રત્યય લાગીને ક્રિયાપદ બને છે. અને કૃત પ્રત્યય લાગીને નામ બને છે તે જાણવું. કેટલા ક્રિયાપદના અને કેટલા નામના અપભ્રંશ ગુર્જરભાષામાં થયા છે અને કેટલાના નથી થયા તે જાણવું. તે સહુ આ કોશમાં જાણાવ્યું છે.

ગુર્જર શબ્દોનાં મૂળ ખોળિયે છિયે ત્યારે તે મૂળ સંસ્કૃતમાં નિકળે છે. ભરત-ખંડી આર્ય લોકો પ્રથમ સંસ્કૃતભાષામાં બોલતા હતા. તેજ સંસ્કૃતભાષાનું રૂપ કાલાંતરે પલટાતાં ગુર્જરભાષા રૂપ થયું છે. “નદી કંઠે ગૌશ્વરતિ” આ વાક્યનું ગુર્જરભાષામાં જેમ નદી કાંઠે ગાય ચરે એવું રૂપ થયું; એવાંજ ખીજો વાક્યોનાં રૂપ થયાં છે. સંસ્કૃતમાં કેટલા ધાતુ છે અને તેનાં ક્રિયાપદ અને નામ કેવાં થાય છે અને તેનો ગુર્જરભાષામાં કેવો વિકાર થાય છે એ જાણવાને વાસ્તે આ કોશ ફરચો છે. જે ક્રિયાપદના તથા નામના ગુર્જરભાષામાં વિકાર નથી થયા તે નથી લખ્યા, અને થયા છે તે લખ્યા છે.

હેમચંદ્ર પંડિતે પ્રાકૃત વ્યાકરણ કરેલું છે તેમાં સંસ્કૃત શબ્દ ઉપરથી જે રીતિને અનુસરીને પ્રાકૃત રૂપ થાય છે તે રીતિના ઉત્સર્ગ લખ્યા છે, તેમાંથી જે ઉત્સર્ગ ગુર્જર શબ્દોમાં ઉપયોગના છે તે ઉત્સર્ગ એકઠા કરીને અને ઉત્સર્ગ પ્રકરણ આ કોશના અંગરૂપ લખ્યું છે. આ ઉત્સર્ગ પ્રકરણ વાંચતાં શબ્દ-વિકારની રીતિ ધ્યાનમાં આવશે.

હવે ધાતુકોશ સમજવાને અમે થોડે વિચાર લખિયે છિયે.

પાણિનીય વ્યાકરણ, હૈમ વ્યાકરણ અને બોપદેવ વ્યાકરણ આ ત્રણ વ્યાકરણોના ધાતુપાઠ જોઈ અમે આ ધાતુસંગ્રહ રચ્યો છે. પાણિનીય વ્યાકરણનો અભ્યાસ ભરતખંડમાં ધણો ચાલે છે માટે ધાતુઓના અનુબંધ અમે પાણિનીય વ્યાકરણ પ્રમાણે લખ્યા છે. વ્યાકરણોમાં અનુબંધ ઉપર કાર્યનો આધાર છે માટે ધાતુઓના અનુબંધ લખવા જોઈયે માટે અમે તે લખ્યા છે. વ્યાકરણોમાં તો ધાતુ ભેગા અનુબંધ લખેલા છે પણ અમે તો ધાતુ લખીને તેના અનુબંધ તેનીપાસે દિક્પાલ ચિન્હવચ્ચે લખ્યા છે. દૃષ્ટાંત—પાણિનીય

૪

પ્રસ્તાવના.

ધાતુ પાઠમાં કાશ્ આ પ્રમાણે અનુબંધ સહિત છે, તેમાં કાશ્ ધાતુ છે અને ક્ર અનુબંધ છે. માટે અમે કાશ્ (ક્ર) આ પ્રમાણે લખ્યું છે. જે અનુબંધને માથે (અં) આ પ્રમાણે માથે ઊભી રેખા કરી હોય તે ઉદાત્ત અનુબંધ જાણવો, અને જે અનુબંધ હેડે (અ) આ પ્રમાણે નીચે આડી રેખા કરી હોય તે અનુદાત્ત અનુબંધ જાણવો, અને જે અનુબંધને (અં) આ પ્રમાણે માથે અને હેડે રેખાઓ કરી હોય તે સ્વરિત અનુબંધ જાણવો,

આત્મનેપદી, પરસ્મૈપદી અને ઉભયપદી એવા ત્રિવિધ ધાતુ છે. તેની સંખ્યા — આ. પ. ઉ. આ પ્રમાણે નામનો આદ્યાક્ષર લખીને જાણાવી છે. સંસ્કૃતમાં ધાતુને આખ્યાત પ્રત્યય લાગતાં વચ્ચે વિકરણ પ્રત્યય પડીને અગીયાર પ્રકારનાં ક્રિયાપદ બનેછે. માટે તેમના ૧ ભ્વાદિ. ૨ અદાદિ. ૩ જુહોત્યાદિ. ૪ દિવાદિ. ૫ સ્વાદિ. ૬ તુદાદિ. ૭ ર્ધ્વાદિ. ૮ તનાદિ. ૯ ક્ર્યાદિ. ૧૦ સુરાદિ. ૧૧ કંઠ્યાદિ એવા ધાતુઓના અગીયાર ગણ કર્યા છે. તેમની સ્થાના અમે એકાદથી તે અગીયાર લગી આંકડા લખીને કરી છે. જે ધાતુ વેદમાંજ વાવરેલા છે તેમને વૈદિક ધાતુ કહેછે તે જાણાવવાને અમે દ્વિકપાલચિન્હવચ્ચે (વૈ) આ પ્રમાણે એકાક્ષર લખ્યો છે. કોઈ ધાતુ ધાતુપાઠમાં જાણ્યા નથી પણ સ્થાનોમાં જાણ્યા છે તેમને સૌલધાતુ કહેછે. તે જાણાવવાને અમે દ્વિકપાલ ચિન્હવચ્ચે (સૌ) આ પ્રમાણે એકાક્ષર લખ્યો છે. સુલુંપ વીજ ઇત્યાદિ કેટલાએક ધાતુ વ્યાકરણકારોએ સ્થાનોમાં કે ધાતુપાઠોમાં જાણ્યા નથી પણ તેઓ સંસ્કૃતમાં વવરાય છે તેમાંના ધાતુઓ જેઠલા અમારા જાણવામાં આપ્યા છે તેટલા અમે લખ્યા છે. પાણિનીય ધાતુપાઠ અને હેમચંદ્રકૃત ધાતુપારાયણ એ બેહુમાં ધાતુના સંસ્કૃતમાં જે અર્થ લખ્યાછે તે અર્થ અમે આ ગ્રંથમાં લખ્યાછે અને તેનો અર્થ ગુર્જર ભાષામાં લખ્યો છે. તેપછી ક્રિયાપદ લખ્યું છે. સંસ્કૃતમાં પરસ્મૈપદનાં ક્રિયાપદ હોયછે તેમને તિઆદિક પ્રત્યય લાગે છે, માટે અમે તેમાંનું પ્રથમ ક્રિયાપદ તિ લગાડેલુંજ વાનગી દેખાડવા લખ્યું છે. જેમ “મવતિ” આત્મનેપદનાં ક્રિયાપદ હોયછે તેમને તે આદિક પ્રત્યય લાગે છે. માટે અમે તેમાંનું પ્રથમ ક્રિયાપદ વાનગી દેખાડવા તે લગાડીને લખ્યું છે. જેમ—“અષ્ટે” ઉભયપદી એટલે બેહુપદી ક્રિયાપદ છે તેને તિ અને તે એ બેહુ લગાડ્યાં છે. તિની પાસે —આવી આડી રેખા કરીને તે લખ્યો છે. જેમ—“વચ્ચતિ”તે આ વાંચીને પચાત અને પચ્ચે એવાં બે રૂપ સમજવાં. ઘણા અક્ષર લખવાપડે નહિ માટે આડીરેખા કરવાનો સંકેત કર્યો છે. ક્રિયાપદ લખીને તેનો અર્થ ગુર્જર ભાષામાં લખ્યો છે. કોઈ ઠેકાણે કર્તા કર્માદિક લગાડીને ક્રિયાપદનું વાક્ય પણ કરીને લખ્યું છે. વાક્યમાં પ્રથમ ક્રિયાપદનો પ્રયોગ કર્યો છે. વાક્યની પા-

પ્રસ્તાવના.

૫

સેજ તેનો અર્થ ગુર્જર ભાષામાં લખ્યો છે. ધાતુ જે મિત્ હોય (મિતનું ચિન્હ (સ્)આવું કર્યું છે) તો પ્રેરણાર્થમાં તેનું રૂપ બદલાય છે. તે ક્રિયાપદનો અર્થ ગુર્જર ભાષામાં લખ્યા પછી જૌ—આ અક્ષર લખીને લખ્યું છે. સંસ્કૃત જાણનારાને આ ઉપયોગનું છે માટે લખ્યું છે. કોઈ કહેશે કે પ્રેરણાર્થ તે શું તો તે એ જે કરે છે, અને કરાવે છે એવું બોલતાં જે કરાવે છે એ રૂપ છે તે પ્રેરણાર્થ છે. એવું સંસ્કૃતનું જ પ્રેરણાર્થ રૂપ થાય છે તે લખ્યું છે. જે ક્રિયાપદનો અપભ્રંશ સંસ્કૃત ઉપરથી પ્રાકૃત થઈને પછી ગુર્જર ભાષામાં થયો છે તે આ પ્રમાણે લખ્યું છે. ઉદા—ફલતિ=ફલઈ=ફલે. એ ત્રણ રૂપોમાં પેહેલું રૂપ સંસ્કૃત છે, બીજું પ્રાકૃત છે, અને ત્રીજું ગુર્જર ભાષાનું છે.

ક્રિયાપદનો અર્થ લખ્યા પછી ધાતુને કૃત્ પ્રત્યય લાગીને જે કૃદંત રૂપ થાય છે તે લખ્યું છે. અને તેનો અર્થ દ્વિકપાલ ચિન્હ કરીને ગુર્જર ભાષામાં લખ્યો છે. જેમ—ચિત્ (જ્ઞાન), કોઈ શબ્દ સંસ્કૃત છે પણ ગુર્જરભાષામાં પ્રસિદ્ધ છે તો તેનો અર્થ લખ્યો નથી. એ ત્રણ શબ્દોનો એક અર્થ હોય તો તેટલા શબ્દોના સંખ્યા આંકડા ભરીને તેમની છેલ્લા તેમનો દિકપાલ ચિન્હમાં અર્થ લખ્યો છે. જેમ— ૧ ચેદિ; ૨ ચેદી (દાસી) ૧ ઘર; ૨ નિકૈઠ (ગરો). જે શબ્દનો સંસ્કૃત ઉપરથી પ્રાકૃત થઈને ગુર્જર ભાષામાં તેનો અપભ્રંશ થયેલો છે તે શબ્દનો અપભ્રંશ જાણવાને અમે આ પ્રમાણે લખ્યું છે. જેમ—નષ્ટઃ=નાશો=નાશો. ભોટઃ=ભોટો=ભોટો. આ ત્રણ રૂપોમાં પ્રથમ રૂપ સંસ્કૃત છે, બીજું પ્રાકૃત છે અને ત્રીજું ગુર્જર ભાષાનું છે. એ પ્રમાણે સર્વ સમજવું. કોઈ શબ્દનું પ્રાકૃત અને ગુર્જર ભાષાનું રૂપ સરખું છે તો તે શબ્દનાં બેજ રૂપ લખ્યાં છે. સગળા શબ્દોના સંસ્કૃત રૂપમાં પ્રથમા વિભક્તિના એકવચનનું જ રૂપ લખ્યું છે. કોઈ શબ્દ વ્યંજનાંત છે તેની પ્રથમા વિભક્તિના એક વચનમાં વ્યંજન જાય છે ત્યારે તેનો મૂલ શબ્દ સમજવા તે શબ્દના અર્થ લખવાની પૂર્વે તે વ્યંજન દ્વિકપાલ ચિન્હમાં લખ્યો છે. જેમ—નામ (ન્+સંસા). હવે આ ઠામે મૂલ નામન્ શબ્દ છે એવું જાણવું, એવું બીજે ઠેકાણે પણ જાણવું. કોઈ શબ્દમાં અક્ષરવિકાર એટલે અક્ષરપાલટો થઈને એ શબ્દ એક અર્થના થાય છે ત્યારે તે બે શબ્દ વચ્ચે તે અક્ષર ત્વપ્રત્યયાંત લખીને રૂપ લખ્યાં છે. જેમ—ગરઃ લલ્લે-ગલઃ (કંઠ). એક શબ્દના ઘણા અર્થ થતા હોય તો તે અર્થ આંકડા ભરીને દ્વિકપાલ ચિન્હમાં લખ્યા છે. જેમ—જાતિઃ (૧ ઉત્પત્તિ ૨ માલતી ૩ આહ્વાણાદિ). દ્વિકપાલ ચિન્હવચ્ચે લાં આવું લખીને જે શબ્દ લખ્યો હોય તે લાઠીન સમજવો, જેમ (લાંઈવિજ્ઞા) એ પ્રમાણે. ફં કરશે હોય તે ઇંએજી જાણવો.

उत्सर्ग प्रकरण.

संस्कृत शब्द बगडीने प्राकृत थया अने प्राकृत शब्द बगडीने गूर्जर शब्द थया तेनो प्रकार जाणवाने आ प्राकृत व्याकरण उपरथी उत्सर्ग प्रकरण रच्युं छे. कोई पण नियमने अनुसरीने शब्दविकार थाय छे, ए-नियम आ प्रकरणमां छे. धातुसंग्रहमां आ उपयोगमां आवे छे.

१. संस्कृत शब्दमां रहेला ऐकारनो एकार प्राकृतमां थाय छे तेज कहि गूर्जर भाषामां पण रहे छे उ०—

सं० सैन्यं वैरं वैदिकः कैलासः ऐकिकं भैरवः

प्रा० सेनं वैरं वेदियो केलासो ऐकेकं भेरवो

गु० सेन वेर वेदियो केलास ओकेक भेरव.

२. संस्कृत शब्दमां रहेला औकारनो प्राकृतमां ओकार थाय छे तेज गूर्जर भाषामां कहि रहे छे. उ०—

सं० यौवनं पौरुषं गौरं औदीच्यः सौराष्ट्रः

प्रा० जोवनं पोरुषं गोरं ओदीचो सोरष्ट्रो

गु० जेवन पोरस गोरं ओदीच सोरष्ट्रो

३. संस्कृत शब्दमां स्वरपासे असंयुक्त अने आदि विना बीजे ठामे क, ग, च, ज, त, द, प, य, व, एटला अक्षर आवे तो ते जाय छे अने तेने ठामे कहि य कारनो उच्चार थाय छे.

सं० सूकरः सागरः मरिचं राजादनः कातरः

प्रा० सूयरो सायरो मरियं रायाणो कायरो.

गु० सूयर सायर मरियुं रायणुं कायर.

सं० सपादसप्त सिंहपुरं समयः देवरः.

प्रा० सवासत्त सीहोरं सभो दियरो.

गु० सवासात सीहोर सभो दियर.

४. उपर कहेला क कारनो कहि ग कार पण थाय छे.

कर्करी = कर्गरी = करगर. काक = कागो = काग.

૨.

ઉત્સર્ગ પ્રકરણ.

૫. કાઠિ સંસ્કૃત શબ્દના ક નો સ્થાન છે.

કસતિ = કસદ = કસે. કાલઃ = કાલી = કાલી.

૬. સ્વરપાસે અસંયુક્ત અને અનાદિ ઇટલે આદિ ન હોય એવા સ્, ષ, થ, ધ, મ ઇટલા અક્ષરનો હ થાય છે.

સં૦ નસ્વરઃ મેઘઃ કથયતિ વધિરઃ શોભતે

પ્રા૦ નહરો મેહો કહદ વહિરો સોહદ

ગુ૦ નહર મેહ કહે મેહરો સોહે.

૭. સ્વરપાસે અસંયુક્ત અનાદિ ટ આવે તો તેનો ડ થાય છે.

સટી = સડી = ઝડી. પટવાસઃ = પડવાસો = પડવાસ.

૮. સ્વરપાસે અસંયુક્ત અનાદિ ઠ આવે તો તેનો ઢ થાય છે.

મઠી = મઢી = મઢી. પાઠં = પેઠં = પેઠું.

૯. કેટલા એક શબ્દમાં રહેલા દનો ડ થાય છે.

દરઃ = ડરો = ડર. દર્મઃ = ઢર્મો = ડર્મ.

૧૦. સ્વરપાસે અસંયુક્ત અનાદિ ન આવે તો તેનો ણ થાય છે.

જમનં = જમણં = જમણ. ઇંધનં = ઇંધણં = ઇંધણું.

૧૦ અ. સ્વરની પાસે અસંયુક્ત અનાદિ પ આવે તો તેનો વ થાય છે.

દીપાલી = દીવાલી = દીવાળી. તાપઃ = તાવો = તાવ.

ગોપાલઃ = ગોવાલો = ગોવાલ. વાપઃ = વાવો = વાવો.

૧૧. પદનો આઘમાં ય અક્ષર આવે તો તેનો જ થાય છે.

યાનં = જાનં = જાન. યવઃ = જવો = જવ.

યાતિ = જાદ = જાદ છે. યમઃ = જમો = જમ.

૧૨. શ અને ષ નો સ થાય છે.

શબ્દઃ = સદો = સાદ. શર્કરા = સકરા = સાકર.

પૌરુષં = પોરસં = પોરસ. પૌષઃ = પોસો = પોસ.

૧૩. અનુસ્વાર પાસે હ હોય તો તેનો ષ થાય છે.

સંહારઃ = સંધારો = સંધાર.

૧૪. ષટ્ શબ્દના ષ નો છ થાય છે.

ષટ્ = છ = છ. ષષ્ટઃ = છષ્ટો = છો.

उत्सर्ग प्रकरण.

३

१५. क्ष नो ख थाय छे, कहि छ अने क्ष पण थाय छे.
 लाक्षा = लक्खा = ८१५. द्राक्षा = दक्खा = ८१५.
 अक्षरं = अछरं = अक्षर. क्षीणं = क्षीणं = क्षीण.
१६. ष्क अने स्क ए बे संज्ञाशब्दमां होय तो तेनो ख थाय छे.
 पुष्करं = पोक्खरं = पोष्कर. स्कंधः = खंधो = प्पांध.
१७. ऋस्वनीपासे श्व अने स्त आवे तो तेनो छ थाय छे.
 पश्चिमः = पछिमो = पछिम. मत्सरः = मच्छरो = मच्छर.
१८. द्य, व्य, र्य एटला संयुक्ताक्षरनो ज्ञ थाय छे.
 अद्य = अज्जो = आज. दय्या = सेज्जा = सेज.
 कार्यं = कज्जं = काज.
१९. ध्य अने ह्यनो ज्ञ थाय छे.
 सिध्यति = सिज्झइ = सीझि. गुह्यं = गुह्यं = गुह्य.
२०. त्तनो दृ थाय छे. अने त्तनो पण दृ थाय छे.
 मृत्तिका = मट्टिआ = माटी. वर्त्तिः = वट्टि = पाट्य (दीपानी)
२१. छ ने स्थाने दृ थाय छे.
 मुष्टिः = मुट्टी = मुट्ठ. दृष्टं = दिहं = दीहु.
२२. ङ्नो ढ थाय छे.
 वृद्धः = बुडो = बुढो. वर्द्धमानः = वड्डमाणो = वढवाण.
२३. ज नो ण थाय छे.
 राज्ञी = रण्णी = राज्णी. आज्ञा = आणा = आज्ञा.
२४. स्त नो थ थाय छे.
 हस्तः = हथो = हाथ. मत्सरः = पत्थरो = पथरो.
२५. ष्पनो ष्क थाय छे.
 शष्पं = सप्पं = शप्प. बाष्पः = बप्पो = बाष्प.
२६. ष्हनो भ थाय छे.
 जिह्वा = जिम्भा = जीभ. विह्वलः = विभल्लो = पीभल.
२७. ण्ण, स्स, क्षण ए अक्षरोनो ह्ण थाय छे.
 उष्णकालः = उह्णालो = उह्णालो.
 स्नाति = ह्नाइ = हाइ. तीक्ष्णं = तिह्णं = तीण्ण.

૪

ઉત્તર્ગ પ્રકરણ.

૨૮. સંયોગની પૂર્વે ક, ગ, ટ, ડ, ત, દ, પ, શ, ષ, સ એટલા અક્ષર આવે તો તે લોપાય છે.

સં	રક્તઃ	દુઘં	ષટ્પદઃ	ખડઃ	ઉત્પલં	મુદઃ
પ્રા	રત્તો	દુદ્ધં	છપ્પઓ	ખગો	ઉપ્પલં	મોગ્ગો.
ગુ	રતો	દૂધ	છપ્પો	ખાગ	ઉપ્પલું	મોગ.
સં	સુતઃ	સ્મશાનં	ગોષ્ઠિઃ	સ્નેહઃ	સ્ત્રસા	
પ્રા	સુત્તો	મસાણં	ગોઠ્ઠિ	નેહો	નસા	
ગુ	સૂતો	મસાણુ	ગોઠ્ઠ	નેહ	નસ.	

૨૯. મ, ન, ય એટલા અક્ષર સંયોગમાં પ્રથમાક્ષર પછી હોય તો લોપાય.

યુગ્મં = જુગ્મં = જૂગ. નમઃ = નમ્મો = નામો.

શલ્યં = સહ્યં = સાધ.

૩૦. લ, વ, ર એટલા અક્ષર સંયોગમાં ડંચે કે નીચે હોય તો લોપાય.

વલ્ગં = વર્ગં = વગ. શબ્દઃ = સદ્ધો = સાદ.

અર્કઃ = અર્કો = આર્ક. ચક્રં = ચર્કં = ચાર્ક.

૩૧. શ અને ષ એ સંયુક્ત છે તેમના પૂર્વ અક્ષરમાં ર થાય.

આદર્શઃ = આરિસો = આરસો વર્ષ = વરિસં = વરસ.

૩૧. કોઈ શબ્દમાં ર્ય એવો સંયુક્તાક્ષર હોય તેના પૂર્વાક્ષરમાં ર થાય

ભાર્યા = ભારિજા = ભારજા.

૩૨. ત્ર પ્રત્યયને સ્થાને હિ થાય છે.

યત્ર = જહિ = જહિ. તત્ર = તહિ = તહિ.

કુત્ર = કહિ = કહિ. અત્ર = અહિ = અહિ.

૩૩. સંસ્કૃતમાં સ્વાર્થમાં ક પ્રત્યય થાય છે તેને સ્થાને પ્રાકૃતમાં કહિ લ

અને કહિ ડ થાય છે.

સં. નવકઃ એકકઃ અંધકઃ વત્સકઃ પુચ્છકં

પ્રા. નવલો એકલો અંધલો વચ્છડો પુચ્છડં

ગુ. નવલો એકલો આંધલો વાછડો પૂછડું.

૩૪. વક્ત્ર આદિક શબ્દોમાં પ્રથમ સ્વરને માથે અનુસ્વાર થાય છે.

વક્ત્રં = વંકં = વાંકું. વ્યસં = તસં = તાંસું. કર્કોટં = કંકોટં = કંકોટું.

ઉત્સર્ગ પ્રકરણ.

૫

૩૫. શ, ષ, સ, એ અક્ષરોમાં મળેલા ય, ર, વ, શ, ષ, સ એટલા અક્ષર હોય તો તે લોપાય અને તેની આદ્યના સ્વરને દીર્ઘતા થાય છે.

શનો ય-નશ્યતિ = નસ્યદ્ = નાસે.

શનો ર-વિશ્રામ્યતિ = વાસમદ્ = વીસમે.

શનો વ-પાર્શ્વે = પાસં = પાસું.

ષનો ય-મનુષ્યઃ = માણસો = માણસ.

ષનો ર-ઘર્ષતિ = ઘાસદ્ = ધાસે.

સનો ય-ત્રસ્યતિ = તાસદ્ = તાસે.

સનો ર-વિશ્રંભઃ = વીસંભો = વીસંભો (વિશ્વાસ)

સનો સ-નિસારઃ = નીસારો = નીસારે.

ટીકા—પ્રાકૃત ભાષામાં તો ઉપર કહેલા નિયમમાંજ સંયુક્ત અક્ષરમાંથી એક અક્ષર જતાં પૂર્વસ્વરને દીર્ઘતા થાય છે પણ ગૂર્જર ભાષામાં તો ઘણાજ સંયુક્તાક્ષરમાં એક જતાં પૂર્વ સ્વરને દીર્ઘતા થાય છે ઠ.

સં० કર્મ ધર્મ ઉત્પલં દુગ્ધં સત્ત આર્દ્રં

પ્રા० કમ્મ ધમ્મ ઉપ્પલં દુદ્ધં સત્ત અદં

ગુ० કામ ધામ ઊપલું દૂધ સાત આદું.

૩૬. શય્યા આદિક શબ્દોમાં આદિ અકારનો એકાર થાય છે.

સં० શય્યા વલીં ઉચ્ચારઃ ઉક્કરઃ

પ્રા० સેજ્જા વેલીં ઉચ્ચેરો ઉકેકો

ગુ ૨ેજ્જ વેજ્જ ઊચ્ચેરો (વિજ્જ) ઊકેકો (ઊકરેકો).

૩૭. સંયુક્ત અક્ષર હોય તેની પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ હોય તો પ્રાકૃતમાં જ્ઞસ્વ થાય છે. પછી ગૂર્જર ભાષામાં તો પૂર્વ સ્વરને દીર્ઘતા થાય છે.

સં० કાર્યં સ્વાયં વાયં બાણ્યઃ વાર્દલં

પ્રા० કર્જ્જં સ્વઝ્જં વઝ્જં વપ્પો વદલં

ગુ० કાર્જ્જ આણ્ણું વાણ્ણું વાર્ક વાદલું

૩૮. આદિ હ કારનો સંયોગપાસે હોય તો એ કાર થાય છે.

પિંડઃ = પેંડો = પેંડો. તિત્તિરિઃ = તેત્તરો = તેતરો.

૩૯. નિર ઉપસર્ગનો રૂ જાય અને નિ ના ફકારને દીર્ઘતા થાય.

નિઃસરતિ = નીસરદ્ = નીસરે.

૬

ઉત્તર્ગ પ્રકરણ.

૪૦. દ્વિ શબ્દને વિ, દુ, દો, એવા આદેશ થાય છે.

દ્વિગુણઃ = વિડણો = બમણો. દ્વિજાતિઃ = દોઆદ = ૬૫૪૬.

૪૧. સંયોગપાસે આવે તો આદિ ડનો ઓ થાય છે.

સં૦ મુદ્ધઃ મુસ્તા પુદ્ધલં કુદ્ધલઃ

પ્રા૦ મોગ્ગો મોલ્થા પોગ્ગલં કોદ્ધલો

ગુ૦ મોગ મોથ પોગલ કોદલો

૪૨. ઉપરિ અવ્યયના ડને ઠામે અ થાયછે.

સં૦ ઘોટોપરિ ઘટોપરિ શિક્વોપરિ

પ્રા૦ ઘોડાપરિ ઘડાપરિ સિક્કાપરિ

ગુ૦ ઘોડાપર ઘડાપર સીકાપર

૪૩. કેટલાએક શબ્દોમાં આદિ ક્રકારનો અ થાય છે.

ઘૃષ્ટઃ = ઘટ્ટો = ધાઠો. કૃષ્ણઃ = કળ્હો = કાળો. નૃત્યં = નચ્ચં = નાચ.

૪૪. કેટલાએક શબ્દોમાં ક્રકારનો ફકાર થાય છે.

શૃંગકં = સિંગડું = સિંગડું. દૃષ્ટં = દિષ્ટં = દીડું.

૪૫. કેટલાએક શબ્દોમાં ક્રકારનો ઉકાર થાય છે.

વૃદ્ધઃ = બુઢો = બૂઢો. પૃષ્ઠં = પુઢં = પૂઢું.

૪૬. દૃશ્વાતુના દૃનો રિ થાયછે.

સદૃક્ષઃ = સરિક્ષો = સરખો.

૪૭. અવ અને અપ ઉપસર્ગના આદિસ્વરનો પર એવા સસ્વર વ્યંજન સહિત ઓ થાયછે.

સં૦ અવચ્છાદયતિ અવદારિતઃ અપવરકઃ

પ્રા૦ ઓછોડહ ઓદાલિયો ઓવરડો

ગુ૦ ઓછોડે છે ઓદાલ્યો (ઓદો) ઓવરડે.

૪૮. ત્યનો ચ્ચ થાય છે.

નૃત્યં = નચ્ચં = નાચ. સત્યં = સચ્ચં = સાચ.

૪૯. વિંશતિ આદિક શબ્દોનો અનુસ્વાર પ્રાકૃતમાં જાય છે.

વિંશતિઃ = વીસા = વીસ. સંસ્કારઃ = સક્કારો = સકાર.

૫૦. મહારાષ્ટ્ર શબ્દમાં આદિ આકારનો અ થાયછે અને હ, ર, ની બદલી થાય છે. મહારાષ્ટ્રઃ = મરહટ્ટો = મરેઠો.

उत्सर्ग प्रकरण.

७

५१. श्यामाक शब्दना मकारमां आकार छे तेनो अ थायछे.
श्यामाक = सामओ = साभो.
५२. परापत शब्दना र मां आकार छे तेनो एकार थाय छे.
परापत = पारेवओ = पारेवो.
५३. स्वप्धातूना अकारनो ओ अने उ थाय छे.
स्वपिति = सोवइ; सुवइ = सुवे.
५४. पंक्तिवाचक आली शब्द छे तेना आनो ओ थाय छे.
आली = ओली = ओण्.
५५. किंशुक शब्दना आदि इकारनो एकार थाय छे.
किंशुक = केसुअं = कुसुं.
५६. हरिद्रा शब्दना इकारनो अकार थाय छे, आनो इ थाय विकल्पे.
हरिद्रा = हलदा = ६५६, हरिद्रा = हलदी = ६५६.
५७. बिभीतक शब्दना आदि इकारनो अकार थाय छे अने बीजा ईनो ए थाय छे
बिभीतक = बहेडओ = येडेओ (आउछे.)
५८. तित्तिरि शब्दना रिमां जे इ कार छे तेनो ओ थाय छे.
तित्तिरि = तेत्तरो = तेतरो.
५९. सिंह, त्रिशत्, विंशति शब्दना इकारनो ई थाय छे, विंशतिनो ति जाय छे.
सिंह = सीहो = सीह. त्रिशत् = तीसा = तीस.
विंशति = बीसा = बीस.
६०. नूपुर शब्दना ऊनो ए थाय छे.
नूपुर = नेउरं = नेपु२.
६१. कूष्माण्डी, तांबूल, गुडूची ए शब्दोमां ऊनो ओ थाय छे.
कूष्माण्डी = कोहली = ६०६५. तांबूल = तंबोलं = तंभोल.
गुडूची = गलोइ = गण्.
६२. स्तंभ शब्दमां स्तनो ख विकल्पे थाय छे.
स्तंभ = खंभो = थंभो.

૮

ઉત્તરર્ગ પ્રકરણ

૬૩. કપર્દ, વિછર્દ, મર્દિત, એ શબ્દોમાં ર્દનો ડુ થાય છે.

કપર્દ = કવડો = કોડો. વિછર્દ = વિછડો = વિછડો. (વ ખૂયો).

મર્દિત = મડિઓ = મડિઓ. (એક જાતનો પથર).

૬૪. પચ્ચદશ શબ્દમાં વ્વનો ન થાય છે.

પચ્ચદશ = પચ્ચરહ = પચ્ચર.

૬૫. પર્યસ્ત શબ્દમાં સ્તનો ટ્ થાય છે અને ર્ય નો ક્ષ થાય છે.

પર્યસ્ત = પલટો = પાલટો.

૬૬. ઘનો વ્વ થાય છે.

કુઘલં = કુવ્વલં = કુપલ.

૬૭. ઝર્ધ્વ શબ્દમાં સંયુક્તનો ઙ્ગ થાય છે.

ઝર્ધ્વ = ઝમ્મ = ઝમ્મ.

૬૮. કૂમાળડી શબ્દમાં ળ્મનો હ થાય અને ળ્ડનો લ થાય છે.

કૂમાળડી = કોહલી = કોહલી.

૬૯. આત્મન્ શબ્દના ત્મનો વ્વ થાય છે.

આત્મા = આપ્પા = આપ્પા.

૭૦. તામ્ અને આમ્ શબ્દના મ્મનો મ્વ થાય છે.

તામ્ = તમ્મં = તામ્મં. આમ્ = અમ્મો = આમ્મો.

૭૧. ળ્મ, સ્મ એમનો મ્હ થાય છે.

યુષ્મત્ = તુમ્હ = તમ. અસ્મત્ = અમ્હ = અમ.

૭૨. તીક્ષ્ણ શબ્દનો ન વિકલ્પે જાય છે.

તીક્ષ્ણં = તિક્ષ્ણં = તીખ્ણું. તીક્ષ્ણં = તિણં = તીણું.

૭૩. ણ્મશ્ચ અને ણ્મશાન શબ્દના આદિ અક્ષર જાય.

ણ્મશ્ચ = મંસૂ = મુહ. ણ્મશાનં = મસાણં = મસાણ.

૭૪. સ્નેહ અને અમિ શબ્દમાં સંયુક્તના પ્રથમાક્ષરમાં અ થાય.

સ્નેહઃ = સળોહો = સળેહ. અમિઃ = અગળી = અગળી.

૭૫. વારાણસી શબ્દમાં રણની બદલી થાય છે.

વારાણસી = વાણારસી = વાણારસી.

उत्सर्ग प्रकरण.

६.

७६. लघुक शब्दमा घनो ह कया पछी ह ल नो बदली थाय छे.
लघुक = हलुअं = ६५वु.
७७. भगिनी शब्दमा बहिनी एवो अपभ्रंश थाय छे.
भगिनी = बहिणी = भेहेनी.
७८. वृक्ष शब्दनो रुक्ख एवो अपभ्रंश थाय छे.
वृक्षः = रुक्खो = ३५.
७९. मलिन शब्दमा ननो ल थाय अने न जाय.
मलिनं = महलं = मेहुं.
८०. बहिस् शब्दना अकारने दीर्घता थाय छे अने सनो र थाय छे.
बहिस् = बाहिर = ५६२.
८१. गृह शब्दनो घर एवो अपभ्रंश थाय छे.
गृहं = घरं = ४२. गृहधनी = घरधणी = ४२५१.
८२. क्का प्रत्ययने स्थाने इअ थाय छे.
भामित्वा = भमिअ = ७५.
८३. इदमर्थमा संस्कृतमा जे प्रत्यय थाय छे तेने स्थाने केर आ देश थाय छे.
युष्मदीयः = तुम्हकेरो = १०३०.
अस्मदीयः = अम्हकेरो = २५३०.
८४. संस्कृतमा स्नेह ए अर्थमा नामथी तैल प्रत्यय थाय छे. तेनो एह थाय अने नामनो छेलो स्वर जाय.
फुल्लतैलं = फुल्लेहं = ४५५.
चंपतैलं = चंपेहं = २५५.
धूपतैलं = धूपेहं = ४५५.
८५. अकारांत पुल्लिङ्गे जे नाम होय तेने प्रथमा विभक्तिना एकवचननो प्रत्यय लागे तो तेनो ओ थाय छे, नामना छेडानो अ जाय छे.
घटः = घटो = ४३. नीचः = नीचो = ५३०.
पिंडारः = पिंडारो = ५३०. एरंडः = एरंडो = २३०.

૧૦

ઉત્તરગ પ્રકરણ.

૮૬. અકારાંત નામને પ્રથમા વિભક્તિનું બહુવચન લાગે છે. ત્યારે વિસર્ગ જાય છે.

ઘટઃ = ઘટા = ધડા. ઇરંડાઃ = ઇરંડા = ઐરંડા.

૮૭. મૂ ધાતુને હો એવો આદેશ થાય છે.

ભવતિ = હોઈ = હોય.

૮૮. સ્ત્રીલિંગે દીર્ઘ ઇકારાંત નામ હોય છે તેનો અપભ્રંશ નામની પ્રાકૃત ભાષામાં કહિ ઢસ્વતા થાય છે.

ગૌરી = ગોરિ = ગોરથ. ગર્મરી = ગમ્ગરિ = ગામરથ.

૮૯. સ્ત્રીલિંગે આકારાંત નામ હોય તે અપભ્રંશ નામની પ્રાકૃતભાષામાં કહિ અકારાંત થાય છે.

લાક્ષા = લક્ષ્વા = લાખ્.

સ્વસા = નસા = નસ.

રેસ્વા = રેસ્વ = રેખ્.

મિક્ષા = મિક્સ્વ = મીખ્.

૯૦. અપભ્રંશ નામની પ્રાકૃત ભાષામાં કોઈ સ્વરને સ્થાને કોઈ સ્વર થાય છે.

લશુનં = લસણં = લસણુ. શકુનઃ = સકળ = સકન.

૯૧. પ્રાકૃતમાં પળ સંસ્કૃતની પેટે સંધિકાર્ય થાય છે.

કુંભકારઃ = કુંભારો = કુંભાર. લોહકારઃ = લોહારો = લોહાર.

આ ઉદાહરણોમાં ક્ ગયા પછી અ = આ એ બેનું સંધિકાર્ય થયું.

ટીકા—પ્રાકૃતમાં સંધિકાર્ય કહિ નથી થતું પણ ગૂર્જર ભાષામાં હવળા કેટલાક વર્ષથી થાય છે.

પંડિતઃ = પંડિઓ = પંડ્યો. પૂજિતઃ = પૂજિઓ = પૂજ્યો.

સ્વંડિતઃ = સ્વંડિઓ = સ્વંડ્યો. મંડિતઃ = મંડિઓ = મંડ્યો.

ક્રિયાપદોમાં તમેયલું રૂપ પ્રાકૃતમાં તો તેવુંજ રહે છે પણ તેનો હવળા ગૂર્જર ભાષામાં તો કેટલા વર્ષથી સંધિકાર્ય કરે છે.

શોભતે = સોહદ = સોહે. સેવતે = સેવઈ = સેવે.

ફલતિ = ફલઈ = ફલે. વલતિ = વલઈ = વલે.

उत्सर्ग प्रकरण.

११

९२. गुडूची गुरुक इत्यादि शब्दोंनां आदि उकारनो अ थाय छे.
गुडूची = गलोइ = गलो. गुरुक = गुरुओ = गुरुयो.

९३. देवर शब्दमां एकारनो इकार थाय.
देवर = दिअरो = दिअर.

९४. गो शब्दना ओनो आइ थाय छे.
गौ = गाई = गाथ.

९५. नौ शब्दमां औनो आव थाय छे
नौ = नावा = नाव.

९६. त्रयोदशन् इत्यादि संख्या शब्दोंमां आदि स्वरनो पर अने सस्वर-
व्यंजन सहित ए थाय.

त्रयोदश = तेरह = तेर. त्रयोविंशति = तेवीसा = तेवीस.
त्रयस्त्रिंशत् = तेतीसा = तेतीस.

९७. कदली शब्दमां आदिस्वरनो पर अने सस्वरव्यंजनसहित ए थाय.
कदली = केली = डेल्य. कदलं = केलं = डेलुं.

९८. कर्णिकार शब्दमां इनो सस्वरव्यंजनसहित ए थाय.
कर्णिकार = कण्णरो = डण्णरो. (डूलआउ).

९९. पूतर, बदर, पूगफल ए शब्दोंमां आदि सस्वरनो पर सस्वर व्यंजन-
सहित ओ थाय.

सं० पूतरः बदरं पूगफली पूगफलं.

प्रा० पोरो बोरं पोप्फली पोप्फलं.

गु० पोरो (अलअंतु) पोअ डेइली डेइल.

१००. लवण, चतुर्गुण, चतुर्थ, मयूर, चतुर्दश ए संस्कृत शब्दोंमां आदिस्वर-
नो पर सस्वरव्यंजनसहित ओ थाय अने अउ थाय.

सं० लवणं चतुर्गुणः चतुर्थः चतुर्थी मयूरः चतुर्दश

प्रा० लोणं चोगुणो चोथो चोथी मोरो चउदस

गु० लुण्णु. योअणु योथो योथ्य. मोअ अउद

१०१. स्वरपासे असंयुक्त अनादि ड आवे तो तेनो ल थाय.
तडागः = तलाओ = तलाव. गुडः = गुलो = गोड.

૧૨

ઉત્તરગ પ્રકરણ.

૧૦૨. પ્રત્યાદિ શબ્દોમાં ત નો ડ થાય છે.

સં૦ પ્રતિપદા પતાકા બિમ્બીતકઃ હરીતકી પતતિ.

પ્રા૦ પઢિવયા પડાયા બહેડબો હરડઈ પડદ.

ગુ૦ પડવે પડાઈ બહેડે હરડે પડે.

૧૦૩. સમતિ શબ્દના ત નો ર થાય છે.

સમતિઃ = સત્તરી = સિપ્તર.

૧૦૪. અતસી અને સાતવાહન શબ્દમાં તનો લ થાય છે.

અતસી = અલસી = અળસી.

સાતવાહનઃ = સાલવાહનો = સાલવાહન.

૧૦૫. વિતસ્તિ અને વસતિ શબ્દમાં ત નો હ થાય છે.

વિતસ્તિઃ = વિહત્થો = વેહેત્ય. વસતિઃ = વસહી = વસહી (ધર).

૧૦૬. શિથિલ શબ્દના થ નો ઢ થાય છે.

શિથિલં = સઢિલં = ઢીલું.

૧૦૭. સંખ્યાવાચક શબ્દમાં દ નો ર થાય છે.

દ્વાદશ = બારહ = બાર. ત્રયોદશ = ત્રેરહ = ત્રેર.

૧૦૮. દોહદ શબ્દના દ નો લ થાય છે.

દોહદઃ = દોહલો = દોહલો (ગાબહીનો મનોરથ).

૧૦૯. ઔષધ શબ્દના ધ નો ઢ થાય છે.

ઔષધં = ઔસઢં = ઔસડ.

૧૧૦. નિંબક શબ્દના ન નો લ થાય છે.

નિંબકઃ = નિંબડો = નિંબડે.

૧૧૧. કેટલા એક શબ્દોમાં પ નો ફ થાય છે.

સં૦ પાટયાતિ પનસઃ પરુષં પાશઃ પરશુઃ

પ્રા૦ ફાડદ ફળસો ફરુસં ફાસો ફરસી.

ગુ૦ ફડે ફલુસ ફરુસું ફાસો ફરસી.

૧૧૨. પ્રભૂત શબ્દમાં પ નો બ થાય છે.

પ્રભૂતં = બહુતં = બહુત.

ઉત્તરંગ પ્રકરણ.

૧૩

૧૧૩. પાપદ્વિ શબ્દના બીજા પકારનો ર થાય છે.
પાપદ્વિઃ = પારધ્વી = પારધી.
૧૧૪. યુષ્મદ્ શબ્દના ય નો ત થાય.
યુષ્માદૃશઃ = તુમ્હારિસો = તમારાસો
૧૧૫. હરિદ્રાદિ શબ્દોમાં અસંયુક્ત ર નો લ થાય છે.
હરિદ્રા = હલદા = ૯૫૬.
૧૧૬. યષ્ટિ શબ્દમાં યનો લ થાય છે.
યષ્ટિઃ = લઠ્ઠિ = લાઠી.
૧૧૭. સ્વપ્ન શબ્દના વ નો મ થાય છે.
સ્વપ્નઃ = સિમિળો = સમથું.
૧૧૮. ભાજન શબ્દ અને રાજકુલ શબ્દના સસ્વર જનો લોપ થાય છે.
ભાજનં = ભાજં = ભાજું. રાજકુલં = રાડલં = રાવલ.
૧૧૯. ઉદુમ્બરક શબ્દનો દુ લોપાય છે.
ઉદુમ્બરકઃ = ઉમ્બરકો = ઉમરડો.
૧૨૦. ચત્વર શબ્દમાં ત્વનો ચ થાય છે.
ચત્વરં = ચચ્ચરં = ચાચર.
૧૨૧. સ્ત્રીલિંગે આકારાંત નામ કહિ ફકારાંત થાય છે.
રક્તા = રક્તી = રાતી.
ધવલા = ધોલી = ધોલી.
લંબા = લંબી = લાંબી.
વક્રા = વંકી = વાંકી.
સારા = સારી = સારી.
૧૨૨. સંસ્કૃતમાં વ્યંજનાંત શબ્દ હોય છે તેનો પ્રાકૃતમાં છેલ્લો વ્યંજન જાય છે.
ષટ્ = છ = છ.
જગત્ = જગ = જગ.
મનસ્ = મન = મન.
શિરસ્ = સિર = સિર.

હેમચંદ્ર કવિકૃત પ્રાકૃત ભાષાનું વ્યાકરણ છે તેમાંથી આ ઉપર લેખેલા ઉત્તરંગ કદાચ છે તે વાંચતાં સંસ્કૃતનાં અપભ્રંશ આ રીતિ થાય છે તે જણાય છે.

धातुસંગ્રહ.

અક્, (અ,મ્) પ. ૧. કુટિલાયાં ગતૌ. વાંકું ચાલવું, અકતિ વાંકું ચાલેછે.
જૌ- અકયતિ વાંકું ચલાવેછે.

અક્ (इ) आ. ૧. લક્ષણે. ચિન્હ—એધાણુ કરવું. અંકતે વૃષં નરઃ નર બ-
લદને આંકે છે. અંકતે = અંકદ્ = આંકે. અંકઃ = આંકો = આંકુ.
અંકકઃ = અંકકો = આંકકો. અંકિતઃ = અંકિઓ = આંકિયો. અંકની =
અંકણી = આંકણી. અંકુરઃ (કુંડું).

અંક, (उ) ૧૦. પદે લક્ષણે ચ. ૧ ડગ ભરવું. ૨ ચિન્હ કરવું. અંકયતિ— તે
ડગ ભરે છે. ૬૦ અંકઃ = આંકો = આંકુ.

અક્ષ, (ऊ) प. ૧. વ્યાપ્તૌ સંઘાતેચ. ૧ વ્યાપવું, પપ્પરાવું. ૨ એકડું થવું.
અક્ષતિ અક્ષણોતિ વિભુઃ વિભુ વ્યાપે છે. અક્ષઃ— (૧ એહેડનું ઝાડ. ૨
પાસો) અક્ષમ્. (સંચલપ્પાર) અક્ષીવમ્ (સામુદ્રલવણ) અક્ષરમ્
(૧ વર્ણ. ૨ મોક્ષ. ૩ અક્ષરા. ૪ બ્રહ્મ).

અગ્ (अ,म्) प. ૧. કુટિલાયાં ગતૌ. વાંકું ચાલવું. અગતિ વાંકું ચાલેછે. જૌ—
અગયતિ. વાંકું ચલાવે છે. અગઃ (સાપ) અગમ્ (દોચ) અગસ્તિઃ (ઋષિ)
અગરુ (અગરઅંદન).

અગ્ (इ) प. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. અંગતિ ગૃહં નરઃ નર ઘેર જાયછે. અંગારઃ=
અંગારો. અંગારકઃ (અંગળવાર). અંગમ્ = અંગ (અવયવ) ૧ અંગરિઃ. લત્વે
૨ અંગલિઃ. ૩ અંગલી (આંગળી) ૧ અંગનમ્. ૨ અંગણમ્ (આંગણું) અંગિઃ=
અંગી = આગ્ય. [લા. હમિસ્]

અગદ, प. ૧૧. નીરોગત્વે, રોગરહિત કરવું. નીરોગી કરવું. અગદયતિ રોગિણં
વૈદ્યઃ વૈદ્ય રોગીને રોગ રહિત કરેછે. અગદઃ ઔષધ. અગદંકારઃ (વૈદ્ય).

અંગ, उ. ૧૦. પદે લક્ષણે ચ. ૧ ડગ ભરવું. ૨ ચિન્હ કરવું. અંગયતિ—તે ડગ
ભરે છે, ૬૦. અંગમ્=અંગ.

धातुસંગ્રહ.

૧૫

અઘ્ (ઈ) આ. ૧. ગત્યાક્ષેપે. ગતેરાક્ષેપો નિંદા, વેગ આરંભ ઉપલંબોવા. ૧ નિંદા ચાલવું. ૨ વેગે ચાલવું. ૩ ચાલવાનો આરંભ કરવો. ૪ ચાલનો અનુભવ કરવો. અંધતે. નિંદા ચાલે છે, ૬૦.

અચ્, (ઉ) ડ. ૧. ગતૌ યાચને ચ. ૧ જવું. ૨ જાચવું. અંચતિ-તે. જાય છે, ૬૦.

અચ્, (ઈ) ડ. ૧. ગતૌ યાચને ચ. ૧ જવું. ૨ જાચવું. અંચતિ-તે. જાય છે, ૬૦.

અંચ્, (ઉ) ડ. ૧. ગતૌ યાચને ચ. ૧ જવું. ૨ જાચવું. અંચતિ-તે ગ્રામં નરઃ નર ગામ જાય છે, ૬૦.

અંચ્, (ઊ) પ. ૧. ગતિપૂજનયોઃ ૧ જવું. ૨ પૂજવું. અંચતિ, જાય છે, ૬૦. પ્રાચી (પૂર્વદિશા), અવાચી (દક્ષિણદિશા), પ્રતીચી (પશ્ચિમદિશા), ઉદીચી (ઉત્તર-દિશા). ૧ પર્યંકઃ, લત્વે ૨ પર્યંકઃ=પહ્લંગો=પલંગ.

અંચ્, (ઊ) ડ. ૧૦ વિશેષણે. વિશેષણમતિશયઃ યુણ્ણ વર્ણુવા, અર્થ ઉધાગે કરવો. અંચયતિ-તે; અર્થ વ્યક્તી કરોતીત્યર્થઃ, અર્થ ઉધાગે કરે છે.

અજ્, (અ) પ. ૧. ગતિક્ષેપણયોઃ ૧ જવું. ૨ ફેંકવું, ઊરોટવું. અજતિ. જાય છે. ૬૦. સમાજઃ પશુપિના મનુષ્યાદિ પ્રાણિસમૂહઃ; ઉદાજઃ, પક્ષિસમૂહઃ; સમજ (પશુસમૂહ); અજઃ (અકરો); અજા, (અકરી) આજેનમ્, (આમડું) અજિરમ્ (આંગણું), ૧ વ્યજઃ, ૨ વ્યજનમ્ (વીજણો).

અજ્, (ઈ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ ઘીપવું. અંજયતિ-તે. બોલે છે. ૬૦; વ્યંજયતિ-તે; વ્યંજનમ્ (પ્રોગ્રક્ષર) વ્યંજના, વ્યંજકઃ, વ્યંગ્ય.

અંજ્, (ઊ) પ. ૭. વ્યક્તિચક્ષણકાન્તિગતિષુ. વ્યક્તિઃ પ્રકટતા. ચક્ષણં ઘૃતાદિસેકઃ ૧ પ્રકટ કરવું; ૨ ઘૃતાદિકે સિંચવું, ચોપડવું; ૩ ઇચ્છવું; ૪ જવું. અનક્તિ, વ્યનક્તિ, પ્રકટ કરે છે, ૬૦. અઙ્જનમ્, નેત્રશોધક કાચલાદિ. વ્યઙ્જનમ્ (ધૃતદુગ્ધ તક તૈલાદિ ચોપડ) અમ્યઙ્જનમ્ (પાકુતેલ) નિરંજનમ્ (નિર્દોષ) અક્તઃ (ચોપડેલ) ઘૃતાક્તઃ (ધૃતે ચોપડેલ) આવ્યમ્ (ધી) વ્યક્ત (સ્પષ્ટ) અવ્યક્તઃ (અસ્પષ્ટ) વ્યક્તિઃ (સ્પષ્ટતા) અંજઃ (સ્+ચોપડ) અંજાલિઃ (જોડેલા હાથ.)

અટ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. ૧, જવું. ૨, જામવું. અટતિ. જાય છે, ૬૦. અટનમ્ (ભ્રમણ) દેશાટનમ્, પર્યટનમ્, ૧ અટવિઃ ૨ અટવી (અરણ્ય) ૧ અટનિઃ ૨ અટની (ધનુષની ગ્રેય) ૧ ઘાટિઃ ૨ ઘાટી = ઘાડિ = ઘાડ્ય. આટિઃ= આડિ = આડ્ય (જલનો એકપંખી).

૧૬

ધાતુસંગ્રહ.

અટ્ટ, (અ) આ. ૧. અતિક્રમહિંસનયો. અતિક્રમ ઉલ્લંઘનમ્. ૧ ઓલંગવું,
૨ હળવું. અટ્ટતે. ૧ ઓલંધુછે, હ૦. અટ્ટઃ, ૨ અટ્ટાલઃ ૩ અટ્ટાલકઃ (પુરુષ)
અટ્ટાલી = અડાળી.

અટ્ટ, (અ) ઉ. ૧૦, અનાદરે. અનાદર કરવો. અટ્ટતિ-તે, અનાદરે છે.
૧ અટ્ટઃ, ૨ અટ્ટા (પુરુષ).

અટ્ટ, (ઈ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. અંઠતે. જાયછે. અંઠઃ (ગમન).

અટ્ટ, (અ) પ. ૧. ઉદયમને. ઉદ્યોગ કરવો. અટ્ટતિ નરો ધનાય. નર ધન સાં
ઉદ્યોગ કરેછે. અટ્ટતિ = અટ્ટ = અડે (લાગુ રહેવું). ૧ વ્યાડઃ, લઘ્વે
૨ વ્યાલઃ (૧ સર્પ, ૨ હિંસ્રપથુ).

અટ્ટ, (અ) પ. ૧. અભિયોગે. ૧ આડ કરવી, સામું થવું. અડવું. ૨ અદભુત
પ્રમ પૂછવું. ૩ અર્જકરવી. અટ્ટતિ. સામું કરેછે, હ૦. અટ્ટઃ = આડો.
અડનમ્ (ઘલ).

અણ, (અ) પ. ૧. શબ્દે, શબ્દ કરવો. અણતિ, શબ્દ કરે છે. ૧ અણિઃ
૨ અણી (૧ પૂણો, ૨ ખીલી) અણઃ (શ્લેષ) અંડમ્ = આંડ = ઠંડું.

અણ, (અ) આ. ૪. પ્રાણને. પ્રાણનં જીવનમ્.—જવું. અણ્યતે. જીવેછે
પ્રાણઃ, પ્રાણો, પ્રાણનમ્ (જીવન).

અત્, (અ) પ. ૧. સાતત્યગમને, સાતત્યેન ગમનં, નિત્યગતિઃ નિરંતર જવું.
અવતિ વિશ્વમીશ્વરઃ, ઈશ્વર વિશ્વને નિરંતર પામેછે. આત્મા (૧+૧ જીવ,
૨ પરમેશ્વર) પદાતિઃ (પાણો.) અતિથિઃ (પ્રાહુણો) અતસી = અળસી.

અત્, (ઈ) પ. ૧. બંધને. બાંધવું. અંતતિ ચોરં રાજા. રાજા ચોરને બાંધેછે.
અંતઃ, અંતકઃ (૧ બાંધનાર, ૨ નાશકારક).

અદ્, (ઈ) પ. ૧. બંધને. બાંધવું. અંદતિ બાંધેછે. અંદઃ (બંધન) અંદૂઃ
(હાથીને પગે બાંધવાની સાંકળ.)

અદ્, (અ) પ. ૨ ભક્ષણે. ભક્ષણ કરવું, ખાવું. અત્તિ, ખાયછે અન્નમ્. ગ્રીં
ઈદ્. લાં. ઈદ્. હ૦. ઈદ્ અત્તિઃ (*પિ) અછમ્ = અછું (નિર્ભળ) અદનમ્.

અંધ, ઉ. ૧૦. દૃષ્ટયુષાતે, નેત્રનાશ કરવાં. અંધયતિ-તે, નેત્ર નાશ કરે છે.
અંધઃ = ધા = ધમ્ = અધો-ધી-ધું. અંધકારં = અંધારું. અંધુઃ (કૂવો.)

અન્, (અ) પ. ૨ પ્રાણને; પ્રાણનં, જીવનમ્, જીવવું. અનિવિ, પ્રાણિતિ. જીવેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૭

પ્રાણઃ પ્રાણી, અન્યઃ [લાઠ આત્મ્યસ્] અન્નમ્, અનઃ (સ્ + ગાડું.) અનિલઃ (વાયુ).

અન્, (અ) આ ૪. પ્રાણને. જીવવું, અન્યતે ક્લેશને મિત્રુઃ મિત્રુક ક્લેશે જીવે છે.

અન્, (ઈ) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો, બોલવું. અંબતે બાલઃ બાલ બોલે છે.

અંબા (૧ પાર્વતી, ૨ માતા) અમ્લાઃ-મ્લા-મ્લમ્. (ખાટું), અંબકમ્ (નેત્ર).
અંબકઃ (શિવ).

અંબર, પ. ૧૧ સંભરણે. રૂડી રીતે ધારણ કરવું. અંબર્યતિ મિયાં મિયઃ પ્રિય પ્રિયાનું ધારણ પોષણ કરે છે.

અમ્, (ઈ) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. અંમતે શબ્દ કરે છે. અંમઃ (સ્તંબલ).

અમ્, (અ) પ. ૧ ગતૌ. જવું. અમ્મતિ જાય છે. અમ્મમ્ = આમ (મેધ).

અમ્મકમ્ (અમ્મક), અમ્મિઃ (હોડી ચલાવતાં પાણી કાપવાની લાકડાની કોદાળી આમલી).

અમ્, (અ) પ. ૧. ગતિશબ્દસંમક્તિષુ. સંમક્તિર્મજનમ્. ૧ જવું, ૨ શબ્દ કરવો,

૩ બજવું, સેવવું. અમતિ જાય છે. ૬૦. આમઃ-મા-મમ્ (કાચું), અંતઃ. આઘઃ =

અંબો = આંખો. ૧ અંત્રમ્, ૨ અંત્રકમ્ = આંત્રું. અમત્રમ્ (વાસણ).

અંશઃ, અંમઃ (સ્ + પાણી), અંહઃ (સ્ + પાણી), અંબા (૧ પાર્વતી, ૨ માતા).

અંગમ્ (શરીર). અંબરમ્ (વસ્ત્ર). અમિત્રઃ (રાત્રી).

અમ્, (અ) ડ. ૧૦. રોગે. પીડવું. આમયતિ-તે જ્વરઃ શરીરમ્. રોગ શરીરને પીડે છે. ૧ આમઃ. ૨ આમયઃ (શિગ), અર્ચમા (મન + ઋચ).

અય્, (અ) આ. ૧ ગતૌ. જવું. અયતે, *પલાયતે. જાય છે. ૧ અયનમ્,

૨ પલાયનમ્ (ગમન). ઉદયઃ, ઉદયનમ્, દક્ષિણાયનમ્, ઉત્તરાયનમ્, અયઃ (સ્ + લોહકુંડ), સહાયઃ (સેવક), ઉપાયનમ્ (લાંચ), પારાયણમ્ (સકલાધ્યયન).

અરર્, (અ) પ. ૧૧. આરાકર્મણિ આરા, પ્રતોદઃ તત્કરણકં કર્મ આરાકર્મ

આર ધોત્રવી. પરાણો ધોત્રવો. અર્યતિ રથો રથી પરાણો ધોત્રે છે.

અર્ક, (અ) ડ. ૧૦. સ્તવને તપનેચ. ૧ સ્તુતિ કરવી. ૨ તાપ કરવો, ઉન્નું કરવું
અર્કયતિ-તે સ્તુતિ કરે છે. ૬૦. અર્કઃ (ઋચ).

અર્ઘ, (અ) પ. ૧. મૂલ્યે. મૂલ કરવું, અર્ઘતિ મૂલ કરે છે. અર્ઘઃ (મૂલ્ય),

સમર્ઘમ્ = (સૌંધું), મહાર્ઘમ્ (મોંધું), અનર્ઘઃ (અમૂલ્ય).

અર્ચ, (અ) પ. ૧. પૂજાયાં દીપ્તૌ ચ ૧ પૂજવું, સેવવું. ૨ દીપવું, ચળકવું અર્ચતિ =

અર્ચહ = અર્ચ્યે. અર્ચ્યઃ (પૂજ્ય), અર્ચા (પૂજા), અર્ચનમ્ (પૂજન). અર્ચિતઃ =

અર્ચિઓ = અર્ચ્યો. અર્કઃ (સૂર્ય), અર્ચિઃ (૧ દીપ્તિ, ૨ જ્વાલા).

*પરા ઉપસર્ગનો રનો લ.

૧૮

ધાતુસંગ્રહ.

અર્ચ, (અ) ડ. ૧૦ પૂજાયામ્. પૂજવું. અર્ચયતિ-તે પૂજે છે. અર્ચતિ, અર્ચા' અર્ચનમ્, અર્ચિતઃ = અર્ચિઓ = અરચી.

અર્જ, (અ) પ. ૧. અર્જને. અર્જન કરવું, કમાવું. અર્જતિ ધનમ્ ધન કમાય છે. ૧ અર્જનમ્, ૨ ઉપાર્જનમ્ (કમાવું), અર્જનઃ (૧ પાંડવ, ૨ અર્જુનશૂર). ૩ ઘોડું, ૪ તૂણ, ૫ જીવ (સરલ).

અર્જ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રતિયન્ને અર્જને ચ. પ્રતિયન્નઃ સંસ્કારઃ. ૧ સુધારવું, ૨ મેળવવું. અર્જયતિ-તે સુધારે છે. અર્જયતિ-તે દ્રવ્યમ્ ધન કમાય છે. અર્જનમ્, ઉપાર્જનમ્, અર્જિતમ્.

અર્થ, આ. ૧૦. ઉપયાન્ત્રાયામ્. માગવું, જાચવું. અર્થયતે, અર્થાપયતે જાચે છે. અર્થઃ (૧ ધન, ૨ વાચ્ય, ૩ પ્રયોજન). ૧ અર્થના. ૨ પ્રાર્થના (જાચના).

અર્દ, (અ) પ. ૧. પીડાગતિયાચનેષુ. ૧ પીડવું, ૨ જવું. ૩ જાચવું. અર્દતિ સાધું દુષ્ટઃ દુષ્ટ સાધુને પીડે છે. અર્દતિ તીર્થ મુનિઃ મુનિ તીર્થને જાચે છે. શરદ્ધનં નાર્દતિ ચાતકોઽપિ અપીયો શરદ્ધનુના મેધને નથી જાચતો. અર્દનમ્ (૧ પીડા, ૨ ગતિ, ૩ યાચન). જનાર્દનઃ (વિષ્ણુ), અર્દિતઃ (પ્રોદિત).

અર્દ, (અ) ડ. ૧૦ હિંસાયામ્. હણવું. અર્દયતિ-તે અર્દતિ-તે હણે છે. આર્દ્રા (નક્ષત્ર).

અર્ઘ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. અર્ઘતિ જાય છે. અર્ઘઃ (ગતિ).

અર્ઘ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. અર્ઘતિ હણે છે.

અર્હ, (અ) પ. ૧. યોગ્યત્વપૂજનયોઃ ૧ યોગ્ય થવું, ૨ પૂજન કરવું. અર્હતિ પૂજાં સાધુઃ સાધુ પૂજને યોગ્ય થાય છે. અર્હતિ દેવં વિપ્રઃ વિપ્ર દેવને પૂજે છે. અર્હઃ (યોગ્ય), પુજાર્હઃ (પૂજયોગ્ય), પૂજાર્હા (પ્રાક્ષણી), અર્હન્ (તપ્તિન). ૧ અર્હણમ્, ૨ અર્હણા (પૂજા).

અર્હ, (અ) ડ. ૧૦. પૂજાયામ્. પૂજન કરવું, પૂજવું. અર્હયતિ-તે. અર્હતિ પૂજે છે. અર્હણા (પૂજા).

અલ, (અ) પ. ૧. ભૂષણવ્યાપ્તિવારણેષુ, ૧ શોભાવવું-દીપાવવું, ૨ પૂર્ણ કરવું, ૩ વારવું, નિવારવું. અલતિ કેશં ફલેન ફલવડે કેશને શોભાવે છે. અલતિ કંસં કૃષ્ણઃ કૃષ્ણ કંસને પૂરો પડે છે. અલતિ ચોરં રાજા રાજા ચોરને

ધાતુસંગ્રહ.

૧૯

નિવારેછે. અલમ્ (જૂથણ, પૂર્ણતા, નિષેધ). અલંકારઃ (ધરેણું), અલકઃ (કેસ), અલકા (કુવેરપુરી) અલિકમ્ (લલાટ), અલીકમ્ (મિથ્યા), અલીકા (વિશ્વા), વ્યલીકમ્ (અપરાધ), વ્યલીકા (લાજ), અલિંદઃ (બારણાની યાંબડી, સાપ). ૧ આલિઃ, ૨ આલી (સખી), અલિઃ (ભમરો), અલંકૃતઃ (જૂથિત), અલાતમ્ (ઊંઘાડિયું).

અવ્, (અ) પ. ૧. રક્ષણ ગતિ ક્રાંતિ પ્રીતિ તૃપ્ત્યવગમ પ્રવેશ શ્રવણ સ્વામ્યર્થ યાચન ક્રિયેચ્છા દીપ્યવાપ્યાલિંગન હિંસા દાન ભાગ વૃદ્ધિષુ. ક્રાંતિઃ શોભા. દીપ્તિસ્તેજઃ. તૃપ્તિરિચ્છાનાશઃ. સ્વામ્યર્થ સ્વામિત્વમ્. હિંસા હનનમ્. આદાનં યહનમ્. ૧ રક્ષણ કરવું, પાલવું. ૨ જવું. ૩ શોભવું. ૪ પ્રીતિ કરવી. ૫ તૃપ્ત કરવું. ૬ જાણવું. ૭ પેસવું. ૮ સુણવું. ૯ ધણી થવું. ૧૦ જાણવું. ૧૧ કરવું. ૧૨ ઇચ્છવું. ૧૩ ચગચગવું. ૧૪ પામવું. ૧૫ આલિંગન કરવું. ૧૬ હણવું. ૧૭ ગૃહવું, લેવું. ૧૮ ભાગ કરવા. ૧૯ વધવું. અવતિ પાલેછે. ૬૦. ૧ અવનિઃ, ૨ અવની (પૃથ્વી), અવટઃ (ખાડો), અવિઃ (૧ રજસ્વલા, ૨ ખોડો, ૩ સૂર્ય), અવિનમ્ (જલ), ડમા (૧ પાર્વતી, ૨ અળસી), અવિષઃ (સમુદ્ર), ઓમ્ (પ્રણવ), અધરઃ (૧ હોઠ, ૨ નીચેનો હોઠ).

અવધીર્ (અ) ડ. ૧૦. અવજ્ઞાયામ્. અવસ્તા-તિરસ્કાર કરવો. અવધીર-યાતિ-તે અવસ્તા કરેછે. અવધીરણમ્ (અવસ્તા), અવધીરિતઃ (અવજ્ઞાત).

અશ, (ઝ) આ. ૫. વ્યાપ્તૌ સંઘાતે ચ. ૧ વ્યાપવું, પપ્પરાવું, ૨ એકઠું કરવું, એકત્ર કરવું. અશ્રુતે વિશ્વં વિશ્વનાથઃ વિશ્વનાથ વિશ્વને વ્યાપેછે. અશ્રુતે સુખમ્ સુખએકઠું કરેછે. શ્વશુરઃ = સસુરો = સસરો. શ્વાસુરમ્ = સાસુરં સાસરં. શ્વશ્રૂઃ = સાશ્રૂ. અક્ષરમ્ (૧ વર્ણ, ૨ પ્રહ્લ). અશ્વઃ (ધોડો), અતઃ (૧ બેઠડો, ૨ પાસો). અક્ષિ = અક્ષિ = આંખ. આશુઃ (ડાંગેર), અષ્ટ = અઠ્ઠુ = આઠ. અશનિઃ (વજ્ર), યશઃ (સ્ + કીર્તિ), અશ્રુ = અંસુ = આંસુ. અષ્ટકા (પિટ્ટદેવ સંબંધી કર્મ).

અશ, (અ) પ. ૯. ભોજને. જમવું, ખાવું. અશ્રાતિ મક્તમ્ ભાતને જમેછે. અશનમ્ (ભોજન), અશનાયા (જૂપ), અશિતઃ (તૃપ્ત).

અંશ. ડ. ૧૦ સમાઘાતે. સમાઘાતો વિભજનમ્. વિભાગ કરવો. અંશયાતિ-તે ધનં ભ્રાતૃવર્ગઃ ભ્રાતૃવર્ગ ધનને વહેચેછે. અંશઃ (ભાગ).

૨૦

ધાતુસંગ્રહ.

અષ્, (અં) ડ. ૧. ગતિદીપ્ત્યાદાનેષુ. ૧ જવું. ૨ દીપવું, ૩ ગૃહવું, લેવું.
અષતિ-તે જાયછે ઇ૦.

અસ્, (અં) ડ. ૧. ગતિદીપ્ત્યાદાનેષુ. ૧ જવું, ૨ દીપવું. ૩ ગૃહવું, લેવું.
અસતિ-તે જાયછે ઇ૦. ઉપાસતિ-તે ઉપાસેછે. ૧ ઉપાસનમ્, ૨ ઉપાસના,
ઉપાસ્યઃ, ઉપાસકઃ, ઉપાસિતઃ = ઉપાસિઓ = ઉપાસ્યો. અસિકઃ
(હૃદનીયેનો ભાગ).

અસ્, પ. ૨. ભુવિ. ભવનં. મૂઃ સત્તા. હેવું, થવું. અસ્તિ ઘટઃ ધૃષ્ટિ છે. સત્તા =
છત. અસત્તા = અછત. સન્, સતી, સજ્જનઃ; અસ્તિત્વમ્, અસ્તિકઃ, નાસ્તિકઃ;
[અસ્ = ઇગિલ૦ ઇસ્].

અસ્, (ઝ) પ. ૪. ક્ષેપણે. ફેંકવું, ઉશેઠવું. અસ્યતિ શરં શૂરઃ શૂરો શરને ફેંકેછે.
નિરસ્યતિ. નિરસનમ્, (ફેંકવું, વારવું), નિરસ્તઃ (૧ ક્ષિપ્ત, ૨ નિષિદ્ધ), નિરાસઃ
(નિષેધ), અસ્તમ્ (મૃત્યુ), અસિઃ (અર્જ), અસુરઃ, અસ્થિ (હાડ), સ્વસા (ઋ +
એહેન), અસુઃ (પ્રાણ), ન્યાસઃ (થાપણ), અસ્ત્રમ્ (ધનુષ), સ્વઃ (નિજ),
અઘ્નઃ (પૂણો).

અસ્, પ. ૧૧. ઉપતાપે. દોષ દેવા, નિંદવું. અસ્યતિ દોષ દે છે.

અસુ, પ. ૧૧. ઉપતાપે. દોષ દેવા. અસૂયતિ ગુણવતે ગુણવંતને નિંદેછે.

અસૂ, (ઞ) ડ. ૧૧. ઉપતાપે. નિંદવું. દોષ દેવા. અસૂયતિ-તે. અસૂયા
(ગુણમાં દોષારોપ).

અસ્, ડ. ૧૦ સમાધાતે. સમાધાતો વિભજનમ્, વિભાગ કર્યો. અંસયતિ-તે.
વ્યંસયતિ-તે વિભાગ કરેછે. ૧ અંસઃ, ૨ વ્યંસઃ (વિભાગ), વ્યંસકઃ
(૧ વિભાજક, ૨ ધૂર્ત).

અહ્, (અ) પ. ૫ (વૈ૦) વ્યાપ્તૌ. વ્યાપવું. અહ્નોતિ વ્યાપે છે. અહઃ (ન્ +
દિવસ).

અહ્, (ઈ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. અંહતે જાયછે. અહિઃ (સર્પ), અંહિઃ
(ચરણ), અંહઃ (સ્ + પાપ).

અહ્, (ઈ) ડ. ૧૦ માષાર્થે માસાર્થે ચ. ૧ ઔલવું, ૨ દીપવું. અંહયતિ-તે
ખોલેછે. ઇ૦. અંહતિઃ (દીપ્તિ).

આહ્, (ઈ) પ. ૧. આયમે. દીર્ઘ—લાંબું કરવું. આહ્ણતિ ચરણં વામનઃ
વામન પગ લાંબો કરે છે.

धातुસંગ્રહ.

૨૧

આંદોલ, ડ. ૧૦. આંદોલને. હિંદોળવું, હિંચકા નાખવા. આંદોલયતિ-તે (હિંદોળે છે. આંદોલનમ્ (હિંદોળવું).

આપ્, (લ) પ. ૫. વ્યાપ્તૌ. વ્યાપવું, પાપશવું. આપ્રોતિ વિશ્વં વિષ્ણુઃ વિષ્ણુ વિશ્વને વ્યાપે છે. પ્રાપ્રોતિ = પાવદ = પાવે-પામે. વ્યાપ્રોતિ = વ્યાપધ = વ્યાપે. સમાપ્રોતિ = સમાવધ = સમાવે. આપ્તઃ (યથાર્થ વક્તા), વ્યાપ્તઃ = વ્યાપ્તો. પ્રાપ્તઃ, પ્રાપ્તિઃ, વ્યાપ્તિઃ, આપ્તઃ (પ્ + જ્ઞ) વ્યાપકઃ, પ્રાપ્તકઃ, અભિવ્યાપકઃ, વ્યાપ્યમ્ (વ્યાપવાયોગ્ય).

આપ્, (લ) ડ. ૧૦. લંબને. લંબનં પ્રાપ્તિઃ પામવું. આપયતિ-તે, આપતિ-તે પામે છે.

આપ્, (લ) ડ. ૧૦. લંબને. લંબનં પ્રાપ્તિઃ પામવું. આપયતિ-તે, આપતિ. પામે છે. પ્રાપતિ = પાવધ = પાવે.—પામે. પ્રાપ્તિઃ. પ્રાપિતમ્ = પાવિઅં = પામ્યું.

આસ્, (અ) આ. ૨. ઉપવેશને. બેસવું. આસ્તે ગૃહે ધરમાં બેસે છે. ઉપાસ્તે ઉપાસે છે. આસનમ્, ઉપાસનમ્, ઉપાસના. ઉપાસિતો ગુરુઃ શિષ્યેણ શિષ્યેચુર ઉપાસ્યો. આસીનઃ (બેસનાર) ઉદાસીનઃ (તટસ્થ).

ઇ, પ. ૧. ગતૌ. જવું. અયતિ. જાય છે. ઉદયતિ. ઉગે છે. ઉદયઃ (ઉદગમ).

ઇ, (ક) પ. ૨ સ્મરણે. સ્મરવું, સંભારવું (અધિપૂર્વઃ) અધ્યેતિ *માતૃર્બાલઃ બાલ જાણેતાને સંભારે છે.

ઇ, (ઙ) આ. ૨. અધ્યયને. બણવું, અધ્યયન કરવું. (અધિપૂર્વઃ) અર્ષીતે વેદ-વિપ્રઃ વિપ્ર વેદને બણે છે. અધ્યાપનમ્ (બણાવવું), અધ્યયનમ્ (બણવું), અધ્યેતા (ઋ + બણનાર), ૧ અધ્યાપકઃ, ૨ ઉપાધ્યાયઃ (બણાવનાર). ઉપાધ્યાયી-યા, (બણાવનારની સ્ત્રી). અધ્યાયઃ (પ્રકરણ).

ઇ, (ળ) પ. ૨. ગતૌ. જવું. એતિ ગ્રામં પથિકઃ પથિક ગામને જાય છે. પ્રેતઃ. અયનમ્ (ગમન), સમયઃ (કાલ), પ્રત્યયઃ (વિશ્વાસ), અન્વયઃ (યોગ), આયઃ (આયપદ) ન્યાયઃ (નીતિ), પર્ચાયઃ (તુલ્ય), આયુઃ (જ્ + આયજું) જરાયુઃ (ગર્ભાવરક અર્ભ), એકઃ, ઉપાયઃ.

ઇક્ષ્, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. એક્ષતિ જાય છે.

ઇક્ષ્, (ઇ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. ઇંક્ષતિ જાય છે. (ઇંક્ષનમ્ (વિહાર).

* કર્મણિષ્ઠો.

૨૨

ધાતુસંગ્રહ.

ઇગ્, (ઇ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. ઇંગતિ જાયછે. ઇંગમ્ (ગમન), ૧ ઇંગ; ૨ ઇંગિતઃ (જંગમ), ઇંગદી (હિંગોરી), જ્યોતિરિંગણઃ (આગિયો).

ઇદ, (અ) પ. ૧. ગતૌ જવું. ઇદતિ. જાયછે.

ઇદ, (ઇ) પ. ૧. પરમૈશ્વર્યે. પરમૈશ્વર્ય પરમેશનક્રિયા. ધણીયવું, પરમેશ્વરપણું કરવું. ઇદતિ ધણી થાયછે. ઇંદુઃ (અંદ), ઇંદ્રઃ (દિવરાજ), ઇંદઃ (ધંધર), ઇંદીવરમ્ (કાળું કમલ).

ઇંધ, (ચિ,ઈ) આ. ૭. દીપ્તૌ. પ્રકાશિત થવું. ઇંધે વન્હિરિંધનેન અગ્નિ ઇંધ-ણાંવે પ્રકાશિત થાયછે. સમિધે. ઇંધનમ્ = ઇંધણં = ઇંધણું. ૧, સમિત્ (ધ +), ૨ ઇધઃ (અસ્ + સુકાયલાં તૃણક્રાઢ), ૧ ઇદ્ધઃ, ૨ સમિદ્ધઃ (દીપ્ત).

ઇર, (અ,ઝ) ડ. ૧૧. ઇર્ષ્યાયામ્. ઇરખા કરવી. ઇર્ચયિતે-તે ઇરખા કરેછે.

ઇરજ્, પ. ૧૧. ઇર્ષ્યાયામ્. ઇરખા કરવી. ઇરજ્યતિ.

ઇરસ્, પ. ૧૧. ઇર્ષ્યાયામ્, ઇરખા કરવી. ઇરસ્યતિ.

ઇલ, (અ) પ. ૬. સ્વપ્નક્ષેપણયોઃ. ૧ સ્વપ્ન થવું, ઇધવું. ૨ ઇંકવું, ઉશેઠવું. ઇલતિ, ઇધેછે. ઇં. ઇલા (બુધસ્ત્રી), એલા (એલકી).

ઇલ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રેરણે. પ્રેરવું. એલયતિ-તે પ્રેરેછે.

ઇલા, પ. ૧૧. વિલાસે. રમવું, એલવું. ઇલાયતિ એલેછે.

ઇવ, (ઇ) પ. ૧. વ્યાપ્તૌ પ્રીણને ચ. ૧ આપવું, ૨ તૃપ્તથવું. ઇન્વતિ વિશ્વમીશઃ ઇશ વિશ્વને આપેછે. ઇં. ઇન્વિકા (મૃગશીર્ષ મસ્તકેતારા).

ઇષ, (અ) પ. ૪. ગતૌ જવું. ઇષ્યતિ જાયછે. ઇષ્ટઃ, અન્વેષણમ્, અન્વેષણા (ખોળવું). પ્રેષણમ્ (પ્રેરવું), ઇક્ષુઃ (સેલડી), ઇષઃ, પ્રેષ્યઃ (દાસ), ઇષ્ટિઃ = ઇક્રી = ઇક્રિ = ઇક્રિ = ઇક્રિય = ઇક્રિ. ઇષણા (ગતિ), ઇષુઃ (વાણ).

ઇષ, (અ) પ. ૬. ઇચ્છાયામ્. ઇચ્છવું. ઇચ્છતિ હરિભક્તિં વિમઃ વિપ્ર હરિભક્તિને ઇચ્છેછે. ઇષ્ટઃ (ઇચ્છિલ), ઇચ્છુઃ (ઇચ્છનાર), ઇષ્ટઃ (ઇચ્છિલ). ૧ ઇષ્ટિઃ, ૨ ઇચ્છા (વાંછા) ઇક્ષુઃ (સેલડી), ઇષ્ટકા (ઇંટ), પ્રેષ્યઃ (ઇચ્છવાયોગ્ય), ઇષણી (શળી), ઇષણમ્ (ઇચ્છા), ઇષિકા (શળી, સૂળ) ઇટ્ (વાંછા).

ઇષ, (અ) પ. ૧. આભીક્ષયે. આભીક્ષયં પૌનઃપુન્યં મૃદ્ધાર્થોવા. ૧ ફરીફરી-વારંવાર કરવું. ૨ અતિશય કરવું. ઇષ્ણાતિ ફરીફરી કરેછે. ઇં. ઇષિતઃ, ઇષિતવાન્.

ધાતુસંગ્રહ.

૨૩

इषुध. प. ११. शरधारणे. आलु- तीર ધારલુ કરવો. इषुधयति आलु धारलु
करेछे. इषुधिः (धनुष).

ई, प. १. गतौ. लुं. अयति लयछे.

ई, प. २. गतिव्याप्तिप्रजनकांत्यसनखादनेषु. प्रजनोगर्भग्रहणम्, असनं क्षेपणम्.
१ लुं, २ व्यापलुं, ३ गर्भधरयो, ४ छलुं, ५ ईक्षुं, ६ आलुं.
एति लयछे इ०.

ई, (ङ) आ. ४. लुं. ईयते लयछे. प्रत्ययः.

ईक्ष, (अ) आ. १. दर्शने. लેલું. ईक्षते. समीक्षते. अवેक्षते. वीक्षते. प्रती-
क्षते जुवेछે. निरीक्षते = निरीક્ષइ = निरખઈ = નિરખે. પ્રેક્ષતે =
પેક્ષइ = પેખે. પરીક્ષતે = પરિવક્ષइ = પરખે. ईक्षणम् (૧ નેત્ર, ૨ દર્શન)
પ્રેક્ષણમ્, નિરીક્ષણમ્ (દર્શન), પ્રેક્ષિત = પોઠ્ઠિખમ્મો = પેખ્યો. પ્રેક્ષા (બુદ્ધિ),
ઉપ્પ્રેક્ષણમ્, ઉપ્પ્રેક્ષા, અન્વીક્ષણમ્, પરીક્ષકઃ (પારખ).

ईख, (अ) प. १. गत्यर्थः लुं. ईखति लयछे.

ईज, (अ) आ. १. गतिकुत्सनयोः, लुं, २ निंदलुं. ईजते लयछे इ०.

ईड, (अ) आ. २ स्तुतौ. સ્તવલું સ્તુતિ કરવી. ईद्वे हरिं विप्रः विप्र (વિષ્ણુને
સ્તવેછે. ईडितः ईडा (૧ સ્તુતિ, ૨ ભૂમિ), ईडः (દેવવિશેષ).

ईड, (अ) उ. १०. स्तुतौ. ईडयति-ते स्तुति करेछे. ईडा (૧સ્તુતિ, ૨ ગ્રામી
નાડી).

ईर, (अ) आ. २. गतौ कंपने च. १ लुं, २ कंलुं. ईरते ग्रामं पथिकः पथिक
ગામને લયછે. ईर्या (ગતિ), સ્વૈરો (ઈન્ + સ્વતંત્ર), સ્વૈરિણી (કુલશ),
સમીરણઃ (વાયુ), કફેલુઃ (ચુંદીનું ઝાડ), અરુઃ = (આહું).

ईर, (अ) उ. १०. क्षेपे. क्षेपः प्रेरणम्. પ્રેરલું, પ્રેક્ષલું. ईरति-ते. ईरयति गजं
ચંતા મહાવત હાથિને પ્રેરેછે. સમીરયતિ-તે. સમીરણઃ (વાયુ), પ્રેરણા.

ईर्ष्य, (अ) प. १. ईर्ष्यार्थः. ધરિખા કરવી. ईर्षयति संजनं दुर्जनः दुर्जन
સજ્જનને ધરિખા કરેછે.

ईर्ष्य, (अ) प. १. ईर्ष्यार्थः. ધરિખા કરવી. ईर्षयति साधुं पापी पापी साधुने
ધરિખા કરેછે. ईर्षा.

૨૪

ધાતુસંગ્રહ.

ईश, (अ) आ. २ ऐश्वर्ये. धણીપણું કરવું, સ્વામીપણું કરવું, ઈશ્વરપણું કરવું.

इष्टे राजा राज धण्णीपणું કરેછે. ईशः, ईश्वरः, ईश्वरा, ईश्वरी, ईशिता (ऋ + स्वामी), ईशानः (स्वामी), ईशा = ઇસ (ખાટલાની ઇસ, હળની છેડ).

ईष, (अ) प. १. उँछे. उँछः उच्चयनम्. વીણવું. ईषति बदराणि बालः ખાલો ખોર વીણેછે. ईषा = ઇસ (મંચકાદિકનો અવયવ), ईषत् (ધોડું), ईषिका (રાણી).

ईष, (अ) आ. १. गतिर्हिसादर्शनेषु. ૧ જવું, ૨ હણવું, ૩ જોવું. ईषते पांथः પાંથ જાયછે. मनीषा (બુદ્ધિ), मनीषितम् (બુદ્ધિમાં પેઠવું), ईषा = ઇસ. ईषिका (કાગે, એકજાતિનું ઘાસ).

ईह, (अ) आ. १. चेष्टायाम्. ૧ ઉદ્યોગ કરવો, ૨ ઇચ્છવું. ईहते उद्योग કરેછે. ૧ ईहा, ૨ समीहा (ઇચ્છા).

उ, (ङ) आ. १. शब्दे. शप्ठ કરવો. अवते. अवः, अविः (ઓકડો).

उक्ष, (अ) प. १. सेचने. सिंच्युं. उक्षति सिंचेछे. उक्षितम् (સિંચું), उक्षा (अन् + अणट). [इन्द्रे. ऐँकस]. प्रोक्षणम् (સિંચન).

उख, (अ) प. १. शोषणालमर्थयोः. ૧ સોસવું. ૨ પૂર્ણ કરવું. ओखति हिमेन वृक्षः ઝાડ હિમે સોસાય છે.

उख, (अ) प. १. गत्यर्थः. જવું. ओखति જાયછે. उखा (હંડી).

उख, (इ) प. १. गत्यर्थः. જવું. उँखति જાયછે.

उच्, (अ) प. ४. समवाये. समवायः ऐक्यम्. એકતા કરવી, મળવું. उच्चति ऐकता કરેછે, ओकः (ધર), उचितम्, अनुचितम्.

उछ, (ई) प. १. विवासे. विवासोऽतिक्रमः समाप्तिश्च. ૧ અતિક્રમવું, ઓલંગવું. ૨ સમાપ્તકરવું, પારપાડવું. उच्छति, व्युच्छति અતિક્રમે છે. इ०.

उछ, (इ) प. १. उँछे. उँछः उच्चयः कणशआदानमिति यावत्. વીણવું. उँछति धान्यं तापसः तापस दाण्ण वीण्णे છે. उँछः (કણ વીણવા).

उछ, (ई) प. ६. विवासे. ૧ અતિક્રમવું, ઓલંગવું, ૨ સમાપ્ત કરવું, પારકરવું. उच्छति, व्युच्छति અતિક્રમે છે. इ०. व्युष्टः, व्युष्टा (નાડી), व्युष्टम् (પ્રાતઃ).

उछ, (इ) प. ६. उँछे. વીણવું. उँछति कणान् तापसः तापस कण वीण्णे છે. उँछः (કણવીણવા).

ધાતુસંગ્રહ.

૨૫

ઉજ્ઞ, (અ) પ. ૬. ઉત્સર્ગૈ. ઉત્સર્ગસ્વાગઃ. તજ્ઞવું. ઉજ્ઞાતિ કંચુલીં સર્પઃ સ્થપ
કાંચલીને તજે છે. ઉજ્ઞિતમ્ (તજ્ઞવું), ઉજ્ઞઃ (નદ),

ઉદ્, (અ) પ. ૧. ઉપઘાતે. પાસઢવું, પછાડવું, ફેડવું. ઓઠતિ ઘટં દાસી
દાસી ધડને ફેડેછે.

ઉદ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) સંઘાતે. એકડું કરવું. ઓઢતિ. ઉદુપમ્ = ઉડુવમ્ =
ઉડવું. (નાહનું નાવ).

ઉદ્, (ઈ) પ. ૭. ક્ષેદને. બીનું કરવું, પલાલવું. ઉનત્તિ ગાત્રં જલેન મુનિઃ
મુનિ જલપડે ગાત્ર પલાલે છે. ઓદનઃ (ભાત), ઉદકમ્ (જલ), સમુદ્રઃ,
ઉદારઃ, ૧ ઉંદુરઃ, ૨ ઉંદરાઃ = ઊંદર. ઉંબરઃ = ઊંબરો. ઉત્સઃ (એરો), ૧ ઉદું-
બરઃ, ૨ ઉદુંબરકઃ = ઉંબરડો.

ઉધ્રસ્, (અ) પ. ૯. ઉછે. વીણવું. ઉધ્રસ્તાતિ કણાન્ મિશ્નઃ મિશ્ન કણને
વીણે છે.

ઉધ્રસ્, (અ) ડ. ૧૦. ઉછે. વીણવું. ઉધ્રાસયતિ-તે કણાન્ મિશ્નઃ મિશ્ન
કણ વીણે છે.

ઉબ્જ, (અ) આર્જવે. વિનય-આર્જવ કરવો. ઉબ્જતિ કુબ્જાં કૃષ્ણઃ કૃષ્ણ
કુબ્જને આર્જવ કરે છે. ન્યુબ્જઃ (પૂંધો).

ઉમ્, (અ) પ. ૬. પૂરણે. પૂર્ણ કરવું, પૂરવું. ઉમતિ ધનેનાર્થિનં રાજા રાજા
ધનવડે ભયકોને પૂરે છે. ઉમૌ (એ), ઉમયમ્ (એહ).

ઉમ્, (અ) પ. ૬. પૂરણે. પૂર્ણ કરવું. ઉમતિ પૂરેછે.

ઉરસ, પ. ૧૧. બલાર્થઃ બલ કરવું. ઉરસ્યાતિ બલી બલવાન્ બલ કરેછે. ઉરઃ
(સ્ + હૃદય).

ઉર્દ, (અ) આ. ૧. માને ક્રીડાયમાસ્વાદને ચ. ૧ તોલવું, ૨ રમવું, ૩ આનખવું.
ઉર્દતે સ્વર્ણ સ્વર્ણકારઃ સોની સોનાને તોલેછે. ૧ ઉર્દઃ, ૨ ઉર્દી (વિમાન),
ઉર્ધ્વમ્ = ઉર્ધ્વ = ઊભું.

ઉર્વ, (ઈ) પ. ૧. હિંસાર્થે હણવું. ઉર્વતિ ચારં મટઃ શૂરો ચોરને હણેછે.

ઉર્વારઃ (કડવી ચીબડી), ઉર્વારઃ (મીઠી ચીબડી), ઉર્જઃ (મેષ), ઉર્વરા
(સર્વધાન્યોત્પત્તિવાળી બુમિ),

૨૬

ધાતુસંઘઠ.

ઝલ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) દાહે ખાલવું. ઓલતિ તૃણં તૃણુને ખાલે છે. ઝલ્કા (મસાલ, તેલપુંજ).

ઝલ્ડ, (ઈ) ઝ. ૧૦. ઝલ્કેપે. ઊંચે ફેંકવું, ઝોલડવું. ઝલંડયતિ-તે. ઝલંડતિ ઊંચે ફેંકે છે.

ઝષ્, (અ) પ. ૧. દાહે. ખાલવું. ઊંહું કરવું, ગર્મ કરવું. ઓષતિ જલં સૂર્યઃ સૂર્ય જલને ગર્મ કરે છે. ઝળ્મ્ = ઝળ્ = ઊંનું. ઝલા (હંડી), ઓષ્ઠઃ = હોઠ. ઝષ્ઠઃ = હંટ. ઓજઃ (સ્ + ખલ), ઝષઃ (સ્ + પ્રભાત), ૧ ઝળ્ઃ ૨ ઝળ્ઃ (શીઘ્રકારી), ઝળ્ઘિષ્મ્ (પાઘડી), ૧ ઓષધિઃ, ૨ ઔષધિઃ ઔષધમ્ = ઓસડ.

ઝષ્, પ. ૧૧. પ્રભાતીભાવે. વહાણું, વાવું, પ્રભાત થવું. ઝષસ્યાતિ. વહાણું વાય છે. ઝષઃ (સ્ + પ્રભાત).

ઝહ્, (ઈર) પ. ૧. અર્દને. પીડા કરવી, નડવું. ઓહતિ, અપોહતિ નોંછે.

ઝઠ્, (અ) પ. ૧. ઝપઘાતે. પછાડવું, ફેડવું. ઝઠતિ પછાડે છે.

ઝન્, ઝ. ૧૦. પરિહાણે. ઊંચું કરવું, ઝનયતિ-તે ઘૃતં મોક્તા ભોક્તા ધીને ઊંચું કરે છે. ઝનમ્ = ઝળં = ઊંચું. ઝનનમ્. ઝનિતમ્ (ઊંચું કરેલું).

ઝય્, (ઈ) આ. ૧. તંતુસંતાને. વણવું. ઝયતે વસ્ત્રં વાનકારઃ વણકર વસ્ત્રને વણે છે. ઝતમ્ (વણું), પ્રોતમ્ = પ્રોડું. ૧ ઝતિઃ, ૨ વ્યૂતિઃ (વણવું).

ઝર્જ, (અ) ઝ. ૧૦. બલપ્રાણનયોઃ. પ્રાણનં જીવનમ્. ૧ ખલકરવું, ૨ જવવું. ઝર્જયતિ-તે ધાર્મિકઃ ધાર્મિક ખલ કરે છે. ઝર્જ્ (ખલવાન).

ઝર્ણ, (ઝ) ઝ. ૨. આચ્છાદને. ઝોછાડવું, ઝોઢવું, ઢાકવું. ઝર્ણોતિ, ઝર્ણતે ગગનં મેઘઃ મેઘ ગગનને ઝોછાડે છે. ઝર્ણા, ઝર્ણઃ, ઝર્ણાયુઃ (ઝોઢો).

ઝષ્, (અ) પ. ૧. રુજાયામ્. પીડવું, નડવું. ઝષતિ રોગોદેહં. રોગ દેહને નોંછે.

ઝષા (ખારીમાટી), ઝષરં ક્ષેત્રમ્ = ઊખરખેતર. ઝષળમ્ (મરિચુ), વ્યૂષઃ ણમ્ (ત્રિકુટુ), ઝષ્મા (મન્ + ખાક, ૨૧ ૫ સહ આઅક્ષર), ઝષ્ય મરીપીપર.

ઝહ્, (અ) આ. ૧. વિતર્કે. વિતર્કઃ ઉત્પેક્ષા. તર્ક કરવો. ઝહતે શાસ્ત્રે બુધઃ બુધ શાસ્ત્રમાં તર્ક કરે છે. સમૂહતે. સમૂહઃ (સમુદાય), ઝહઃ (તર્ક), વ્યૂહઃ (યુધ).

ધાતુસંગ્રહ.

૨૭

ઋ. પ. ૧. ગતિપ્રાપ્તયોઃ. ૧ જ્યુ, ૨ પોઆડ્યુ, ૫માડ્યુ. ઋચ્છતિ જાયછે.
 ૬૦. જૌ-અર્પયતિ = અપ્પદ = આપે. ઋણમ્ કરજ. ઋતમ્ (સાચું), અર્ચઃ
 (૧ સ્વામી, ૨ વૈશ્ય), આર્યઃ (સજ્જન), આરાઃ = અરિ. ડરણઃ (બોકડો).

ઋ. પ. ૩. ગતૌ. જ્યુ. ઇયતિ. જાયછે. અરિઃ (શત્રુ), ઋતમ્, ઋણમ્, અર્ચઃ
 (છોકરો), અરણ્યમ્ (વન), અરણિઃ, અરણિઃ (બંધી કનિષ્ઠાવાલો મુડે હાથ).
 ઝર્મિઃ (તરંગ), ઋતુઃ (વસંતાદિ, સ્ત્રીરજ), ડરઃ (સ + હૃદય).

ઋ. પ. ૫. હિંસાયામ્. હજ્યુ. ઋણોતિ હજેછે.

ઋક્ષિ. પ. ૫. હિંસાયામ્. હજ્યુ. ઋક્ષિણોતિ હજેછે. બોપદેવસ્ય હેમચંદ્રસ્ય
 ચ મતે ઋક્ષણોતિ. ઋક્ષઃ = રિહુ = રીછ.

ઋચ્, (અ) પ. ૬. સ્તુતૌ. સ્તુતિ-વપ્પાણ કર્યુ. ઋચતિ હરિંબુધઃ બુધ હરીને
 સ્તવેછે. ઋક્, ઋચા (વેદમંત્ર).

ઋછ, (અ) પ. ૬. ગતૌદ્રિયપ્રલયમૂર્તિભાવેષુ. ઈન્દ્રિયાણાં પ્રલયોમોહઃ. ૧ જ્યુ,
 ૨ મોહ પામ્યુ, ૩ મૂર્તિ હોવી, હરીજ્યુ. ઋચ્છતિ ગ્રામં પાંચ. પાંચ ગામને
 જાયછે. ઋચ્છતિ વૃદ્ધઃ વૃદ્ધ મોહ પામેછે. ઋચ્છતિ શીતેન ધૃતં શીતવડે થી
 હરી જાયછે.

ઋજ્, (અ) આ. ૧. ગતિસ્થાનાર્જનોપાર્જનેષુ. અર્જનં પ્રાણનમ્. ૧ જ્યુ, ૨ સ્થિર
 થ્યુ, ૨હેથુ. ૩ જ્યુ. ૪ કમાયુ, ઉપાર્જન કર્યુ. અર્જતે જાય છે.
 ૬૦. અર્જનમ્, ઉપાર્જનમ્, અર્જિતઃ, ઉપાર્જિતઃ, અર્ગઃ (સ્થાન), શોભનઃ અર્ગ-
 સ્વર્ગઃ ઋર્જીકમ્ (૧ વજ્ર ૨ બલ), ઋર્જીકઃ (વિષ્ટા).

ઋજ્, (ઈ) આ. ૧. મર્જને. મર્જનં જલં વિના તંડુલાદેઃ સંતાપવિશેષઃ. સેક્યુ,
 જ્યુ. ઋંજતે ચળકાનું કાંદવિકઃ કંદોધ ચણાને સેકેછે.

ઋણ, (ઉ) ડ. ૮ ગતૌ. જ્યુ. ઋણતિ, અર્ણોતિ. ઋણતે, અર્ણતે જાયછે.
 ઋતઃ, ઋણમ્, ઋક્તિઃ (ગતિ).

ઋત્, પ. ૨ (સૌં) જુગપ્સાયાં કૃપાયાં ચ. ૧ નિંદા કરવી, ૨ કૃપા કરવી.
 ઋતીયતે. નિંદા કરેછે. ૬૦.

ઋધ્, (ડ) પ. ૪. વૃદ્ધૌ. વધ્યુ. ઋધ્યતિ ધર્મેણ વિપ્રઃ વિપ્ર ધર્મ વડે વધે છે.
 સમૃધ્યતિ ધનેન ધની ધનવંત ધનવડે સમૃદ્ધ થાય છે. ઋદ્ધઃ-દ્વા-દ્ધં.
 સમૃદ્ધઃ-દ્વા-દ્ધં. ઋદ્ધિઃ, સમૃદ્ધિઃ, અર્દ્ધઃ.

૨૮

ધાતુસંઘટ્ટ.

ઋધ્, (ઙ) પ. ૪. વૃદ્ધૌ. વધવું. ઋધ્યેતિ ધર્મેણ વિપ્રઃ વિપ્ર ધર્મવડે વધે છે.
સમૃધ્યતિ ધનેન ધની ધનવંત ધનવડે સમૃદ્ધ થાય છે. ઋદ્ધઃ-દ્વા-દ્વં.
સમૃદ્ધઃ-દ્વા-દ્વં. ઋદ્ધિઃ, સમૃદ્ધિઃ, અર્દ્ધઃ.

ઋધ્, (ઙ) પ. ૫. વૃદ્ધૌ. વધવું. ઋધ્નોતિ ધર્મેણ વિપ્રઃ વિપ્ર ધર્મવડે વધે છે.
સમૃધ્નોતિ ધનેન ધની ધનવંત ધનવડે સમૃદ્ધ થાય છે. ઋદ્ધઃ-દ્વા-દ્વં.
સમૃદ્ધઃ-દ્વા-દ્વં. સમર્ધુકઃ (વરદાતા).

ઋફ્, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. ઋફતિ હણેછે. ઋફઃ (હિંસા),
ઋફિતઃ (હણેલા).

ઋંફ્, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. ઋંફતિ હણેછે. ઋંફઃ (હિંસા).

ઋશ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) ગતિસ્મૃત્યોઃ. ૧ જવું, ૨ સ્મરવું. અર્શતિ. ઋષ્યઃ
(મૃગભેદ).

ઋષ્, (ઈ) પ. ૬. ગતૌ. જવું. ઋષતિ જાયછે. ઋષભઃ (ઋભદેવ), ઋષિઃ, ઋષ્ટિઃ
(પૂર્ણ) ઋક્ષઃ= રિહો = રીછ.

ઋ, પ. ૯. ગતૌ. જવું. ઋણાતિ જાયછે.

ઋજ્, (ઋ) પ. ૧. કંપને. કંપવું. ઋજાતિ કંપેછે. જનમેજયઃ (એક રાજા).

ઋજ્, (ઋ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. ઋજતે દીપેછે.

ઋઢ્, (અ) આ. ૧. વિવાધાયામ્. બાધ કરવો, નડવું. ઋઢતે નડેછે.

ઋધ્, (અ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. ઋધતે ધર્મેણ સાધુઃ સાધુ ધર્મવડે વધેછે.
ઋધમાનઃ (વધતો), ઋધઃ (વૃદ્ધિ), ઋધ (સ્ + લાકડું).

ઋલા, પ. ૧૧. વિલાસે. ક્રીડા કરવી. ઋલાયતિ નરઃ નર રમેછે.

ઋષ્, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. ઋષતે ગ્રામં પાંથઃ પાંથ ગ્રામને જાયછે,
અન્વેષતે ચોરં નરઃ નર ચોરને ખોળેછે. અન્વેષણમ્ (ખોળ).

ઋશ્વ, (ઋ) પ. ૧. શોષણાલમર્થયોઃ. ૧ સોસવું, સૂકવવું. ૨ પૂરું કરવું.
ઋશ્વતિ ૧ શોષણ કરેછે, ૨ પૂર્ણ કરેછે.

ઋજ્, (અ) ઙ. ૧૦. બલતેજસોઃ ૧ બલ કરવું. ૨ તેજ કરવું, ઝગઝગવું કરવું.
ઋજયાતિ-તે. ઋજ. (સ્ + ૧ બલ, તેજ).

ઋણ, (ઋ) પ. ૧. અપનયને. સંતાડવું, છુપાવવું, ગોપવું. ઋણાતિ ધનં ચૌરઃ
ચોર ધનને સંતાડે છે. ઋઢ્ઃ (દેશભેદ).

ધાતુસંપદ.

૨૬

ઓલંદ, (ઢ) ડ. ૧૦. ડલ્લેપે. ઓલંડવું. ઓલંડયતિ-તે ઓલંડેછે. ઓલં-
ડતિ = ઓલંડદ = ઓલંડે. ઓલંડિતઃ = ઓલંડિઓ. ઓલંડયો.

કક, (અ) આ. ૧. લૌલ્યે. લૌલ્યં ગર્વશ્વાપલ્યંચ. ૧ ગર્વ કરવો, ૨ અપલતા કરવી. કકતે ગર્વ કરેછે. કાકઃ = કાગ. કાકકઃ = કાગડો. કકુમઃ (અર્જુન વૃક્ષ, સાદડ).

કક, (ઢ) આ ૧. ગતૌ. જવું. કંકતે જાયછે. કંકતે. કંકઃ (કાંકડું પંખી),
કંકકઃ = કાંકડો. (એક પંખી). કંકણમ્ = કાંકણ. કિકિણી. (ધુધરી), કંકતઃ
(કાંકશી).

કલ્, (અ) પ. ૧. હસને. હસવું. કલ્લતિ હસેછે.

કલ્, (એ, મ્) પ. ૧. હસને. હસવું. કલ્લતિ હસેછે. જૌ-કલ્લયતિ.

કલ્લ, (અ) પ. ૧. હસને. હસવું. કલ્લલતિ હસેછે. કલ્લલ (હાસ), કલ્લલટઃ
(૧ નકુર, ૨ ખડી).

કલ્, (એ, મ્) પ. ૧. ક્રિયાસામાન્યે સંવરણે ચ. ૧ કરવું. ૨ ઢાંકવું, છાવું.
કલ્લતિ.

કલ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. કલ્લતિ શબ્દ કરેછે.

કલ્, (અ) આ. ૧. બંધને. બાંધવું. કલ્લતે બાંધેછે. કલ્લઃ (તીર), કલ્લઃ
(કેશ), કાલ્લઃ (શીકું), વિકલ્લમ્ (ફૂલવું).

કલ્, (ઢ) આ. ૧. દોષિબંધનયોઃ. ૧ દોષવું, પ્રકાશવું. ૨ બાંધવું. કલ્લતે.
કલ્લનમ્ (હેન). કલ્લુકઃ = કલ્લુઓ. કલ્લુલી = કાંચલી. ૧ કાલ્લિ; ૨ કાલ્લી
(કટિમેખલા) = કલ્લેરો. કાલ્લઃ (૧ કાચ, ૨ શીકું).

કલ્, (ઢ) પ. ૧. (સૌં) ઉત્પત્તૌ. ઉપજવું. કલ્લતિ ઉપજેછે. કલ્લરઃ
(શ્રદ્ધાદેવ, ૨ સૂર્ય).

કલ્, (ઢ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. કલ્લતિ જાયછે. પ્રકલ્લતિ = પ્રકલ્લદ = પ્રકલ્લે.
ઉત્કલ્લતિ = ઉત્કલ્લદ = ઉત્કલ્લે.

કલ્, (એ) પ. ૧. વર્ષાવરણયોઃ. ૧ વરસવું. ૨ આવરવું, ઓછાડવું, ઢાંકવું,
બાંધવું, ધેરવું. કલ્લતિ મેઘઃ મેઘ વરસે છે. કલ્લતિ ગાત્રં મોપાલઃ કલ્લેન કલ્લવે
ગોવાળ શરીરને ઢાંકેછે. કલ્લઃ = કલ્લો (૧ વીરણાદિરચિત સાદડી. ૨ હસ્તિ
ગંડસ્થલ), નિકલ્લઃ (સમીપ), કલ્લકઃ (સેના), કલ્લંબઃ (વાદિય), કલ્લવ્રઃ (કડકણો)

૩૦

ધાતુસંગ્રહ.

ધોડે), ૧ કટિઃ, ૨ કટી (કડ) કટૃરી (દધિવિકાર), કટુઃ (કડવું),

૧ કટાહઃ = કટાહો = કઠા. ૨ કટાહી = કટાહો = કઠાહી.

કટ, (ક) પ. ૧. ગતૌ. જવું. કંટતિ જાયછે. કંટકઃ = કાંટો.

કટ, (અ) પ. ૧. કૃદ્ઝજીવને. દુઃખે જવું, દરિદ્રતાવડે જવું. કઠતિ દારિદ્રઃ દરિદ્ર દુઃખે જાયછે. કઠઃ, ૧ કઠિનઃ, ૨ કઠોરઃ (કઠણ).

કટ, (ઈ) આ. ૧. શોકે. શોક રૂઢ આધ્યાનમ્. સ્મરવું, સંભારવું. કંઠતે ગોપી કૃષ્ણ ગોપી કૃષ્ણને સ્મરેછે. ઉત્કંઠતે, ઉત્કંઠા, ઉત્કંઠિતઃ.

કટ, (હ) ડ. ૧૦. શોકે. શોક કરવો. ઉત્પૂર્વૈયમુકંઠાયામ્. ઉત્ ઉપસર્ગ પૂર્વક આ ધાતુ ઉત્કંઠાને વિષે પ્રવર્તેછે. કંઠયતિ-તે શોક કરેછે. ઉત્કંઠયતિ-તે સ્મરેછે. ઉત્કંઠા, ઉત્કંઠિતઃ.

કઙ, (અ) પ. ૧. મદે. મદોદર્ષઃ. હરખવું. કઙતિ ધનેન ધનવડે હરખેછે. કઙમઃ, લત્વે-કલમઃ (ડાંગેર), કઙેવરમ્, લત્વે-કલેવરમ્, કંઙરા (મોઠી નાડીયો).

કઙ, (ઈ) પ. ૧. મદે. મદકરવો. હરખવું. કંઙતિ મદ કરેછે.

કઙ, (ઈ) આ. ૧. મદે. મદકરવો, હરખવું. કંઙતે ધનેન મૂર્ખઃ મૂર્ખ ધનવડે મદ કરેછે.

કઙ, (અ) પ. ૬. મદે. મક્ષણે ચ. ૧ મદ કરવો. ૨ જમવું. કઙતિ ધનેન મૂર્ખઃ મૂર્ખ ધનવડે મદ કરેછે. ૧ કઙત્રમ્, લત્વે ૨ કલત્રમ્- (ભાષી), ૧ કઙેવરમ્, લત્વે ૨ કલેવરમ્. કંઙગરઃ (ધાન્યકાષ્ઠ), કલિઃ, ૧ કઙમઃ, લત્વે ૨ કલમઃ (શાલી).

કઙ, (હ) ડ. ૧૦. મેદને સંકેતે ચ. ૧ મેદવું, ૨ ખાંડવું. કંઙયતિ-તે. કંઙતિ મેદેછે. ૨૦. ૧ કંઙોલઃ, ૨ કંઙોલકઃ, (છાખડી, ટોપલી).

કંઙ, (ઝ) ડ. ૧૧. ગાત્રવિષર્ષણે. શરીર ખંજોળવું, વલુરવું. કંઙયતિ-તે ગાત્રમ્ શરીરને ખંજોળે છે. ૧ કંઙઃ, ૨ કંઙ્યા, ૩ કંઙૂતિઃ, ૪ કંઙ્યનમ્ (ખસ).

કંઙ, (અ) પ. ૧. કાર્કશ્યે. કઙોર થવું. કંઙૂતિ કઙોર થાયછે. કંઙુઃ કંઙો (કંકરી).

કળ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. કળતિ = કળઈ = કહે શબ્દ કરેછે, કળઃ, કળાઃ, કળીકઃ (પડવાસ), કળીકા (કણકી), કાંઙઃ (શર), કંઙમ્ (જૂપણ), કળ્વમ્ (પાપ). કળ્વઃ (*ધિ). કિકિણિકા (ધંટી). કંઙુઃ, કંઙઃ (ગલ). કળિશઃ = કણસું.

धातुસંઘહ.

૩૧

કળ, (અ, મ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. કળતિ જાયછે. જૌ-કળયતિ.

કળ, (અ) ડ. ૧૦. એકનેત્રિમીલને. એક આંખ મીચવી. કાળયતિ-તે
ચક્ષુઃ આંખ મીચેછે. કાળઃ = કાણો.

કત્ર, ડ. ૧૦. ગત્રશૈથિલ્યે. શરીર શિથિલ કરવું, શરીર નરમ કરવું. કત્ર-
યતિ-તે શરીર શિથિલ કરેછે. કત્રિતઃ.

કથ, ડ. ૧૦. વાક્યપ્રબંધે. કહેવું. કથયતિ-તે. કથતિ = કહે = કહે. કથા-
પયતે = કહાવડ = કહેવે. કથનમ્, કથા, કથિતં = કહિઅં = કહું.
કથાપિતં = કહાવિઅં = કહાવું.

કત્ય, (અ) આ. ૧. શ્લાઘાયાં. શ્લાઘા ગુણારોપઃ. વખાણવું. કત્યતે વખાણેછે.
વિકત્યનમ્ (મિથ્યાસ્તુતિ).

કદ, (અ, મ, જ) આ. ૧. વૈકલ્યે વૈકલ્યે ચ. વિકલ્વઃ કાતરઃ તસ્ય ભાવઃ કર્મ વા
વૈકલ્યં કાતરત્વમ્. વિકલસ્ય ભાવઃ કર્મ વા વૈકલ્યમવિવેકઃ. ૧ કાયર થવું, બીજા થવું,
૨ મોહ પામવું, અવિવેકી થવું. કદતે, જૌ-કદયતિ. કાદંબઃ (કલહંસ).

કદ, (ઈ, મ, જ) આ. ૧. વૈકલ્યે વૈકલ્યે ચ. ૧ કાયર થવું, ૨ મોહ પામવું, અ-
વિવેકી થવું. કંદતે. જૌ-કંદયતિ. કંદા, કંદરઃ (ચુહા).

કદ, (ર) પ. ૧. આલ્હાનરોદનયોઃ. ૧ સાદ કરવું, ખોલાવવું, ૨ રડવું. કંદતિ.
કંદઃ (મૂલમ્), કંદુઃ (પાકસ્થાન), કાંદવિકઃ = કંદોહ.

કન, (ઈ) પ. ૧. દીપ્તિકાંતિગતિષુ. દીપ્તિઃ પ્રકાશઃ, કાંતિઃ શોભા. ૧ પ્રકાસવું,
૨ શોભવું. ૨ જવું. કનતિ દીપઃ દીપો પ્રકાસેછે. કનીનિકા (કીકી), કાંતઃ,
કાંતા, કનકમ્, ૧ કન્યા, ૨ કની (કુમારી). કાનનમ્ (વન), કંદઃ (મૂલ),
કાંતિઃ.

કપ, (અ) પ. ૧. (સૌં) ચલને. ચાલવું. કપતિ ચાલેછે. કપોલઃ (ગાલ-
ઉપલો ભાગ). કપાલમ્ (કલેડું).

કપ, (ઈ) આ. ૧. ચલને. કંપવું. કંપતે ચલેછે. કંપઃ. કંપિતઃ = કંપિત્રો =
કંપો. કંપ્રઃ, કંપનઃ, કપિઃ, અનુકંપા (દયા), પ્રકંપનઃ (વાયુ).

કવ, (ઋ) આ. ૧. વર્ણે. વર્ણઃ વર્ણનં શુક્લાદિશ્ચ, વર્ણવું, વર્ણન કરવું, ૨ રંગવું.
કવતે વર્ણવેછે. કવઃ. કાવ્યમ્. કવરઃ (વિચિત્ર), કવરી (કેશભાર), કવિઃ.

૩૨

ધાતુસંમહ.

કમ્, (ઁ) આ. ૧. કાંતૌ. કાંતિરિચ્છા. ઇચ્છવું. કામયતે ધનં ધનને ઇચ્છેછે. કાંતઃ, કાંતા (સ્ત્રી), કાંતિઃ કામના. કમનમ્, કામના, કામઃ, કામુકઃ. કમ્નઃ, કમઠઃ (ભિક્ષાભાજન), કમરઃ (ચૂર્ણ), કુમારઃ, કમલમ્, કામલમ્, કોમલમ્, કંબલઃ, કંસઃ, કંદર્પઃ, કાંતારમ્ (વન).

કર્ક, (અ) પ. ૧. (સૌં) હાસે. હસવું. કર્કતિ હસેછે. કર્કશઃ (૧ સાહસિક. ૨ ક્રોધ. ૩ કૃપણ), કર્કટઃ (કરચ્છો), કર્કારુઃ (કાળુ), કર્કટી = કકડી = કાકડી.

કર્જ, (અ) પ. ૧. વ્યથને. પીડવું. નડવું. કર્જતિ પીડેછે. કર્જલં = કાળલ.

કર્ણ, ઁ ૧૦. ભેદને. વીધવું. કર્ણયાતિ-તે વિધેછે. આકર્ણયાતિ-તે. સુણેછે. કર્ણઃ.

કર્ત્, ઁ ૧૦, ગાત્રઐથિલ્યે. શરીર શિથિલ કરવું, શરીર નરમ કરવું. ૨ કાંતવું. કર્ત્તયાતિ-તે. કર્ત્તમ્. કર્ત્તનમ્ = કાતણું.

કર્દ, (અ) પ. ૧. કુત્સિતે શબ્દે. કુત્સિતેકૌશ્લે. નિંદા શબ્દ કરવો, પેટનો શબ્દ થવો. કર્દતિ કાકઃ કાગનિંદા શબ્દ કરેછે. કર્દમઃ = કર્દમો = કાદવ.

કર્વ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. કર્વતિ જાયછે. કર્વઠમ્ (નાહનું નગર), કર્વરઃ (કાંપર).

કર્વ, (અ) પ. ૧. દર્પે. ગર્વ કરવો. કર્વતિ મૂર્ખઃ મૂર્ખ ગર્વ કરેછે. કર્વઃ (ગર્વ).

કલ્, (અ) આ. ૧. શબ્દસંખ્યાન્યોઃ. ૧ શબ્દ કરવો, ૨ ગણવું, અટકણવું.

કલતે શૃગાલઃ શિયાલ ખોલેછે. કલતે ધનં ધનવાન્ ધનવાન્ ધનને ગણેછે.

સંકલતે, પરિકલતે, પ્રત્યાકલતે, વિકલતે, ઉત્કલતે = ઉકલહ = ઊકળે,

હેંઙૌ-ઉત્કાલયાતિ = ઉકાલહ = ઊકાલે. કલના, સંકલના, કલઃ, કાલઃ,

કાલિકા, કલ્કઃ (દંભ), કાલિકા (કળી), ઉત્કાલિકા (ઓકળી), કલ્યમ્ (પ્રાતઃ

કાલ), કલાયઃ (પટાણા), કલલમ્ (શુક્રોણિતમલ), કાલિલમ્ (પ્યામ),

૧ કલુષમ્, ૨ કલ્મષમ્ (પાપ), ૧ કલ્માષઃ, ૨ કલ્માસઃ (ચિત્ર), કલિઃ (કુદ્ધ),

ઉત્કાલઃ = ઊકાલો.

કલ, ઁ ૧૦ ગતૌ સંખ્યાને ચ. ૧ જવું, ૨ સંખ્યાકરવી, ગણવું, કલવું, માપવું.

કલયાતિ-તે દિવસાન્ દિવસોને ગણેછે. કલા.

કલ્, (અ) ઁ ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું, ગમાવવું. કાલયાતિ-તે ગમાવે છે. કાલઃ, નિકાલઃ, કાલના. ૧ કાલિઃ. ૨ કલહઃ (કુદ્ધ),

धातुसंग્રह.

૩૩

કલ્, (અ) આ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે તૂળીંભાવે ચ. ૧ અરપટ ૨૫૬ કરવો, ૨ મૌન રહેવું. કલ્લતે સ્વરઃ ૫૨ બ્રૂકેછે. કલ્લ; કલ્લોલઃ (તરંગ).

કર્, (ઋ) આ. ૧. વર્ણે. વર્ણઃ વર્ણનં શુક્લાદિશ્વ. ૧ વર્ણન કરવું, ૨ ચિત્રવું, રંગવું. કર્વતે. કર્વરઃ (કાપર).

કશ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. ૨૫૬ કરવો. કશતિ ૨૫૬ કરેછે. પ્રતિષ્કશઃ (અ-ત્રયાયી, આગવો દત). ગ્રામમય પ્રવેક્ષ્યામિ ભવ મે ત્વં પ્રતિષ્કશઃ—હમણા હું ગામમાં જઈઉં તું આગવો થા. કશા (અર્મલાકડી, આયુક). કાશઃ= (તૃણ-ભતિ), કાશ્મીરઃ (દેશ), કશ્મલમ્ (મુઝી).

કશ, (અ) આ. ૨. ગતિશાસનયોઃ. ૧ જવું, ૨ આગા કરવી. કષ્ટે જાયછે ૬૦. કશા.

કષ, (અ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. કષતિ હણેછે. કૂલંકષા (નદી), સર્વકષઃ (ખલ), કષ્ટમ્, કશિતમ્, કષઃ, આકષઃ, નિકષઃ, કષીકા (કોદાળી), કક્ષઃ (૧ તૃણ, ૨ જીવંત). કક્ષઃ, કક્ષા=કવલા=કાપ (૧ બાહુમૂલ, કાપ), કષિઃ (૧ કસોટી, ૨ પાતરિયું), કંઢુઃ (ખસ), કઠુઃ (ખસ).

કસ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. કસતિ, જાયછે. વિકસતિ = વિકસદ = વિ-કસે. વિકાસઃ, કાસુઃ (શકિતનું આયુધ), કિસલયમ્ (નયુંપત્ર), વિકસ્વરઃ.

કસ, (અ) આ. ૨ ગતિશાસનયોઃ. ૧ જવું, ૨ આગા કરવી. કસતે, કસઃ.

કસ, (ક) આ. ૨ ગતિશાસનયોઃ. ૧ જવું, ૨ આગા કરવી. કસતે, કસઃ (પાનપાત્ર).

કાક્ષ, (ક) પ. ૧. કાંક્ષાયામ્. કાંક્ષા ઇચ્છા. ૪૨૭વું. કાંક્ષતિ ૪૨૭ેછે. ૧ કાંક્ષા, ૨ આકાંક્ષા (૪૨૭).

કાચ્, (ક) આ. ૧. દીપ્તિબંધનયોઃ. ૧ પ્રકાશવું, ૨ આંધવું. અંધન કરવું. કાંચતે પ્રકાસેછે. કાંચનમ્, કાંચી (મિખલા).

કાલ, ડ. ૧૦. ઉપદેશે. ઉપદેશ કરવો. કાલયાતિ—તે ઉપદેશ કરેછે. કાલી.

કાશ, (ઋ) આ. ૧. આ. દીપ્તૌ. પ્રકાશવું, દીપવું. કાશતે, પ્રકાશતે, પ્રકાશઃ, અવકાશઃ, સંકાશઃ, પ્રતીકાશઃ, નીકાશઃ, આકાશઃ, કાશિઃ, કાષ્ટમ્.

કાશ, (ઋ) આ. ૪. દીપ્તૌ. દીપવું, પ્રકાશવું. કાશ્યતે દીપેછે. પ્રકાશઃ, અવ-કાશઃ, નીકાશઃ, પ્રતીકાશઃ, આકાશઃ, કાશી, કાષ્ટમ્.

૩૪

ધાતુસંગ્રહ.

કાસ, (ઋ) આ. ૧. શબ્દકુત્સાયામ્. શબ્દકુત્સા રોગઃ ખુંખું કરવું, યેસોખાવો. કાસતે. કાસઃ (હાંસો), કાસારઃ (સરોવર).

કિ, પ. ૧. જ્ઞાને. જાણવું. કયતિ. કેકરઃ (વક્રદૃષ્ટિ).

કિ, પ. ૨. (વં) જાણવું. ચિકેતિ જાણેછે.

કિટ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. કેટતિ જાયછે. કિટ્મ્ = કીંટું (મલ).

કિટ્, (અ) પ. ૧. ત્રાસે. ત્રાસવું, ખીવું. કેટતિ ખાહેછે. કિટિમઃ (માકણ).

કિણ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) ગતૌ. જવું. કેણતિ જાયછે. કેણિકા (તંબુ).

કિત્, (અ) પ. ૧. વ્યાધિપ્રતીકારે નિગ્રહેઽપનયને નાશને સંશયે ચ. ૧ રોગ મગ્નઽવો, ૨ નિગ્રહવું, ૩ યજવું, ૪ નાશ કરવું, ૫ સંશય કરવો. ચિકિત્સતિ આતુરં વૈદ્યઃ વૈદ્ય રોગીની ચિકિત્સા કરેછે. ચિકિત્સતિ જારમ્ જારને નિગ્રહે છે. ચિકિત્સતિ જલમ્ ખલને યાળેછે. ચિકિત્સતિ ક્ષેત્રે તૃણં ખેતરમાં તૂણને ત્રોડેછે. સંશયે પ્રાયેણ વિપૂર્વઃ વિચિકિત્સતિ મે મનઃ માઈ મન સંશય કરેછે. ચિકિત્સા (રોગ મગ્નઽવોનો ઔપાય), વિચિકિત્સા (સંશય), ચિકિત્સકઃ (વૈદ્ય).

કિત્, (અ) પ. ૧. નિવાસે. નિવાસ કરવો, વસવું. કેતયતિ વસેછે. કેતનમ્, નિકેતનમ્, સંકેતઃ, કેતકી, કિતવઃ (ધૂતો).

કિલ્, (અ) પ. ૬. શ્વૈત્યક્રીડનયોઃ. ૧ ધોળું કરવું, ૨ ખેલવું. કિલતિ ધોળેછે. કિલકિલા (અનુકરણ શબ્દ), કેલિઃ (ક્રીડા), કેલિકિલઃ (હસનાર).

કિલ્, (અ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું, ડેરાવું. કેલયતિ ફેંકેછે. કેલિઃ (ક્રીડા).

કિષ્ક, (અ) આ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણવું. કિષ્કયતે હણેછે. કિષ્કુઃ (વિતસ્તિ = વહેત્ય).

કીટ્, (અ) ડ. ૧૦. વર્ણે બંધે ચ. ૧ રંગવું, ૨ બાંધવું. કીટયતિ-તે રંગેછે. કીટઃ = ક્રીડા.

કીલ્ (અ) પ. ૧. બંધને. ખીલવું. કીલતિ કૃષ્ણં માતા માતા કૃષ્ણને બાંધેછે. કીલતિ = સ્વીલહ = ખીલે. કીલકમ્, ઉત્કીલિતઃ = ઉત્કીલિઓ = બેઠેલો. સંકીલિતઃ = સંકેલિઓ = સંકેલ્યો. કીલઃ = ખીલો. કીલિતમ્ = સ્વીલિતમ્ = ખીલ્યું. કીલકઃ = ખીલકો. કીલાલમ્ (પય), કીલિઃ = ખીલી. કીલા (જવાલા).

धातुસંગ્રહ.

૩૫

કુ, (ક) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દકરવો. કવતે શબ્દ કરેછે. કુઃ (પૃથ્વી), કૂચઃ (હસ્તી), કૂચી (ચિત્રોપકરણ), કૂપઃ (કુવો.), કવરઃ (ચિત્ર), કવરી (વેણી), કવિઃ, કવંધઃ (ધડ), કવ્યમ્ (પિતૃદેય), ૧ કુંજઃ, ૨ નિકુંજઃ (વેલીએ વીંટલું સ્થાન).

કુ, પ. ૨. શબ્દે. શબ્દ કરવો. કૌતિ શબ્દ કરેછે. કવિઃ, કાવ્યમ્, કૂપઃ = કુવો.

કુ, (ક) આ. ૬. શબ્દે. શબ્દ કરવો. કવતે શબ્દ કરેછે.

કુ, (ક) ડ. ૯. શબ્દે. શબ્દ કરવો. કુનાતિ, કુનીતે શબ્દ કરેછે.

કુક, (અ) આ. ૧. આદાને. લેવું ગ્રહવું. કૌકતે લેછે. કુકઃ, કૌકઃ (ચક્રવો). કૌકિલઃ = ૧ ક્રોધલો = ૨ ક્રોધલ. કુકરઃ = કૂકરો = કૂતરો.

કુચ, (અ) પ. ૧. શબ્દેતારે. તારે ઉચ્છેદ્યર્થઃ. ઊચે સ્વરે આરડવું. કૌચતિ ગાયકઃ ગવાહયો ઊચેસ્વરે બોલેછે. ઉત્કૌચઃ (લાંચ).

કુચ, (અ.) પ. ૧. સંપર્ચનકૌટિલ્યપ્રતિષ્ઠંભવિલેખનેષુ, સંપર્ચનં મિશ્રતા. પ્રતિષ્ઠં-મોરોધનમ્. વિલેખનં કર્ષણમ્. ૧ મિશ્ર-ભેષુ કરવું, મેળવું. ૨ વાંકું કરવું. ૩ રૂંધવું, રોકવું. ૪ ક્રોચવું. કૌચતિ મિશ્ર કરેછે. વિલેખનેયૈ કૌચતિ = કૌચઈ = ક્રોચે. કૌચઃ, સંકૌચઃ, ઉત્કૌચઃ (લાંચ), સંકુચિતઃ (મીઝિત, સંકુચિત).

કુચ, (અ) પ. ૬. સંકૌચને. સંક્રોચવું. કુચતિ ધની રાજમયાત્ શબ્દભયથી ધનવંત સંક્રોચાયછે. સંકુચતિ = સંકુચઈ = સંક્રોચે. સંકૌચઃ.

કુંચ, (અ) પ. ૧. કૌટિલ્યાલ્પીભાવયોઃ. ૧ કુટિલતા કરવી, ૨ સંક્રોચવું. કુંચતિ ચલઃ ખલ કુટિલતા કરેછે. કુંચતિ મનોયોગી યોગી મનને સંક્રોચેછે. આ-કુંચતિ શરીરે શરીરને એકડું કરેછે. આકુંચનમ્, કુંચિકા (કુચી), કેલિકુંચિકા (શાળી).

કુજ, (ડ) પ. ૧. સ્તેયકરણે. ચોરવું. કૌજતિ ચોરેછે.

કુટ, (અ) પ. ૧. (સૌં) વિસ્તારે. વિસ્તારવું. કૌટતિ વિસ્તારેછે. કુટઃ (૫ક્ષ).

કુટ, (ક) પ. ૧. વૈકલ્યે. વૈકલ્યમવિવેકઃ અવિવેકી થવું, ગાંડું થવું, મોહ પામવું. કુંટતિ અવિવેકી થાયછે. કુંટઃ.

કુટ, (અ) પ. ૬. કૌટિલ્યે. કુટિલ થવું. કુટતિ ચલઃ ખલ વાંકો થાયછે. કુટિલઃ (વાંકો), કૌટઃ, કૌટરઃ = કૌટર (પોલ), ૧ કુટઃ, ૨ કુટી (ધર), કુટી-

૨૬

ધાતુસંયહ.

રમ્ (અપરી), કુટઃ (ખુણો), કટઃ (કુંભ), કટરઃ (વલોણાના વાંસની માફડી), કુટજઃ (કડો).

કુટ, (અ) આ. ૧૦. છેદને પ્રતાપને ચ. ૧ છેદવું, ૨ પ્રતાપન કરવું, તપાવવું. કોટયતે, ઉક્ષોટયતે. છેદેછે. ૬૦.

કુટ, (અ) ઉ. ૧૦. છેદનમર્સનયોઃ પૂરણે ચ. ૧ છેદવું, ૨ ધિક્કારવું, ૩ પૂરવું. કુટયતિ-તે. કુટનમ્ = કુટયું. કુટાકઃ, કુટાકી, કુટની = કુટણી, કુટિમમ્ (પાપાણાદિઅક્ષ ગૃહભૂમિ), કોટઃ = કોટ. (શબ્દનિવાસસ્થાન, દુર્ગ).

કુટ, (અ) આ. ૧૦. પ્રતાપને. તપાવવું. કુટયતે તપાવેછે.

કુટુંબ, (અ) આ. ૧૦. ધારણે. ધારણ કરવું. કુટુંબયતે ધારણ કરેછે. કુટુંબમ્.

કુટ, (અ) પ. ૧. (સૌં) છેદને. છેદવું. કોટતિ છેદેછે. કુટારઃ (કોકડો), કુટઃ (ગલછોડ).

કુટ, (હ) પ. ૧. ગતિપ્રતીધાતે આલસ્યે ચ. ૧ કુંઠિત થવું, આલતાં આટકવું. ૨ આલસ કરવું. કુંઠતિ કુંઠિત થાયછે. કુંઠિતઃ, કુંઠઃ (આલસ).

કુટ, (હ) ઉ. ૧૦. વેષ્ટને. વીંટવું. અવકુંઠયતિ-તે. અવકુંઠતિ વીંટેછે.

કુટ, (અ) પ. ૬. બાલ્યે ઘસને ચ. ૧ આલપાણું કરવું, ૨ આણું. કુડતિ જ્ઞાની સાની આલપાણું કરેછે. કુડવઃ (પાસેર).

કુટ, (હ) આ. ૧. દાહે. પકાવવું, આળવું. કુંડતે કુંડં કુંમકારઃ કુંભાર કુંડને પકાવેછે.

કુટ, (હ) પ. ૧. વૈકલ્યે. વૈકલ્યમવિવેકઃ. મોહિત થવું, ગાંડું થવું, અવિવેકી થવું. કુંડતિ મોહિત થાયછે. કુંડઃ, કુંડી.

કુટ, (હ) ઉ. ૧૦. રક્ષણે. રાખવું. કુંડયતિ-તે. કુંડતિ રાખેછે.

કુળ, (અ) પ. ૬. શબ્દોપકરણયોઃ. ૧ રાખ્દ કરવો, ૨ બપકાર કરવો. કુળતિ કાકઃ કાગ રાખ્દ કરેછે. કુળઃ (રાખ્દ), કોળઃ = સ્વોળો = ખૂણો. કુળપમ્ (મડું), કુંતઃ (બાલો).

કુળ, ઉ. ૧૦. આમંત્રણે. આમંત્રણં ગૃહોક્તિઃ. ધાનું કહેવું. કુળયતિ-તે ધાનું કહેછે.

धातुસંગ્રહ.

૩૭

કુત્, (અ) પ. ૧. (સૌં) આસ્તૃતૌ. પાથરવું. કોતતિ પાથરેછે. કુતપ.
(૧ મૃગરોમ વસ્ત્ર, ૨ દિવસનો આઠમો ભાગ).

કુત્સ, (અ) આ. ૧૦. અવક્ષેપણે. દોષદેવો, ધિક્કારવું, નિંદવું. કુત્સયતે કુત્સયં
સાધુ: સાધુ નિંદ્યને નિંદેછે. કુત્સિત: (નિંદિત), કુત્સા (નિંદા), કુત્સનમ્.

કુથ્, (અ) પ. ૪. પૂતીભાવે. પૂતીભાવ: દુર્ગંધ: ક્લેદ: દુર્ગંધ બરેલું ક્લેદવું, દુર્ગંધાવું.
કુથ્યતિ મૃતક: મૃતું ક્લેયછે. કુથ્યતિ = કુહૃદ = કોહૃદ. કોથ: = કોહ.
કુથિતં = કુહિઅં = કોહયું. કુથુમ: = (ઋષિ), કુથુમમ્ (મગઅર્ચ), કુથ:
(ડાબ).

કુથ્, (દ) પ. ૧. હિંસાસંકેશનયો: હિંસા પ્રાણયુપવાત: સંકેશોવાધા. ૧ હણવું,
૨ દુ:ખીયવું. કુંથતિ રાવણં રામ: રામ રાવણને હણેછે, કુંથિતમ્.

કુંથ્, (અ) પ. ૯. સંશ્લેષણે સંકેશને ચ. ૧ મળવું, ઓટવું, ૨ પીડવું, દુ:ખીયવું.
કુંથાતિ મળેછે. ૩૦. કુથ: (પાથરવાનો કાંપળો), કુંથુ: (શ્વેદન બંતુ), કુંથુકા: =
કુંથુઆ. કુથા (કંથા).

કુદ્, (દ) ડ. ૧૦. અનૃતભાષણે. ખોટું બોલવું, ખૂટું બોલવું. કુંદયતિ-તે.
ગુદ્દા (નાગરભાથ).

કુપ્, (અ) પ. ૪. ક્રોધે. ક્રોધવું. કુપ્યતિ ક્રોધેછે. કોપ: કોપન: કુપિત: = કોપિ-
ઓ = ક્રોધો.

કુપ્, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ ઘીપવું. કોપયતિ-તે
બોલેછે. ૩૦.

કુંબ્, (દ) પ. ૧. આચ્છાદને. ઓછાડવું, ઢાંકવું. કુંબતિ ઓછાડેછે. કુંવા
(કુઓ).

કુબ્, (દ) ડ. ૧૦. આચ્છાદને. ઓછાડવું, ઢાંકવું. કુંબયતિ-તે. કુંબતિ
ઓછાડેછે.

કુમ્, (દ) ડ. ૧૦. આચ્છાદને. ઓછાડવું, ઢાંકવું. કુંમયતિ-તે. કુંમતિ
ઓછાડેછે.

કુમાર, ડ. ૧૦. ક્રીડાયામ્. રમવું, બેલવું. કુમારયતિ-તે ગોકુલે કૃષ્ણ: કૃષ્ણ
ગોકુલમાં રમેછે. કુમાર: કુમારી, કૌમારં.

૩૮

ધાતુસંગ્રહ.

કુર, (અ) પ. ૬. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. કુરતિ. રાખ્દ કરેછે. કુરરઃ (જલપક્ષી), કુરંગઃ (મૃગ).

કૂર્દ, (અ) આ. ૧. ક્રીડાયામ્. રમવું, ખેલવું. કૂર્દતે = કૂદવ = ફૂંદે. કૂર્દ-નમ્ (ક્રીડા).

કુલ, (અ) પ. ૧. સંસ્થાને બંધુષુ ચ. સંસ્થાને સંવાતઃ, બંધુશબ્દેન તદ્વાપારો ગૃહ્યતે. ૧ સમૂહ કરવો, એકઠું કરવું. ૨ અંધકરવા, સગા કરવા. કોલતિ એકઠું કરેછે. ૬૦. કોલઃ (શ્વઅર), કોલમ્ (ખોર), કુલમ્, નકુલઃ = નડલો = નોળ. કુલાલઃ, કુલ્યં (ભીત્ય). કુલ્યા (૧ નદી, ૨ નીક), કોલિઃ (ખોરડી), કુલાયઃ (પંખીનો માળો).

કુશ, (અ) પ. ૪. શ્લેષણે. મળવું, આલિંગન કરવું. કુશયતિ મળેછે. કુશઃ (ડાબ), કુશી = કુસી = કોશ્ય. ૧ કોશઃ, ૨ કોશી (કોથલી), બીજકોશી (શીંગ), કુશલમ્ (ક્ષેમ), કુશમ્ (જલ), કોશાતકી (ત્રીપુંવેલ), કોશિકા (પાણી પીવાની લોટી).

કુશ, (૩) ડ. ૧૦. માષાયૈ માસાયૈ ચ. ૧ ખોલવું, ૨ દીપવું. કુંશયતિ-તે. કુંશતિ ખોલેછે. ૬૦.

કુષ, (અ) પ. ૯. નિષ્કર્ષે. નિષ્કર્ષો બહિઃકર્ષણમ્. આહર ઍચવું, તાણવું. કુષ્ણાતિ સ્વર્ણ સ્વર્ણકારઃ સોનાર સોનાને આહર ઍચેછે. કુષીતકઃ (ઋષિ), કોષઃ (કોઠાર), કુષ્ટમ્ (ધોળોકોઠ), પ્રકોષ્ટઃ (વાહુ), કુક્ષિઃ (પેટ), નિષ્કોષણમ્ (આહર ઍચવું), કુષાકુઃ (અખિ), કૂષ્માન્ડઃ, નિષ્કુષિતઃ, નિષ્કુષિતવાન, કોષઃ.

કુષુમ, પ. ૧૧. ક્ષેપે. ફેંકવું. કુષુમ્યતિ કંદુકં વિલાસી. વિલાસી ૬૩ને ફેંકેછે.

કુસ, (અ) પ. ૪. સંશ્લેષણે. મળવું, ભેટવું, આલિંગન કરવું. કુસ્યતિ વધું વરઃ વર વહુને મળેછે. કુસૂલઃ (કોઠાર). કુસુમમ્ (ફૂલ), કુસુંમઃ = કસુંબો (કસુંબીનું ઝાડ).

કુસ, (૩) ડ. ૧૦. માષાયૈ માસાયૈ ચ. ૧ ખોલવું, ૨ દીપવું. કુંસયતિ-તે, કંસતિ ખોલેછે. ૬૦.

કુસ્મ, (અ) આ. ૧૦. કુસ્મયને. કુત્સિતં સ્મયનં કુસ્મયનમ્. આળ ચડાવવા જેવું હસવું. કુસ્મયતે આળ ચડાવવા જેવું હસેછે. પ્રકુસ્મયતે, આકુસ્મયતે.

धातुસંગ્રહ.

૩૯

કુહ, આ. ૧૦. વિસ્માયને. વિસ્મય ઉપજાવવો. કુહયતે કુહકો માયયા વિશ્વમ્
કપટી કપટેકરી વિશ્વને વિસ્મય ઉપજાવેછે. કુહકઃ (વિસ્મય ઉપજાવનાર),
કુહકઃ=કુહકો=કોહકો. કુહકમ્ (આશ્ચર્યમ્), કુહા (અિકતદી), કુહના (દંભ),
૧ કુહુઃ, ૨ કુહૂઃ (નષ્ટચંદ્રા અમાવાસ્યા), નિષ્કુહઃ (કોતર).

કૂ (ક) આ. ૬. શબ્દે. શબ્દ કરવો. કુવતે કાકઃ કાગ શબ્દ કરેછે.

કૂ, (જ) ડ. ૯. શબ્દે. શબ્દ કરવો. કૂનાતિ, કૂનીતે શબ્દ કરેછે.

કૂજ, (અ) પ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. કૂજતિ અસ્પષ્ટ શબ્દ
કરેછે. કૂજિતમ્ (પક્ષીઆદિ શબ્દ).

કૂટ, (અ) આ. ૧૦. આપ્રદાને ડવસાદે ડપ્રસાદે ચ. અવસાદોડ નુસાહો
નાશસ્થ. ૧ આપીદેવું, ૨ ઉત્સાહ ન ધરવો, ૩ નાશ કરવો, ૪ અપ્રસન્ન થવું.
કૂટયતે આપી દેછે ૬૦. કૂટઃ= કુડો.

કૂટ, ડ. ૧૦. પરિતાપે પરિદાહે આમંત્રણે ચ. આમંત્રણં ગૂઢોક્તિઃ. ૧ પરિતાપ
કરવો, ૨ આપ કરવું, ૩ આજવું. ૩ છાનું કહેવું, છાનો વિચાર કરવો. કૂટયતિ—
તે સ્થલઃ ખલ પરિતાપ કરેછે. કૂટમ્ = ખોટું. (અસત્ય).

કૂઢ, (અ) પ. ૬. દાઢ્યે ઘનસે ચ. ૧ દહ કરવું. ૨ જમવું. કૂઢતિ દહ કરેછે.
કૂઢતિ ઘાસં વૃષઃ ખલદ ઘાસ ખાયછે.

કૂળ, (અ) આ. ૧૦ સંકોચને. સંકોચવું. કૂળયતે મુલમ્ મુખ્ય સંકોચેછે. કૂળિઃ
(ટુંબો).

કૂળ, ડ. ૧૦. સંકોચને. સંકોચવું. કૂળયતિ—તે નેત્રં રોગી રોગી નેત્ર સંકોચે છે.

કૂલ, (અ) પ. ૧. આવરણે. ઓછાડવું, ઢાંકવું. કૂલતિ ઢાંકેછે. અનુકૂલતિ.

કૂલમ્ (તીર), અનુકૂલમ્, પ્રતિકૂલમ્.

કૃ (જ) ડ. ૫. હિંસાયામ્. હણવું, કૃણોતિ, કૃણતે. કૃતં (યુગ).

કૃ, (ક, જ) ડ. ૮. કરણે. કરવું. કરોતિ, કરુતે કરતિ વા કરં કારુઃ શિલ્પી
કરે કરેછે. કરતિ= કર્ત્વ= કરે, કર્તા, કર્ત્રી, કારકઃ, કારિકા, પ્રકારઃ, અનુકારઃ,
નિકારઃ (ખેદન), વિકારઃ, આકારઃ, નિરાકારઃ, અધિકારઃ, ઉપકારઃ, અપકારઃ,
સંસ્કારઃ, પ્રકારઃ, પરિષ્કારઃ, અલંકારઃ, કૃતઃ, પ્રકૃતઃ, અનુકૃતઃ, વિકૃતઃ, અધિકૃતઃ,
ઉપકૃતઃ, સંસ્કૃતઃ, પરિષ્કૃતઃ, અલંકૃતઃ, કરણમ્, પ્રકરણમ્, અનુકરણમ્, નિરાકરણમ્,
અધિકરણમ્, ઉપકરણમ્, વ્યાકરણમ્, કૃત્યમ્, કાર્યમ્, કૃત્રિમમ્, કરઃ, પ્રકરઃ, સુકરઃ,

ધાતુસંયત્.

દુષ્કર; કિકર; કિકરી, યશસ્કરી (વિદ્યા), યકૃત્કરિ: (વત્સ), સ્તંબકરિ: (ગ્રીહિ),
 કર્મકર: (આકર), કર્મકાર: = કામગરો (કામ કરનાર), કાર્મણમ્ = કામણ,
 કાર્મણકાર: = કામણગારો. ક્ષેમકર: મેઘકર: મયકર: નમકરણં દ્યૂતમ્. અલં-
 કરિષ્યુ; નિરાકરિષ્યુ; કૃતિ; પ્રકૃતિ; વિકૃતિ; સુકૃતિ; અનુકૃતિ; આકૃતિ; ઉપકૃતિ;
 કારા (બંધનશાળા), સુકટંકરાણિ વીરણાણિ, કારુ: (શિલ્પી), ચિકીર્ષિતમ્,
 કૃક: (શિશેશ્રીવ, એકરાત્રું માથું), કર્ક: (ચેતાચ-ધોલો ધોડો), કરક: =
 કરઓ = કરઓ. ચક્રમ્ = ચક્રમ્ = (આક), કરંબ: (દહિભાત), કરંમ: (દહિ-
 સાથુઓ), કરીર: (કેરડો), કરાલમ્ (ઉચ્ચ), કૃસર: (તિલભાત), કાર્પાસ: =
 કપાસ. કારિ: (શિલ્પી), ૧ કરી (+ ઇન્ હસ્તી), ૨ કરેણુ: (હસ્તી), ક્રતુ;
 (યત્), કર્મ (+ ન્) = કર્મ = કામ-ક્રિયા, કુરુ: (દેશભેદ), કુંભકાર; દિવાકર;
 નિશાકર; માસ્કર; બહુકર; મિયકર; મિયકર; કર્મકૃત, મંત્રકૃત, પુણ્યકૃત,
 શાસ્ત્રકૃત, માધ્યકૃત.

કૃડ, (અ) પ. ૬. ઘનત્વે ઘસને ચ. ઘનત્વં સાંદ્રત્વમ્. ઘસનં મુક્ષણમ્. ૧ સજડ
 કરવું, અવિરલ કરવું, ઠસુ ભરવું. સજડ ભરવું. ૨ કરડવું. કૃડતિ કાર્પાસં વૃષલઃ
 શૂદ્ર કપાસને સજડ ભરેછે. કૃડતિ મુલકં નર: નર મુલાને કરેડેછે. કૃડતિ =
 કૃડઈ = કરેડે. કૃડઃ = કરડ. કૃડિતમ્ = કૃડવા.

કૃત, (ઈ) પ. ૬. છેદને. છેદવું. કૃત્તિ વૃક્ષં કૃષિઃ એડુ આડને કાપેછે.
 કૃત્તિકા (નક્ષત્ર), કૃત્ત્વમ્ (સમગ્ર, બધું), ક્રૂર: (ધાતુક), કૃદ્ધમ્ (તપ), કર્ત્તરિ: =
 કાતર, કર્ત્તનમ્ (છેદન), કૃત્તમ્ (છિન્ન).

કૃત, (ઈ) પ. ૭. વેષ્ટને. વીટવું. કૃણત્તિ તદં કંટકેન માલી માળી આડને કાંઠા-
 વડે વીટેછે. કૃત્ત: (વેષ્ટિત), કૃત્તિકા (નક્ષત્ર), તર્ક: (અનુમાન), તર્કુ: =
 તર્ક: = તાક.

કૃપ, (ઙ) આ. ૧. સામર્થ્યે. રચવું, ધડવું, કલ્પવું. કલ્પતે મોક્ષાય મોક્ષભાટે
 કલ્પે છે, કલ્પના, કૃત્ત: કૃત્તિ; કલ્પમ્, કલ્પ: (પ્રલયકાલ), કૃપીટમ્.

કૃપ, (ઙ) ડ. ૧૦. સામર્થ્યે. કલ્પવું, રચવું. કલ્પયાતિ-તે વૃત્તિ રાજા રાજા જી-
 વિકાને રચેછે.

કૃપ, (અ) ડ. ૧૦ અવકલ્કને. અવકલ્કનં મિશ્રીકરણમ્. મિશ્ર-ભેણું કરવું.
 કલ્પયાતિ-તે ભેણું કરેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૪૧

કૃપ, ૩. ૧૦. દૌર્બલ્યે. દુષ્પતું થવું-કરવું. કૃપયતિ-તે દુર્બળ થાયછે.-કરેછે.
કૃપા (દયા).

કૃવ, (ક) પ. ૫. હિંસાકરણયોઃ ગતૌ ચ. ૧ હણવું, ૨ કરવું, ૩ જવું. કૃણોતિ
હણેછે. ૬૦.

કૃશ, (અ) પ. ૪. તનૂકરણે. પાતળું- દુષ્પતું કરવું. કૃશયતિ દેહં રોગઃ રોગ શરી-
રને પાતળું કરેછે. કૃશઃ (પાતળો), કૃશાનુઃ (અભિ).

કૃષ, (અ) પ. ૧. વિલેખને. વિલેખનં હલોઽર્કર્ષણમ્. ખેડવું, ઊખેડવું. કૃષતિ
ક્ષેત્રં કૃષકઃ ખેડુ ખેતરને ખેડેછે. કર્ષણમ્, આકર્ષણમ્, પ્રકર્ષઃ, ડલ્કર્ષઃ, સંકર્ષણઃ
(ખલદેવ), કૃષકઃ, કર્ષકઃ, કૃષ્ણઃ, ૧ ચર્ષણિઃ, ચર્ષણો (કુલથા), કર્ષૂઃ (નીક),
કૃષિકઃ (પામર).

કૃષ, (અ) ૩. ૬. વિલેખને. ખેડવું, ઊખેડવું. કૃષતિ-તે ક્ષેત્રં કૃષકઃ ખેડુ
ખેતરને ખેડેછે. કૃષિઃ, કૃષઃ, આકૃષ્ટઃ, કૃષ્ટિઃ, કર્ષકઃ, કૃષકઃ (પરશુ), કૃષિકઃ
(પામર), કૃષ્ણઃ, કર્ષુઃ (નદી).

કૃ, પ. ૬. વિક્ષેપે. ફેકવું, વેરવું. કિરતિ કુસુમં વાયુઃ વાયુ ફૂલને વેરેછે. કીર્ણઃ
વિકીર્ણઃ, સંકીર્ણઃ, પ્રકીર્ણઃ, આકીર્ણઃ, કર્કરઃ = ૧ કર્કરો, ૨ કાર્કરો. કર્કરી (પાણીનો
લોથો), કરકઃ = કરઓ = કરો (પાણીપથર), કરંકઃ (સમુદ્ર), કલંકઃ
(લાંછન), કિરીટમ્ (મુકુટ), ક્રોડમ્ (ખોળો), કરંડઃ (કંડિઓ), કર્ણઃ = કર્ણો =
૧ કાનો, ૨ કાન. કિરણઃ, કરુણઃ (કરુણરસ), કરુણા (દયા), કૂર્પમ્ (ભ્રૂમધ્ય),
કરમઃ (ટચલી આંગલીથી કાંડાલગીનો ભાગ), ૧ કરીરઃ, ૨ કરીરી (કલરા),
કરીષઃ (છાણું), ૧ કિરઃ, ૨ કિરિઃ (ભૂંડ), કુરઃ (દેશભેદ), કૂર્ચમ્ (મુંછ),
કૂર્ચકઃ = કૂચઓ = કૂચો. કૂર્ચિકા = કૂંચી. ૧ વિકિરઃ, ૨ વિકિરઃ (પક્ષી),
અવસ્કરઃ (વિશ), ૧ ડલ્કારઃ, ૨ નિકારઃ (ધાન્યબાજી), ૧ ડલ્કરઃ, ૨ નિકરઃ
(સમૂહ), કરંગઃ (કર્મશીલ), કરવઃ (ધાન્યબાજી), કિરાત (મ્લેછ), ૧ સંકરઃ,
૨ અવકરઃ, ૩ ડલ્કરઃ (લોકો), ૧ કરકઃ = કરઓ = કરવો. કર્કરી
(કલરા), કર્કરઃ (ખપર, કલાઈ).

કૃ, (જ) ૩. ૯. હિંસાયામ્. હણવું. કૃણાતિ, કૃણોતિ હણેછે. કીર્ણઃ, કર્વરઃ
(વાધ), કરહઃ (દાણાનું પાત્ર).

કૃ, પ. ૯. હિંસાયામ્. હણવું. કૃણાતિ હણેછે. કીર્ણિઃ, કર્વરઃ (વાધ), કર્વરી
(ભૂમિ), કરહઃ (ધાન્યપાત્ર).

૪૨

ધાતુસંગ્રહ.

કૃત્, (અ) ડ. ૧૦. સંશબ્દને. સંશબ્દનં રૂપાતિ. વખાણુવું. કીર્તયતિ-તે પર-
ગુણ સાધુ: સાધુ પરચુણને વખાણેછે. કીર્તનમ્, કીર્ત્તિઃ, કીર્ત્તિતઃ, પ્રકીર્ત્તિતઃ,

કેત, ડ. ૧૦. શ્રાવણે નિમંત્રણે ચાર્મત્રણે. ૧ સંભળાવવું, ૨ નિમંત્રણ કરવું, નોત-
રવું, ૩ ડાંનું કહેવું. શૂઢ વિચાર કરવો. કેતયતિ-તે વચનં નરઃ નર વચન
સંભળાવેછે. કેતયતિ-તે મુનિ ગૃહી અહમ્થ મુનિને નોતરેછે ઇ. નિકેતયતિ-
તે. નિકેતનમ્ (ધર).

કેપ્, (ઋ) આ. ૧. કંપને ગતૌ ચ. ૧ કંપવું, ૨ જવું. કેપતે કંપેછે ઇ૦.

કેલ્, (ઋ) પ. ૧. ચલને. કંપવું, ચલવું. કેલતિ ચલેછે. કેલિઃ (શ્રીડા).

કેલા, પ. ૧૧. વિલાસે. ખેલવું. લીલા કરવી. કેલાયતિ વિલાસી વિલાસી
ખેલ કરેછે.

કેવ્, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું. કેવતે હરિં ભક્તઃ ભક્ત હરીને સેવેછે.
કેવલઃ.

કૈ, પ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. કાયતિ રાખ્દ કરેછે. કાતરઃ= કાયર. કાકઃ=
કાગ. કુઃ (પૃથ્વી), કુંભઃ (ધણે), ૧ કોરઃ, ૨ કોરકઃ (કળી).

ઋથ્, (અ, મ્) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. ઋથતિ હણેછે. જૌ-ઋથયતિ.

ઋસ્, (ડ) પ. ૪. ઘરણદીભ્યોઃ. ઘરણં કૌટિલ્યમ્. ૧ વાંકું થવું, કુટિલ થવું.
૨ ઘીપવું. ઋસ્યતિ ધલઃ ખલ વાંકો થાયછે.

ઋ, (જ્) ડ. ૯. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. ઋનાતિ, ઋનીતે રાખ્દ કરેછે.

ઋય્, (ઙ) આ. ૧. શબ્દે ડંડે દુર્ગધે ચ. ડંડઃ ક્લેદનમ્. ૧ રાખ્દ કરવો, ૨ મીનુ
કરવું, ૩ દુર્ગધાવું. ઋયતે રાખ્દ કરેછે ઇ૦. ઋતઃ, ઋયનમ્, ઋયિતા.

ઋમ્, (અ) પ. ૧. હૂર્છને. હૂર્છનં કૌટિલ્યમ્. કુટિલતા કરવી. ઋમરતિ ધલઃ
ખલ કુટિલતા કરેછે.

ઋથ્, (અ, મ્) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. ઋથતિ હણેછે. જૌ-ઋથયતિ. ઋથઃ
(હિંસા).

ઋદ્, (અ, મ્, ષ્) આ. ૧. વૈઋવ્યે વૈઋવ્યે ચ. વૈઋવ્યં કાતરત્વમ્, વૈઋવ્યમ્-
વિવેકઃ. ૧ કાયર થવું, વિવેક થવું. ૨ વિકલ થવું, અવિવેક થવું. ઋદતે
કાયર થાયછે. જૌ-ઋદયતિ.

धातुસંગ્રહ.

૪૩

- ક્રદ્,** (દ્, મ્, પ્) આ. ૧. વૈકલ્યે વૈકલ્યે ચ. ૧ કાયર થવું, ૨ અવિવેશ થવું. ક્રંદતે કાયર થાયછે. ૬૦. જૌ-ક્રંદયતિ.
- ક્રદ્,** (દ્) પ. ૧. આઘાતે રોદને ચ. ૧ સાદ કરવું, હાક મારવી, ખોલાવવું. ૨ રડવું. ક્રંદતિ, આક્રંદતિ સાદ કરેછે. ૬૦. સંક્રંદનઃ (હંદ્ર), આક્રંદઃ (શેદન).
- ક્રંદ્,** (અ) ડ. ૧૦, આઘાતક્રંદસાતલ્યે. આઘાતઃ પરઃ ક્રંદઃ સાતલ્યે. ચુરાદિઃ. નિરંતર રડવું. આક્રંદયતિ શોકાર્ત્તઃ શોકાર્ત્ત નિરંતર રેછે. આક્રંદઃ (શેદન).
- ક્રપ્,** (અ, મ્, પ્) આ. ૧. કૃપાયાં ગતૌ. ૧ કૃપા કરવી, ૨ જવું. ક્રપતે જાની માની કૃપા કરેછે. જૌ-કૃપયતિ. કૃપા.
- ક્રમ્,** (ઝ) પ. ૧. પાદવિક્ષેપે. પગલું ભરવું, ડગ ભરવું. ક્રામ્યતિ, ક્રામતિ વામનો મહી વામન પૃથ્વીને ડગ ભરેછે. આક્રમતે, પ્રક્રમતે, ઉપક્રમતે, અનુક્રામતિ, ક્રમઃ, પ્રક્રમઃ, અતિક્રમઃ (ઉલ્લંઘન), ઉપક્રમઃ (આરંભ), પરાક્રમઃ, અનુક્રમઃ, સંક્રમઃ, ક્રાંતઃ, આક્રાંતઃ, ક્રમુકઃ (સોપારીનું આડ), ક્રિમિઃ (કર-મિયો), નક્રમ્ = નકમ્ = નાક, ક્રકચઃ (કરવત).
- ક્રી,** (ડ, ઝ) ડ. ૯. દ્રવ્યવિનિમયે. વિનિમયઃ પરિવર્ત્તઃ. ધન આપીને વેચાતું લેવું. ક્રીણતિ, ક્રીણીતે વેચાતું લેછે. વિક્રીણીતે = વિક્રદ્ = વેચે. અવક્રી-ણીતે. જૌ-ક્રાપયતિ. ક્રીતઃ, વિક્રીતઃ, ક્રયઃ, વિક્રયઃ, ક્રમ્યઃ (વેચવા બાહાર કાઢેલું), ક્રેયઃ (વેચવા યોગ્ય), સોમવિક્રયી. (સોમ વેચનાર).
- ક્રોડ્,** (ક) પ. ૧. વિહારે. ક્રીડા કરવી, રમવું. ક્રીડતિ રમેછે. ક્રીડા- (ખેલન), આક્રીડઃ (ક્રીડાવન).
- ક્રુંચ્,** (અ) પ. ૧. કૌટિલ્યાલ્પીભાવયોઃ. ૧ કુટિલતા કરવી, ૨ અધપ-થોડું-ડુંકું કરવું. ક્રુંચતિ લલઃ ખલ કુટિલતા કરેછે. ક્રુંચતિ મનોયોગી યોગી મનને ડુંકું કરેછે. ૧ ક્રુંચઃ, ૨ ક્રૌંચઃ (અંક પર્વત).
- ક્રુષ્,** (અ) પ. ૪. ક્રોધે. ક્રોધવું, રીસ કરવી. ક્રુધ્યતિ ક્રૂરાય નરઃ નર ક્રૂરને ક્રોધેછે. ક્રોધઃ, ક્રોધનઃ, ક્રોધી (હત્ +), ક્રુદ્ધઃ.
- ક્રુશ્,** (અ) પ. ૧. આઘાતે રોદને ચ. ૧ સાદ કરવું, હાક મારવી, ખોલાવવું; ૨ રડવું. ક્રોશતિ સાદ કરેછે. ૬૦. ક્રોષ્ટા (શિયાલ), ક્રોશઃ = ક્રોસ, ઉક્રોશઃ (પીડા).

ધાતુસંગ્રહ.

ક્રેવ્, (ઋ) આ. ૧. સંવંને. સેવયું, બજયું, ક્રેવતે સેવે છે.

કથ્, (અ, મ્) પ. ૧. હિસાર્થઃ. હણુયું. કથયતિ હણેછે. જૌ- કથયતિ.

ક્રદ્, (અ, મ્, ણ) આ. ૧. વૈકલ્યે વૈકલ્યે ચ. વૈકલ્યં ક્રાતરત્વમ્. વૈકલ્યમ-
વિવેકઃ. ૧ કાયર થયું, ૨ મોહ પામયું, વિકલ થયું. ક્રદતે કાયર થાયછે. ૬૦.

ક્રદ્, (ઙ, મ્, ણ) આ. ૧. વૈકલ્યે વૈકલ્યે ચ. ૧ કાયર થયું, ૨ મોહ પામયું.
ક્રદતે કાયર થાયછે. ૬૦. જૌ-ક્રંદયતિ.

ક્રદ્, (હ) પ. ૧. આઘ્વાને રોદને ચ. ૧ સાદ કરયું, ૨ રડયું. ક્રંદતિ સાદકરેછે.

ક્રપ્, (અ) ડ. ૧૦. અવ્યક્તાયાં વાચિ. અસ્પષ્ટ વાણી બોલવી. ક્રપયતિ-તે
અસ્પષ્ટ વાણી બોલેછે.

ક્રમ્, (ઝ) પ. ૪. ગ્લાનૌ. થાકયું. ક્રામયતિ પાંથઃ પાંથ થાકેછે. ક્રાંતઃ (થાકેલ),
ક્રમઃ (થાક), ક્રમી (+ઇન્), ક્રાંતિઃ.

ક્લિદ્, (ઙ) આ. ૧. પરિદેવને. પરિદેવનં શોચનમ્. શોચયું, રડયું. (સક૦)
ક્લિદતે ચૈત્રં મૈત્રઃ મૈત્ર ચૈત્રને રેછે.

ક્લિદ્, (ઙ) પ. ૧. પરિદેવને. શોચયું, રડયું. ક્લિદતિ રેછે.

ક્લિદ્, (ઝ) પ. ૪. આર્દ્રીભાવે. ભીનું થયું. ક્લિયતિ પયસા ઘટઃ ધણે પાણિયે ભીનો
થાયછે. ક્લેદઃ, ક્લિન્નઃ.

ક્લિશ્, (અ) આ. ૪. ઉપતાપે. દુઃખવેકયું. ક્લિશ્યતિ પરાર્થે સાધુઃ સાધુ પરાર્થે
દુઃખ વેઠેછે. ક્લેશઃ, ક્લિષ્ટઃ, ક્લેશકઃ, કેશઃ (માથાનાવાળ).

ક્લિશ્, (ઝ) પ. ૯. વિવાધને. પીડા કરવી. ક્લિશ્નાતિ ધનિકં ચોરઃ ચોર ધનિકને પીડે
છે. ક્લેશઃ, કેશઃ (માથાનાવાળ).

ક્લીવ્, (ઋ) આ. ૧. અઘાટ્યે. કાયરથયું. ક્લીવતે નરઃ શોકેન નર શોકેકરી
કાયર થાયછે. ક્લીવમ્ (નપુંસક).

ક્લીવ્, (ઋ) આ. ૧. ઘાટ્યે. ધૈર્યવાન થયું, સર્વ કાર્ય કરવા સમર્થ થયું,
ક્લીવતે ધૈર્યવાન થાયછે.

ક્લુ, (ઙ) આ. ૬. ગતૌ. જયું. ક્લુવતે પાંથઃ પાંથ જાયછે. વિક્લવઃ (કાયર).

ક્લેશ્, (અ) આ. ૧. અવ્યક્તાયાં વાચિ વિવાધને ચ. ૧ અસ્પષ્ટ વાણી બોલવી,
૨ પીડયું. ક્લેશતે સ્લેષઃ સ્લેષ અસ્પષ્ટ વાણી બોલેછે. ક્લેશતે પાપિનં રોગઃ
રોગ પાપીને પીડેછે. ક્લેશઃ.

ધાતુસંગ્રહ.

૪૫

કળ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થ: શબ્દ કરવો. કળાતિ શબ્દ કરેછે. કળ: (શબ્દ), કળિતં (વીણાદિશબ્દ).

કથ, (એ) પ. ૧. નિષ્પાકે. કહવું, ઉકાલવું. કથતિ શુંકિં વૈદ્ય: વૈદ્ય શુંકને ઉકા-
ળેછે. કાથ: = કાહો = કાવો (ઉકાળો), કાથધાની = કાહધાની =
કાવધાની.

ક્ષજ, (હ, મ, ષ, ણ) આ. ૧. ગતિદાનયો: ૧. જવું, ૨ દેવું. ક્ષંજતે જાયછે. જઠ.
ગૌ-ક્ષંજયતિ.

ક્ષજ, (ઙ) ડ. ૧૦. કૃષ્ણજીવને. દુઃખે જવું. ક્ષંજયતિ-તે, ક્ષંજતિ દુઃખે
જવેછે.

ક્ષળ, (ઙ) ડ. ૮. હિંસાયામ્. હણવું. ક્ષળોતિ-ક્ષળતે મૃગં પાપી પાપી મૃગને
હણેછે. ક્ષતમ્ (ચાકું), અક્ષતા: (મંગલ ચોખ્ખા), ક્ષતજમ્, (રુધિર), ક્ષળ:
ક્ષતિ: (હાનિ).

ક્ષદ, (અ) પ. ૧- (સૌં) સંવરણે. ઓછાડવું. ઠાંકવું. ક્ષદતિ ઓછાડેછે.
ક્ષત્તા (૧ સારથિ, ૨ ક્ષત્રિયાને વિષે શુદ્ધી ઓપજો પુત્ર), ક્ષત્રમ્ (ક્ષત્રિય),
નક્ષત્રમ્.

ક્ષપ, (ઙ) ડ. ૧૦. ક્ષાંત્યામ્. ક્ષમા કરવી, ખમવું, સહવું. ક્ષંપયતિ-તે ક્ષંપતિ
સહેછે.

ક્ષપ, ડ. ૧૦. પ્રેરણે. પ્રેરવું. ક્ષપયતિ-તે પ્રેરેછે. ક્ષપા (શત્રિ), ક્ષપાકર:
(ચંદ્ર).

ક્ષમ, (ઙ, ષ) આ. ૧. સહને. સહવું, ખમવું, વેઠવું. ક્ષમતે અપરાધં સાધુ:
સાધુ અપરાધ સહેછે. ક્ષમતે = ક્ષમઈ = ખમે. ક્ષમા = ખમા. (૧ સહન,
૨ પૃથ્વી), ક્ષંતા (ક્ષ + સહનશીલ), ક્ષમી (ક્ષ + ક્ષમાવાન), ક્ષમિતવ્યમ્ =
ક્ષમિઅર્થ = ખમવું. ક્ષંતવ્યમ્.

ક્ષમ, (ઙ) પ. ૪. સહને. સહવું, ખમવું. ક્ષામ્યતિ પુત્રાપરાધં પિતા પિતા
પુત્રાપરાધને સહેછે. ક્ષાંત: (ખમેલ), ક્ષમી (ક્ષ +), ક્ષમ: (સમર્થ), ક્ષાંતિ:
(ક્ષમા).

ક્ષર, (અ) પ. ૧. સંચલને. ખરવું, ઝરવું. ક્ષરતિ ગૌ: પયોમુંચતીત્યર્થ:
ગાય દુધ ઝરેછે. ક્ષરતિ ત્રલં સ્વતીત્યર્થ: જલ ઝરેછે. ક્ષરતિ = ક્ષરઈ

૪૬

ધાતુસંગ્રહ.

= અરે. ક્ષરઃ, અક્ષરઃ, ક્ષારઃ = આર. ક્ષારી = આરી. પ્રક્ષરમ્. = પાપર (ધોડની).

ક્ષલ, (અ) ડ. ૧૦. શૌચકર્મણિ. પપ્પાળયું, ઘેણું, શુદ્ધ-પવિત્ર કર્યું. ક્ષાલયતિ-તે. ક્ષલતિ. શરીરં જલેન જલવડે શરીર ધુવેછે. પ્રક્ષાલયતિ = પચ્ચાલઈ = પપ્પાણે. પ્રક્ષાલિતમ્ = પચ્ચાલિતં = પપ્પાલ્લું. ક્ષાલનમ્ પ્રક્ષાલનમ્.

ક્ષિ, પ. ૧. ક્ષયે ऐश्वर्ये च. ક્ષયેડયં સકર્મકો ડકર્મકશ્વ. ૧ ક્ષય થયું, ૨ ક્ષય કર્યું. ૩ ધણી થયું, ધધિર થયું. ક્ષયતિ કર્પૂરમ્ કર્પૂર વિણુસેછે. ક્ષયતિ તૂળં બાલઃ બાલ તૂણુને ત્રોડેછે. ક્ષયતિ રાજા રાજ્ય ધણી યાયછે. ક્ષયઃ, ક્ષીણઃ, ઋધુક્ષા (+ ન્ ઇંદ્ર), ક્ષેત્રમ્ (શરીર).

ક્ષિ, પ. ૫. હિંસાયામ્. આર્યું, હણ્યું. ક્ષિણોતિ હણેછે. ઇ૦.

ક્ષિ, પ- ૬. નિવાસગત્યોઃ. ૧ વસ્યું, ૨ જ્યું. ક્ષિયતિ વસેછે. ઇ૦. ક્ષયઃ (ગૃહ), ક્ષિતિઃ (પૃથ્વી), ક્ષીણકઃ (તપસ્વી), ક્ષય્યમ્ (ક્ષેત્રશક્ય), ક્ષેયમ્ (ક્ષેત્ર-યોગ્ય), ક્ષયી (ઈન્ + નિવાસી), ક્ષેમમ્ (કુશળ), ક્ષેત્રમ્ (દારા), ક્ષયઃ (નિવાસ).

ક્ષિ, પ. ૯. હિંસાયામ્. હણ્યું. ક્ષિણતિ હણેછે. ક્ષિતિઃ (પૃથ્વી).

ક્ષિણ, (ઉ) ડ. ૮. હિંસાયામ્. હણ્યું. ક્ષિણોતિ-ક્ષેણોતિ, ક્ષિણુતે-ક્ષેણુતે હણેછે. ક્ષિતિઃ (પૃથ્વી).

ક્ષિદ્, (અ) પ- ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. ક્ષેદતિ અસ્પષ્ટ શબ્દ કરેછે. ક્ષેદઃ.

ક્ષિપ્, (અ) પ. ૪. પ્રેરણે. પ્રેર્યું, ફેંક્યું. ક્ષિપ્યતિ લોષ્ટં નરઃ નર લોહું ફેંકેછે. ક્ષેપઃ (૧ ખેપ, ૨ નિંદા), ૧ ક્ષેપકઃ, ૨ ક્ષેપા (ઋ + ફેંકનાર), આક્ષેપઃ (શાપ).

ક્ષિપ્, (અં) ડ. ૬. પ્રેરણે. પ્રેર્યું, ફેંક્યું. ક્ષિપતિ-તે ફેંકેછે. ક્ષિપ્તઃ, વિક્ષિપ્તઃ, પ્રક્ષિપ્તઃ, સંક્ષિપ્તઃ, ક્ષેપઃ, પ્રક્ષેપઃ, વિક્ષેપઃ, સંક્ષેપઃ, ક્ષેપકઃ, ક્ષેપા, ક્ષિપ્તમ્ (શીઘ્ર), ક્ષિપઃ, ક્ષેપ્યમ્, ક્ષિપકઃ (વાયુ), ક્ષિપકા (આયુધ).

ક્ષિવ્, (ઉ) પ. ૧. નિરસને. વાર્યું, નિષેધ્યું. ક્ષેવતિ વારેછે.

ક્ષિવ્, (ઉ) પ. ૪. નિરસને. વાર્યું, નિષેધ્યું. ક્ષીવ્યતિ વારેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૪૭

ક્ષો, (ઞ) ડ. ૧. હિંસાયામ્. હણુવું. ક્ષયતિ-તે હણેછે.

ક્ષી, (ષ) પ. હિંસાયામ્. હણુવું. ક્ષિણાતિ, ક્ષીણાતિ હણેછે.

ક્ષીજ, (અ) પ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ રાખ્દ કરવો. ક્ષીજાતિ પક્ષી પંખી અસ્પષ્ટ રાખ્દ કરેછે.

ક્ષીવ, (ઋ) આ. ૧. મદે. મત્ત થવું, મદ કરવો. ક્ષીવતે ધનેન નરઃ નર ધન-વડે મદ કરેછે. ક્ષીવઃ (મત્ત).

ક્ષુ, (ટ) પ. ૨. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. ક્ષીતિ રાખ્દ કરેછે. ક્ષવઃ (રાઈ), ક્ષવથઃ (કાસો), ૧ ક્ષોણિઃ, ૨ ક્ષોણી (પૃથ્વી), ક્ષુપઃ (લઘુવૃક્ષ), ક્ષુમા (અળસી).

ક્ષુદ, (ઈર) ડ. ૭. સંપેષણે. દળવું, પીખવું, સૂંછું કરવું, વાટવું. ક્ષુણત્તિ-હુંતે હરિદ્રાં નારી નારી હળદને પીએછે. ક્ષોદઃ (ધૂળ), ક્ષુદ્રઃ (હલકો), ક્ષુણ્ણઃ (વઝયેલ), ક્ષુદ્રા (મધમાખ્ય).

ક્ષુધ, (અ) પ. ૪. બુભુક્ષાયામ્. જીએ મરવું. ક્ષુધ્યતિ મિત્તુઃ મિત્તુ જીએ મરેછે. ૧ ક્ષુત્ (ધ્ +), ૨ ક્ષુધા (જીખ), ક્ષુધિતઃ (જીખો), ક્ષુધુનઃ (કીટ).

ક્ષુપ, (અ) પ. ૧. (સૌં) અવસાદને. એદ પામવું. ક્ષોપતિ એદ પામેછે. ક્ષુપઃ (લઘુવૃક્ષ).

ક્ષુમ્, (અ) આ. ૧. સંચલને. સંચલનં પ્રકૃતિવિપર્યાસોમંથનં ચ. ૧ પ્રકૃતિ અદલવી, હાલવું. ૨ વલોવાવું, ઝેળાવું. ક્ષોમતે જલમ્ પાણી હણેછે. ૧ ક્ષોમઃ, ૨ વિક્ષોમઃ (સંચલન), ક્ષુબ્ધઃ (વલોણાનો વાંસ), ક્ષુમિતઃ (ચળેલો).

ક્ષુમ્, (અ) પ. ૪. સંચલને. ૧ પ્રકૃતિ અદલવી, હાલવું, ૨ વલોવાવું. ક્ષુમ્યતિ સમુદ્રઃ સમુદ્ર હણેછે. ૧ ક્ષોમઃ, ૨ વિક્ષોમઃ (હલન).

ક્ષુમ્, (અ) પ. ૨. સંચલને. ૧ પ્રકૃતિ અદલવી, હાલવું, ૨ વલોવાવું. ક્ષુમ્નાતિ હણેછે. ક્ષુબ્ધઃ (વલોણાનો વાંસ), ક્ષુમિતઃ (ચળેલો).

ક્ષુર, (અ) પ. ૬. વિલેખને. બેદવું, કાપવું, વાટવું. ક્ષુરતિ વાલાન્ નાપિતઃ નાપિત વાળને કાપેછે. ક્ષુરઃ (છરો), ક્ષુરી (છરી).

ક્ષેદ્, (અ) ડ. ૧૦. મક્ષણે. ખાવું. ક્ષેડ્યતિ-તે ખાયછે.

ક્ષેવ, (ઝ) પ. ૧. નિરસને. વારવું, નિષેધવું. ક્ષેવતિ વારેછે.

૪૮

ધાનુસંગ્રહ.

ક્ષૈ. વ. ૧. ક્ષયે. ક્ષય પામયું, દબાયું થયું. ક્ષાયતિ દૂબજો થાયછે. ક્ષામઃ (પાતજો).

ક્ષોટ, ડ ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકયું, ઉરોડયું. ક્ષોટયતિ-તે ફેંકેછે.

ક્ષુ, વ. ૨ તેજને. ઉકડયું, તેજસ્વી કર્યું. ક્ષૌતિ શસ્ત્ર શાળિકઃ શાણિયો હથિ-
યાર ઉકટે છે.

ક્ષમાય, (ઈ) આ. ૧. વિધૂનને. ધૂણાવયું, હલાવયું, કંપાવયું. ક્ષમાયતે વાયુર્વૃક્ષં
વાયુ ઝાડને ધૂણાવેછે. ગૌ- ક્ષમાપયતિ. ક્ષમાતઃ (ધૂણો).

ક્ષ્મીલ, (અ) વ. ૧. નિમેષણે. નિમેષણં સંકોચઃ સંકોચયું. ક્ષ્મીલતિ સંકોચેછે.

ક્ષિત્વદ્, (જિ, આ) વ. ૧. સ્નેહનમોચનયોઃ. ૧ ચોપડયું, બીનુંકર્યું, પલાળયું.
૨ મૂકયું. ક્ષેવેદતિ ચોપડેછે. ૨૦. ક્ષેવેડઃ (વિષ), પ્રક્ષેવેડનઃ (લોહમયખાણુ).

ક્ષિત્વદ્, (જિ, આ) વ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કર્યો. ક્ષેવેદતિ અસ્પષ્ટ
શબ્દ કરેછે.

ક્ષિત્વદ્, (જિ, આ) આ. ૧. સ્નેહનમોચનયોઃ મોહને ચ. ૧ ચોપડયું, પલાળયું,
૨ મૂકયું, ૩ મોહયું. ક્ષેવેદતે ચોપડેછે. ક્ષેવેડઃ (વિષ), ક્ષેવેડા (રવ).

ક્ષિત્વદ્, (જિ, આ) વ. ૪. સ્નેહનમોચનયોઃ. ૧ ચોપડયું, પલાળયું, ૨ મૂકયું.
ક્ષિયતિ ચોપડેછે.

ક્ષેલ, (ઋ) વ. ૧. ચલને. ચળયું. ક્ષેવેદતિ ચળેછે.

ક્ષલ્, (અ) વ. ૧. હસને. હસયું. ક્ષલતિ હસેછે. ક્ષલ્લા (હાસ).

ક્ષલ્, (અ) વ. ૯. ભૂતપ્રાદુર્ભાવે. ભૂતપ્રાદુર્ભાવોડતિક્રાંતોત્પત્તિઃ ઉપજી રહેયું,
ઉપજી ચીતવી, થઈ રહેયું. ક્ષલ્લતિ ઉપજી રહેછે.

ક્ષજ, (અ) વ. ૧. મંથે. મંથોવિલોડનમ્. વલોવયું, ડખોળયું, ડહોળયું.
ક્ષજતિ જલં વરાહઃ બુંડ પાણી ડહોળેછે. ક્ષજાકા (કરછી), ક્ષજકઃ (વલો-
ણાનો વાંસ).

ક્ષજ, (ઙ) વ. ૧. ગતિવૈકલ્યે. ગતેર્વૈકલ્યં વિકૃતત્વમ્. ખોડંગતાં ચાલયું. ક્ષજતિ
ખોડંગતાં ચાલેછે. ક્ષંજઃ (ખોડો), ક્ષંજનઃ (દીવાળીખોડોનાં પંખી).

ક્ષટ્, (અ) વ. ૧. કાંક્ષાયામ્. ઈચ્છયું. ક્ષટતિ ધનં લુબ્ધઃ લોભી ધનને હરે
છે. ક્ષટઃ = ખડ (ટૂણ), ક્ષટ્ઠા = ખાટ (ખાટલો), ક્ષટી = ખડી (લોખી
માટી), ક્ષટિકા (ખડી), ક્ષટઃ (કદ), ક્ષટકઃ (અર્ધમુઠિ).

ધાનુસંગ્રહ.

૪૯

ઘડ, (અ) ડ. ૧૦. સંવરણે. આંતરવું, ઓછાડવું, ઢાંકવું, ખીડવું, શીડવું, સંકોડવું. ઘડયતિ-તે મુલં નર: નર મુખને ઢાંકેછે.

ઘડ, (અ) ડ. ૧૦. મેદને. બેઢવું, વિદારવું. ઘાડયતિ-તે બેઢેછે. ઘડ: = ઘગ = ખાગ.

ઘડ, (ક) આ. ૧. મંથે. વલોવવું, ડખોળવું, ડહોળવું, વજોડવું, વેરવું. ઘંડતે ડહોળેછે. ઘંડ: = ખાંડ. ઘંડિતા (મથિતા સ્ત્રી).

ઘડ, (ક) ડ. ૧૦. મેદને. બેઢવું, ઘંડયતિ-તે, ઘંડતિ = ઘડઈ = ખંડ બેઢેછે. ઘંડ: (તુકડે), ઘંડનમ્. ઘંડિત: = ઘંડિઓ = ખંડ્યો.

ઘડ, (અ) પ. ૧. સ્થેયં હિંસાયાં મક્ષણે ચ. સ્થેયૈર્ઝકર્મકા: ૧ રેહેવું, ૨ હણવું, ૩ ખાવું. ઘડતિ વિષ્ણુ: વિષ્ણુ રેહેછે. ઘડતિ રિપું બલી બધી રિપુને હણેછે. ઘડતિ ધાન્યં નર: નર દાણા ખાયછે. ઘદિર: = ઘદર: = ખેર.

ઘન, (ક) ડ. ૧. અવદારણે. ઓદાળવું, ખાણવું, ખોદવું. ઘનતિ-તે કૂપં નર: નર કૂપને ખાણેછે. ઘનતિ = ઘનઈ = ખણે. ઘાત: (ખોદો), ઘેયમ્ (ખોદવા યોગ્ય), ઘનક: (ઊદર), ઘનકી (ઊદરી), પરિઘા (ખાધ), ઘનિત્રમ્ (ખાતરિયું), ઘાત્રમ્ (ચોરે કરેલું છિદ્ર), ઘનિ: ૨ ઘની, ૩ ઘાનિ: ૪ ઘાની = ઘાણી = ખાણ (ખાકર). ઘાસુ: (ઊદર), ઘસ: = ખસ (પામાં), ઘલ: (ખોળ), ઘનનમ્.

ઘર્ષ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. ઘર્ષવું. ઘર્ષતિ ખાયછે. ઘર્ષ: (વામણો).

ઘર્ષ, (અ) પ. ૧. પૂજને વ્યથને ચ. પૂજનં માર્જનમ્. ૧ ખળેળવું, વઢરવું, મંજવું, ૨ ખીડવું, નડવું. ઘર્ષતિ દેહં નર: નર દેહને ખળેલે છે. ઘર્ષ: = ખળૂશે. ઘર્ષરી = ખળૂરી. ઘર્ષ: (ખસ), ઘર્ષરમ્ (હરિતાલ),

ઘર્ષ, (અ) પ. ૧. દંદશુક્રે. દંદશુક્રકર્તૃકે દંતકર્મણીત્યર્થ: સાપન્તું ડસવું. ઘર્ષતિ સર્પો નકુલમ્ સાપ નોળને ડસેછે.

ઘર્ષ, (અ) પ. ૧. ઘર્ષે. ગર્વ કરવો. ઘર્ષતિ મૂર્ખ: મુખો ગર્વ કરેછે. ઘર્ષ: (ગર્વ).

ઘલ, (અ) પ. ૧. સંચયે ચલને ચ. ૧ સાંચવું, ઢગ કરવો. ૨ ચળવું. ઘલતિ ધનં નર: નર ધનને સાંચેછે. ઘલમ્ (૧ રણાંગણ, ૨ દાણા મસળવા-નું ખાળું). ઘલ: (૧ દુર્જન, ૨ નીચ, ૩ ખોળ), ઘલ્લમ્ (નીચાણ), ઘલ્લા

(અર્મપાત્ર), ૧ સ્વ્વાટઃ, ૨ સ્વલતિઃ (માથે તાલ પડેલા), સ્વલઃ (૧ ઘાલ્ય, ૨ અર્મવસ્ત્ર, ૩ ખાળ, ૪ ડોઠલિ પંખી).

સ્વત્, (અ) પ. ૧. મૂતપ્રાદુર્ભાવે. મૂતપ્રાદુર્ભાવોઽતિક્રાંતોત્પત્તિઃ. ઉપજ રહેવું, ઉપજ વીતી જવી. સ્વૌનાતિ જનઃ જન ઉપજ રહેછે.

સ્વષ્, (અ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. સ્વષતિ હણેછે.

સ્વાદ્, (ક્ર) પ. ૧. મક્ષણે. ખાવું, જમવું. સ્વાદતિ મોદકં વિપ્રઃ વિપ્રે મોદ-કને ખાયછે. સ્વાદતિ = સ્વાયદ્ = ખાયે. સ્વાદમ્ (ખાવાયોગ્ય), સ્વાદકઃ (ખાનાર), સ્વાદનમ્ (ભક્ષણ).

સ્વિદ્, (અ) પ. ૧. ઉત્ત્રાસે. ભડકાવવું, ડગાવવું. સ્વેટતિ કેશી ગોષ્ઠમ્ કેશી ગોષ્ઠને ભડકાવેછે. સ્વેટનમ્ = ખેડણ. આસ્વેટઃ (મૃગયા), આસ્વેટકઃ, ૧ સ્વેટમ્, ૨ સ્વેટકમ્ (ઢાલ), ૧ સ્વેટઃ, ૨ સ્વેટકઃ (ગામડું).

સ્વિદ્, (અ) આ. ૪. દૈન્યે. ખેદ પામવું, દીનતા કરવી. સ્વિદયતે = સ્વિજ્જઈ = ખીલ્યે ખેદ પામેછે. સ્વેદઃ, સ્વિન્નઃ (ખેદ પામેલ).

સ્વિદ્, (અ) પ. ૬. પરિષ્વાતે પરિતાપે ચ. ૧ ખુંદવું, ૨ દુઃખવેવું. સ્વિંદતિ ખુંદેછે ઇ૦.

સ્વિદ્, (અ) આ. ૭. દૈન્યે. ખેદ પામવું, દીનતા કરવી. સ્વિંતે ભિક્ષઃ ભિક્ષુ ખેદ પામેછે. સ્વિન્નઃ.

સ્વ, (ઙ) આ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. સ્વત્તે રાખ્દ કરેછે.

સ્વજ્, (ઙ) પ. ૧. સ્તેયકરણે. ચોરવું. સ્વોજતિ સ્વક્ષણં કૃષ્ણઃ ધૃષ્ણ માખ્ણને ચોરેછે.

સ્વહ્, (અ) પ. ૬. સંવરણે. ઓછાડવું, ઢાંકવું. સ્વહતિ ધનં ધનિકઃ ધનવાન્ ધનને ઢાંકેછે.

સ્વહ્, (ઙ) ડ. ૧૦. સ્વંદને. ખંડવું, ભેદવું. સ્વંડયતિ-તે, સ્વંડતિ ખંડેછે.

સ્વર્દ્, (અ) આ. ૧. ક્રીડાયામ્. રમવું, ખેલવું, વિહરવું. સ્વર્દને ગોપાલઃ ગોવાલ રમેછે.

સ્વર્, (અ) પ. ૬. હેદને. હેદનં વિલેખનમ્. ઉખેડવું, ખેડવું, છેદવું. સ્વર્-તિ મૂર્મિ કૃષકઃ ધૃષક બ્રમિને ખેડેછે. સ્વર્ઃ (ખરી),

સ્વેટ. ડ. ૧૦. મક્ષણે. ખાવું, જમવું. સ્વેટયતિ-તે માંસં હિંસઃ હિંસ માંસને જમેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૫૧

खेड. उ. १०. भक्षणे. आबुं, जमबुं. खेडयति—ते मांसं सिंहः सिंह मांसने जमेछे. खेटकः, खेटः, (१ श्रामबुं, २ भक्षक).

खेल. (क) प. १. चलने. यणबुं. खेलति मकटः माकजे यजेछे. खेलः, खेला, खेलनम्, खिलम् (अध्यापनं अतर).

खेला. प. ११. विलासे. रमबुं, ખેલબું. खेलायति विलासी विलासी रमेछे. खेला (रमत), खेलनम् = ખેલણ.

खेव. (क) आ. १. सेवने. सेवबुं. खेवते हरिं भक्तः भक्त हरिने सेवेछे.

खै. प. १. खदने. खदनं स्थैर्यं हिंसा भक्षणं च. १ રહેવું, २ હણવું, ૩ જમવું. खायति नरः નર રહેછે. खायति मृगं व्याधः પારંથી મૃગને હણેછે. खायति मोदकं विप्रः વિપ્ર મોદકને જમેછે. खायति = खायइ = ખાયે.

खोट. उ. १०. भक्षणे क्षेपे च. १ જમવું, આબું, ૨ ફેંકવું. खोटयति—ते लड्डुकं विप्रः વિપ્ર લાડુને જમેછે. खोटयति—ते शूरं शूरः શૂરો શૂરને ફેંકેછે.

खोड. (क) प. १. गतिप्रतीषाते. गतिविषये प्रतीषात इत्यर्थः. આલતાં ખોડંગવું. खोडति पंगुः પાંગલો ખોડંગે છે. खोडः= ખોડે (પંચુ).

खोड. उ. १०. क्षेपे. ફેંકવું, ઊંચેડવું. खोडयति—ते तृणं नरः નર તૃણને ફેંકેછે.

खोद्. उ. १०. क्षेपे. ફેંકવું, ઊંચેડવું. खोदयति—ते कर्करं जनः જળ કાકરાને ફેંકેછે.

खोर. (क) प. १. गतिप्रतीषाते. આલતાં ખોડંગવું. खोरति खंजः ખોડે ખોડંગેછે. खोरा (અધમસ્ત્રી), खोरः (ખોડો).

खोल. (क) प. १. गतिप्रतीषाते. આલતાં ખોડંગવું. खोलति खोडः ખોડે ખોડંગેછે.

ख्या. प. २. प्रकथने. વખાણવું, કહેવું. ख्याति मुजनं लोकः લોક સુજનને વખાણેછે. आख्यानम्, व्याख्यानम्, प्रत्याख्यानम् (निवेप), ख्यातः, प्रख्यातः, विख्यातः, आख्यातः, प्रत्याख्यातः (निषिद्ध), संख्या, ख्यातिः (वખાણ).

गघ. (अ) प. १. हसने. હસવું. गघति विकलं जनः જળ વિકલને હસેછે.

गज. (अ) प. १. शब्दार्थे मदने च. मदनं मदोत्पत्तिः मदः चित्तविकारः. १ શબ્દ કરવો, ૨ મદ કરવો. गजति १ શબ્દ કરેછે, ૨ મદ કરેછે. गजः (હસ્તી).

गज. (अ) उ. १०. शब्दे. શબ્દે. गजयति—ते जनः જળ શબ્દ કરેછે.

૫૨

ધાતુસંઘ.

ગજ્, (ઙ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કર્યો. ગંજતિ નરઃ નર શબ્દ કરેછે. ગંજા
(૧ મદિરાનું ધર, ૨ આગર).

ગઙ્, (અ, મ) પ. ૧. સેવ્તે. સીંચવું. ગઙતિ, લત્વે ગલતિ જલં નરઃ નર પાણીને
સીંચેછે. ગૌ-ગઙયતિ, લત્વે ગલયતિ. ગાઙઃ, લત્વે ગાલઃ, ગઙઃ, ગઙકઃ, ગઙુઃ
(પૃષ્ઠગ્રંથિ), નિગઙઃ (બેડી), નિગઙિતઃ (બેડી ધાલેલો).

ગઙ્, (ઙ) પ. ૧. વર્દનૈકદેશે. ગંડગતસંહનનક્રિયાયામિત્યર્થઃ. ગાલ મીચવા,
ગાલ એકદમ કરવા. ગંડતિ ગાલ મીચેછે. ગંડઃ (ગાલ), ૧ ગાંડિવં, ૨ ગાંડીવમ્
(અર્જુનધનુષ).

ગણ, ડ. ૧૦. સંખ્યાને. ગણ્યું. ગણયતિ-તે દિવસાન્ નારી નારી દિવસ
ગણેછે. ગણઃ (સમૂહ), ગણકઃ (જોતિષી), ગણિતં = ગણિતં = ગણ્યું.
ગણના, ગણ્યઃ, ગણિકા (વેશ્યા), નિગણઃ (હોમધૂમ).

ગદ્, (અ) પ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. સ્પષ્ટ-પ્રકટ બોલવું. ગદતિ વચનં જનઃ જણ
વચન બોલેછે. ૧ ગદ્ગદઃ, ૨ ગદ્ગદા, ૩ ગદ્ગદમ્ (અસ્પષ્ટ વચન), ગદ્યમ્, ગદિ-
તમ્ (કથિત).

ગદ્, (ઈ) ડ. ૧૦. દેવશબ્દે. મેધ ગાજ્યો. ગદયતિ-તે વનઃ મેધ ગાજેછે.

ગદ્ગદ્, પ. ૧૧. વાક્સ્થલને. અસ્પષ્ટ વચન બિચરવું. ગદ્ગદયતિ દુઃસ્વાર્તઃ દુઃસ્વાર્ત
અસ્પષ્ટ વાણી બિચરેછે. ૧ ગદ્ગદઃ, ૨ ગદ્ગદા, ૩ ગદ્ગદમ્ (અસ્પષ્ટ વચન).

ગંધ્, (અ) આ. ૧૦. અર્દને. પીડ્યું, નડ્યું. ગંધયતે લુબ્ધો વદાન્યમ્ લોભિયો
દાતાને પીડેછે. ૧ ગંધઃ, ૨ ગંધનમ્ (હિંસન), ગંધર્વઃ, સુગંધકઃ (કંકોડી), ગંધોલી
(શાપ્પાડેર).

ગમ્, (લ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ગચ્છતિ ગ્રામં પાંથઃ પાંથ ગામને જાયછે. આગ-
ચ્છતિ આવેછે. ગમઃ, આગમઃ (શાસ્ત્ર), નિગમઃ (વેદ), સંગમઃ, સમાગમઃ,
૧ પ્લવંગમઃ, ૨ પ્લવંગઃ, ૩ પ્લવગઃ (વાનર). ૧ વિહંગમઃ, ૨ વિહંગઃ, ૩ વિહગઃ
(પંખી), ૧ ભુજંગમઃ, ૨ ભુજંગઃ, ૩ ભુજગઃ (સાપ). ડરગઃ (સાપ), ગત્વરઃ,
જગત્ (લોક), ગંગા, ગગનમ્ (બોમ), ગાત્રમ્ (શરીર), આગત્ (આવતું), ગૌઃ
(ગાય), ગમી (જણાર), આગમી (દિન + આવતું), પન્નગઃ (સાપ), સુગઃ, દુર્ગઃ,
સુગમઃ, દુર્ગમઃ, અભ્યાગતઃ (પ્રાહુણો).

ગર્જ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કર્યો, ગાજ્યું. ગર્જતિ મેઘઃ મેધ ગાજેછે.
ગર્જતિ = ગજ્જઙ્ = ગાજે. ગર્જના, ગર્જિતમ્ (મેધાદિ શબ્દ).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૨

ગર્જ, (અ) ડ. ૧૦. શબ્દે. રાખ્દ કરવો, ગાજવું. ગર્જયતિ—તે મેવઃ મેધ ગાજેછે.

ગર્દ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. ગર્દતિ વ્યાધ્રઃ વાધ બોલેછે. ગર્દમઃ = ગદહો = ગધો.

ગર્દ, (અ) ડ. ૧૦. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. ગર્દયતિ—તે વરાહઃ બૂડ બોલેછે.

ગર્ધ, (અ) ડ. ૧૦. અભિકાશાયામ્. હચ્ચવું. ગર્ધયતિ—તે ધનં લુબ્ધઃ લોભિયો ધનને હચ્ચેછે.

ગર્વ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ગર્વતિ જાયછે. ગર્વઃ (ગતિ).

ગર્વ, (અ) પ. ૧. દર્પે. ગર્વ કરવો. ગર્વતિ મૂર્ખઃ મૂખો ગર્વ કરેછે. ગર્વઃ, ગર્વિતઃ.

ગર્વ, આ. ૧૦. માને. અભિમાન કરવું. ગર્વયતે ધનેન મૂઢઃ મૂઢ ધનવડે ગર્વ કરેછે. ગર્વઃ, ગર્વિતઃ.

ગર્હ, (અ) આ. ૧. કુત્સાયામ્. નિંદવું, વખોડવું. ગર્હતે સુજનં દુર્જનઃ દુર્જન સુજનને નિંદેછે. ગર્હા (નિંદા), ગર્હિતઃ (નિંદિત), વિગર્હિતઃ, ગર્હણમ્, ગર્હ્યમ્ (નિંદા).

ગર્હ, (અ) ડ. ૧૦. વિનિંદને. નિંદવું, વખોડવું. ગર્હયતિ—તે સાધું દુષ્ટઃ દુષ્ટ સાધુને નિંદેછે. ગર્હા, ગર્હિતઃ, ગર્હણમ્.

ગલ્, (અ) પ. ૧. અદને સ્વપ્ને ચ. ૧ ખાવું, જમવું. ૨ ઝરવું ખરવું. ગલતિ મૂલકં જનઃ જન મૂલાને ખાયછે. ગલતિ જલં કરકાત્ કરવામાંથી જલ ઝરેછે. અવગલતિ = અગલે. નિગલતિ = નિલગહ = નિગલે. અપિગલતિ. વિગલતિ = વિગલહ = વિગલે. ગલનમ્ = ગયણં = ગયાણું. ગલઃ = ગાલ, ગલઃ (કંઠ).

ગલ્, (અ) આ. ૧૦. સ્વપ્ને. ઝરવું, જળવું. ગલયતે જલમ્ પાણી ઝરેછે. ગલઃ, ગાલિઃ (ગાલ), ગલનમ્ = ગયણં = ગયાણું.

ગલ્મ, (અ) આ. ૧. ધાણ્યે. પ્રૌઢ થવું, સમર્થ થવું. ગલ્મતે, પ્રગલ્મતે મૈત્રઃ મૈત્ર પ્રૌઢ થાયછે. પ્રગલ્મઃ (પ્રૌઢ).

ગલ્હ, (અ) આ. ૧. કુત્સાયામ્. નિંદવું. ગલ્હતે સુજનં દુર્જનઃ સુજનને દુર્જન નિંદેછે. ગલ્હઃ.

ગવેષ, ડ. ૧૦. માર્ગણે. માર્ગણમન્વેષણમ્. ખોળવું, શોધવું. ગવેષયતિ—તે હરિ-
ણં નરઃ નર હરિણને ખોળેછે. ૧ ગવેષણમ્, ૨ ગવેષણા (માર્ગણ, ખોળ), ગવેષિતઃ (શોધેલો).

૫૪

ધાતુસંગ્રહ.

ગહ, ડ. ૧૦. ગહને. ૧ વસતુ થયું, દુર્ગમ થયું. ૨ પીડ્યું, નડ્યું. ગહયતિ.

૧ ગહન; ૨ ગહના, ૩ ગહનમ્ (દુરધિગમ, દુઃપ્રવેશ).

ગા, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જ્યું. ગાતે ગ્રામં પાંથઃ પાંથ ગામને જાયછે.

ગા, પ ૩. (વૈ૦) સ્તુતૌ. સ્તવયું, સ્તુતિ કરવી. જિગાતિ સ્તુતિ કરેછે. ગાનમ્, ગાથા, ગાથકઃ.

ગાધ, (ઋ) આ. ૧. પ્રતિષ્ઠાલિપ્સયોર્ગ્રંથે ચ. પ્રતિષ્ઠા આસ્પદમ્. લબ્ધુમિચ્છા લિપ્સા. ગ્રંથનં ગ્રંથઃ. પ્રતિષ્ઠાયામકર્મક્રોયમ્. લિપ્સાગ્રંથયોઃ સકર્મકઃ. ૧ રહેયું, સ્થિતિ કરવી. ૨ લેવા હચ્ચયું, હચ્ચયું, ૩ યંથયું. ગાધતે રહેછે. ૩૦. ગાધઃ (થાગ), અગાધઃ (અથાગ), ગાધિઃ (વિશ્વામિત્રપિતા).

ગાહ, (ઝ) આ. ૧. વિલોડને. વિલોડનં પરિમિલનમ્. પ્રવેશ કર્યું, પેસયું. ગાહતે, અવગાહતે પેસેછે. ગાહનમ્, અવગાહનમ્, વગાહનમ્, ગાહઃ, અવગાહઃ વગાહઃ, ગાઢઃ.

ગુ, (ઙ) આ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. ગવતે અસ્પષ્ટ શબ્દ કરે છે. ૧ ગુડઃ, ૨ ગુલઃ = ગુલો = ગોલ.

ગુ, (ઙ) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ગવતે શબ્દ કરેછે. ગોત્રમ્ (કુલ), ગવલઃ (અસ્પષ્ટ મહિષ), ગવયઃ (શિશુ).

ગુ, પ. ૬. પુરિષોત્સંગે. મહાવિસર્જન કર્યું, હગ્યું. ગુવતિ હોછે. ગુથમ્, (વિશ્વા), ગુતવ્યમ્.

ગુજ, (અ) પ. ૬. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ગુજતિ શબ્દ કરેછે.

ગુજ, (ઙ) પ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. ગુંજતિ ભ્રમરઃ બ્રમરો ગણુગણુછે. ગુંજિતમ્ (સિંહાદિશબ્દ), ગુંજા (અનોઠી), ગુંજારવઃ (ભ્રમર-શબ્દ)

ગું, (ઙ) ડ. ૧૦. વેષ્ટને. વીંડ્યું. ગુંઠયતિ-તે. અવગુંઠયતિ-તે વીંટેછે. ગુંઠનમ્, અવગુંઠનમ્, ભસ્મગુંઠનમ્, ગુંઠિતઃ, અવગુંઠિતઃ.

ગુડ, (અ) પ. ૬. રક્ષાયામ્. રાખ્યું, પાળ્યું. ગુડતિ ક્ષેત્રં કૃષિઃ કૃષિ ખેતરને પાળેછે. ગુડઃ, લલ્લે. ગુલઃ = ગુલો = ગોળ. ગુડા (હસ્તિસનાહ), ગોલઃ = (૧ ગોલો, ૨ ગોળો.), ગુલિકા (ગોળી), ગોલકઃ (ગરબ), મૂગોલઃ, ગુડેરઃ (ગ્રાસ), ગુલ્મઃ (મોયું).

धातुसंग્રह.

૫૫

ગુહ, (इ) उ. ૧૦. વેષ્ટને રક્ષણે ચ. ૧ વીંછું, ઘેરું. ૨ રાખું. ૧ પાળું.
ગુંડયતિ-તે, ગુંડતિ વીંટેછે. ગુંડનમ્, ગુંડિતઃ.

ગુણ. उ. ૧૦. આમંત્રણે. આમંત્રણં ગૂઢોક્તિઃ. છાનું કહેવું, શૂઢ બોલવું. ગુણયતિ-
તે મંત્રી મંત્રી છાનું કહેછે. ગુણઃ, ગુણિતમ્.

ગુદ, (अ) आ. ૧. ક્રીડાયામ્. રમવું, ખેલવું. ગોદતે બાલઃ બાલ રમેછે.
ગુદમ્ (गांड), ગુંદ્રા (सुगंधि मोथ).

ગુધ, (अ) प. ૪. પરિવેષ્ટને. વીંછું. ગુધ્યતિ. વીંટેછે. ગોધૂમઃ = ગોહૂમો =
ધઈ. ગુસ્તઃ (तृण्यति), ગુધિતઃ (वेष्टित), ગુધેરઃ (पाण्ड).

ગુધ, (अ) प. ૯. રોષે. ક્રોધવું, રીસાવું. ગુધ્નાતિ ક્રોધેછે. ગોધા = ગોહા =
ગોહ. ગોધૂમઃ = ગોહૂમો = ધઈ.

ગુપ, प. ૧. ગોપને. ગોપવું, સંતાડવું. ગોપયતિ ધનં ચોરઃ ચોર ધનને સંતા-
ડેછે. ગોપ્યમ્, ગોપનમ્, ગુપ્તિઃ, ગુપ્તમ્.

ગુપ, (अ) आ. ૧. નિંદાયામ્. નિંદવું. જુગુપ્સતે નિંદેછે. જુગુપ્સા (निंदा).

ગુપ, (ऊ) प. ૧. રક્ષણે. રાખવું, પાળવું. ગોપાયતિ પૃથ્વીં નૃપઃ નૃપ પૃથ્વીને
પાળેછે. કુપ્યમ્ (सुचर्षु रक्षति यना पीण्डु धन), ગોપ્યમ્ (રક્ષણીય), ગોપનમ્
(રક્ષણ), ગુપ્તિઃ (રક્ષા), ગોપ્તા (क्त + रक्षक).

ગુપ, (अ) प. ૪. વ્યાકુલત્વે. આકળું કરવું, વ્યાકુલ કરવું. ગુપ્યતિ લોકં કોપઃ
કોપ લોકને આકળું કરેછે.

ગુપ, (अ) उ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. ગોપયતિ-તે
બોલેછે ૬૦.

ગુફ, (अ) प. ૬. ગ્રંથે. યંથવું. ગુફતિ માલ્યં માલાકારઃ માળી ફૂલને યંથે
છે. ગુંફઃ (ग्रंथ).

ગુફ, (अ) प. ૬. ગ્રંથે. યંથવું. ગુંફતિ માલ્યં માલાકારઃ, માળી ફૂલને યંથે
છે. ગુંફિતઃ, ગુંફઃ = યંફ.

ગુર, (ई) आ. ૬. ઉદ્યમને. ૧ ઉદ્યોગ કરવો. ૨ બિગામવું. ગુરતે વૈશ્યઃ વૈશ્ય
ઉદ્યોગ કરેછે ૬૦.

ગુર્દ (अ) आ. ક્રીડાયામ્. રમવું, ખેલવું. ગૂર્દતે બાલઃ બાલ રમેછે.

ગુર્દ, (अ) उ. ૧૦. નિકેતને. પસવું. ગૂર્દયતિ-તે પસેછે.

૫૬

ધાતુસંગ્રહ.

ગુર્દ, (અ) ડ. ૧૦. પૂર્વનિકેતને. પૂર્વનિકેતનમાયો નિવાસઃ. પ્રથમ વસવું, પેહેલું વસવું. ગુર્દયતિ—તે પેહેલું વસેછે.

ગુર્વ, (ઈ) પ. ૧. ઉદ્યમને. ૧ ઉદ્યોગ કરવો, ૨ ઊગામવું. ગુર્વતિ વૈશ્યઃ વૈશ્ય ઉદ્યોગ કરેછે. ૬૦.

ગૂહ, (ઉ) ડ. ૧. સંવરણે. ઢાંકવું, ઓછાડવું. ગૂહતિ—તે, નિગૂહતિ—તે છિદ્રં જનઃ જાણુ છિદ્રને ઢાંકેછે. ગૂઢઃ, ગુહ્યમ્, ગુહરમ્ (ચુહા).

ગૂર, (અ) આ. ૧૦. ઉદ્યમને ભક્ષણે ચ. ૧ ઉદ્યોગ કરવો, ૨ ઊગામવું, ૩ જમવું. ગૂરયતે વૈશ્યઃ વૈશ્ય ઉદ્યોગ કરેછે. ઉદ્ગૂરયતે સ્વહમ્. ખડ્ગને ઊગામેછે. ગૂરયતે મૂલકં નરઃ નર મુલાને જમેછે.

ગૂર, (ઈ) આ. ૪. હિંસામત્યોઃ. ૧ હણવું, ૨ જડું. ગૂર્યતે રિપું બલવાન્ બલવાન્ શત્રુને હણેછે. ૬૦. ગૂર્જરઃ (દેશભિદ).

ગૃ, પ. ૧. સેચને. સિંચવું. ગરતિ ભૂમિ મેઘઃ મેઘ ભૂમિને સિંચેછે.

ગૃ, આ. ૧૦. વિજ્ઞાને વિજ્ઞાપને ચ. ૧ જાણવું, અનુભવવું. ૨ જાણાવવું. ગારયતે અનુભવેછે. ૬૦.

ગૃજ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. ગર્જતિ = ગજ્જહ = ગાળે. ગર્જનમ્.

ગૃજ, (ઈ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. ગૃંજતિ શબ્દ કરેછે. ગૃંજનમ્ (ડુંગળી).

ગૃધ, (ઉ) પ. ૪. અમિકાંક્ષાયામ્. ઇચ્છિયું. ગૃધ્યાતિ ઇચ્છેછે. ગૃદ્ધઃ (ઇચ્છતી), ૧ ગર્દનઃ, ૨ ગૃધ્રઃ (લોભી), ગૃધિઃ (કાંક્ષા), ગૃધ્રઃ = ગીધ (એક પક્ષી).

ગૃહ, (ઝ) આ. ૧. પ્રહણે. ગ્રહવું, લેવું, આલવું. ગૃહતે આલેછે. ગૃઢઃ (લીધો), ગૃઢિઃ (ગ્રહણ), ગૃહમ્ = ઘર, ગૃહા (સ્ત્રી).

ગૃહ, આ. ૧૦. પ્રહણે. ગ્રહવું, લેવું, આલવું. ગૃહયતે આલેછે.

ગૃ, પ. ૬. નિગરણે. નિગરણં ભોજનમ્. ભોજન કરવું, જમવું, ખાવું. ગિરતિ, લત્વે, ગિલતિ મૂલકં નરઃ નર મૂલાને જમેછે. ગિરઃ, લત્વે ગિલઃ. અજગરઃ, ૧ ગરઃ, લત્વે ૨ ગલઃ (કંઠ), નિગારઃ, ઉદ્ગારઃ (ઓરફાર), ગર્ગરઃ (સાજર્ધિ) ગર્મરી = ગમ્મરી = ગાગરચ (મહાકુભ). ગર્ગઃ (ઋષિ), ગર્ત્તઃ (ખાજો), ગર્મઃ, ગિરિઃ (પર્વત), ગર્મુત્ (હેમ), નિગરણઃ (કંઠ), ગૃષ્ટિઃ (એકવાર જાણતી) ગરઃ, (વિષ).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૭

ગૃ, પ. ૯. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ગૃણાતિ ગુણં સાધુ: સાધુ યુણને કહેછે. ગુરુ:.

ગેષ્, (ઋ) આ. ૧. કંપને ગતૌ ચ. ૧ કંપવું, ૨ જવું. ગેષતે કંપેછે.

ગેવ્, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું, પૂજવું. ગેવતે સેવેછે.

ગેષ્, (ઋ) આ. ૧. અન્વિચ્છાયામ્. અન્વિચ્છા અન્વેષણમ્. શોધવું, ખોળવું.
ગેષતે માં ગોવાળ: ગોવાળ ગાયને ખોળેછે.

ગૈ, પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ગાયતિ ગીતં નારી નારી ગીતને ગાયછે. ગીતમ્,
મગીતમ્, ગાનમ્, ગેયમ્, ગીતિ: , ઉપગીતિ: , ઉદ્ગીતિ: , ગાયક: (ગાનાર), ગાથા,
ગાયન: (ગાનાર), ગાયની, સામગ: , સામગી, ઉદ્ગીથ: (ઓંકાર), ઉદ્ગાતા
(સામગ).

ગોમ, ડ. ૧૦. ઉપલેખને. લિંપવું. ગોમયતિ ગોમયેન ભૂમિં યજ્ઞા યજ્ઞા ગો-
મયવડે ભુમિને લિંપેછે. ગોમયમ્ (છાણ).

ગોષ્, (ઞ) આ. ૧. સંઘાતે. ઐક્યું કરવું. ગોષ્ઠતે ધાન્યં કૃષિ: કૃષિ દાણાને
ઐક્ય કરેછે.

ગ્રથ્, (ઙ) આ. ૧. કૌટિલ્યે. કૌટિલ્યં કુસૃતિર્વેધશ્ચ. ૧ વાંકું જવું, ૨ આંધવું,
અંધવું, ગાંડવું. ગ્રંથતે ગવય: શેઝ વાંકો જાયછે. ગ્રંથતે ફુલાની માલી
માલી ફુલાને અંધેછે. ગ્રંથિ: = ગંઠી = ગાંઠ. ગ્રંથ: = ગંઠો =
ગાંઠો.

ગ્રથ્, (ઞ) પ. ૯. સંદર્ભે. સંદર્ભો ગ્રંથનમ્. અંધવું. ગ્રથ્નાતિ ગ્રંથં કવિ: કવિ
ગ્રંથને અંધેછે. ગ્રંથ: , ગ્રંથિ: = ગંઠી = ગાંઠ.

ગ્રંથ્, (ઞ) ડ. ૧૦. સંદર્ભે. સંદર્ભો ગ્રંથનમ્. આંધવું, ગાંડવું, અંધવું. ગ્રંથ-
યતિ-તે, ગ્રંથતિ માત્યં માલી માલી ફુલાને ગાંડેછે. ગ્રંથતિ = ગંઠદ =
ગાંડો.

ગ્રાસ્, (ઙ) આ. ૧. અદને. ખાવું, જમવું. ગ્રાસતે મૌદકં વિપ્ર: વિપ્ર લાડુને
જમેછે. ગ્રાસ: (કવળ), ગ્રામ: = ગામ. ગ્રીષ્મ: (રુબેદ).

ગ્રાસ્, (ઞ) ડ. ૧૦. ગ્રહણે. ખાણવું, લેવું, ગ્રહવું. ગ્રાસયતિ-તે ફલં જન:
જન ફલને લેછે.

ગ્રહ્, (ઞ) ડ. ૯. ઉપાદાને. ઉપાદાનં સ્વીકાર: . સ્વીકારવું, લેવું, ખાણવું.
ગૃહ્નાતિ, ગૃહ્ણતે ધર્મં ધાર્મિક: ધાર્મિક ધર્મને ખાણેછે. ગૃહમ્ = ઘર. ગ્રાહ:
(જલચર), ગૃહોલી = ઘરેલી. વિગ્રહ: = વધરો (બુદ્ધ), પરિગ્રહ: (સ્વીકાર),

નિગ્રહ: (અસ્વીકાર), અનુગ્રહ: (સ્વીકાર), આગ્રહ: = આધરો, સંગ્રહ: = સંધરો, વિગ્રહ: (શરીર), અવગ્રહ: (અનાવૃષ્ટિ), ગ્રહ: (જ્યોતિષ), ગ્રાહક: (લેનાર), ગૃહીતા (ક્ર + લેનાર), ફલેગ્રહિ: (ફલવૃક્ષ), ગ્રહણમ્, ગૃહ્યક: (પરંતંત્ર), ગૃહીત: (લીધો).

ગ્રામ, ડ. ૧૦. આમંત્રણે. આમંત્રણ ગૃહોક્તિ: . છાનું કહેવું, ગ્રામયતિ-તે મંત્રી મંત્રી છાનું કહેછે.

ગુચ્, (ઝ) પ. ૧. સ્તેયકરણે. ચોરવું. ગ્રોચતિ ચક્ષણં મોહન: મોહન માખણ ચોરિછે.

ગ્લસ, (ઙ) આ. ૧. અદને. જમવું, ખાવું. ગ્લસતે તમોભુવનમ્ તમ ભુવનને ખાયછે. ગ્લાસ: (કોલિયો).

ગ્લહ, (ઙ) આ. ૧. ગ્રહણે. ઝાલવું, લેવું, ગ્રહવું. ગ્લહતે કરકં યતિ: જતિ કરવો ઝલિછે.

ગ્લુચ્, (ઙ) પ. ૧. સ્તેયકરણે. ચોરવું. ગ્લોચતિ ધનં ચોર: ચોર ધનને ચોરિછે.

ગ્લુંચ્, (ઙ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ગ્લુંચતિ ગ્રામં ગ્રામ્ય: ગામડિયો ગામને જાયછે.

ગ્લેષ, (ક્ષ) આ. ૧. દેન્યે કંપને ગતૌ ચ. ૧ દીન થવું, દીનતા કરવી. ૨ કંપવું, ૩ જવું. ગ્લેષતે મિહુ: મિહુ દીનતા કરેછે. ૬૦.

ગ્લેવ્, (ક્ષ) આ. ૧. સેવને. સેવવું. ગ્લેવતે દેવં નર: નર દેવને સેવેછે.

ગ્લેષ્, (ક્ષ) આ. ૧. અન્વિચ્છાયામ્. અન્વિચ્છા અન્વેષણમ્. ખોળવું, શોધવું. ગ્લેષતે ગર્વલી પિંડાર: પિંડારો ભેષને ખોળેછે.

ગ્લૈ, પ. ૧. હર્ષક્ષયે- હર્ષક્ષયો ધાત્વપચય: ધાતુ ઓછી થવી, અલહીન થવું. ગ્લાન થવું. ગ્લાયતિ વિષયી વિષયી અલહીન થાયછે. ગ્લાન: (અલહીન), ગ્લાનિ: (અલહીનતા), ગ્લૈ: (ચંદ્ર).

ઘગ્, (ઘ) પ. ૧. હસને. હસવું. ઘગ્વતિ હસેછે.

ઘટ્, (ઘ, મ્, ષ) આ. ૧. ચેષ્ટાયામ્. ચેષ્ટા ર્હા. ધડવું, રચવું. ઘટતે ઘટં કુંભ-કાર: કુંભાર ધડને ધડેછે. ગૌ-ઘટયતિ. ઘટના (રચના), ઘટા (રચના), ઘટ: = ધડ. ઘટી (મહાકુંભ), ઘટિતમ્ = ઘડિઅં = ધડવું.

ઘટ્, (ઘ) ડ. ૧૦. સંવાતે. એકદું કરવું, મેળવવું, યુથવું. ઘટયતિ-તે કુપિત-જનં સાધુ: સાધુ કોપેલા જનને મેળવેછે. ઉદ્ઘાટયતિ = ઉઘાડદ =

धातुસંગ્રહ.

૫૯

ઉધાડે. ઉદ્ઘાટનમ્ = ઉગ્ધાડળં = ઉધાડલું. ઉદ્ઘાટિતઃ = ઉગ્ધાટિઓ = ઉધાડથો.

ઘટ, (અ) ડ. ૧૦. માળાયૈ માસાયૈ ચ. ૧ ઓલવું, ૨ ટીપવું. ઘાટયતિ—તે પક્ષી પંખી ઓલેછે, ઇ૦.

ઘટ, (ઈ) ડ. ૧૦. માળાયૈ માસાયૈ ચ. ૧ ઓલવું, ૨ ટીપવું. ઘંટયતિ—તે કપોતઃ કપોત ઓલેછે, ઇ૦. ઘંટા, નિઘંટુઃ (નામકોરા).

ઘટ્ટ, (અ) આ. ૧. ચલને. ચળવું, કંપવું, ડોલવું. ઘટ્ટેતે કંપેછે. અરઘટ્ટઃ (રેહેટ), ઘટ્ટઃ = ઘાટ (નદીવતરણુ સ્થાન, તીર્થ).

ઘટ્ટ, (અ) ડ. ૧૦. ચલને. ચળવું, કંપવું. ઘટ્ટયતિ—તે કંપેછે. ઘટ્ટઃ = ઘાટ (નદી ઉતરવાનું સ્થાન), અરઘટ્ટઃ (રેહેટ).

ઘષ, (ઈ) આ. ૧. ક્ષરણે. ખરવું. ઘંષતે ખરેછે.

ઘસ, (ઈ) આ. ૧. ક્ષરણે. ખરવું. ઘંસતે ખરેછે.

ઘસ, (લ) પ. ૧. અદને. ખાવું, જમવું. ઘસતિ ખાયછે. ઘસતા, (ઋ + જમનાર), ઘસુમ્, ઘસમરઃ (બક્ષક), ઘાસઃ, ઘસઃ (દિન).

ઘિળ, (ઈ) પ. ૧. ગ્રહણે. ઓલવું, લેવું. ઘિળ્ણતે ઓલેછે.

ઘુ, (ઙ) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ઘવતે શબ્દ કરેછે. ઘૂઋઃ = ઘૂડ.

ઘુટ, (અ) આ. ૧. પરિવર્તન. પરિવર્તનમિતસ્તતો ભ્રમણમ્. અહિં તહિં ભમવું, રખડવું. ઘોટતે પ્રવાસી પ્રવાસી અહિં તહિં રખડેછે. ઘોટઃ = ધોડો. ઘોટકઃ, ઘુટઃ, ઘુટિકા (ધુંટી).

ઘુટ, (અ) પ. ૬. મતીષાતે. રોળવું, વિરોળવું. ઘુટતિ રોળેછે. ઘુટતિ = ઘુટટ = ઘુટે. ઘુટિતમ્ = ઘુટિઅં = ઘુટવું. ઘુટિકા (ધુંટી), ૧ ઘોટઃ, ૨ ઘોટકઃ (ધોડો).

ઘુળ, (અ) આ. ૧. ભ્રમણે. ભમવું. ઘોળતે ભમેછે. ઘુળિતઃ, ઘોળા (નાસિકા), ઘુળઃ (કાષ્ટકીટ, મહિયડ).

ઘુળ, (અ) પ. ૬. ભ્રમણે. ભમવું. ઘુળતિ ભમેછે. ઘુળઃ (મહિયડ), ઘોળા (નાસિકા), પ્રાઘુળઃ = પ્રાહુણો.

ઘુળ, (ઈ) આ. ૧. ગ્રહણે. ઓલવું, લેવું. ઘુળ્ણતે લેછે.

ઘુર, (અ) પ. ૬. મીમાર્થશબ્દયોઃ. ૧ ભય કરવો, ડરાવવું. ૨ શબ્દ કરવો. ઘુરતિ ડરાવેછે, ઇ૦. ઘોરમ્ (ભયાનક), ઘુર્ણુરઃ (અનુકરણ શબ્દ ધ્રુવડ).

૬૦

ઘાતુસંગ્રહ.

ઘુષ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ઘોષતિ હરિં ભક્તઃ ભક્ત હરીને બોલેછે.

ઘોષતિ = ગોસ્વહ = ગોખે. ઘોષણમ્ = ગોખાણું. ઘોષઃ (ધાત્રો).

ઘુષ, (અ) આ. ૧. કાંતિકરણે. ચક્રચક્રું કરવું. ઘોષતે ચક્રચક્રું કરેછે.

ઘુષ, (इ) આ. ૧. કાંતિકરણે. ચક્રચક્રું કરવું. ઘુષતે ચક્રચક્રું કરેછે.

ઘુષ, (इर्) પ. ૧. અવિશબ્દને શબ્દે ચ. ઝીણો શબ્દ કરવો, ૨ શબ્દ કરવો.

ઘોષતિ ઝીણો શબ્દ કરેછે. ઇ૦. ઘોષઃ (સ્વામી વાણી).

ઘુષ, (इर्) उ. ૧૦. વિશબ્દને. વિશબ્દનં વિશિષ્ટશબ્દકરણં, નાનાશબ્દનં વા.

૧ રાગ કાડવો, ધાંત્રો કાડવો. ૨ વિવિધ શબ્દ કરવા. ઘોષયતિ-તે. ઘોષતિ.

ઉદ્ઘોષયતિ-તે. ઉદ્ઘોષતિ ધાંત્રો કાડેછે, રાગ ગાયછે.

ઘૂર, (ई) આ. ૪. હિંસાવયોહાન્યોઃ. ૧ હણવું. ૨ જીનું થવું, વૃદ્ધ થવું. ઘૂર્યતે હણેછે. ઇ૦.

ઘૂર્ણ, (अ) આ. ૧. ભ્રમણે. ભ્રમવું, ધ્રુમવું. ઘૂર્ણતે મત્તઃ માતો ધ્રુમેછે. ઘૂર્ણતે = ઘુમ્મહ = ધ્રુમે.

ઘૂર્ણ, (अ) પ. ૬. ભ્રમણે. ભ્રમવું, ધ્રુમવું. ઘૂર્ણતિ ભ્રમેછે. ઘૂર્ણિતઃ (ભ્રમેલ), ઘૂર્ણિઃ (ભ્રમણ).

ઘૃ, પ. ૬. સેચને. સિંચવું. ઘરતિ દર્શ્યં પયસા નરઃ નર દોઝલાને જલવડે સિંચેછે. ઘારઃ (સેચન), ઘર્ધરીકા (ઘંટડી), ઘૃતમ્ = વિઅં = ધી. ઘર્મઃ = ઘમ્મો = ધામ, ઘૃણા (દયા).

ઘૃ, પ. ૩. (वै०) ક્ષરણદીપ્ત્યોઃ. ૧ ખરવું, ઝરવું. ૨ પ્રકાસવું, પ્રદીપ કરવું. જિઘર્ષતિ જલમ્ પાણી ઝરેછે. જિઘર્ષતિ વર્ષ્ઞઃ ઘૃતેન હોતા હોતા ધીવડે અભિને પ્રકાસે છે.

ઘૃ, उ. ૧૦. પ્રસ્ત્રવણે પ્રસ્ત્રાવણે ચ. ૧ ઝરવું, ૨ ઝરાવવું. ઘારયતિ-તે ઝરેછે.

ઘૃણ, (इ) આ. ૧. ગ્રહણે. ગ્રહણ કરવું, ઝાલવું, લેવું. ઘૃણતે ઝાલેછે.

ઘૃણ, (उ) उ. ૮. દીપ્તૌ. દીપવું. ઘૃણોતિ, ઘૃણતે. ઘર્ણોતિ, ઘર્ણતે દીપેછે. ઘૃતમ્, ઘૃણા (દયા), ઘૃતિઃ (દીપ્તિ).

ઘૃષ, (उ) प. ૧. સંઘર્ષે. ૧ સ્પર્ધા કરવી, અદેખાઈ કરવી. ૨ ધસવું. ઘર્ષતિ સ્પર્ધા કરેછે. ઘર્ષણમ્, ઘૃષ્ટિઃ, (ભૂડ)

धातुસંગ્રહ.

૬૧

घा, प. १. गंधोपादाने. सुंघुं, वासयिषी. जिघ्रति पुष्पं नरः नर इलने सुंघेछे.

१ घाणः, २ घातः (सुंघो), व्याघ्रः = वाघ

हु, (ङ्) आ. १. शब्दे. शब्द करवो. ऊवते शब्द करेछे.

चक, (अ) प. १. (सौ०) भ्रातौ. भभभुं, धुभभुं. चकति भभेछे. चकितः (भ्रा०).

चक, (अ) आ. १. तृमौ प्रतीषाते दीप्तौ च. १ तृभ थभुं. २ शेभभुं. ३ दीपभुं. चकते तृभ थायछे. ३०. चकितः (ખીનેલ), ચકોરઃ (ચકોર પક્ષી).

चक, (अ, म्) प. १. तृमौ. तृभ थभुं. चकति तृभ थायछे. गौ-चक्रयति.

चक्र, (अ) उ. १०. व्यथने. पीडुं, नडुं, दुःખદેવું. चक्रयति-ते पीडेछे. चिकणं = ચીકણું.

चकास्, (क्) प. २. दीप्तौ. दीपभुं. चकास्ति दीपेछे.

चक्ष, (इ, ङ्) व्यक्तायां वाचि दर्शने च. १ स्पष्ट બોલવું, કહેવું. २ જોવું, દેખવું. ચષ્ટે, વ્યાચષ્ટે ધર્મગુરુઃ શુરુ ધર્મને કહેછે. ૩૦. ચક્ષુઃ, વિચક્ષણઃ, સ્વાદેશે-સ્વાદઃ, વ્યાસ્વાનમ્, વ્યાસ્વા (દીક્ષા).

ચંચ, (उ) प. १. गत्यर्थः. જવું, ચંચતિ જાયછે. ચંચલઃ, ચંચરીકઃ, (ધમર), ચંચુઃ = ચાંચ.

चट, (ए) प. १. वर्षाविरणयोः. १ વરસવું, २ ઢાંકવું, ઓછાડવું, ચડવું. ચટતિ મેઘઃ મેઘ વરસેછે. ૩૦. ચટતિ = ચડદ = ચડે. ચટિતઃ = ચડિઓ = ચડયો.

चट, (अ) उ. १० . भेदने. ફેડવું, બેદવું. ચાટયતિ-તે. ચટતિ = ચડદ = ચડે. उच्चाटयति, उच्चाटनम्, चटकः (ચકલો), ચટકા (ચકલી).

चड, (इ) आ. १. कोपे. કોપવું. ચંડતે કોપેછે. ચંડઃ (કોપન), ચંડી (૧ કોપના, ૨ પાર્વતી), પ્રચંડઃ, ચંડાલઃ.

चड, (इ) उ. १०. कोपे. કોપવું. ચંડયતિ-તે કોપેછે. ચંડઃ (કોપવાળો), १ ચંડી, २ ચંડિકા (પાર્વતી).

चण, (अ) प. १. शब्दे. શબ્દ કરવો. ચણતિ શબ્દ કરેછે. चाणूरः (ફળું હણેલો મધ), चणकः = चणभो = ચણો.

૬૨

ધાતુસંગ્રહ.

ચળ, (અ, મ) પ. ૧. દાને ગતૌ હિંસાયાં ચ. ૧ દેવું, ૨ જવું, હણવું. ચળતિ દેછે. ૬૦. જૌ-ચળયતિ. ચળકઃ (ચણે).

ચત્, (ઈ) ડ. ૧. યાચને. જાચવું. ચતતિ-તે જાચેછે. ચત્વરમ્ (ચોતરે, ચત્થડિલ). ચતુરઃ ચત્વારઃ= ચાર. ચત્વરમ્ (ચતુ માર્ગ), ચાતકઃ (ચપીયો).

ચદ્, (ઈ) પ. ૧. આલ્હાદે દીતૌ ચ. આલ્હાદ આનંદનમ્ આનંદોત્પાદનમિત્યર્થઃ. ૧ આનંદ ઊપજાવવો. ૨ દીપવું. ચંદતિ આનંદ ઊપજાવેછે. ચંદ્રઃ, ચંદનમ્, ચંદ્રમાઃ (સ્ + ચંદ્ર), ચંદ્રિકા (ચાંદણું, ચંદ્રપ્રકાશ).

ચદ્, (ઈ) ડ. ૧. યાચને. જાચવું. ચદતિ-તે જાચેછે.

ચન્, (અ, મ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું, મારવું. ચનતિ હણેછે. જૌ-ચનયતિ.

ચન્, (અ) ડ. ૧૦. શ્રદ્ધોપહનનયોઃ. ૧ વિશ્વાસ કરવો, ૨ મારવું, હણવું. ચાનયતિ-તે, ચનતિ વિશ્વાસ રાખેછે. ૬૦.

ચપ્, (અ) પ. ૧. સાંત્વને. સમજાવવું. ચપતિ શિષ્યં ગુરુઃ યુરુ શિષ્યને સમજાવેછે. ચાપમ્ (ધનુષ), ચપલઃ.

ચપ્, (અ, મ) ડ. ૧૦. પરિકલ્કને. પરિકલ્કનં દંભઃ શાઠ્યં ચ. ૧ દંભ-દુંગ કરવો, ૨ શાઠતા કરવી. ચપયતિ-તે દંભ કરેછે. ૬૦.

ચપ્, (ઈ) ડ. ૧૦. ગત્યામ્. જવું. ચંપયતિ-તે, ચંપતિ જાયછે. ચંપકઃ (ફલ-ગ્રાહ).

ચમ્, (ડ) પ. ૧. અદને. ખાવું, જમવું. ચમતિ લઙ્કુલં વિપ્રઃ વિપ્ર લાડુંને જમે છે. ડચ્ચમતિ, વિચમતિ, આચામતિ, આચમનમ્, ચામરઃ, ચામરમ્, ચમસઃ (સોમપાત્ર), ચમસી (સેવ), ૧ ચુંડિઃ, ૨ ચુંડી (કૂમ્હી), ચોચમ્ (છાલ).

ચમ્, (ડ) પ. ૫. ભક્ષણે. જમવું, ખાવું. ચમ્નોતિ જમેછે.

ચપ્, (અ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. ચયતે જાયછે. ચયઃ (ગતિ).

ચર, (અ) પ. ૧. ગતૌ ભક્ષણે ચ. ૧ જવું, ૨ ખાવું. ચરતિ જાયછે. અથ્વેન સંચરતે = સંચરહ = સંચરે. ૧ ચરઃ, ૨ ચારઃ (હૃત), સંચારઃ, ઉચ્ચારઃ પ્રચારઃ, વિચારઃ, આચારઃ, અનુચરઃ, ગોચરઃ, ચરકઃ, ચર્યમ્ (તપ), આચાર્યઃ (યુરુ), પરિચારકઃ (આકર), કુરુચરઃ (કુરુદેશી), મિક્ષાચરઃ (ભીખારી), સેનાચરઃ (પાલો), વ્યભિચારઃ, વ્રહ્મચારી (હન્ +), ચરાચરઃ, ચરણઃ (પાદ), ચરમઃ, ચરિત્રમ્, ચરિઃ, (૧ પથુ, ૨ પ્રાકાશ) ચારિઃ= આસ્થ (પથુભક્ષ્ય), ચરુઃ

धातુસંયહ.

૬૩

(હંડો), ચારુ: (મુંદર), ચર્મ = ચમ્મ = ચામ. ચર્યા, પરિચર્યા (સેવા), ગોચર, સહચર, સહચરી, અનુચર: (આકર).

ચર, (અ) ડ. ૧૦. અસંશયે. નિર્ણય કરવો, વિચારવું. ચારયતિ-તે. વિચારયતિ-તે અર્થાન્ પંડિત: પંડિત પદાર્થોને વિચારેછે. વિચારણા, વિચાર.

ચરણ, પ. ૧૧. ગતૌ. જવું. ચરણ્યતિ જાયછે. ચરણ: (પગ).

ચર્ચ, (અ) પ. ૧. પરિભાષણહિંસાતર્જનેષુ. પરિભાષણં સનિદોપાલંભ:. ૧ ઠપકો દેવો. ૨ હણવું, ૩ તિરસ્કાર કરવો. ચર્ચતિ ઠપકો દેછે. ૩૦. ચર્ચા.

ચર્ચ, (અ) પ. ૬. પરિભાષણભર્ત્સનયો:. ૧ ઠપકો દેવો. ૨ તિરસ્કાર કરવો, નિંદવું. ચર્ચતિ ઠપકો દેછે. ૩૦. ચર્ચા.

ચર્ચ, (અ) ડ. ૧૦. અધ્યયને. જણવું. ચર્ચયતિ-તે શાસ્ત્રમ્ શાસ્ત્રને જણેછે. ચર્ચા, વિચર્ચિકા (ખસ).

ચર્ચ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ચર્ચતિ જાયછે. ચર્ચ: (ગતિ), ચાર્વાક: (નાસ્તિક), ચર્ચણા (કાલી માખ્ય).

ચર્ચ, (અ) પ. ૧. અર્થને. ખાવું. ચર્ચતિ ધાનામ્ ધાણીને ચાવેછે. ચર્ચતિ = ચર્ચઈ = ચાવે. ચર્ચણમ્ = ચાવણું. ચાર્વાક: (નાસ્તિક).

ચલ, (અ) પ. ૧. કંપને. કંપવું. ચલતિ કંપેછે. ૧ ચાલ, ૨ ચલ, ૩ ચલા-ચલ, ૪ ચંચલ, (ચપલ), ચાલતી = ચાલણી = ચાવણી. ચલુ: = ચણુ (મુખમાં સમાય ઝમેટવું જલ), ચલા (વિજળી).

ચલ, (અ, મ) પ. ૧. કંપને. કંપવું, હાલવું. ચલતિ કંપેછે. જૌ-ચલયતિ શાખામ્ શાખાને કંપાવેછે.

ચલ, (અ) પ. ૬. વિલસને. રમવું, ખેલવું. ચલતિ મર્ત્ત્રી નારી. નારી ભર્તાસા-થે રમેછે. ચલનમ્ (વિલસનમ્), ચલતી (વિલસંતી સ્ત્રી).

ચલ, (અ) ડ. ૧૦. મૃતૌ. મૃતિવૈતનં ભરણં ચ. ૧ મૂલ કરવું, ૨ ભરવું. ચાલ-યતિ મૂલ કરેછે. ૩૦.

ચષ, (અ) ડ. ૧. ભક્ષણે. ખાવું, જમવું. ચષતિ-તે ખાયછે. ચષતિ = ચખઈ = ચાખે. ચાષ: (ચાસપક્ષી), ચષકમ્ (મધુપાત્ર), ચષક: (પાનપાત્ર), ચષાલ: (હૂપવલય).

૬૪

ધાતુસંયહ.

ચહ, (અ) પ. ૧. પરિકલ્કને. પરિકલ્કનં શાઠ્યં દંભઃ કથનં ચ. ૧ શઠતા કરવી, ૨ દંભ-હુંગ કરવો, ૩ કહેવું. ચહતિ શઠતા કરેછે. ૬૦.

ચહ, (અ, મ) ડ. ૧૦. પરિકલ્કને. પરિકલ્કનં દંભઃ શાઠ્યં ચ. ૧ દંભ-હુંગ કરવો, ૨ શઠતા કરવી. ચહયતિ-તે દંભ કરેછે.

ચહ, ડ. ૧૦. પરિકલ્કને. ૧ હુંગ-દંભ કરવો, ૨ શઠતા કરવી. ચહયતિ-તે હુંગ કરેછે. ૬૦.

ચાય, (ઋ) ડ. ૧. પૂજાનિશામનયોઃ. ૧ પૂજવું, ૨ ભેવું, દેખવું. ચાયતિ-તે પૂજેછે. ૬૦. અપચિતિઃ (પૂજા), અપચિતઃ (પૂજિત), કેકયઃ (રાજા), કેતુઃ (ગ્રહભેદ).

ચિ, (ઞ) ડ. ૫. ચયને. ચણવું, સાંચવું, ચ્મિકું કરવું, વીણવું. ચિનોતિ-ચિનુતે ધાન્યં કૃષકઃ ખેડુ દાણાને ચ્મિકડા કરેછે. ૧ ચયઃ, ૨ પ્રચયઃ, ૩ સંચયઃ, ૪ નિચયઃ (સમૂહ), પરિચયઃ, ઉપચયઃ (શક્તિ), અપચયઃ (ક્ષય), ઉચ્ચયઃ (ઢગ), નિશ્ચયઃ (નિર્ણય), કાયઃ (દેહ), નિકાયઃ (સમૂહ), ચિતિઃ (ઢગ), જીરમ્ = જીરું. ચિત્રમ્ (ચિત્ર), ચિત્રા (નક્ષત્ર), ૧ ચેતવ્યઃ, ૨ ચયનીયઃ, (સાંચવા-યોગ્ય), વિવુકમ્ (હનુના અગ્ર ભાગ), વીરમ્ (વચ્ચ), ૧ ચીનઃ, ૨ ચીનકઃ, (ચીણો).

ચિ, (ઞ, મ) ડ. ૧૦. ચયને. ચ્મિકું કરવું, ચણવું, ભેગું કરવું. ચપયતિ-તે, ચયતિ-તે ભેગું કરેછે.

ચિહ્, (અ) ડ. ૧૦. વ્યથને. પીડવું, નડવું. ચિક્ષયતિ-તે નડેછે.

ચિટ, (અ) પ. ૧. પરપ્રેષ્યે. પરને સેવવું, પરની આકરી કરવી. ચેટતિ પરને સેવેછે. ૧ ચેટિઃ, ૨ ચેટી (દાસી), ચેટકઃ (૧ બાળ, ૨ દાસ).

ચિત્, (ઈ) પ. ૧. સંજ્ઞાને. સંજ્ઞાનં સંચિતિઃ. જાણવું, અનુભવવું. ચેતતિ જાણે છે. ચિત્ (જ્ઞાન), ચિત્તમ્ (મન), ૧ ચિત્તિ, ૨ ચેતના (જ્ઞાન), ચૈતન્યમ્, ચેતનઃ (જીવ), ચેતનમ્ (જ્ઞાન), ચેતઃ (સ્ + ચિત).

ચિત્, (અ) આ. ૧૦. સંચેતને. મૂર્છાદ્યવસ્થાનિવૃત્ત્યુત્તરકાલિકં જ્ઞાનં સંચેતનમ્, જાગ્રત યયું. ચેતયતે જાગ્રત ધાયછે. ચેતનઃ, ચેતના.

ચિત્, (ઈ) ડ. ૧૦ સ્મૃત્યામ્. સ્મરવું, સાંભારવું. ચિતયતિ-તે. ચિતતિ, સંભારેછે. ચિતનમ્ (સ્મરણ), ચિતા (સ્મૃતિ), ચિતિતમ્ (સ્મૃત), ૧ ચિત્યમ્, ૨ ચિતિતવ્યમ્, ૩ ચિતનીયમ્. (સ્મરવા યોગ્ય).

ધાતુસંગ્રહ.

૬૫

ચિત્ર. ડ. ૧૦. ચિત્રીકરણે. અદ્રુતદર્શને ચ. ચિત્રીકરણમાલેખ્યકરણમ્.
૧ ચીતરણું, ૨ અદ્રુત દેખણું. ચિત્રયતિ-તે. આલેખ્યં કરોતિ અદ્રુતદર્શનં
કરોતિ વા ચીતરેછે, અદ્રુત દેખેછે. ચિત્રમ્ (૧ ચિત્રામણ, ૨ આશ્વર્ય).
વિચિત્રમ્, ચિત્રિતમ્ (ચીતરેલ).

ચિરિ, પ. ૫. (વૈ૦) હિંસાયામ્. હણવું. ચિરિણોતિ હણેછે. ચિર્મિટી =
ચિમ્મડી = ચીભડી. ચિર્મિટમ્ = ચિમ્મિટમ્ = ચીભડું.

ચિલ, (અ) પ. ૬. વસને. ઓછાડવું, ઢાંકવું. ચિલતિ વસ્ત્રેણ દેહં નરઃ નર વસ્ત્રે
કરી દેહને ઢાંકેછે. ૧ ચેલમ્, ૨ ચૈલમ્, ૩ ચેલા, ૪ આવેલઃ (વસ્ત્ર).

ચિલ્, (અ) પ. ૧. કૌથિલ્યે હાવકરણે ચ. શિથિલ-ઠીલું થવું, ૨ અભિપ્રાય
પ્રકરણો. ચિલતિ શિથિલ થાયછે ઇ૦ ચિલઃ (પટ), ચિલઃ = ચીલ
(ચીલપંખી).

ચીક, (અ) ડ. ૧૦. આમર્ષણે. સહવું, પેહવું. ચીકયતિ-તે, ચીકતિ પેડેછે.

ચીમ, (ઋ) આ. ૧. કથને. સ્તુતિ કરવી. ચીમતે સ્તુતિ કરેછે. ચીમા
(શ્રાધા).

ચીવ, (ક્ર) ડ. ૧. આદાનસંવરણયોઃ. ૧ ઝાલવું, ઝાહવું, લેવું. ૨ ઓછાડવું-
ઢાંકવું. ચીવતિ-તે ઓછાડેછે. ચીવમ્ (વસ્ત્ર).

ચીવ, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ ઓલવું, ૨ ઘીપવું. ચીવયતિ-તે
ખોલેછે.

ચુક, (અ) ડ. ૧૦. વ્યથને. પીડવું, નડવું. ચુકયતિ-તે પીડેછે.

ચુચ્ચ, (અ) પ. ૧. અભિષવે. અવયવાનાં શિથિલીકરણં સુરાયાઃ સંધાનં વા અ-
ભિષવઃ સ્નાનં ચ. ૧ અવયવ શિથિલ કરવા, કચરવું. ૨ દારુ ગાળવાને
અથાણું કરવું, આથવું. ૩ નહાવું. ચુચ્યતિ કચરેછે ઇ૦ ચુક્તઃ (કચરવું).

ચુદ, (અ) પ. ૧. અલ્પીભાવે. અલ્પ-થોડું થવું. ચોટતિ વેદઃ કલૌ કલિભાં વેદ
અલ્પ થાયછે. ચોટી (શાડી).

ચુદ, (અ) પ. ૬. હેદને. છેદવું. ચુદતિ છેદેછે. ચોટઃ (છેદન), ૧ ચોટનઃ,
૨ ચોટકઃ (છેદનાર).

ચુદ, (અ) ડ. ૧૦. હેદને. છેદવું. ચોટયતિ-તે છેદેછે.

ચુદ, (ઙ) ડ. ૧૦. હેદને. છેદવું, ચુંટવું. ચુંટયતિ-તે. ચુંટતિ કેશં શિશુઃ
ખાલ કેશને ચુંટેછે. ચુંટતિ = ચુટદ = ચુટે. ચુંટનમ્ = ચુંટણું.

૬૬

ધાતુસંગ્રહ.

ચુદ્, (અ) ડ. ૧૦. અલ્પીભાવે. થોડું થવું, અલ્પ થવું. ચુદ્વયતિ-તે શોકેન દેહ:

શોકે કરી દેહ થોડો થાયછે.

ચુદ્, (इ) प. १. अल्पीभावे. थोडું-ઓછું થવું. ચુંડતિ ઓછું થાયછે.

ચુદ્, (अ) प. ६. संवरणे. ઓછાડવું, ઠાકવું, વીટવું. ચુડતિ ઓછાડેછે.

ચુડઃ, ચુડી (ચુડે-)

ચુડ્, (अ) प. १ हावकरणे. हावोभावसूचनम्. અભિપ્રાય-આશય પ્રકટવો,

ભાવ જણાવવો. ચુડ્ઠીત નટી નટી ભાવ જણાવેછે. ચુડ્ઠમ્ (મગ), ચુંડી

(કુટિંગી).

ચુળ્, (अ) प. ६. छेदने. છેદવું, ચુણવું, ચુંટવું. ચુણતિ શાકં નરઃ નર શાક ચુંટેછે ચુણિતં = ચુણિઅં = ચુણ્યું.

ચુંદ્, (अ) ड. १. निशामने. निशामनमालोचनम्. જોવું, દેખવું. ચુંદતિ-તે રૂપં નરઃ નર રૂપને જુવેછે.

ચુદ્, (अ) ड. १०. संचोदने. संचोदनं नोदनम्. પ્રેરવું, ચોદયતિ-તે પ્રેરેછે. ચોદના (પ્રેરણા), પ્રચોદિતઃ (પ્રેર્યો), ચોદ્યમ્ (પ્રેરવાયોગ્ય).

ચુપ્, (अ) प. १. मंदायां गतौ. હજવું, આળવું. ચોપતિ કિંચિન્નલતીત્યર્થઃ. હજવું ચાલેછે. ચોપનમ્, ચુપ્યમ્ (મંદગમન), ચુપઃ (વાયુ).

ચુબ્, (इ) प. १. वक्त्रसंयोगे—वक्त्रेण संबंधे, ચુંબન કરવું. ચુંબતિ ચુંબેછે. ચુંબનમ્, ચુંબિતં = ચુંબિઅં = ચુંબ્યું.

ચુબ્, (इ) ड. १०. हिंसायाम्. હણવું. ચુંબયતિ-તે હણેછે,

ચુર્, (अ) ड. १०. स्तेये. ચોરવું. ચોરયતિ-તે, ચોરતિ ધનં લુલ્હઃ લોભિયો ધનને ચોરેછે. ચોરતિ=ચોરહ=ચોરે. ચોરઃ, ચોરા (ચોરનારી), ચૌરઃ, ચૌર્યમ્ (ચોરનું કામ), ચોરિતઃ=ચોરિઓ=ચોરથો. ૧ ચુરિઃ, ૨ ચુરી (કુધ)

ચુરણ્, प. ११. चौर्यै. ચોરવું. ચુરણયતિ ધનં ચોરઃ ચોર ધનને ચોરેછે.

ચુલ્, (अ) प. १. (सौ०) आच्छादने. ઓછાડવું, ઠાકવું. ચોલતિ ઓછાડેછે. ૧ નિચુલઃ, ૨ નિચોલઃ (ખાટપછેડી), ચોલઃ (કાંચલી).

ચુલ્, (अ) ड. १०. निमज्जने समुच्छ्राये च. ૧ નહાવું, સ્નાન કરવું. ૨ વધવું, ઉછરવું. ચોલયતિ-તે ગંગાયાં વિપ્રઃ વિપ્ર ગંગામાં ન્હાયછે. ચોલિતમ્, ચોલનમ્, ચુલઃ, ચુલિઃ, નિચુલઃ (નેતર).

ધાતુસગ્રહ.

૬૭

ચુલ્લ, (અ) પ. ૧. હાવકરણે. મૈથુનેચ્છામેરિતશરીરવિકાસોદાવકરણમ્.
મૈથુનેછામ્પ્રેલો શરીરવિકાર કરવો. ચુલ્લિત પ્રિયેણ નારી નારી પ્રિયસાથે
બાવ જાણવેછે. ચુલ્લઃ (હાવ), ૧ ચુલ્લિઃ, ૨ ચુલ્લી (ચુલ્લ).

ચુલું (અ) પ. ૧. (સૌં) લોપને. લોપવું. ચુલુંપતિ લોપેછે. ચુલુકઃ (ચુ).
કિંચુલુકઃ (અજસિયું).

ચૂર, (ઈ) આ. ૪. દાહે. બાળવું, ચૂર્યતે બાળેછે. ચૂર્ણઃ=ચુર્ણો=ચુનો.
ચૂર્ણિઃ (વૃત્તિ).

ચૂર્ણ, (અ) ડ. ૧૦. મેરણે. મેરણં દલનમ્. દળવું, પેષણ કરવું, પિંચવું. ચૂર્ણ-
યતિ-તે દળેછે. ચૂર્ણઃ (૧ પડવાસાદિ ચૂર્ણ, ૨ ધુળ્ય), ચૂર્ણિઃ (વૃત્તિ).

ચૂર્ણ, (અ) ડ. ૧૦. સંકોચને. સંકોચવું, સંકેલવું. ચૂર્ણયતિ-તે સંકેલેછે.

ચૂષ, (અ) પ. ૧. પાને. પીવું. ચૂષતિ પક્કરસાલફલં મનુષ્યઃ માણસ પાકી
કેરી ચુસેછે. ચૂષતિ=ચૂસદ્ =ચૂસે. ચોષણમ્, ચોષ્યઃ.

ચૃત્, (ઈ) પ. ૬. હિંસામંથનયોઃ. ૧ હાણવું. ૨ યુંથવું. ચૃતતિ હણેછે. ઇ૦.

ચૃપ્, (અ) ડ. ૧૦. સંદોષને. સળગવું, લાગવું. ચર્પયતિ-તે, ચર્પતિ વગ્નિઃ
અગ્નિ સળગેછે.

ચેલ, (ઋ) પ. ૧. ચલને. કંપવું, હાલવું. ચેલતિ કંપેછે.

ચેષ્ટ, (ઞ) આ. ૧. ચેષ્ટાયામ્. ૧ હચ્છવું, ૨ ઉદ્યોગ કરવો. ચેષ્ટતે હચ્છેછે
ઇ૦. ચેષ્ટા, ચેષ્ટતમ્ (આચરણ).

ચ્ય, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. ચ્યવતે જાયછે. ચ્યુતઃ, ચ્યવનઃ (શ્વિ).

ચ્યુ, ડ. ૧૦. સહને હસને ચ. ૧ સહવું, પેહવું, ૨ હસવું. ચ્યાવયતિ-તે શરાન્
શૂરઃ સહત્ત્વે શુરો બાણોને સહેછે. ઇ૦.

ચ્યુત્, (દર) પ. ૧. આસેચને. આસેચનમીષત્સેકઃ આદ્રીંકરણં ચ. ૧ થોડું સિંચવું,
૨ ભીંજું કરવું. ચ્યોતતિ થોડું સિંચેછે. ઇ૦. ચ્યૂતિઃ (યોનિ).

ચ્યુસ્, (અ) ડ. ૧૦. સહને હસને ચ. ૧ સહવું, પેહવું, ૨ હસવું. ચ્યોસય-
તિ-તે સહેછે.

છદ્, (અ, મ્) પ. ૧. (૧૦) ઝર્જને. ઝર્જનં પ્રાણનં બલં ચ. ૧ જીવવું, ૨ બલ
કરવું, છદયતિ જીવેછે. ઇ૦. હે૦ જૌ-છદંતં પ્રયુક્તે છદયતિ. બલવંતં
પ્રાણવંતં કરોતીત્યર્થઃ બલવાન કે પ્રાણવાન કરેછે.

૬૮

ધાતુસંગ્રહ.

છદ્, (અં) ડ. ૧૦. અપવારણે. છાવું, ઠાંકવું. ઓછાડવું. છાદયતિ-તે. છદ-તિ-તે છાયછે. ૧ છદ, ૨ પ્રછદ: (ઠાંકણ), છત્રમ્, છાત્ર: (વિદ્યાર્થી), છદ્મં (કપટ), છદિ: (પડળ), છંદ: (સ + વેદ), છછી=છછિ: =છાહ્ય. ૧ છદમ્, છદનમ્ (પત્ર), ૧ છત્રં, ૨ છાદિત: (ઓછાડેલ), ૧ છાદકઃ, ૨ અવચ્છાદકઃ, ૩ પ્રચ્છાદકઃ (ઠાંકણનાર), ઉચ્છાદકઃ (ઉઘાડનાર), છાદ્યમ્ = છજ્જં =છાજ. છગણં = છઅણં =છાણું.

છદ, ડ. ૧૦. અપવારણે. છાવું, ઓછાડવું. છદયતિ-તે ઓછાડેછે. છદઃ, દંતછદઃ (હોઠ).

છદ્, (इ) ડ. ૧૦. સંવરણે. ઠાંકવું, ઓછાડવું. છંદયતિ-તે, છંદતિ ઓછાડેછે. છંદઃ (સ + વેદ).

છપ્, (इ) ડ. ૧૦. ગતૌ. જવું. છંપયતિ-તે જાયછે.

છમ્, (उ) प. ૧. અદને. જમવું, ખાવું. છમતિ જમેછે.

છર્દ્, (अ) ડ. ૧૦. વમને. ઓકરવું, વમન કરવું. છર્દયતિ-તેડાં રોગી રોગી અમને ઓકેછે. ૧ છર્દિઃ, ૨ છર્દનમ્, ૩ પ્રચ્છર્દનમ્ (વમન).

છષ્, (अं) ડ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. છષતિ-તે હણેછે.

छिद्, (इर्) ડ. ૭. દૈધીકરણે-અદૈધસ્ય પૃથક્ત્વે. એકના બે વિભાગ કરવા. છિનન્તિ છિંતે તૃણં શિશુઃ ખાલક પૃથુને છેદેછે. છિદા (છેદ), ૧ છિત્તિઃ, ૨ વિછિત્તિઃ, ૩ છેદઃ, ૪ વિચ્છેદઃ (છેદન), અવચ્છેદઃ, ઉચ્છેદઃ, છિન્નઃ, ઉચ્છિન્નઃ, વિચ્છિન્નઃ, અવચ્છિન્નઃ, છેદકઃ, છેત્તુમ્ (છેદવા), છિદુરા રજ્જુઃ (છેદાય એવી દોરી), છિદિરઃ (ઝંદર), છિદિરમ્ (શસ્ત્ર), છિદ્રમ્=છિદ્રુમ્=છીડું. છેદનમ્, ૧ છેદ્યમ્, ૨ ઉચ્છેદ્યમ્ (છેદનયોગ્ય).

छिद्र, ડ. ૧૦. ખેદને. વીંધવું, વેહપાડવો. છિદ્રયતિ-તે કલશં જનઃ જણ કલશને વીંધેછે. છિદ્રમ્ = છિદ્રુમ્ =છીડું.

छुद्, (अ) प. ૬. છેદને. છેદવું. છુટતિ છેદેછે. છોટિકા (અપટ્ટી).

छुट्, (अ) ડ. ૧૦. છેદને. છેદવું. છોટયતિ-તે છેદેછે. છોટિકા (અપટ્ટી).

छुड्, (अ) प. ૬. સંવરણે. ઓછાડવું, ઠાંકવું. છુડતિ ઓછાડેછે. છુડમ્ (પટકુટ્ટી, ડેરો, તંબુ).

छुप्, (अ) प. ૬. સ્પર્શ. અડવું, સ્પર્શ કરવો. છુપતિ અડેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૬૯

હુર, (અ) પ. ૬. છેદને. છેદવું. હુરતિ છેદેછે. હુરઃ= હુરો= છરો- હુરી= છરી. હુરિકા.

હૃદ, (ક. ઇ. ર.) ક. ૭. દીપ્તિદેવનયોઃ વમને ચ. ૧ દીપવું, રીભવું. ૨ રમવું, ૩ ઓકરવું. હૃણતિ-હૃંતે દીપેછે ઇ૦. હૃણઃ (દીપ), હૃદયમ્ (દીપવાયોગ્ય), હૃદિઃ (વાંતિ), હૃદનમ્ (વમન).

હૃદ, (ઈ) ક. ૧૦. સંદીપને. સલગવું, દીપ થવું. હૃદયાતિ-તે, હૃદતિ દીપ થાયછે.

હૃષ, (અ) ક. ૧૦. સંદીપને. સલગવું, દીપ થવું. હૃષયાતિ-તે, હૃષતિ દીપ થાયછે.

હેદ, ક. ૧૦. દ્વિધીકરણે. બેભાગ કરવા. હેદયાતિ-તે છેદેછે. હેદઃ, હેદિ-તમ્=હેદિઅં=છેયું. હેદનમ્.

છો, પ. ૪. છેદને. છેદવું. છઘતિ ઘાસં નરઃ નર ધાસને છેદેછે. છાતઃ (છેદિત), છાગઃ=છાળો (બકરો). છાગી=છાલી (બકરી), છગલઃ (બકરો), છલમ્ (અસદુતર), છગલઃ (અક્રમિ), છવિઃ=છપી (કાંતિ), છવિલઃ=છબિલો. છેકઃ (ધણો ડાચો), છલમ્ (કપટ).

જક્ષ, (અ) પ. ૨ મક્ષહસનયોઃ. ૧ જમવું, ખાવું. ૨ હસવું. જક્ષતિ મૂલકમ્ મુળાને ખાયછે. જક્ષણમ્ (ભક્ષણ).

જજ્, (અ) પ. ૧. યુદ્ધે. જુઝવું, લડવું, યુદ્ધ કરવું. જજતિ લડેછે.

જજ્, (ઈ) પ. ૧. યુદ્ધે. જુઝવું, લડવું, યુદ્ધ કરવું. જંજતિ લડેછે,

જટ, (અ) પ. ૧. સંઘાતે. ઝેકડું કરવું, ઝુંથવું. જટતિ. ઝેકડું કરેછે. જટતિ= જટહ=જડે. જટા=જડ (વૃક્ષાદિમૂલ), ૧ જટિલઃ, ૨ જટાલઃ=(જટાળો), જટઃ (સંઘાત), જટાવાન્.

જઢ, (અ) પ. ૧. સંઘાતે. ઝેકડું કરવું, ઝુંથવું. જઢતિ= જટહ =જડે. જઢઃ.

જન્, (અ) પ. ૩. (વૈ૦) જનને. ઉપજવું, ઉગવું. જજંતિ ઉપજેછે.

જન, (ઈ) આ. ૪. પ્રાદુર્ભાવે. પ્રાદુર્ભાવત્પત્તિઃ. ઉપજવું, નીપજવું. જાયતેંડ કુરોવીજાત્. ખીજથી મંકુર ઉપજેછે. જનઃ (લોક), પ્રજા (લોક), જાતઃ= જાયો. રાત્રીજાતઃ=રાત્રીખાઓ. મનુજઃ (માણસ), અનુજઃ (નાનોખાધ), પૂર્વજઃ, જાતિઃ (૧ઉત્પત્તિ, ૨માલતી, ૩આહ્વાણાદિ) જાતિઃ=જાધ=જાળ

धातुसंग्रह.

(માહતી). જાતિઃ=જાત્ય (પ્રાહ્મણાદિ), જનકઃ (પિતા), જનની (માતા), જન્યઃ (ઉપજવાન), જન્મ (અન્+ઉત્પત્તિ). જનિઃ (ઉત્પત્તિ), જન્તુઃ (શરીરી), જનુઃ (ઉસ્+જન્મ), દિજઃ (૧ નૈવર્ણિક, ૨ પક્ષી, ૩ દંત) ઉદ્વિજ્જઃ (સ્થાવર), અબ્જમ્, ૨ જલજમ્ (કમલ), અંડજઃ (પંખી), સ્વેદજઃ, જરાયુજઃ, અભિજનઃ (ગોત્ર), અભિજાતઃ (કુલીન), જન્યુઃ (૧ જન્મ, ૨ પ્રાણી). જાનુઃ, જાતુ (કદાચિત્), જંષા=જંધ. જારઃ, જાયા (ધણીયાણી), જઠરમ્ (પેટ), જંબૂઃ (જામ્બૂનું ઝાડ), જનયિતુઃ (પિતા), જનયિત્રી (માતા), નિજઃ (પાતાનો).

જપ્, (અ) પ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ માનસે ચ. ૧ સ્પષ્ટ બોલવું, ૨ ક્રોધ ન મુણે મ્મેવું બોલવું, છાનું બોલવું, જપવું. જપતિ=જપહ=જપે. જપઃ, જાપઃ, કર્ણેજપઃ (મૂચક), જપા (જામૂ).

જમ્, (ઈ) આ. ૧. ગાત્રવિનામે. શરીર પસારવું, શરીર ખલાવવું. જંમતે શરીર પસારેછે. જંમઃ (લીબોધ).

જમ્, (દ) પ. ૧. મૈથુને. મિથુનસ્ય કર્મણિ ભાવે વા. ચોદવું. જંમતિ. ચોદેછે. જંમઃ (મૈથુત), જંમકઃ (મૈથુનકરનાર).

જમ્, (દ) ડ. ૧૦. નાશને. નાશકરવું જંમયતિ-તે, જંમતિ નારા કરેછે. જંમઃ (દંત).

જમ્, (ડ) પ. ૧. અદને. જમવું. જમતિ = જમહ = જમે. જમનમ્ = જમણ. જમિતઃ= જમિમ્ઓ = જમ્યો. જમિતું= જમિડં= જમવા.

જર્જ, (અ) પ. ૧. પરિભાષણહિંસાતર્જનેષુ. ૧ ડબ્બો દેવો, ૨ હણવું, ૩ ધિક્ષા-રવું. જર્જતિ ડબ્બો દેહે.

જર્જ, (અ) પ. ૬ પરિભાષણમર્ત્સનયોઃ. પરિભાષણં સર્નિદોપાલંભઃ. ડબ્બો દેવો, તિરસ્કાર કરવો, ધિક્ષારવું. જર્જતિ ડબ્બો દેહે.

જલ્, (અ) પ. ૧. ઘાત્યે. ઘાત્યં જડત્વમ્. અતૈશ્વર્યમિત્યર્થઃ. જડ થવું, જડતાને પામવું. જલતિ જડ થાયછે. જલમ્, ૧ જલઃ, ડત્વે જડઃ, જાલ્મઃ (મૂર્ખ), ૧ જાલમ્, ૨ જાલકમ્ (જાલિયું), કિંજલ્કમ્ (કુસર).

જલ્, (અ) ડ. ૧૦. અપવારણે. જળવવું, ઢંકવું. જાલયતિ- તે દેહં, નરઃ નર દે-હને જળવેછે. જાલમ્=જળં. જાલકમ્, જાલિકા (જળી).

धातुસંગ્રહ.

૭૧

જલ્પ, (અ) પ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. સ્પષ્ટ બોલવું. જલ્પતિ સ્પષ્ટ બોલેછે. જલ્પઃ (બાષણ), જલ્પાકઃ (બોલનાર), જલ્પનમ્ (બાષણ), જલ્પિતમ્ (બાષિત).

જષ પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. જષતિ હણેછે.

જસ, (ઝ) પ. ૪. મોક્ષણે. મૂકવું, જસ્યતિ વત્સં ગોપઃ ગોપ વત્સને મૂકેછે. જસ્તઃ (મુક્ત), અજસમ્ (નિત્ય).

જસ, (ઙ) ડ. ૧૦. રક્ષણે મોક્ષણે ચ. ૧ રક્ષણ કરવું, રાખવું, ર મૂકવું. જંસયતિ—તે, જંસતિ રાખેછે, રૂં.

જસ, (ઝ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણવું. જાસયતિ—તે, ડજ્જાસયતિ—તે ચોર—સ્ય રાજા રાજા ચોરને હણેછે. ૧ જાસનમ્, ૨ ડજ્જાસનમ્ (હિંસન).

જસ, (ઝ) ડ. ૧૦. તાડને. તાડન કરવું. જાસયતિ—તે જસતિ તાડન કરેછે.

જાગૃ, પ. ૨. નિદ્રાક્ષયે. જાગવું. જાગર્તિ મુનિઃ મુનિ જાગેછે. જાગર્તિ=જગદ=જાગે. ૧ જાગરઃ=જાગરો. ૨ ડજ્જાગરઃ=ઊજાગરો. જાગરણમ્=જાગણ. જાગ્રત્ (જાગતો), જાગ્રતી=જાગતી. જાગરૂકઃ (જાગતો), જાગરી (ધન્ + જાગતો). જાગરિતઃ=જાગિઓ=જાગ્યો.

જિ, પ. ૧. જયે. જય ઉત્કર્ષપ્રાપ્તિઃ અકર્મકઃ. સર્વોત્કર્ષ પામવો, સહુથી ઉત્કૃષ્ટતા થવી, સહુથી અડિઆતું થવું. જયતિ હરિઃ હરિ સહુથી અડિયાતોછે. જયઃ (સર્વોત્કર્ષ).

જિ, પ. ૧. અભિભવે. અભિભવોન્યૂનીકરણં ન્યૂનીભવનં ચ. આદ્યે સકર્મકઃ, દ્વિતીયેત્વકર્મકઃ. ૧ ઓછું કરવું, જિતવું, હરાવેવું, ૨ ઓછુંથવું, બલહીનથવું, હારવું. પેહેલા અર્થમાં સકર્મક અને બીજા અર્થમાં અકર્મકછે. ડ જયતિ શત્રૂન્ રાજા રાજા શત્રુઓને જિતેછે—હરાવેછે. પરાજયતે અધ્યયનદ્વાલકઃ અધ્યેતું ગ્લાયતીત્યર્થઃ બાલકો બાલુવાથી હારેછે. જયઃ, પરાજયઃ, વિજયઃ, જય્યાઃ (જિતવારાક્રય), જયઃ (જિતવાયોગ્ય), ધનંજયઃ (૧ અર્જુન, ૨ શરીરનો એકવાયુ), જિણ્ણઃ (જિતનાર), ૧ જિત્વરઃ, જિત્વરી, જેતા (ક્ર + જિતનાર), જયંતઃ (ધંદ્રપુત્ર), જીરં=૭૩.

જિમ્, (ઝ) પ. ૧. અદને. જમવું. જેમતિ મોદકં વિપ્રઃ વિપ્ર લાડુને જમે છે. જેમનમ્ (જમણ).

જિરિ, પ. ૫. (વૈ) હિંસાયામ્. હણવું. જિરિણોતિ હણેછે.

૭૨

ધાતુસંગ્રહ.

જિવ્, (इ) प. प्रीणनार्थः. तृप्तयुं. जिन्वति तृप्तं थायछे.

જિવ્, (प. १. सेचने. सिंचयुं. जेषति सिंचये.

જીવ્, (अ) प. १. प्राणधारणे. ज्वयुं. जीवति नरः नर ज्वयेछे. जीवति= जीवइ= ज्वे. जीवनम् (१ वृत्ति, २ जल). जीवः (आत्मा), जीवकः (पक्षी), १ जीविका, २ उपजीविका (वृत्ति), अनुजीवी (इन् + आकर), जीवातृकः (अं). जीवातुः (ज्वनौपध).

જુ, प. (इ) आ. १. गतौ. ज्वुं. जवते जयछे. १ जवः, २ जवनः (वेग),

જુ, પ. ૧. (સૌં) વેગે. વેગકરવો. જવતિ વેગ કરેછે. ૧ જવઃ, ૨ જવનઃ (વેગ), જવની (કનાત, પછેડી), જવનમ્ (આરશાલાવાલું ધર).

જુગ્, (इ) प. १. वर्जने. वर्जयुं, तज्वुं. जुंगति तज्जे.

જુડ્, (अ) प. ६. बंधने. बांधयुं, जेज्वुं. जुडति जनः वस्त्रं सूत्रेण जलु स्त्रवडे वस्त्रने બાંધેછે. જોડઃ (બંધ), જોડનમ્ (બંધન).

જુડ્, (अ) प. ६. गतौ. ज्वुं. जुडति जयछे. जुडः=जुडे. जोडः= जेडे.

જુડ્, (अ) उ. १०. प्रेरणे. प्रेरणं दलनम्. दणयुं. जोडयति-ते દળેછે.

જુત્, (क) आ. १. भासने. भासयुं, दीपयुं. जोतते विद्यया नरः नरविद्यापडे દીપેછે.

જુન્, (अ) प. ६ गतौ. ज्वुं. जुनति जयछे.

જુષ્, (ई) आ. ६. प्रीतिसेवनयोः. १ प्रेमकरवो, संतोषयुं. २ सेवयुं. जुषते प्रेम કરેછે ૬૦. જુષ્ટઃ, જુષ્ટવાન્ (મલલ), જુષ્યઃ (મલવા યોગ્ય), સજૂઃ (ઉસ્ + સાથી).

જુષ્, (अ) उ. १०. परितर्कणे परितर्पणे च. परितर्कणमूहोर्हिंसा वा, परितर्पणं परितृप्तिक्रिया. १ तर्क करवो, २ हलुयुं, ३ तृप्त करयुं. जोषयति- તે, જોષતિ તર્ક કરેછે,

જૂર્, (ई) आ. ४. हिंसावयोहायोः. १ हलुयुं, जूनुं थयुं. जूर्यते वृद्धः જુદ્ધે જૂનો થાયછે. જૂર્ણમ્= જૂનું, જૂર્ણઃ (જાસ્થ).

જૂષ્, (अ) प. १. हिंसायाम्. हलुयुं. जूषति हलुये.

જૂમ્, (इ) आ. १. गात्रविनामे. शरीर पसारयुं, शरीर ખીલાવયું. જૂંમતે શરીર પસારેછે. ૧ જૂંમળમ્, ૨ વિજૂંમળમ્ (૧ બગાસુ, ૨ વિકસન). જૂંમિતઃ

ધાતુસંગ્રહ.

૭૩

(વિકસન), જૃમઃ, જૃમ્મા (વિક્રસ), ઉજ્જૃમ્ભણમ્ (વિકસન), વિજૃમ્ભિતમ્ (વિકસિત).

જૃ, (જ) પ. ૪ વયોહાનૌ. વય ઓછું થયું, વૃક્ષ થયું, જૂનું થયું, જરૂં થયું. જીર્યતિ વરત્તમ્ વચ્ચે જૂનું થાયછે. જીર્ણમ્, અજીર્ણમ્, જરા (વયોહાનિ). અજર્યમ્ (આર્યસંગતિ), કુંજરઃ (હાથી), જારઃ (છીનાગવો), જર્જરઃ (અદૃઢ), જર્જરી (અદૃઢા), જરંતઃ (વૃક્ષ), જર્ણઃ (વૃક્ષ).

જૃ, પ. ૫. વયોહાનૌ. વયોહાનિઃ જરા. વય ઓછું થયું. જૃણાતિ દેહી દેહવાન જૂનો થાયછે. જરા (વય ઓછું થયું).

જૃ, ડ. ૧૦. વયોહાનૌ. જૂનું થયું, જરૂં થયું. જારયતિ-તે, જરતિ જરેછે. જરતિ= જરહ = જરે.

જેષ, (જ) આ. ૧. ગતૌ. જયું. જેષતે જાયછે.

જેહ, (જ) આ. ૧. પ્રયત્ને. પ્રયત્ન કર્યું. જેહતે પ્રયત્ન કરેછે.

જૈ, પ. ૧. ક્ષયે. ક્ષય પામ્યું. જાયતિ ક્ષય પામેછે.

જ્ઞ, (અ. મ્) ડ. ૧૦ જ્ઞાને જ્ઞાપને ચ. ૧ જ્ઞાણ્યું, ૨ જ્ઞાણ્યવું. જ્ઞપયતિ-તે ૧ જ્ઞાણેછે, ૨ જ્ઞાણવેછે. વિજ્ઞપયતિ-તે = વિજ્ઞવહ = વીનવે. જ્ઞપ્તિઃ, વિજ્ઞપ્તિઃ, જ્ઞપ્તઃ, જ્ઞપિતઃ, વિજ્ઞપ્તઃ, વિજ્ઞપિતઃ.

જ્ઞા, પ. ૯. અવબોધને. જ્ઞાણ્યું. જ્ઞાનાતિ = જ્ઞાણહ = જ્ઞાણે. ૧ જ્ઞઃ, ૨ પ્રજ્ઞઃ, ૩ પ્રાજ્ઞઃ (વિદ્વાન), સંજ્ઞા (નામ), પ્રજ્ઞા (બુદ્ધિ), ઉપજ્ઞા (આધ્યાત્માન), જ્ઞાતિઃ (૧ બંધુ, ૨ સ્વજન). અભિજ્ઞાન (ચિહ્ન), જ્ઞાનમ્ (બુદ્ધિ).

જ્ઞા, (મ્) ૧. (૯ જ્ઞાનાતિ) મારણ તોષણ નિશામન નિશાનેષુ. નિશામનં ચાક્ષુષં જ્ઞાનં જ્ઞાપનં ચ, નિશાનં તીક્ષ્ણીકરણમ્. ૧ મરણવું, ૨ સંતોષવું, ૩ દેખાડવું, ૪ સમજાવવું, ૫ તીક્ષ્ણ-તીનું-તીખું કરવું. જ્ઞૌ.- ડ. ૧ સંજ્ઞપયતિ પશુમ્ મારયતીત્યર્થઃ પશુને મારેછે. ૨ વિજ્ઞપયતિ ગુરુમ્ સંતોષયતીત્યર્થઃ ગુરુને સંતોષ કરેછે. ૩ સંજ્ઞપયતિ રૂપમ્ દર્શયતીત્યર્થઃ રૂપદેખાડેછે. ૪ મતાતેરે બોધયતીત્યર્થઃ જ્ઞાણવેછે. ૫ પ્રજ્ઞપયતિ શરમ્ તીક્ષ્ણં કરોતીત્યર્થઃ આણુતીખૌ કરેછે. સંજ્ઞપ્તઃ (હત).

જ્ઞા, ડ. ૧૦. નિયોગે. આત્મા કરવી. જ્ઞાપયતિ-તે, આજ્ઞાપયતિ-તે મૃત્યુમ્ આકરને આત્મા કરેછે. જ્ઞાપિતઃ (જ્ઞાણ્યો), જ્ઞાપના, આજ્ઞા = આજ્ઞા = આણુ.

ધાનુસંગ્રહ.

જ્યા. પ. ૯. વયોહાનૌ. જીનું થવું. જિનાતિ જીનું થાયછે. જીનઃ (જીનો),
જ્યા (પૃથ્વી).

જ્યુ, (જ) આ. ૧. ગતૌ. જવું જ્યવતે જાયછે.

જિ, પ. ૧. અભિભવે. અભિભવોન્યૂનીકરણં ન્યૂનીભવનં ચ. ૧ ઓછું કરવું, હરાવવું,
જિતવું. ૨ ઓછું થવું, હારવું. જયતિ ધર્મે કલિઃ કલિધર્મને હરાવેછે.

જિ, ડ. ૧૦. વયોહાનૌ. જીનું થવું, જાયતિ-તે, જયતિ જીનું થાયછે.

જ્વર, (અ, મ) પ. ૧. રોગે. રોગ થયો. જ્વરત્યજીર્ણેન અજીર્ણવે રોગ થાયછે.
જૌ-જ્વરયતિ. જ્વરઃ (રોગ), જ્વરિતઃ (રોગથયેલ), જૂર્તિઃ (રોગ), સંજ્વરઃ
(અખિતાપ).

જ્વલ, (અ) પ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું, લાગવું. જ્વલતિ વન્દિઃ અમ્બી દીપેછે.
જ્વાલા, જ્વલનઃ (અગ્નિ), ડલ્કા (તેજઃ પુંજ), ડલ્મુકમ્ (ખાંધણું), ડજ્વલઃ=
હજલો.

જ્વલ, (અ, મ) પ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું, લાગવું. જ્વલતિ, પ્રજ્વલતિ લાગેછે.
જૌ-પ્રજ્વલયતિ.

જટ, (અ) પ. ૧. સંવાતે. ઝેકટું થવું. જટતિ ઝેકટું થાયછે. જટઃ, જટા,
જટાઃ.

જમ, (ડ) પ. ૧. અદને. જમવું. જમતિ જમેછે. જંજા (વૃષિસહિત વાધુ),
જંજા (જૈશકો).

જર્ઝ, (અ) પ. ૧. પરિભાષણ હિંસા તર્જનેષુ. ૧ ટખકો દેવો, ૨ હણવું, ૩ તિર-
સ્કાર કરવો. જર્જીતિ ટખકો દેહે.

જર્ઝ, (અ) પ. ૬. પરિભાષણમર્ત્સનયોઃ. પરિભાષણં સર્નિદોષાલંભઃ. ૧ ટખકો
દેવો, ૨ તિરસ્કાર કરવો. જર્જીતિ ટખકો દેહે.

જષ, (અ) ડ. ૧. આદાનસંવરણયોઃ. ૧ ગ્રહવું, આલવું, લેવું. ૨ ઓઢવું,
ઢાંકવું, ઓઢાડવું. જષતિ-તે આલેછે. જષઃ (ખાણવું).

જષ, (અ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. જષતિ હણેછે. જષઃ (વન).

જૃ, (જ) પ. ૪. વયોહાનૌ. જીનું થવું. જીર્યતિ જીનું થાયછે. ૧ જરઃ, ૨ નિર્જરઃ
(ઝેરો). જરા, ૧ જર્જરઃ, ૨ જર્જરા (આલરનામે વાળું). જર્જરીકા (વાદિનભાંડ).

ટક, (જ) ડ. ૧૦. બંધને. ખાંધવું. ટંકયતિ-તે, ટંકતિ ખાંધેછે. ૧ ટંકઃ, ૨ ટં-
કણમ્ (ખાખાણુટાંકવાનું). ૧ ટંકનઃ, ૨ ટંકણઃ (ટંકણખાર).

धातुસંગ્રહ.

૭૫

ટલ્, (અ) પ. ૧ વૈકલ્પ્યે. વિકલ્પેવ વૈકલ્પ્યં કાતરત્વમ્. કાયરથવું, ગભરાવું. ટલ. તિ કાયર થાયછે.

ટિક્, (ઋ) આ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. ટેકતે જાયછે.

ટિપ્, (અ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું. ટેપયતિ—તે, ટેપતિ ફેંકેછે.

ટીક્, (ઋ) આ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. ટીકતે જાયછે. ટીકા.

ટીક્, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. ટીકતે જાયછે.

ટૂલ્, (અ) પ. ૧. વૈકલ્પ્યે. કાયરથવું. ટૂલતિ કાયર થાયછે.

ડપ્, (અ) આ. ૧૦. સંઘાતે. એકડું કરવું. ડાપયતે એકડું કરેછે.

ડપ્, (इ) આ. ૧૦. સંઘાતે ડમિમદે ચ. ૧ એકડું કરવું, ૨ મદન કરવું. ડપયતે એકડું કરેછે.

ડબ્, (इ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું. ડંબયતિ— ડંબતિ ફેંકેછે. વિડંબનમ્.

ડમ્, (इ) ડ. ૧૦ સંઘાતે. એકડું કરવું. ડંબયતિ— તે, ડંબતિ એકડું કરેછે.

ડિપ્, (અ) પ. ૪. ક્ષેપે. ફેંકવું. ડિપ્પાતિ ફેંકેછે. ડિગારઃ (આકર).

ડિપ્, (અ) પ. ૬. ક્ષેપે. ફેંકવું. ડિપતિ—તે ફેંકેછે.

ડિપ્, (અ) આ. ૧૦. સંઘાતે. એકડું કરવું. ડેપયતે એકડું કરેછે.

ડિપ્, (અ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું. ડેપયતિ ફેંકેછે.

ડિપ્, (इ) આ. ૧૦. સંઘાતે ડમિમદે ચ. ૧ એકડું કરવું, ૨ મદનકરવું. ડિપયતે એકડું કરેછે ૨૦.

ડિબ્, (इ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું. ડિંબયતિ— તે. ડિમ્બઃ (અસમ્યક્લહ).

ડિમ્, (इ) ડ. ૧૦. સંઘાતે. એકડું કરવું. ડિંબયતિ— તે, ડિમતિ એકડું કરેછે. ડિમઃ (બાલ).

ડિમ્, (અ) પ. ૧. (સૌ) હિંસાયામ્. હણવું. ડેમતિ હણેછે. ડિંડિમઃ (દોલ).

ડી, (इ) પ. ૧. વિહાયસાગતૌ. વિહાયંસા આક્રાશેન ગતિઃ. આક્રાશવે ૭૩વું. ડયતે હંસઃ હંસ ૭૩છે. ડહુયતે = ડહફ = ૭૩. ડયિતઃ (૭૩લ). ડિંડીરઃ (સચુદ્રીણ).

ડી, (ओ. इ) આ. ૪. વિહાયસાગતૌ. આક્રાશવે ૭૩વું, ડયતે. ડહુયતે = ડહફ = ૭૩. ડહુનઃ.

ડુંદ્, (અ) પ. ૧. (સૌ) ૦ માર્ગણે. જાળવું. ટુંદતિ = ટુંદફ = ટુંદે. ટુંદિતઃ = ટુંદિઓ.

૭૬

ધાનુસંમહ.

ઢોક્, (અ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. ઢોકતે જાયછે. આઢ્યઃ (ધનવાન), ઢૌકનમ્ (લાંચ), આઢકઃ (આરેશર), આઢકી (ગુવર).

જક્ષ, (અ) પ. ૧. ગતૌ જવું. નક્ષતિ જાયછે. નક્ષત્રમ્.

જખ્, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. નખતિ જાયછે. નખઃ, નખરઃ = નહરો = નહર.

જખ્, (ઇ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. નંખતિ જાયછે.

જટ્ (અ) પ. ૧. નૃતૌ. નૃતાવિત્યન્યે, હિંસાયામપ્યેકે. ૧ નાચવું, ૨ નમવું, ૩ હેલુવું. નટતિ નાચેછે. (હિંસાર્થે નટતિ = નડક = નડે). નટઃ, નાટકમ્ = નાટક.

જટ્, (અ. મ્) પ. ૧. નૃતૌ. નમવું. નટતિ. જૌ— નટયતિ શાખામ્ શાખાને નમાવેછે.

જદ્, (અ) પ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે શબ્દમાત્રે ચ. ૧ અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો, ૨ શબ્દ કરવો. નદતિ શબ્દ કરેછે. નદઃ, નદી, ૧ નાદઃ, ૨ નિનદઃ, ૩ નિનાદઃ (શબ્દ).

જદ્, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. નાદયતિ—તે બોલેછે.

જમ્, (અ) આ. ૧. હિંસાયામભાવેચ. ૧ હેલુવું, ૨ નાસ્તિ હોવું, અભાવ હોવો. નમતે હેલેછે. નમઃ (+ સ્, આક્રાશ), નામિઃ.

જમ્, (અ) પ. ૪. હિંસાયામ્. હેલુવું. નમયતિ હેલેછે.

જમ્, (અ) પ. ૯. હિંસાયામ્. હેલુવું. નમ્નાતિ હેલેછે. નમિતઃ (હત).

જમ્, (અ) પ. ૧. પ્રહૃત્વે શબ્દે ચ. પ્રહૃત્વં નમ્રત્વમ્. ૧ નમવું, ૨ શબ્દ કરવો. નમતિ ગુરુ શિષ્યઃ શિષ્ય યુરને નમેછે. નમતિ = નમદ = નમે. પ્રણમતિ = પ્રણમદ = પ્રણમે. જૌ—નામયતિ નમાવેછે. ઉન્નામયતિ ઉન્નામયતીયર્થઃ, ઉલાળેછે. ૧ નતઃ, ૨ પ્રણતઃ, ૩ નમ્રઃ (નમનશીલ), નાકુઃ (ઋષિ), નમનમ્, નમસ્કારઃ, પ્રણામઃ, નવા (ઋ + પૌત્ર), નામ (ન + સંતા), નમઃ (સ્ + નમ-નાર્થ અન્યથા).

જન્ય, (અ) આ. ૧. ગતૌ રક્ષણે ચ. ૧ જવું, ૨ રક્ષણકરવું. નયતે જાયછે. (જન્ય).

જર્દ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દકરવો. નર્દતિ શબ્દ કરેછે. નર્દઃ (શબ્દ).

धातुસંગ્રહ.

૭૭

જલ, (અ) પ. ૧. ગંધે બંધને ચ. ગંધોર્દનમ્. ૧ નડવું, ૨ બાંધવું. નલતિ. ડલ્લે
નડતિ = નડહ = નડે. નાલમ્ પદ્માદિનો નાળ. નાલી, નાડી, ૧ પ્રણાલમ્, ૨ પ્ર-
ણાલી (જલમાર્ગ), પ્રણાલિકા, પ્રનાડિકા, નડ; નડતૃણ, નીલનમ્ (કમળ).

જશ, (અ) પ. ૪. અદર્શને. અદર્શનમનુપલબ્ધિઃ. નદેખવું નબ્ધણવું. નશ્યતિ =
નસદ = નાસે. નાશઃ (મૃત્યુ), નષ્ટઃ = નશ્ચો = નાશે. નાશકઃ, વિનાશકઃ, નશ્વરઃ,
(નાશવંત). નશ્વરી.

જસ, (અ) આ. ૧. કૌટિલ્યે. વાંકું થવું. નસતે સ્વલઃ ખલ વાંકો થાયછે. ૧ નાસા,
૨ નાસિકા (નાક).

જહ, (અ) ડ. ૪. બંધને. બાંધવું. નહ્યતિ— તે બાંધેછે. નદ્ધઃ, સંનદ્ધઃ (સંધિલ).
સંનાહઃ (બંધન), ઉપાનત્ (હ+પગરખાં), નહુષઃ (રાગ), નાધિઃ (નાહડી),
નધ્રો (વરત), નાહલઃ (મ્લેછ).

જાસ, (ઋ) આ. ૧ શબ્દે. શબ્દ કરવો. નાસતે શબ્દ કરેછે. ૧ નાસા, ૨ નાસિકા
(નાક).

જિજ્ઞ, (અ) પ. ૧. ચુંબને. ચુંબનં વક્ત્રસંયોગઃ. ચુંબન કરવું. નિજ્ઞતિ ચુંબન કરેછે.
જિજ્ઞ, (ઙ) આ. ૨. શુદ્ધૌ. શુદ્ધ-સ્વચ્છ કરવું. નિજ્ઞે દેહં જલેન જલવડે દેહને
શુદ્ધ કરેછે.

જિજ્ઞ, (ઙ) ડ. ૩. શૌચપોષણયોઃ. ૧ શુદ્ધ કરવું, ૨ પોષવું, પોષણુ કરવું. જેને.
ક્તિ, નેનિક્તે કર્પટં પાનીયેન પાણીવડે કપડાને શુદ્ધ કરેછે. નિર્જેઙ્ગઃ (ધોખી),
નિર્જેઙ્ગનમ્ (ધોવું).

જદ, (ઋ) ડ. ૧. કુત્સાસન્નિકર્ષયોઃ. ૧ નિંદવું, ૨ પાસે જવું. નેદતિ—તે પાપિનં સજ્જ-
નઃ સજ્જન પાપીને નિંદેછે.

જિદ્, (ઙ) પ. ૧. કુત્સાયામ્. નિંદવું. નિંદતિ નિંદેછે. નિંદા, નિંદકઃ, નિંદાઃ,
નિંદિતઃ, ૧ નિંદનમ્, ૨ વિનિંદનમ્ (ગર્હી).

જિલ્, (અ) પ. ૬. ગહને. ગહનં બાધા. પીડવું, વડવું. નિલતિ પીડેછે.

જિવ્, (ઙ) પ. સેવને સેવને ચ. ૧ સિંચવું, ૨ સેવવું. નિન્વતિ સિંચેછે.

જિશ, (અ) પ. ૧. સમાધૌ. સમાધિરંતઃકરણનિરોધઃ. ચિત્ત ઁકાગ્ર કરવું, ઁ-
તઃકરણુ રૂંધવાં. નેશતિ મુનિઃ મુનિચિત્ત ઁકાગ્ર કરેછે. નિશા (રાત્રી). નૈશમ્
(અંધકાર).

૭૮

ધાતુસંગ્રહ.

ણિષ, (અ) પ. ૧. સેવને સેવને ચ. ૧ સિંચવું, ૨ સેવવું. નેષતિ સિંચેછે. ૬૦.

ણિસ, (ઇ) આ. ૫. ચુંબને. ચુંબન કરવું. નિસ્ટે ચુંબન કરેછે. નિસ: (ચુંબન). નિસ્યમ્ (ચુંબનીય).

ણો, (જ) ડ. ૧. પ્રાપ્ને. પમાડવું. નયતિ- તે ગ્રામમજાં ગોપાલ; પ્રાપયતીત્યર્થઃ ગોવાલ બકરીને ગામને પમાડેછે. પ્રણયતિ-તે. ઉપનયતે બટમ્ બટુને જનોઈ દેછે. વિનયતે ક્રોધમ્ ક્રોધનેશમાયેછે. નય: (નીતિ), પ્રણય: ૨ વિનય: (ન-જ્ઞાતા). અભિનય: (અંગચાલા), ઉપનયનમ્ (મૌજીબંધન), નયનમ્ (૧ પમાડવું, ૨ નેવ). સાન્નાય્યમ્ (હવિ), ગ્રામણી: (ગામધણી), અગ્રણી: (અગ્રેસર), નેત્રમ્ (નયન), નીથમ્ (જલ), નીપ: (કદંબ), નેપ: (પુરોહિત), નેપમ્ (૧ જલ, ૨ વાહન). નીરમ્ (જલ), નેમિ: (ચક્રધારા), ઉન્નેતા (ઋ + ઋવિદ્), નેષ્ટા (ઋ + ઋવિદ્), આનાય્ય: (દક્ષિણાગ્નિ), ના (ઋ + નર) નાય: (નય), ઉન્નાય: (ઉચ્ચતા), નીતિ, અવિનીતિ, વિનીતિ: (નમ્ર), નીત્રમ્ = નેવું (પડાલપ્રાંત). ૧ નાયક, નેતા (ઋ + નાયક).

ણૂ, પ. ૨. સ્તુતૌ સ્તુતિ-વખાણ કરવાં. નૌતિ સ્તુતિકરેછે. પ્રણવઃ.

ણુદ, (અં) ડ. ૬ પ્રેરણે. પ્રેરવું. નોદલવું. નુદતિ-તે પઠનાય સુતં વાપઃ બાપ પુત્રને બણવામાટે પ્રેરેછે. નુન્નઃ (પ્રેરિત).

ણુદ, (અ) પ. ૬, પ્રેરણે. પ્રેરવું. નુદતિ પ્રેરેછે. નૌ: (નોકા).

ણૂ, પ. ૬. સ્તવને. સ્તુતિકરવી, સ્તવવું. નુવતિ પરમેશ્વરં ભક્તઃ ભક્તપરમેશ્વરને સ્તવેછે.

ણેદ, (ઋ) ડ. ૧. કુત્સાસન્નિકર્ષયોઃ. ૧ નિંદવું, પાસેજવું. નેદતિ- તે નિંદેછે, પાસે જાયછે.

ણેષ, (ઋ) આ. ૧- ગતૌ. જવું. નેષતે જાયછે.

તક્, (અ) પ. ૧. હસને. હસવું. તક્તિ હસેછે.

તક્, (ઇ) પ. ૧. કૃદ્ઝીવને. દુઃખેજીવવું, દરિદ્રતાવડેજીવવું. તંક્તિ દુઃખેજીવેછે. આતંક્તિ ખીડેછે. આતંક: (બય).

તક્ષ, (અ) પ. ૧. ત્વચને. ત્વચનં સંવરણં ત્વચોગ્રહણં ચ. ૧ ઢાંકવું, છોલવું, છાલ-ઉખેડવી. તક્ષતિ ૧ ઢાંકેછે, ૨ છોલેછે.

धातुસંગ્રહ.

૭૧

તક્ષ, (ઝ) પ. ૧. તનૂકરણે. ઊલવું. તક્ષતિ, તક્ષણોતિ કાષ્ઠં સૂત્રધારઃ સ્થતાર લાક-
ગને ઊલિછે. ૧ તક્ષક; ૨ તક્ષા (ન+સુતાર), તક્ષણમ્ (ઊલવું).

તગ, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. તંગતિ જાયછે.

તંચ, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. તંચતિ જાયછે. તક્રમ્ (છાસ).

તંચ, (ઙ) પ. ૭. સંકોચને. સંકોચાવું, સંકોચાવું. તનક્તિ સંકોચાયછે. તક્રમ્
(છાસ).

તંજ, (ઙ) પ. ૭. સંકોચને. સંકોચાવું, સંકોચાવું. તનક્તિ સંકોચાયછે.

તટ, (અ) પ. ૧. ઉચ્છ્રાયે. ઉછરવું, વધવું. તટતિ ઉછરેછે. ૧ તટ; ૨ તટી,
૩ તટમ્ (તડ), તટાકમ્ (તળાવ).

તટ, (અ) ડ. ૧૦ આપોતે. આપવું, તાડવું. તાડયતિ-તે, તટતિ લોહં લોહકારઃ
લોહાર લોહને તાડેછે. તાડઃ= તાડે. (નડાવ). ૧ તટાકમ્, ૨ તટાગમ્ (સરે-
વર). ૧ તાડિ; ૨ તાડનમ્ (આપવું). તટિતઃ= તાડિઓ= તાડયો. તાડકા
(એકરાક્ષસી). ૧ તાડકમ્, લલ્લે-૨ તાલકમ્ (તાળુ). તટિત્ (વીજળી),
તાલી (તાલાકુંચી).

તટ, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાયેં ભાસાયેં ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. તાડયતિ- તે
બોલેછે. ૬૦.

તટ, (ઙ) આ. ૧. તાડને. તાડનકરવું. તંડતે શત્રું નરઃ નર શત્રુને તાડેછે. વિતંડા
(પરપક્ષમાં દુષણ દેવાનોવાદ), તંડુલઃ (ચોખ્ખા).

તંતસ, પ. ૧૧. દુઃસ્વે. દુઃખ પામવું. તંતસ્યતિ ગદેનાર્તઃ રોગી રોગવડે પીડાયછે.

તત્ર, (ઙ) આ. ૧૦. કુટુંબધારણે. કુટુંબસ્ય પરિવારસ્ય ધારણં કુટુંબધારણમ્. કુટુંબ
ધારણકરવું, કુટુંબપાળવું, પરિવાર પાળવો. તંત્રયતે કુટુંબ ધારણ કરેછે.
તંત્રમ્ (૧ શાસ્ત્ર, ૨ કુલ, ૩ આપધિક્રિયા). સ્વતંત્રઃ (સ્વાધીન), તંત્રિઃ
(વીણાશ્રવ), તંત્રી. (શુદ્ધ સ્નાયુ, ૨ આલસ્ય).

તદ, (ઙ) આ. ૧. તૃષ્ણા. તૃષ્ણયવું. તંદતે તૃષ્ણ યાયછે.

તદ્ર, (ઙ) પ. ૧. (સૌં) મોહાવસાદયોઃ. ૧ મોહ પામવું, ૨ મોદ પામવું. તંદ્રતિ
મોહપામેછે. ૧ તંદ્રા, ૨ તંદ્રિઃ (આલસ્ય).

તન્ (ઙ) ડ. ૮. વિસ્તારે. વિસ્તારવું. તનોતિ, તનુતે વિસ્તારેછે. તતઃ (વિસ્તૃત),
૧ તાન; ૨ અન્તાન; ૩ વિતાનઃ (વિસ્તાર). તતિઃ (પંકિત), તાતઃ (પિતા),

૮૦

ધાનુસંગ્રહ.

તતમ્ (વિણાદિ વાચ), તનયઃ (પુત્ર), તનુઃ (કાચ), તોક્તમ્ (છિકરં), ૧ સં-
તાનઃ, ૨ સંતતિઃ (ક્રુલ), ત્વચા (છાલ), તંતુઃ (સૂત્ર), તંદુઃ (ઋષિ), તંડુના
મોક્તં તાંડવમ્.

તન્, (ઙ) ઙ. ૧૦. શ્રદ્ધોપકરણયોઃ. ૧ વિશ્વાસ કરવો, ૨ ઉપકાર કરવો. તાનયતિ-
તે, તનતિ વિશ્વાસ કરેછે.

તન્, (ઙ) ઙ. ૧૦. ઉપસર્ગદ્વિધ્યે. ઉપસર્ગપૂર્વક તનધાતુ લાંબુથંતું ઐ અર્થ-
માં પ્રવર્તેછે. ચિતાનયતિ- તે, ચિતનતિ લાંબો થાયછે. ચિતાનમ્ (દીર્ઘતા).

તપ્, (અ) પ. ૧. સંતાપે. તપ્વું. તપતિ= તપ્ઙ= તપે. ૧ તાપી, ૨ તપની (તાપી
નદી). તપ્તા (ઋ+તપનાર), તપનઃ (શૂર્ય), તપઃ (સ્+તપ), ૧ તાપઃ, ૨ સંતાપઃ,
(તાપ), પ્રતાપઃ (પ્રભાવ), લલાટંતપઃ (શૂર્ય), દ્વિષંતપઃ (રાત્રુનેતાપકારી).

તપ્, (અ) આ. ૪. દેશ્વર્યે વા. પ્રતાપી થવું, પ્રભાવી થવું. તપ્યતે- તપતિ પ્રતાપી
થાયછે. ૧ તાપઃ ૨ પ્રતાપઃ (પ્રભાવ), તપનઃ, (શૂર્ય).

તપ્, (અ) ઙ. ૧૦. દાહે. તપ્વું, બળવું. તાપયતિ- તે, તપતિ= તપ્ઙ= તપે.
ઉપતાપઃ (શોભ), સંતાપઃ (અભિતાપ), તાપઃ (દાહ).

તમ્, (ઙ) પ. ૪. કાંક્ષાયાં ગ્લાનૌ ચ. ૧ હચ્ચિવું, ૨ ગ્લાનથવું. તામ્યતિ ધમ્નિછે ઇં.
તમી (રાત્રિ), તામ્નમ્ = તંબં = તામ્યં. તિમિઃ (મત્સ્ય), તમઃ (સ્+અંધાર),
તમરમ્ (કલહ), તમાલઃ (તમાલવૃક્ષ).

તપ્ (અ) આ. ૧. ગતૌ રક્ષણે ચ. ૧ જવું, ૨ રક્ષણ કરવું, રાખવું, તયતે જાયછે.

તરણ્, પ. ૧૧. ગતૌ. જવું. તરણ્યતિ જાયછે.

તર્ક, (અ) ઙ. ૧૦. માસાર્યે માસાર્યે તર્કે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું, ૩ તર્કકરવો.
તર્કયતિ- તે, તર્કઃ (અનુમાન), ચિતર્કઃ (બોલવું અનુમાન).

તર્જ, (અ) પ. ૧. મર્ત્સને નિંદવું. તર્જતિ નિંદેછે. તર્જનમ્ (નિંદા), તર્જિતઃ
(નિંદિત).

તર્જ, (અ) આ. ૧૦. મર્ત્સને નિંદવું. તર્જયતે- તર્જતે નિંદેછે. તર્જની (અંશુલા
પાસેની આંગળી).

તર્દ, (અ) પ. ૧. હિસાયામ્. હણવું. તર્દતિ હણેછે. ૧ તર્દનમ્, ૨ પ્રતર્દનમ્
(હિસન).

તર્વ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. તર્વતિ જાયછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૮૧

તલ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) ગમને. જવું. તલતિ જાયછે. ૧ તલ; ૨ પ્રતલ: (આં-
ગડી આં પસારેલો થાય), તાલ; તાહ; તાલૂર: (જલધ્રમ).

તલ્, (અ) ડ. ૧૦ પ્રતિષ્ઠાયામ્. રહેવું, વસવું. તાલયતિ- તે રહેછે. તાલ:=
તાડ. તાલિકા (તાળી), તલમ્ (સ્થાન), મૂતલમ્, ૧ તલ્પમ્, ૨ તાલિનમ્ (ત-
લાવું).

તસ્, (અ) પ. ૪. ઉત્કેષણે અપચયે ચ. ૧ ફેંકવું, ઊછેડવું, ૨ ક્ષય પામવું. તસ્યતિ
ફેંકેછે. તસ્ત: (ફેંકેલ), વિતસ્તિ: (વેહેત), વિતસ્તા (નદી).

તસ્, (ઇ) પ. ૧. અલંકરણે. શોભાવવું. તંસતિ શોભાવેછે. ૧ ઉત્તંસ; ૨ અવ-
તંસ: (ભૂષણ).

તસ્, (ઙ) ડ. ૧૦. અલંકરણે. શોભાવવું. તંસયતિ- તે, અવતંસયતિ- તે. ઉત્તં-
સયતિ- તે શોભાવેછે. ૧ ઉત્તંસ; ૨ અવતંસ: (ભૂષણ).

તાય્, (ઙ) આ. ૧. સંતાનવાલનયોઃ. સંતાન: પ્રવંધ: ૧ વિસ્તારવું, પ્રસારવું,
૨ પાંખવું. તાયતે વિસ્તારેછે. ઇ૦. તાયનમ્ (વિસ્તાર).

તિક્, (ઙ) આ. ૧ ગત્યર્થ: જવું. તેક્રતે જાયછે.

તિક્, (અ) પ. ૫. આસ્કંદને હિંસાયાં ચ. ૧ હલાં કરવી, ૨ ધુક્ક કરવું, ૩ હણવું.
તિક્રોતિ હલાં કરેછે.

તિગ્, (અ) પ. ૫. આસ્કંદને હિંસાયાં ચ. ૧ હલાંકરવી, ૨ ધુક્કરવું. ૩ હણવું.
તિગ્રોતિ હલાંકરેછે.

તિઘ્, (અ) પ. ૫. હિંસાયામ્ હણવું. તિઘોતિ હણેછે.

તિજ્, (ઞ) આ. ૧. ક્ષમાયામ્. સહવું, ખમવું, વેકવું. તિતિક્ષતે ક્રોધમ્ ક્રોધને
ખમેછે. તિતિક્ષ: (સહનશીલ), તિતિક્ષા (ક્ષમા).

તિજ્, (અ) ડ. ૧૦. નિશાને. નિશાનં તીક્ષ્ણીકરણમ્. તીખું કરવું, ઉકડવું-ઊજળુ-
ઝગઝગવું કરવું, ઊલવું. તેજયતિ- તે ઉત્તેજયતિ- તે ઉકટેછે. તેજનમ્,
ઉત્તેજનમ્, તીક્ષ્ણ: (તીખ), તેજ: (સ્+તેજ), તેજન: (મૂજ).

તિપ્, (ઙ) આ. ૧. ક્ષરણર્થ: ખરવું, ઝરવું. તેપતે જલં ઘટાત્ ધણી પાણી-
ઝરેછે. તિપમ્ = ટીપું.

તિમ્, (અ) પ. ૪. આર્દ્રીમાઙે. ભીનુંકરવું, ભીનું થવું, પલાળવું, પલળવું.
તિમ્યતિ જલેન વસ્ત્રમ્ પાણીવડે વસ્ત્રને પલાળેછે. તેમનમ્ (અંજન, દધિ),
તિમિરમ્ (અંધાર), તિમિ: (મત્સ્ય).

૮૨

ધાતુસંગ્રહ.

તિરસ્, પ. ૧૧. અંતર્દ્વૈ. ઝ્મોઽયુ, ઢાંકયુ. યુષ કરયુ. તિરસ્યતિ વાર્તા કુટિલઃ કુટિલવાતને ઢાંકેછે. તિરઃ (સ્+ઝ્મોઽયુ).

તિલ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જયુ. તેલતિ જાયછે. તિલકમ્ (ટીલું).

તિલ્, (અ) પ. ૬. સ્નેહે. યોપઙ્કયુ, તિલતિ તૈલેન શરીરમ્ તેલવડે શરીરને યોપેછે. તિલઃ (તલ), તિલકમ્ (હૃદયને દક્ષિણપાસે જલાધાર).

તિલ્, (અ) ડ. ૧૦. સ્નેહને. યોપઙ્કયુ. તેલયતિ—તે દેહં તૈલેન નરઃ નર તેલવડે દેહને યોપેછે. તિલકમ્.

તિલ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જયુ. તિલ્લતિ જાયછે.

તોક, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ. જયુ. તીકતે જાયછે.

તીમ્, (અ) પ. ૪. આર્દ્રીભાવે. ભીનું કરયુ, ભીનું થયુ, પલાળયુ. તીમ્યતિ જલેન વસ્ત્રમ્ જલવડે વસ્ત્રને પલાળેછે ઇ૦.

તીર, ડ. ૧૦. કર્મસમાપ્તૌ. કામ સમાપ્ત કરયુ, કામ પાર કરયુ. તીરયતિ—તે કામ પાર કરેછે. તીરમ્ (તટ), તીરી (આણ).

તીવ્, (અ) પ. ૧. સ્થૌલ્યે. જડું થયુ. તોવતિ જડું થાયછે. તીવરમ્ (જલ), તીવ્રઃ (ઉચ્ચ), તીવ્રમ્ (દૃઢ).

તુ, પ. ૨ (સૌ૦) ગતિવૃદ્ધિર્હિંસાસુ. ૧ જયુ, ૨ વધયુ, ૩ હણયુ. તૌતિ, તૌતિતિ જાયછે ઇ૦. તૌકઃ (છોકર).

તુજ્, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણયુ. તૌજતિ હણેછે.

તુજ્, (અ) ડ. ૧૦ હિંસાબલાદાનનિકેતણ. ૧ હણયુ, ૨ બલ કરયુ, ૩ આલયુ, ૪ હણયુ, ૪ ધર કરયુ, વસયુ. તૌજયતિ—તે હણેછે ઇ૦.

તુજ્, (ઈ) પ. ૧ પાલને હિંસાયાં પ્રાણને ચ. ૧ પાલયુ, ૨ હણયુ, ૩ જીવયુ. તૌજતિ પાળેછે.

તુજ્, (ઈ) ડ. ૧૦ હિંસાબલાદાનનિકેતનેષુ. નિકેતનં ગૃહમ્. ૧ હણયુ, ૨ બલ કરયુ, આલયુ, લેયુ, ૪ ધર કરયુ, વસયુ. તૌજયતિ—તે, તૌજતિ હણેછે.

તુજ્, (ઈ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલયુ. ૨ દીપયુ, તૌજયતિ—તે, તૌજતિ બોલેછે ઇ૦.

તુટ્, (અ) પ. ૬. કલહકર્મણિ. કલહ કરવો, લડયુ, જીડયુ. તુટતિ તુટ્ટઃ કુટ્ટ કલહ કરેછે. તોટકમ્ (વૃષભેદ), તુટિઃ = કુટિ = કુટથ.

धातुસંગ્રહ.

૮૩

તુટ, (અ) ડ. ૧૦. છેદને. છેદવું, તોડવું. તોટયતિ— તે રજ્જું નરઃ નર દોરડીને છેદે. તોટઃ (છેદ).

તુઢ, (ક્ર) પ. ૧. તોડને. તોડનં દારણં હિંસનં ચ. ૧ તોડવું, ૨ હણવું. તોડતિ જરાસંધં भीम જરાસંધ ને તોડેછે-હણેછે. તોડતિ = તોડે = તોડે.

તુઢ, (ઙ) આ. ૧. તોડને. તોડનં દારણં હિંસનં ચ. ૧ તોડવું, ૨ હણવું. તુંડતે તૂળં નરઃ નર તૂળ ને તોડે છે. ૩૦. તુંડઃ (વધેલનાભિ).

તુઢ, (અ) પ. ૬. તોડને. ૧ તોડવું, ૨ હણવું. તુડતિ વંધનં ગજઃ ગજ વંધનને તોડેછે. તોડઃ = તોડે. તોડનમ્, તોડિતઃ = તોડિઓ = તોડ્યો.

તુઢ્ઠ, (અ) પ. ૧. અનાદરે. આનાદર કરવો, તિરસ્કાર કરવો. તુઢ્ઠતિ આનાદર કરેછે.

તુળ, (અ) પ. ૬. કૌટિલ્યે. વાંકું થવું, કુટિલતા કરવી. તુળતિ લલઃ ખલ કુટિલતા કરેછે. તુંડમ્ (મુખ), તુળિતઃ

તુલ્ય, ડ. ૧૦. આવરણે. આછાડવું, પાથરવું, વિસ્તારવું. તુલ્યયતિ — તે પાથરેછે.

તુદ, (અ) પ. ૬. વ્યથને. દુઃખરેવું, પીડવું, નડવું. તુદતિ— તે વિષુંતુદોવિષું રાહું ચંદ્રને પીડેછે. ૧ તોત્રમ્, ૨ તોદઃ (પરાણો), તુચ્છઃ, વિષુંતુદઃ (રાહુ), ૧ તુદતી, ૨ તુદંતી (વ્યથાકરનારી સ્ત્રી), તુદી (અકાશ), તુલ્યમ્ (મારથુથુ), તુંદિઃ (પેટ).

તુપ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. તોપતિ હણેછે. તોપઃ.

તુપ, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. તુપતિ હણેછે. તોપઃ.

તુંપ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. તુંપતિ હણેછે,

તુંપ, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. તુંપતિ હણેછે.

તુફ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. તોફતિ હણેછે.

તુફ, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. તોફતિ હણેછે.

તુંફ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. તુંફતિ હણેછે.

તુફ, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. તુફતિ હણેછે.

તુંફ, (અ) પ. ૬. તૃપ્તૌ. તૃપ્તયવું. તુંફતિ વિપ્રઃ વિપ્ર તૃપ્ત થાયછે.

તુલ્, (ઙ) પ. ૧. અર્દને. પીડવું, નડવું. તુંલતિ પીડેછે.

૮૪

ધાતુસંઘહ.

તુબ્, (ઈ) ડ. ૧૦. અર્દને અદર્શને ચ. ૧ પીડ્યું, નડ્યું, અદષ્ઠ થયું, ન દે-
ખાયું. તુંબયતિ - તે, તુંબતે પીડેછે. તુંબી, તુંબકં = તુંબડું.

તુમ્, (અ) આ. ૧. હિંસાયામ્. હણ્યું. તોમતે હણેછે.

તુમ્, (અ) પ. ૪. હિંસાયામ્. હણ્યું. તુમ્યતિ હણેછે.

તુમ્, (અ) પ. ૯. હિંસાયામ્. હણ્યું. તુમ્નાતિ હણેછે. તુમિતઃ (હત).

તુર્, (અ) પ. ૩. (૧૦) સ્વરણે. ત્વરા-ઉતાવળ કરવી. તુર્તોતિ ઉતાવળ કરેછે.

તુર્, ડ. ૧૦. (સૌં) સ્વરણે. ત્વરા-ઉતાવળ કરવી. તુરયતિ-તે દ્રવિણાય લેખી
લેખી ધન માટે ત્વરા કરેછે. આતુરયતિ-તે. તુરગઃ(ધોડો), આતુરઃ(આધિત).

તુરળ, પ. ૧૧. સ્વાયામ્. ત્વરા- ઉતાવળ કરવી. તુરળ્યતિ ઉતાવળ કરેછે.

તુર્વ, (ઈ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણ્યું. તૂર્વતિ હણેછે.

તુલ, (અ) ડ. ૧૦. ડન્માને. તોળ્યું. તોલયતિ-તે, તોલતિ ધાન્યં વાણિજઃ આશિયો
દાણાને તોલેછે. તોલતિ = તોલઈ = તોલે. તુલઃ, તુલા, તુલના, તોલઃ.

તુષ, (અ) પ. ૪. પ્રીતૌ. પ્રીતિસ્તુષ્ટિઃ સંતોષ પામ્યું, પુષ્ઠ થયું. તુષ્યતિ સંતોષ પામેછે.
તુષ્ટઃ, સંતુષ્ટઃ, તુષ્ટિઃ (પ્રીતિ), તોષઃ, સંતોષઃ, તોષણમ્, તુષઃ (છોડ્યું), તુષારઃ
(હિમ).

તુસ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કર્યો. તોસતિ રાખ્દ કરેછે. તોસલઃ (રાળ).

તુહ, (ઈ ર) પ. ૧. અર્દને. પીડ્યું, નડ્યું. તોહતિ પીડેછે. તુહિનમ્ (હિમ).

તૂઢ, (અ) પ. ૧. તોડને. ૧ તોડ્યું, હણ્યું. તૂડતિ તોડેછે.

તૂળ, (અ) ડ. ૧૦. સંકોચે. સંકોચ્યાતું, સંકોચ્યું. તૂળયતિ- તે સંકોચાયે.
૧ તૂણઃ, ૨ તૂળીરઃ (ભાથો).

તૂળ, (અ) આ. ૧૦. પૂરણે. પૂર્યું, પૂર્ણ કર્યું. તૂળયતે પૂર્ણ કરેછે.

તૂર્, (ઈ) આ. ૪. ગતિસ્વરણહિંસયોઃ. ૧ ત્વરા- ઉતાવળથી જ્યું, ૨ હણ્યું.
તૂર્યતે યાચકઃ જામ્યક ત્વરાથી ચાલેછે. તૂર્ણમ્ (ત્વરા), તૂર્ણિઃ (ત્વરા), તૂરણઃ
(વેગેજનાર) તૂરુષ્કઃ (તુર્કસ્થાન દેશ).

તૂલ, (અ) પ. ૧. નિષ્કૃષ્ઠે. નિષ્કૃષ્ઠતસ્થસ્ય બહિર્નિસ્સારણમ્. આહાર નિસાર્યું,
આહાર ખેંચ્યું. તૂલતિ આહાર ખેંચેછે. તૂલમ્ (કપાસ), તૂલિઃ(સેજ), તૂલિકા
(આતારાનીરાળી).

ધાતુસંગ્રહ.

૮૨

તૂષ, (અ) પ. ૧. તુષ્ટૌ. સંતુષ્ટ થવું. તૂષતિ હરિઃ હરિ સંતુષ્ટ થાયછે. તૂષ્ણામ્ (મૌન).

તૂક્ષ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. તૂક્ષતિ જાયછે.

તૂળ, (ઙ) ડ. ૮. અદને. બક્ષણ કરવું. તૂળોતિ-તૂળતે, તૂળોતિ-તૂળતે બક્ષણ કરેછે. તૂતઃ (ભુકત), તૂતિઃ (ભુકિત).

તૂટ, (ટૂટ) ડ. ૭. હિંસાનાદરયોઃ. ૧ હણવું, ૨ અનાદર કરવો. તૂળતિ, તૂતે હણેછે. તૂળ્ણઃ (૧ હણ, ૨ અનાદર), વિતર્દિઃ, સ્વાર્થે કે વિતર્દિકા (વેદી).

તૂપ, (અ) પ. ૪. પ્રીણને. પ્રીણનં તૂપિસ્તર્પણા ચ. તૂપ થવું, તૂપ કરેવું. તૂપ્યતિ વિપ્રઃ વિપ્ર તૂપ થાયછે. તૂપ્યતિ પિતૃન્ નરઃ નર પિતૃશેને તૂપ કરેછે. તૂપઃ, તર્પણમ્, તર્પણા, તૂપમ્ (દુઃખ), તૂપિઃ.

તૂપ, (અ) પ. ૫. પ્રીણને. તૂપ થવું. તૂપોતિ તૂપ થાયછે તૂપઃ, તૂપિઃ.

તૂપ, (અ) પ. ૬. પ્રીણને. તૂપ થવું. તૂપતિ તૂપ થાયછે.

તૂપ, (અ) ડ. ૧૦. તૂપૌ સંદીપને ચ. ૧ તૂપ થવું, ૨ લાગવું, સલગવું. તર્પ્યતિ-તે, તર્પ્યતિ તૂપ થાયછે, સલગેછે.

તૂપ, (અ) પ. ૬. પ્રીણને. તૂપ થવું. તૂપતિ તૂપ કરેછે.

તૂફ, (અ) પ. ૬. તૂપૌ. તૂપ થવું. તૂફતિ વિપ્રઃ વિપ્ર તૂપ થાયછે. તૂફિતઃ (તૂપ).

તૂફ, (અ) પ. ૬. તૂપૌ. તૂપ થવું. તૂફતિ તૂપ થાયછે. તૂફિતઃ (તૂપ).

તૂષ, (ઙિ, અ) પ. ૪. પિપાસાયામ્. તરસ્યુંથવું. તૂષ્યતિ ચાતકઃ અપીઓ તરસ્યો થાયછે. તૂષા = તરસ. તૂષ્ણા, તૂટ (ષ્+ધ્વિજ) તૂષિતઃ = તરસિઓ = તરસ્યો.

તૂહ, (ઙ) પ. ૬. હિંસાર્થઃ. હણવું. તૂહતિ હણેછે. ૧ તૂહ; ૨ તૂહવાન્ (હણેલ).

તૂહ, (અ) પ. ૭. હિંસાયામ્. હણવું. તૂળેદિ હણેછે. તૂહિતઃ (હણેલ).

તૂહ, (ઙ) પ. ૬. હિંસાર્થઃ. હણવું. તૂહતિ હણેછે. ૧ તૂહ; ૨ તૂહવાન્ (હણેલ).

તૂ, પ. ૧. પ્રવનતરણયોઃ. પ્રવનં મજ્જનમ્. તરણમુલંબનમ્. ૧ ડબ્બું ખાટું, જાડું. ૨ ઓલંગવું. તરતિ ૧ જાયછે, ૨ ઓલંગેછે. તરતિ = તરહ = તરે-૧ તારા, ૨ તારકા (જ્યોતિ), તારકઃ (તારનાર), રથંતરઃ (શબ્દ), રથંતરમ્ (સામ), ૧ તરણિ, ૨ તરણી, ૩ તરિ, ૪ તરી (નોકા), અવતારઃ,

૮૬

ધાતુસંગ્રહ.

તરંગઃ (છોળ). તરુણઃ (જવાન), તીર્થમ્ (નદીઘાટ), તરુઃ (વૃક્ષ), તાલુ, ઉત્તરમ્ (પ્રતિવચ્ચ). ૧ તરુણી, લલ્લે ૨ તલુણી (જ્યુવતી). તર્દૂઃ (ચાટુઓ).

તેજ્, (અ) પ. ૧. પાલને. પાલવું, પાલન કરવું. તેજતિ પાળેછે. તેજનમ્ (પાલન).

તેષ્, (ક્ર) આ. ૧. ક્ષરણે કંપને ચ. ૧ ખરવું, ઝરાવું, ૨ કંપવું. તેષતે ખરેછે.

તેવ્, (ક્ર) આ. ૧. દેવને. ખેલવું. તેવતે ખેલેછે.

તોઢ્, (ક્ર) પ. ૧. અનાદરે. અનાદર કરવો. તોઢતિ અનાદર કરેછે.

ત્યજ્, (અ) પ. ૧. હાનૌ. હાનિસ્ત્યાગઃ તજવું. ત્યજતિ = તજઈ = તજે. ત્યાગઃ (૧ દાન, ૨ તજવું).

ત્રક્, (ઙ) આ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. ત્રંકતે જાયછે.

ત્રલ્, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. ત્રલતિ જાયછે.

ત્રલ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. ત્રંલતિ જાયછે.

ત્રગ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. ત્રંગતિ જાયછે.

ત્રદ્, (ઙ) પ. ૧. ચેષ્ટાયામ્. ચેષ્ટા-બ્યાપાર કરવો. ત્રંદતિ બ્યાપાર કરેછે.

ત્રપ્, (ઙ, પ્, મ્) આ. ૧. લજ્જાયામ્. લાજવું. ત્રપતે નવોઢા નવોઢા લાજેછે.

જો- ત્રપયતિ. ત્રસઃ (લજ્જાત), ત્રપા (લાજ), ત્રપ્ (ફલહ).

ત્રસ્, (ઙ) પ. ૧. ઉદ્વેગે. ધ્રાશ્વો પડવું, બદ્વેગ થવો, ખીવું. ત્રસતિ, ત્રસ્યતિ સ્વલત્ સાધુઃ ખલથી સાધુ ખીલેછે. ત્રાસઃ (અકસ્માત્ બય).

ત્રસ્, (અ) ડ. ૧૦. નિવારણે મહણે ધારણે ચ. ૧ નિવારવું, ૨ ઝાલવું, ૩ ધારણ કરવું. ત્રાસયતિ- તે મૃગાન્ નિરાકરોતીત્યર્થઃ મૃગોને નિવારેછે. ત્રાસઃ.

ત્રસ્, (ઙ) ડ. ૧૦. માષાર્થે માસાર્થે ચ. ૧ ખોલવું, ૨ ઘીપવું. ત્રંસયતિ- તે, ત્રંસતિ ખોલેછે ઇ૦.

ત્રિલ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. ત્રિલતિ જાયછે.

ત્રુટ્, (અ) પ. ૬. છેદને. છેદવું, ત્રુટવું. ત્રુટયતિ, ત્રુટતિ ત્રુટેછે. ત્રુટિતમ્ = ત્રુટિઅં = ત્રુટવું. ત્રોટઃ = ત્રોડો = ત્રોડ. ત્રોટિઃ (ચાંચ).

ત્રુટ્, (અ) આ. ૧૦. છેદને. ત્રોટયતે રજ્જુમ્ ઘેરીને ત્રોટેછે.

ત્રુપ્, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. ત્રોપતિ હણેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૮૭

ત્રુંપ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણ્ણુ. ત્રુંપતિ હણ્ણે.

ત્રુપ્, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણ્ણુ. ત્રોકતિ હણ્ણે.

ત્રુંપ્. (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્, હણ્ણુ. ત્રુંકતિ હણ્ણે.

ત્રૈ, (ઙ) આ. ૧. પાલને. પાળવું. ત્રાયતે પાળેછે. ત્રાતઃ (રક્ષિત), ત્રાણમ્, પરિત્રાણમ્, ગોત્રઃ (પર્વત).

ત્રૌક, (ઋ) આ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. ત્રૌકતે જાયછે.

ત્વક્ષ, (અ) પ. ૧. ત્વચને. ત્વચનં ત્વગ્રહણં સંવરણં વા. ૧. છોલવું, છાલ અહવી. ૨ ઢાકવું, ઓછાકવું. ત્વક્ષતિ છોલેછે. ત્વષ્ટા (ઋ + ઋય).

ત્વક્ષ, (ઙ) પ. ૧. તનૂકરણે. તનૂકરણં કાર્શ્યમ્. છોલવું, પાતળું કરવું. ત્વક્ષતિ પાતળું કરેછે.

ત્વગ્, (ઙ) પ. ૧. કંપને ગતૌ ચ. સ્થિતસ્યૈવ ચલનં કંપનં, ગતિદેશાંતરપ્રાપ્તિદેહુઃ ક્રિયા. ૧ કંપવું, ઝેલવું. ૨ જવું. ત્વંગતિ કંપેછે.

ત્વચ્, (અ) પ. ૭. સંવરણે. સંવરણમાચ્છાદનમ્. ઓછાડવું, ઢાકવું, છાવું. ત્વચતિ દોષમ્ દોષને. ઢાકેછે. ત્વચા, ત્વક્ (ચ + છાલ), ત્વચનમ્ (ઢકણ).

ત્વંચ, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. ત્વંચતિ જાયછે.

ત્વર્, (ઞિ આ ષ્, મ્) આ. ૧. સંશ્રમે. સંશ્રમોઽત્રાશુકારિતા. ઉતાવળ કરવું. ત્વરતે ખોજનાય બોજનને અર્થે ઉતાવળ કરેછે. જૌ- ત્વરયતિ. ત્વરા (વેગ), ત્વરિતઃ (ઉતાવળો).

ત્વિષ્, (અં) ઙ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું, પ્રકાસવું. ત્વેષતિ-તે દીપેછે. ત્વષ્ટા (ઋ + ઋય).

ત્સર્, (અ) પ. ૧. છદ્મગતૌ. છદ્મના કપટેન ગતિઃ છદ્મગતિઃ. કપટથી જવું. ત્સરતિ સ્વલઃ ખલ કપટવડે ગતિ કરેછે.

થુઙ્, (અ) પ. ૬. સંવરણે. ૧ ઓછાડવું, ઢાકવું. થુઙ્કતિ ઓછાડેછે. થુઙ્કમ્ (પટકુટી, ડેરા).

થૂર્વ, (ઈ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણ્ણુ. થૂર્વતિ હણ્ણે. થૂર્ણઃ (હણ્ણુ), અથર્વા (અન્ + અથર્વન્).

દક્ષ, (અ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ શીઘ્રર્થે ચ. ૧ વધવું, ૨ ઉતાવળ કરવી. દક્ષતે નરઃ નર વધેછે. દક્ષિણઃ (ડાબે), દક્ષિણા (દિશા), દક્ષાયઃ (ગરડ), દક્ષઃ (નિપુણ).

૮૮

ધાતુસંગ્રહ.

દક્ષ, (અ, ષ, મ્) આ. ૧. ગતિર્હિસનયોઃ. ૧ જવું, ૨ હણવું. દક્ષતે જાયછે.

જૌ- દક્ષયતિ.

દઘ્, (અ) પ. ૫. (વૈ૦) ઘાતને પાલને ચ. ૧ સોરવું, છોલવું. ૨ પાલવું. દઘ્નોતિ છેલેછે.

દઘ્, (ઙ) પ. ૧. વર્જને પાલને ચ. ૧ વળેવું, ૨ પાળવું. દંઘતિ વળેછે.

દંડ, ણ ૧૦. દંડીનિપાતને. દંડ કરવો, દંડ પાડવો, દંડ દેવો. દંડયતિ-તે પાપિ-
નં રાજા રાખ પાપીને દેડેછે. દંડ; દંડનમ્, દંડય; અદંડય; દંડિતઃ= દંડિ-
ઓ= દંડ્યો.

દદ્, (અ) આ. ૧. દાને. દેવું. દદતે દેછે. દદઃ (દેનાર).

દધ્, (અ) આ. ૧. ધારણે દાને ચ. ૧ ધારણ કરવું, ૨ દેવું. દધતે ધારણ
કરેછે. દધિ=દહિ.

દમ્, (અ) ણ. ૧૦. આજ્ઞાપને. આચ્છા કરવી, પ્રેરણા કરવી, પ્રેરવું. દમયતિ-તે
પ્રેરેછે.

દમ્, (ઙ) ણ. ૧૦. આજ્ઞાપને. આચ્છા કરવી, પ્રેરણા કરવી, પ્રેરવું. દંમયતિ-તે
પ્રેરેછે.

દંમ્, (અ) પ. ૫. દંમને. દંમનં દંમઃ. દંભ- હુંગ કરવો. દમ્નોતિ ધૂર્તઃ ધુત્તો
દંભ કરેછે. દંમઃ (હુંગ).

દમ્, (અ) પ. ૪. ઉપશમે. સકર્મકઃ. રામાવવું, દમવું, જિતવું. દામ્યતિ હિંદ્રિ.
યાણિ ધંદ્રિયોને દમેછે. દામ્યતિ= દમઇ=દમે. ૧ દાંતઃ. ૨ દમિતઃ= દમિ-
ઓ= દમ્યો. દમ્ય; દમી (ધનિ+ દમવાળો), દમ; દંડ; દંતઃ= દાંત.

દય્, (અ) આ. ૧. દાનગતિરક્ષણર્હિસાદાનેષુ. આદાનં ગ્રહણમ્. ૧ દાનદેવું, દેવું,
૨ જવું, ૩ રક્ષણ કરવું, રાખવું, ૪ હણવું, ૫ આલવું, ગ્રહવું, લેવું. દયતે
દેછે. ૬૦. દયા (કૃપા), દયાલુ; દયિતઃ (પ્રિય), દયિતા (પ્રિયા), દયનમ્
(રક્ષણ).

દરિદ્રા. પ. ૨. દુર્ગતૌ. નિર્ધન થવું, દરિદ્ર- કદર્ય થવું. દરિદ્રાતિ અલસઃ આળસુ
દરિદ્ર થાયછે. દરિદ્રઃ (નિર્ધન), દારિદ્ર્યમ્.

દલ્, (અ) પ. ૧. વિશરણે. વિશરણમવ્યવાનાં વિભાગઃ. ૧ અવયવ ભિન્ન
કરવા, દળવું, પેરવું. દલતિ ધાન્યં નારી નારી દાણાને દળેછે. દલતિ=દલઇ

ધાનુસંગ્રહ.

૮૯

=દણે. દલમ્ (૫૪), દિલીપઃ, દલ્મઃ (૩૫), દલિઃ (૬૫), દલિકમ્ (૩૪), દલિતમ્ (વિકસિત), ઉદાલઃ (કોદશ), દલિતઃ = દલિઓ = દલયો. દલનમ્ = દયણં = દયાણું.

દલ્, (અ, મ) પ. ૧. વિદારણે. બેદવું, કાપવું. દલતિ કાપેછે. જૌ- દલયતિ, દલનમ્ = દયાણું.

દલ્, (અ) ડ. ૧૦. વિદારણે. કાપવું, બેદવું. દાલયતિ-તે બેદેછે. અવદાલયતિ = ઓદાલઈ = ઓદાણે.

દશ્, (ક) પ. ૧. દંશને. ડસવું, કરડવું. દંશતિ. દંશઃ = હંસો = ડંસ (૧૧મા-૫૫). સંદંશઃ (સાણુસો).

દશ્, (ક) આ. ૧૦. દંશને. ડસવું, કરડવું. દંશયતે, દંશતિ ડસેછે. દંશઃ = હંસો = ડંસ.

દશ્, (ક) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું, પ્રકાસવું. દંશયતિ-તે બોલેછે.

દંશ્, (અ) પ. ૧. દશને. દશનં દંતકર્મ. કરડવું, ડસવું, ચાપવું. દશતિ મૂલકં નરઃ નર મૂળાને કરડેછે. દશતિ = હસદ્ = ડસે. દંદશૂકઃ (સર્પ), વૃષદંશઃ (બલાડો), દંટ્રા (દાઢ), દશનમ્ (કરડવું), હંદંશઃ (માકણુ), દંશઃ = હંસો = ડંસ. (૧૧મા-૫૫), દંશી (હાની ૧૧મા-૫૫).

દસ્, (ડ) પ. ૪. ઉપક્ષયે. ક્ષય પામવું, નાશ પામવું. દસ્યતિ ક્ષય પામેછે. દસ્તઃ, દસ્યુઃ (ચોર).

દસ્, (અ) આ. ૧૦. દર્શનદંશનયોઃ. ૧ બેવું, દેખવું, ૨ ડસવું, કરડવું. દાસ-યતે. જીવેછે હં.

દસ્, (ક) આ. ૧૦. દર્શનદંશનયોઃ. ૧ બેવું, દેખવું, ૨ ડસવું, કરડવું. દંસ-યતે, દંસતિ દેખેછે હં. દસિતઃ (કરડેલો).

દસ્, (ક) પ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. દંસયતિ- દંસતિ. બોલેછે.

દહ્, (અ) પ. ૧. ભઘ્મીકરણે. બાળવું, રાખ કરવી. દહતિ કાષ્ઠં વન્દિઃ અમ્બી કાષ્ઠને બાળેછે. દહતિ = દહદ્ = દહે. દહનઃ (અમ્બિ), દાહઃ = દાઘઃ = ડાઘ. નિદાઘઃ (શ્રીભક્તુ).

૧૦

ધાતુસંગ્રહ.

દા, (ળ) પ. ૧. દાને. દેવું. યચ્છતિ, પ્રયચ્છતિ ધનં વિપ્રાય આદ્યણુને ધનદેહે. દાનમ્, સંપ્રદાનમ્, આદાનમ્, અપાદાનમ્, નિદાનમ્, દત્તઃ, દારુ (ઝાડ), દાતા (ઋ + દેનાર).

દા, (વ) પ. ૨. લવને. છેલ્લું, કાપવું. દાતિ ધાન્યં દાત્રેણ નરઃ નર દાતરઝાવડે ધાન્યને કાપેછે. ૧ દાત્રમ્, ૨ દાત્રકમ્ = દાતરડું.

દા, (ડ, ઝ) ડ. ૩. દાને. દેવું. દદાતિ ગાં વિપ્રાય વિપ્રને ગાય દેછે. દાતા, (ઋ + દેનાર), દાતવ્યમ્, દેયમ્, દાયઃ, વિદાયઃ, દાયાદઃ (બહુયા), ધર્મદઃ, ધર્મપદઃ, મર્યાદા = મર્યાદ.

દાન્, (ઞ) ડ. ૧. આર્જવે. સરલ થવું, પાધરું થવું. દીદાસતિ-તે સરલ થાયછે.

દાન્, પ. ૧. (૧૦) યંડને. ખંડવું. દાનયતિ ખેડેછે.

દાય, (ઋ) આ. ૧. દાને. દેવું. દાયતે દેછે. દાયઃ (ભાગ).

દાશ, (ઋ) ડ. ૧. દાને. દેવું. દાશતિ-તે વિપ્રાય વસ્ત્રમ્ વિપ્રને વસ્ત્ર દેછે. દાશઃ, પુરોડાશઃ.

દાશ્, (અ) પ. ૫ (૩૦) હિંસાયામ્. હણવું. દાશ્નોતિ હણેછે. દાશઃ.

દાસ્, (ઋ) ડ. ૧. દાને. દેવું. દાસતિ-તે દેછે. દાસિતઃ, દાસિતમ્, દાસઃ, દાસી, દાસ્યન્.

દિવ્, (ઙ) પ. ૧. પ્રીણનાર્થઃ. સંતુષ્ટ-તૃપ્ત થવું, સંતુષ્ટ-તૃપ્ત કરવું. દિવ્વતિ.

દિવ્, (ઙ) પ. ૪. ક્રીડા વિજિગીષા વ્યવહાર યુતિ સ્તુતિ મોદ મદ સ્વપ્ન કાંતિ ગતિષુ. કાંતિરિચ્છા. જયેચ્છા વિજિગીષા. વ્યવહારઃ પળિઃ ક્રયાદિઃ. ૧ ખેલવું, ૨ મનવું, ૩ જિતવાની હઝા કરવી, ૪ લેવા દેવાનો વ્યવહાર કરવો, ૫ ટીપવું, પ્રકાસવું, ૬ સ્તુતિ કરવી, ૭ આનંદ પામવું, ૮ મદ કરવો, ૯ ઉંઘવું, સુવું, ૧૦ હઝવું, ૧૧ જીવ્યતિ બાલઃ ખાલ રમેછે. યૂતઃ, યૂતવાન્, દેવઃ, દેવી, દેવિકા (નદી). દોવિઃ (જૂગારી), કિકિદોવિઃ (આપ), યૂતમ્ = જૂઝમ્ = જૂવું. યૂતકારી = જૂઝગારી = જૂગારી. દિનમ્, દિવસઃ, દેવનમ્ (ખેલ). દેવનઃ (પાસો).

દિવ્, (ઙ) ડ. ૧૦. મદને. પીડવું, નડવું, મરડવું. દેવયતિ-તે શત્રુન્ શત્રુ-ઓને પીડેછે.

ધાનુસંઘહ.

૯૧

દિવ્, (૩) આ. ૧૦. પરિકૂજને. ૧ ટ્રૈકા-ચક્રચક્રાટ કરવો, ૨ ચિત્કાર કરવો. દેવયતે વક્ષી પંખી ટ્રૈકા કરેછે. દેવયતે મંત્રી. ગાડી ચિત્કાર કરેછે. પરિદેવયતે દુઃખિત: દુઃખિયો વિલાપ કરેછે. પરિદેવનમ્ (વિલાપ).

દિશ્, (અ) ડ. ૬. અતિસર્જને. અતિસર્જનં ત્યાગઃ. દેવું, આપવું. દિશતિ-તે છાત્રાચ વિદ્યામ્ છાત્રને વિદ્યા દેછે. દેશઃ (દેશ), ૧ દેશકઃ, ૨ ઉપદેશકઃ (શાસ્ત્રી), દિષ્ટઃ, આદિષ્ટઃ (આત્મ), દિષ્ટમ્ (ભાગ્ય), ૧ દિશા, ૨ દિક્ (શ્ + દિશા), દિષ્ટિઃ (વહેત), ઉપદેશઃ, સંદેશઃ, વિદેશઃ, પ્રદેશઃ, નિર્દેશઃ, આદેશઃ, નિદેશઃ (આત્મા).

દિહ્, (અ) ડ. ૨. ઉપચયે. ઉપચયઃ લેપઃ. ૧ વધવું, ૨ લિપવું, વધારવું. દેગ્ધિ-દિગ્ધે દેહોષ્ટેન ધીવડે દેહ વધેછે. દેગ્ધિ-દિગ્ધે ગૃહં ગોમયેન છાણુ-વડે ધરને લિપેછે. દેહઃ (રાશીર), ઉપદેહિકા (બિધિ), સંદિગ્ધઃ, સંદેહઃ (સંશય), ઉપદેહઃ (શક્તિ), વિદેહઃ (દેશભેદ), દેહલી = ડેહલી (ઉભરે).

દી, (ઓ, ડ) આ. ૪. ક્ષયે. ક્ષય પામવું, ઓછું થવું. દીયતે ક્ષય પામેછે. દીનઃ (ક્ષીણ), દાયઃ, ઉપદાયઃ.

દીક્ષ્, (અ) આ. ૧. મૌહ્યેઽપનયનનિયમવ્રતાદેશેષુ. મૌહ્યં વપનમ્, હજ્યા યજનમ્, ઉપનયનં મૌહ્યીવંધઃ, નિયમઃ સંયમઃ, વ્રતાદેશઃ સંસ્કારાદેશઃ. ૧ મુંડન કરવું, મુંડવું, ૨ યજન કરવું, ૩ જનોઈ દેવી, મૌહ્યવંધન કરવું, ૪ સંશય કરવો, નિયમ કરવો, ૫ સંસ્કાર કરવો. દીક્ષતે મુંડેછે. હૃં. દીક્ષિતઃ (દીક્ષા ગ્રહણ કરેલો), દીક્ષા.

દીધી, (ઙ) આ. ૨. (વૈં) દીપિદેવનયોઃ. ૧ દીપવું, અળકવું, ૨ ખેલવું, રમવું. દીધીતે ગગને ખાનુઃ બાનુ ગગનમાં દીપેછે.

દીપ્, (ઈ) આ. ૪. દીપી. દીપવું, અળકવું. દીપ્યતે દીપેછે. દીપઃ = દીપો. પ્રદીપઃ (દીપો), દીપ્તઃ, પ્રદીપ્તઃ, દીપ્તઃ. (રૂપાલ), દીપ્તિઃ દીપનમ્, ઉદીપનમ્, સંદીપનમ્, દીપાલી = દીપાલી.

દુ, પ. ૧. ગતૌ. જવું. દવતિ જાયછે. ૧ દાવઃ, ૨ દવઃ (વનવનિહ).

દુ, (ટ) પ. ૫. ઉપતાપે. રોગીથવું, દુઃખી થવું, ખેદ પામવું. દુનોતિ ચિત્તમ્ ચિત્ત ખેદ પામેછે. ૧ દવઃ, ૨ દાવઃ (વનવનિહ). દવથુઃ.

દુઃખ્, ડ. ૧૦. તત્ક્રિયાયામ્. દુઃખનં તત્ક્રિયા. દુઃખવું, દુઃખથવું. દુઃલયતિ-તે ડુએછે. દુઃખમ્, દુઃખનમ્ = દુઃખ્યું. દુઃખિતઃ = દુઃખિઓ.

૧૨

ધાતુસંગ્રહ.

દુઃખ, (અ) પ. ૧૧. તત્ક્રિયાયામ્. દુઃખવું, દુઃખ થવું. દુઃખ્યાતિ દુઃખમનુભવતી-
ત્યર્થઃ. દુઃખમ્, દુઃખનમ્ = દુઃખાણું.

દુર્વ, (ઈ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. દુર્વતિ હણેછે. દૂર્ણઃ (હણાયલો), દૂર્વા (દરો).

દોલ, (અ) ડ. ૧૦. ઉક્લેપે. ઉંચેથવું, ડોલવું. દોલયાતિ-તે, દોલતિ ડોલેછે.

દોલતિ = ડોલઈ = ડોલે. દોલા = ડોલ્લી = ડોળ (હિંદોલો, પાલખી ૬૦).

ફુલ્લદોલા = ફૂલડોલ. ૧ દુલિઃ, ૨ દુલી (કાચખા).

દુવસ, પ. ૧૧. સંદીપને. સંદીપન કરવું, લગાડવું. દુવસ્યાતિ સમિધામિમ્
સમિધવડે અમિને સળગાવેછે.

દુષ, (અ) પ. ૪. વૈકૃત્યે. દોષવાન્ થવું, વિકારી થવું. દુષ્યાતિ દોષવાન્ થાયછે.

દોષઃ, દુષ્ટઃ.

દુહ, (ઙર) પ. ૧. અર્દને. પીડવું, નડવું. દોહતિ પીડેછે.

દુઘ, (ઞ) ડ. ૨ મપૂરણે. મપૂરણં ત્યાજનમ્. દોહવું. દોઘિ, દુઘે પયોગાં ગોપઃ

ગોપ ગાયના દુધને દુહેછે. દુઘમ્ = દુઘ્નં = દૂધ. દોહની = દોહણી = દુણી.

કામદુષઃ (ધર્મ), કામદુષા (ધનુ), દોહઃ, દોહનમ્ = દોહણું = દોહણું. દોહ-

દઃ (ગર્ભિણીમનોરથ), દુહિતા (ક્ષ + પુત્રી), દ્રહઃ (ધરો).

દૂ, (ઓ. ડ.) આ. ૪. પરિતાપે. પરિતાપઃ શ્વેદઃ. ખેદ પામવું, દુઃખાવું. દૂયતે

સજ્જનઃ પરદુઃખેન પરદુઃખથી સાધુ ખેદ પામેછે. દૂયતે = દુમાઈ =

દૂમાય.

દૂષ, (અ) પ. ૪. વૈકૃત્યે. ૧ દોષવાન્ થવું, ૨ દોષવાન કરવું. દૂષ્યાતિ દોષવાન્

થાયછે. ૬૦. દૂષણમ્, દૂષિકા (નેત્રમલ).

દૃ, પ. ૧. મયે. ખીવું, ડરવું. દરતિ મીરુઃ ખીકણુ ડરેછે. દરતિ = ડરઈ = ડરે.

દરઃ = ડર. દરિતઃ = ડરિઓ, ડરચો.

દૃ, પ. ૫. હિંસાયમ્. હણવું. દૃણોતિ હણેછે.

દૃ, (ઙ) આ. ૬. આદરે. આદરવું, માનવું, સકારવું. આદ્રિયતે માનેછે. આદૃતઃ

(આદરેલ), દૃતિઃ (ધમણુ), આદરઃ, નિરાદરઃ, પુરંદરઃ (ઈંદ્ર), ભગંદરઃ

(રોગ).

દૃષ, (અ) પ. ૪. હર્ષમોહનયોઃ. મોહનં ગર્વઃ. ૧ હરખવું, આનંદ પામવું, ૨ ગર્વ

કરચો, અભિમાન કરવું. દૃષ્યાતિ હરખેછે. ૬૦. દર્પઃ (ગર્વ) દૃષ્ઠઃ (ગર્વિષ્).

દૃષ, (અ) પ. ૬. ઉક્લેષે. પીડવું, નડવું, ખાધવું, ખાત્રવું. દૃષાતિ પીડેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૯૩

દૃષ, (અ) ડ. ૧૦. સંદીપને. સહગાવું, હગાડવું, પ્રદીપ કરવું. દર્પયતિ-તે, દર્પતિ સહગાવેછે. દર્પ: (ગર્વ).

દૃફ, (અ) પ. ૬. ઉલ્લેશે. પીડવું, નડવું, આધવું, આઝવું. દૃફતિ પીડેછે.

દૃફ, (અ) પ. ૬. ઉલ્લેશે. પીડવું, નડવું, આધવું, આઝવું. દૃફતિ પીડેછે.

દૃમ્, (ઈ) પ. ૬. ઘંચે. યંથવું, ગાંડવું. દૃમતિ ફુલાનિ માલાકાર: માળી કુલા-
ને યંથેછે. દર્મ: = ડભો = ડભ. સંદર્મ: (યંથયું), દૃમ્: (સર્પ), વિદર્મ: (દેશ-
વિરોધ).

દૃમ્, (અ) ડ. ૧૦. સંદર્મ. યંથવું, ગાંડવું, ઝેકડું કરવું. દર્મયતિ-તે, દર્મતિ
પુષ્પાણિ માલિક: માળી પુષ્પને યંથેછે. દર્મ:, સંદર્મ: (યંથયું), વિદર્મ:
(દેશવિરોધ).

દૃમ્, (ઈ) ડ. ૧૦. મયે. ખીવું, ડરવું. દર્મયતિ-તે, દર્મતિ બાલ: ખાલ
ખીડેછે.

દૃશ, (હ ૨) પ. ૧. પ્રેક્ષણે. જોવું, દેખવું, નિહાળવું. પદ્યયતિ ઘટં નર: નર
ધડને જીવેછે. પશ્ય: (જોનાર), અસૂર્યપશ્યા: (રાજદાસ), ઉગ્રપશ્ય: (રાજ),
દ્રષ્ટા (ક્ષ+જોનાર), દ્રષ્ટુમ્ (જોવા), દર્શનમ્, પ્રદર્શનમ્, નિદર્શનમ્ (દર્શન),
સુદર્શનમ્ (વિજ્યુચક). તાદૃશ:, તાદૃશ:, તાદૃક્, તાદૃશી, સદૃશ:, સદૃશ:
સદૃક્, સદૃશી. દૃષ્ટમ્= દિઠ્ઠં= દીઠું.

દૃહ, (અ) પ. ૧. વૃદ્ધી. વધવું. દર્હતિ તરુ: વૃક્ષ વધેછે. દૃઢ: (૧ જાડે, ૨ ખ-
લવાન).

દૃહ, (હ) પ. ૧. વૃદ્ધી. વધવું. દૃઢતિ તરુ: ઝાડ વધેછે.

દૃ, (મ્) પ. ૧. (૯) મયે. ખીવું, ડરવું, બડકવું. દરતિ બાલ: ખાલ ડરેછે.
દરતિ= ડરદ= ડરે. જૌ- દરયતિ.

દૃ, પ. ૯. વિદારણે મયે ચ. ૧ કાડવું, ચીરવું, કાપવું. ૨ ખીવું, ડરવું. દૃણાતિ
કાષ્ટં સૂત્રધાર: મૂનાર કાઠને કાઢેછે ૬૦. ૧ દીર્ણ:, ૨ વિદીર્ણ: (કાઢેલ). દાર-
ણમ્, વિદારણમ્ (કાપ), દારુ (કાઢ), દરી (ચીક), દારુણ: (બીક), દર્દુર:
(૧ દેડકો, ૨ મેધ). દર્વિ: (આકુઓ), દરક: (ખીકણ), દર: (૧છિદ્ર, ૨ ડર)
દર્દર: (એક વાળું), દર્વા (દેર), દર્દુરૂટ: (દુર્ણ), દદ્રૂ: (દાદર), દરદ:
(એકદેશ), દૃષત્ (પથર), દર્દરીક: (એકવાળું).

૧૪

ધાતુસંગ્રહ.

- દે, (ઙ) આ. ૧. રક્ષણે. પાળવું, રાખવું. દયતે દીનં સાધુ: સાધુ દીનને પાળેછે.
દયા (કૃપા), દામ (ન + દોર).
- દેવ, (ઋ) આ. ૧. દેવને. રમવું, ખેલવું. દેવતે વાલ: બાલ રમેછે. દેવર: =
(દિયર), દેવન: (પાસો), દેવલ: (અંકુશપિ), આદેવક: (રમનાર).
- દૈ, (૧) પ. ૧. શોધને. શુદ્ધ કરવું, શોધવું. દાયતિ દેહં બલેન નર: નર બલ-
વડે દેહને શુદ્ધ કરેછે.
- દો, પ. ૪. અવલંબને. અવલંબનં છેદનમ્. છેદવું, વાઢવું, કાપવું. દ્યતિ કાષ્ઠમ્
કાઠને છેદેછે. દિત: (હિન), દેયમ્ (હિથ), દાય: (ખંડ), દ.ઢા = (ઘઢ),
દામ (ન + દોરી), દામની (પશુબંધન દોર).
- દુ, પ. ૨. અભિગમને. સામું જવું, સંમુખ થવું, સામું થવું. દ્યૌતિ ધીમોજરાસં-
ધમ્ ભીમ જરાસંધસામો થાયછે.
- દ્યુત, (ઞ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું, ચળકવું. દ્યોતતે સૂર્ય: સૂર્ય દીપેછે. દ્યોતન:
(તેજસ્વી), સ્વદ્યોત: (આગિયો પંખી), વિદ્યુત્ = વિજ્જુલા = વીજ્જી.
જ્યોતિ: (સ્ + તારા), ૧ દ્યોત:, ૨ ઉદ્યોત: (પ્રકાશ). જ્યોતિષ્ઠ્ઠા: (શૂર્યાદિક),
દ્યુતિ: (કાંતિ), દ્યોતનમ્ (પ્રકાશન).
- દ્યૌ, પ. ૧. ન્યક્ષરણે. ન્યક્ષરણં તિરસ્કાર: ધિક્કારવું, તિરસ્કાર કરવો. દ્યાયતિ
સજ્જન: સ્વલમ્ સજ્જન ખલને ધિક્કારેછે.
- દ્રમ્, (ઞ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. દ્રમતિ જાયછે.
- દ્રવસ્, પ. ૧૧. પરિતાપવિચરણયો: ૧ પરિતાપ કરવો, ૨ પરિઅર્થી-સેવા કરવી.
દ્રવસ્યતિ પરિતાપ કરેછે.
- દ્રા, પ. ૨. કુસ્તિતાયાં ગતૌ. કુસ્તિતા ગતિ: પલાયનમ્ પલાયન કરવું, નાશીજવું.
દ્રાતિ કુકુર: પશ્ચાત્ કૂતરો પાછો નાસેછે. નિદ્રાતિ ઉંધેછે. નિદ્રા (ઉંધ),
નિદ્રાણ: (શ્લેષ), ૧ ઝનિદ્રમ્, ૨ વિનિદ્રમ્ (વિકસિત), નિદ્રાણમ્ (સંકુચિત),
નિદ્રાલુ:.
- દ્રાક્ષ, (ઙ) પ. ૧. ધોરવાસિતે કાંક્ષાયાં ચ. ધોરવાસિતં ધોરશબ્દ: ૧ બયંકર
શબ્દ કરવો, ખીલામણો નાદકરવો, ૨ ધક્કવું, વાંછવું. દ્રાક્ષતિ સિંહ: = સિંહ
બયંકર શબ્દ કરેછે. દ્રાક્ષા = દ્રાખ.

ધાનુસંગ્રહ.

૯૫.

દ્રાક્ષ, (ક્ર) પ. ૧. શોષણાલમર્યયોઃ. ૧ શુષ્ક થવું, ઝકાવું, ૨ પૂર્ણ કરવું, ૫૨ું કરવું. દ્રાક્ષતિ હિમેન વૃક્ષઃ હિમેકરી વૃક્ષ સૂકાયછે.

દ્રાઘ, (ક્ર) આ. ૧. સામર્થ્યે આયામે આયાસે ચ. આયામો દૈર્ઘ્યમ્ આયાસઃ. કદર્યનમ્. ૧ સમર્થ--સાડી થવું, સક્રિતમાન થવું, ૨ લાંબું કરવું, ઘીર્ણ કરવું, લાંબું થવું, ૩ પરિશ્રમ કરવો, થાકવું. દ્રાઘતે સમર્થ થાયછે.

દ્રાઢ, (ક્ર) આ. ૧. વિશરણે. વિશરણમવયવવિભાગઃ સહનમિતિયાવત્. વિશીર્ણું થવું, સીડવું, સળવું. દ્રાઢતે ગુણમ્ કૂલ રડોછે. દ્રાઢઃ (સળો).

દ્રાહ, (ક્ર) આ. ૧. નિદ્રાક્ષયે નિક્ષેપે ચ. ૧ જાગવું, ન ઉંઘવું, ૨ નાંખવું, થાપવું, સંધરવું. દ્રાહતે જાગેછે ૬૦. દ્રાહઃ (ઉજાગરો).

દ્રુ, પ. ૧. ગતૌ. જવું. દ્રવતિ લોહં લોહ ઓગળેછે. દ્રાવઃ (ઓગલવું), ડાંચ-દ્રાવઃ, દ્રવઃ (ખેલ), દ્રવિણમ્ (ધન), દ્રુઃ (ઝાડ), પીતદ્રુઃ (દેવદાસુવૃક્ષ).

દ્રુણ, (અ) પ. ૬. હિંસાગતિકૌટિલ્યેષુ. ૧ હણવું, ૨ જવું, ૩ વાંકું થવું-કરવું. દ્રુણતિ ચોરં રાજા સજા ચોરને હણેછે. દ્રુણતિ ઘોટઃ ધોડે જાયછે. દ્રુણતિ ચલઃ ખલ કુટિલ થાયછે. દ્રોણઃ (૧ અચત્યામાનો બાપ, ૨ કાગડો, ૩ વી-છી), દ્રુણઃ (૧ ધનુષ, ૨ વીછી), દ્રુણા (પણુછ).

દ્રુહ, (અ) પ. ૪. ત્રિવાંસાયામ્. હણવાની ઇચ્છા કરવી. દ્રુહ્યતિ રિપું રાજા સજા રાત્રને હણવા ઇચ્છેછે. દ્રોહઃ, દ્રોહી (હન), દ્રુહિણઃ (અહ્મ), ધ્રુક્, (રાત્ર), મિત્રધ્રુક્ (મિત્રરાત્ર).

દ્રૂ, (જ) ડ. ૨. હિંસાયામ્. હણવું. દ્રૂણાતિ, દ્રૂણીતે હણેછે. દ્રૂણઃ (હણેલ).

દ્રેક્, (ક્ર) આ. ૧. શબ્દોત્સાહયોઃ. ઉત્સાહોત્તુદ્ધિરૌદ્રત્યંચ. ૧ સખ્દ કરવો, ૨ વધવું, ૩ ઉદ્ધીયવું, ગર્વ કરવો. દ્રેક્તે શૂરોરણે રણમાં થતે સખ્દ કરેછે. દ્રેકઃ (સખ્દ).

દ્રૈ, પ. ૧. સ્વપ્ને. ઉંઘવું, ઝવું. દ્રાયતિ લોકોનિશાયામ્ રાત્રે લોક ઉંઘેછે. નિદ્રા, નિદ્રાલુઃ, નિદ્રિતઃ (ઉંઘેલ).

દ્વિષ, (અ) પ. ૧. અપીતૌ. નિંદવું. દ્વેષતિ-તે સાધું ચલઃ ખલ સાધુને નિંદેછે. ૧ દ્વિષન્ (ત્), ૨ દ્વેષણઃ, ૩ દ્વિટ્ (ષ) (રાત્ર). મિત્રદ્વિટ્, દ્વેષ્ટા (ક્ર), દ્વેષઃ, દ્વેષી (હન), દ્વેષ્યઃ.

૯૬

ધાતુસંગ્રહ.

દ્વિષ્, (અં) ડ. ૨. અમીતી. નિંદવું. દ્વેષ્ટિ, દ્વિષ્ટે મંદો મહાત્માનમ્ મુદ મહા-
ત્માને નિંદેછે. દ્વેષઃ, દ્વેષી (ધન), ૧ દ્વિષન્, ૨ દ્વેષણઃ, ૩ દ્વિટ્ (શત્રુ),
મિત્રદ્વિટ્, બ્રાહ્મણદ્વિટ્, દ્વેષ્ટા, દ્વેષ્યઃ (દ્વેષકરવા યોગ્ય-શક્ય).

દ્વ, પ. ૧. સંવરણે. છાવું, ઓછાડવું, ઠાંકવું. દ્વરતિ રથમાસ્તરેણ રથી રથવાળો
આથરવડે રથને છાયછે. દ્વારમ્ = આસ્ = વારમ્ = આર.

ધક્ષ, (અ) ડ. ૧૦. નાશને. નાશ કરવું. ધક્ષયતિ-તે નાશ કરેછે.

ધળ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. ધળતિ શબ્દ કરેછે. ધળઃ (શબ્દ).

ધન્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ધનતિ શબ્દ કરેછે. ધનમ્, ધન્વા (અન્ +
મસ્દેશ), પ્રધનમ્ (યુક્ત), નિધનમ્ (વિનાશ).

ધન્, (અ) પ. ૩. (વૈ) ધાન્યે. દાણા ઉત્પન્નવા, દાણા પકવવા, દાણા નીપ-
જવવા. દધંતિ દાણા ઉત્પન્ન કરેછે. ધનમ્, ધાન્યમ્. ધનુઃ (ઢ + આપ),
ધનિષ્ઠા (નક્ષત્ર).

ધમ્, (અ) પ. ૯. (સૌ) ધ્વાને. શબ્દ કરવો. ધમતિ શબ્દ કરેછે, ૧ ધમનિઃ,
૨ ધમની = ધમણી = ધમણ. ધમનઃ (નડત્વ).

ધવ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. ધન્વતિ જાયછે. ધન્વા (અન્ + મસ્દેશ).

ધા, (ડ, ઞ) ડ. ૩. ધારણપોષણયોઃ દાને ન. ૧ ધારણ કરવું, આલવું.
૨ પોષણ કરવું, પોષવું. ૩ દેવું, આપવું. દધાતિ, ધત્તે કુલ્લં નરઃ નર કૂલને
આલેછે. વિદધાતિ કરેછે. સંદધાતિ સાંધેછે. પરિદધાતિ પહેરેછે. અપિદધાતિ,
પિદધાતિ ઠાંકેછે. નિદધાતિ સ્થાપેછે. અભિદધાતિ કરેછે, વિધાનમ્ (કરણ)
સંધાનમ્, (સાંધણ), પરિધાનમ્ (પહેરણ), ૧ અપિધાનમ્, ૨ પિધાનમ્
(આશ્વાદન), નિધાનમ્ (૧ સ્થાપન, ૨ નિધિ), અભિધાનમ્ (નામ), હિતમ્,
વિહિતમ્, સંહિતમ્, પરિહિતમ્, અપિહિતમ્, પિહિતમ્, નિહિતમ્, અભિહિતમ્,
વિધિઃ (ક્રિયા), સંધિઃ (સાંધો), પરિધિઃ (પહેરણ), નિધિઃ (નિધાન), ૧ ધાતા,
૨ વિધાતા (ક્ર + પ્રહ્લદેવ), ૧ અંતર્ધિઃ, ૨ અંતર્ધાનમ્ (સંતાવું), અંતર્હિતઃ
(સંતાયો). ધાતુઃ, ધેયમ્, શ્રદ્ધા, ધાનકા (હેમાદિ પરિમાણ), ધાના (યવાદિની
શેકેલીધાણી), ધામ (અન્ + ૧ ધર, ૨ તેજ), ધાન્યમ્ (દાણા), ધીરઃ, પ્રધિઃ
(રથમકધારા), ઓષધિઃ, ધામ્યા (*કૃ) પયોધાઃ, (અસ્ + મધ), રેતોધાઃ
(અસ્ + આપ), પુરોધાઃ (અસ્ + પુરોહિત), વેધાઃ (અસ્ + પ્રહ્લદેવ).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૭

મષીધાની (દવાત), વાર્ધાની (કરવો, લોથે), અંશરધાની (શગડી), પિત્ત-
ધાની (પિત્તદાની), ઉર્ધ્વધાની = ઊઠાણી. પર્ણધાની (પાનદાનીકું), રાજધાની,
ધાતકી (ધાવડી).

ધાવ, (ઙ) ઙ. ૧. ગતિશુદ્ધયોઃ. ૧ જવું, ધાવું, દોડવું. ૨ શુદ્ધ કરવું, ધોવું. ધાવ-
તિ-તે ઘોટ: ધોડે દોડેછે. ધાવતિ-તે વસ્ત્રં ધાવકઃ ધોખી વસ્ત્રને ધુવેછે.
ઘૌતઃ (ધોયલ), ઘૌતવસ્ત્રમ્ (ધોયલું વસ્ત્ર), ધાવકઃ (ધોખી), ઘૌતિ (ધોયું),
ધાવનમ્ (ધોયું), દંતધાવનમ્ (દાંતધોયું).

ધિ, પ. ૫. ગતિતૃપ્તયોઃ. ૧ જવું, ૨ તૃપ્ત થવું, તૃપ્ત કરવું. ધિનોતિ જાયછે.

ધિ, પ. ૬. ધારણે. ધારણ કરવું, ઝાલવું. ધિયતિ વેદં બાલઃ ખાલ વેદને ધારણ
કરેછે.

ધિક્ષ, (અ) પ. ૧. સંદીપન ક્લેશન જીવનેષુ. ૧ સજગવું, ધીકવું. ૨ પીડવું, ન-
ડવું. ૩ જીવવું. ધિક્ષતિ વન્દિઃ કાષ્ઠેન કાઠવડે અગ્નિ ધીકેછે. ઇ૦. ધિક્ષતિ =
ધિક્ષલ્પ = ધીકે.

ધિવ, (ઙ) પ. ૧. મીળનાર્થઃ. ૧ તૃપ્ત થવું, ૨ તૃપ્ત કરવું. ધિનોતિ તૃપ્ત કરેછે.

ધિષ્, (અ) પ. ૩. (વૈ૦) શબ્દે. શબ્દ કરવો. દિધેષ્ઠિ શબ્દ કરેછે.

ધી, (ઓ, ઙ) આ. ૪. આધારે અનાદરે ચ. ૧ આશરો કરવો, આધાર કરવો,
૨ અનાદર કરવો, અનાદરવું, ધીયતે આશરો કરેછે. ધીનઃ (ધૂત).

ધુ, (ઙ) ઙ. ૫. કંપને કંપવું, કંપાવવું, હાલવું, હલાવવું. ધુનોતિ-ધુનુતે શાલિ-
નં વાતઃ વાધુ શાલિને કંપાવેછે. ધવઃ (પતિ).

ધુક્ષ, (અ) આ. ૧. સંદીપન ક્લેશન જીવનેષુ. ૧ સજગવું, સજગાવવું. ૨ પીડ-
વું, નડવું. ૩ જીવવું. ધુક્ષતે વન્દિઃ કાષ્ઠેન કાઠવડે અગ્નિ સજગેછે. સંધુક્ષતે
= સંધુક્ષલ્પ = સંધુકે. સંધુક્ષિતઃ = સંધુક્ષિલ્પો = સંધુકયો.

ધુર્વ, (ઈ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. ધૂર્વતિ હણેછે. ધૂર્ણઃ (હત), ૧ ધૂઃ (ધૂર),
૨ ધૂર્વો (ધરી), ધૂર્તઃ = ધુતો.

ધૂ, (ઙ) ઙ. ૫. કંપને. કંપવું, કંપાવવું, હાલવું, હલાવવું. ધૂનોતિ-ધૂનુતે શા-
લિનં વાતઃ વાધુ શાલિને હલાવેછે. ધવઃ (પતિ), ધૂતઃ (કંપિલા). અવધૂતઃ
(ભેગી) ધૂમઃ, ધૂસરઃ (કાંઠ/ધોળો), ૧ ધૂલિઃ, ૨ ધૂલી = ધૂળિ = ધૂળ્ય.

૧૮

ધાતુસંગ્રહ.

ધૂ, પ. ૬. વિધૂનને. ધૂણાવવું, કંપાવવું. ધુવતિ હસ્તે નટઃ નટ હાથને કંપાવેછે.
નિધુવનમ્ (મૈથુન).

ધૂ, (ઞ) ડ. ૯. કંપને. કંપાવવું, ધૂણાવવું, હલાવવું. ધુનાતિ, ધુનીતે પલ્લવં વાયુઃ
વાયુ પલ્લવને હલાવેછે. ૧ ધૂનિ; ૨ ધૂની (નદી), ધૂમઃ (ધૂમાગ્રે).

ધૂ, (ઞ) ડ. ૧૦. કંપને. કંપાવવું, હલાવવું. ધૂનયતિ-તે, ધવતિ-તે, ધાવ-
યતિ-તે પુષ્પાણિ વાયુઃ વાયુ ફુલાને હલાવેછે.

ધૂષ, (અ) પ. ૧. સંતાપે. ઊન્ડું-ગરમ કરવું-થવું, તપવું, તપાવવું. ધૂષાયતિ
તપેછે, તપાવેછે. ધૂષઃ (ગંધ દ્રવ્યસંગ્નેગ વિશેષ), ધૂષિતઃ (વધારેલ).

ધૂષ, (અ) ડ. ૧૦. માસાર્યે માસાર્યે ચ. ૧ ઓલવું, કહેવું. ૨ દીપવું, ચળ-
કવું. ધૂષયતિ-તે ઓલેછે, દીપેછે.

ધૂર, (ઈ) આ. ૪. હિંસાગત્યોઃ. ૧ હણવું, મારવું. જવું. ધૂર્યતે હણેછે. ૩૦. ધૂર્ણઃ
(હત).

ધૂશ, (અ) ડ. ૧૦. ક્રાંતિકરણે. તેજસ્વંત-તેજસ્વી કરવું, શોભનું કરવું. ધૂશ-
યતિ- તે દેહં ભૂષણેન નરઃ નર ધરેણાવડે દેહને શોભનું કરેછે.

ધૂષ, (અ) ડ. ૧૦. ક્રાંતિકરણે તેજસ્વંત-તેજસ્વી કરવું, શોભનું કરવું. ધૂષયતિ
-તે દેહં કુંકુમેન જનઃ જણુદેહને કુંકુમવડે શોભતો કરેછે.

ધૂસ, (અ) ડ. ૧૦. ક્રાંતિકરણે. તેજસ્વી-શોભનું કરવું. ધૂસયતિ-તે દેહં
ચંદનેન નરઃ નર ચંદનવડે દેહને ક્રાંતિમાન્ કરેછે.

ધૃ, પ. ૧. સેચને. સિંચવું. ધરતિ મેષઃ પૃથ્વી મેઘ પૃથ્વીને સિંચે.

ધૃ, (ઙ) આ. ૧. અવિધ્વંસને. હેડેન પડવા દેવું. ધારણ કરવું, આલીસાખવું. ધર-
તે ધારણ કરેછે. ૧ ધરા, ૨ વસુંધરા (પૃથ્વી). ધુરંધરઃ, જલંધરઃ (રોગભેદ),
યુગંધરં (જ્યુસરં), આધારઃ (આશ્રય), ૧ ધરણી, ૨ ધરિત્રી (પૃથ્વી). ધરઃ
(પર્વત), ધારા (પ્રપાત, દંડુગ્રે), ધૃતિઃ (૧ ધારણ, ૨ ધૈર્ય), ૧ ધર્તા, ૨ ધર્મઃ
(સત્કર્મ).

ધૃ, (ઞ) ડ. ૧. ધારણે. ધારણ કરવું. ધરતિ- તે ધારણ કરેછે. ધારકઃ, વજ્ર-
ધરઃ (દંદ્ર), ચક્રધર (વિષ્ણુ), ગંગાધરઃ (શિવ), ધારાધરઃ (મેઘ), દંડધરઃ
(જમ), સૂત્રધારઃ= સૂતારો= સૂતાર. કર્ણધારઃ (નિભમો, નાવિક), ધારણમ્,
ધારણા, ધાર્યમ્, ધૃતઃ, વિધૃતઃ, નિર્ધારણમ્, અવધારણમ્, આધારઃ, ધૃતિઃ (ધૈર્ય),
ધરા, ધર્તા, ધર્મઃ.

धातुસંગ્રહ.

૧૧

ધૃ, (ઙ.) આ. ૬. અવસ્થાને ધારણે ચ. ૧ રહેલું, સ્થિર થવું, વસવું, ધારણ કરવું. ધિયતે, આધિયતે રહેછે. ૬૦. ધરા (પૃથ્વી), આધાર: (૧ જળખંધન, ધોરો, ૨ આશ્રય), ધાર્ય: (ધારણ કરવા યોગ્ય), ધૃત:

ધૃજ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ધર્જતિ જાયછે.

ધૃજ, (ઙ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ધૃજતિ જાયછે.

ધૃષ, (ચિ. આ.) પ. ૫. પ્રાગભ્યે. પ્રૈઠ થવું, હંશિયાર થવું, સમર્થ થવું, પ્રવીણ થવું. ધૃષ્ણોતિ મૈત્ર: મૈત્ર પ્રૈઠ થાયછે. ધૃષ્ટ: (અવિનીત), ધર્ષિત: (પ્રગલ્ભ), ધિષણા (શ્રદ્ધિ).

ધૃષ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રસહને. પ્રસહનમભિમવ: જિતવું, પરાભવ કરવો. ધર્ષય-તિ-તે. ધર્ષતિ ધૃષ્ટોધાર્મિકમ્. અવિનીત ધાર્મિકને જિતેછે. ધર્ષિત: (જિત), ધૃષ્ય: (જિતવાયોગ્ય), અધૃષ્ય: ધર્ષણમ્ જિતવું.

ધૃ, પ. ૧. વયોહાનો. જૂનું થવું, વય ઓછું થવું. ધૃણાતિ વસ્ત્રમ્ વસ્ત્ર જૂનું થાયછે.

ધે, (ટ) પ. ૧. પાને. ધાવવું, પીવું, પાન કરવું. ધયતિ ધેનું વસ્ત્રક: વાછડે ધેનુને ધાવેછે. ધય: (શિશુ), ધયા (કન્યા), સ્તનંધય: (બાલક), સ્તનંધયી (બાલકી), ધીતમ્ (પીધું), ગુર્નિધય: (કૂકરિધું), ધાત્રી (૧ ઉપમાતા, ૨ પૃથ્વી, ૩ આમળી), ધેનુ: (ગાય), મુધા (અમૃત), ધત્તૂર: = ધતૂરો.

ધેક્, ડ. ૧૦. દર્શને. જોવું, દેખવું. નિહાળવું. ધેકયતિ-તે શિવં શૈવ: શૈવ શિવને નિહાળેછે. ધેક: (દર્શન).

ધોર, (ઋ) પ. ૧. ગતિચાતુર્યે. સાઈ ચાલવું, રૂડું ચાલવું. ધોરતિ ઘોટ: ઘોડે સાઈ ચાલેછે. ૧ ધોરિતમ્, ૨ ધોરિતકમ્. (ઘોડાની સારી ચાલ), ધોર-ણમ્ (વાહન), આધોરણ: (હસ્તિપાલક, મહાવત).

ધ્મા. પ. ૧ શબ્દામિસંયોગયો: ૧ શબ્દસંયોગ કરવો, બળવવું, વગાડવું. ૨ અમિસંયોગ કરવો, ધમવું. ધમતિ શંખં કૃણ: કૃણુ શંખને બળવેછે. ધમતિ સ્વર્ણં સ્વર્ણકાર: સોનાર સોનાને ધમેછે. ધ્માત: શંખ: શંખ બળડ્યો. પાળિધમ:, (માર્ગ), નાર્ડિધમ: (સોનાર), ધમક: (૧ વળડનાર, ધમનાર), શંખધ્મા (શંખ વળડનાર).

ધ્યૈ, પ. ૧. ચિંતાયામ્. ચિંતા કરવી, ચિંતવવું. ધ્યાયતિ માતરં બાલ: બાલ માને

૧૦૦

ધાતુસંગ્રહ.

ચિંતવેછે. ધ્યાતઃ (ચિંતિત), ધ્યાનમ્ (ચિંતન), ધ્યાતા (ક્ર + ચિંતા કરનાર), ધ્યેયઃ (ધ્યાન કરવા યોગ્ય), આઢ્યઃ (ધનવાન), સંધ્યા (સંધ્યાકાલ), મધ્યમ્ = (મધ્ય), ધીઃ (મતિ), ધીવરઃ = ઢીમરુ (માછી).

ધ્રજ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ધ્રજતિ જાયછે.

ધ્રજ્, (ઙ) પ. ૧. ગતૌ જવું. ધ્રજતિ જાયછે.

ધ્રણ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. ધ્રણતિ રાખ્દ કરેછે.

ધ્રસ્, (ઙ) અ. પ. ૧. ડંછે. કણુવીણુવા, વીણુવું ધ્રસ્નાતિ કણાન્ બિશ્નુઃ બિશ્નુ કણોને વીણેછે,

ધ્રસ્, (ઙ) અ. ડ. ૧૦. ડંછે ડક્ષેપે ચ. ૧ કણુવીણુવા, વીણુવું. ૨ ફેંકવું. ઉશોડવું. ધ્રાસયતિ-તે કણાન્ યતિઃ જતિ કણોને વીણેછે ૬૦.

ધ્રાક્ષ્, (ઙ) પ. ૧. ધોરવાસિતે કાંક્ષાયાં ચ. ૧ બચંકર રાખ્દ કરવો, ખીલામણો ધાયે કાંડવો, ૨ ધમ્ખિવું, આહવું. ધ્રાક્ષતિ સિંહઃ સિંહ બચંકર રાખ્દ કરેછે. ૬૦.

ધ્રાક્ષ્, (ક્ર) પ. ૧. શોષણાલમર્યયોઃ. ૧ ઝૂકાવું, શુષ્ક થવું, ૨ પૂર્ણ કરવું. ધ્રાક્ષતિ.

ધ્રાઘ્, (ક્ર) આ. ૧. સામર્થ્યે. જલ કરવું, પરાક્રમ કરવું. ધ્રાઘતે જલ કરેછે.

ધ્રાઙ્, (ક્ર) આ. ૧. વિચરણે. વેરાવું, રાડવું, બિન થવું. ધ્રાઙતે ગુણમ્ ફૂલ વેરાયછે.

ધ્રિજ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ધ્રિજતિ જાયછે.

ધ્રુ, પ. ૧. સ્થિર્યે. સ્થિર થવું, અચ્ચલ થવું. ધ્રુવતિ સ્થિર થાયછે.

ધ્રુ, પ. ૬. ગતિસ્થિર્યયોઃ. ૧ જવું. ૨ સ્થિર થવું, અચ્ચલ થવું. ધ્રુવતિ સ્થિર થાયછે. ધ્રુવકઃ (સ્થિર), ધ્રુવઃ (ઢુંડાડ), ધ્રુવિલઃ (ઋષિનામ),

ધ્રુવ્, પ. ૬. ગતિસ્થિર્યયોઃ. ૧ જવું. ૨ સ્થિર થવું, અચ્ચલ થવું. ધ્રુવતિ સ્થિર થાયછે. ધ્રુવઃ (સ્થિર).

ધ્રૂ, પ. ૬. ગતિસ્થિર્યયોઃ. ૧ જવું. ૨ સ્થિર થવું, અચ્ચલ થવું. ધ્રુવતિ સ્થિર થાયછે. ધ્રુવઃ (સ્થિર).

ધ્રેક્, (ક્ર) આ. ૧. શબ્દોસ્તાહયોઃ. ઉત્તાહોવૃદ્ધિરોદ્ધત્યં ચ. ૧ રાખ્દ કરવો, ૨ વધવું, ૩ ઉદ્ધતપાણું કરવું. ગર્વ કરવો, અહંકાર કરવો. ધ્રેકતે રાખ્દ કરેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૦૧

ધ્રી, પ. ૧. તૃષ્ઠૌ. તૃષ્ઠ થયું, ધ્રાવું. ધ્રાયતિ વિપ્રઃ વિપ્ર ધ્રાયછે. ધ્રાયતિ = ધ્રાયઙ્ = ધ્રાયે. ધ્રાતઃ = ધ્રાયો = ધ્રાયો. આધ્રાતઃ (તૃષ્ઠ).

ધ્વજ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જ્યું. ધ્વજતિ જાયછે. ધ્વજઃ (ધ્વજ), મકરધ્વજઃ (કામ), કપિધ્વજઃ (અર્જુન).

ધ્વજ, (ઇ) પ. ૧. ગતૌ. જ્યું. ધ્વજતિ જાયછે.

ધ્વજ, (અ) પ. ૧ શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. ધ્વજતિ શબ્દ કરેછે.

ધ્વન, (અ. મ્) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. ધ્વનતિ શબ્દ કરેછે. ગૌ-ધ્વનયતિ ઘંટાં નરઃ નર ઘંટાને શબ્દ કરાવેછે. ૧ ધ્વનઃ, ૨ ધ્વાનઃ, ૩ ધ્વનિઃ (શબ્દ). ધ્વનિતઃ (શબ્દિત), ધ્વાનમ્ (અધાર).

ધ્વન, ડ. ૧૦. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. ધ્વનયતિ-તે શબ્દ કરેછે. ૧ ધ્વનઃ, ૨ ધ્વાનઃ, ૩ ધ્વનિઃ, (શબ્દ).

ધ્વંસ, (ઙ) આ. ૧. અવસ્થાને ગતૌ ચ. ૧ હેઠે પડ્યું, ૨ અફળાવું, ચૂરો થવો, ૩ જ્યું. ધ્વંસતે હેઠે પડેછે. ઇ૦. ધ્વંસઃ (વિનાશ).

ધ્વાક્ષ, (ઙ) પ. ૧. ધોરવાસિતે કાંક્ષાયાં ચ. ૧ ભયંકર શબ્દ કરવો, ખીહા મ-ણી ધણી કાડવો. ધ્વાક્ષતિ કાકઃ કાગ ભયંકર શબ્દ કરેછે. ધ્વાક્ષઃ (૧ કાગડો, ૨ બગલો), ધ્વાક્ષરાવઃ (કાગશબ્દ),

ધ્વ, પ. ૧. હૂંછંને. હૂંછંને કૌટિલ્યમ્. વાંકું થયું, કુટિલતા કરવી. ધ્વરતિ સ્વલઃ ખલ વાંકો થાયછે. અધ્વરઃ (યાગ).

નક્, (અ) ડ. ૧૦. નાશને. નાશ કરવો. નક્કયતિ-તે નાશ કરેછે.

નક્, (અ) પ. ૧. સર્પણે. આલવું, હિંડવું. નક્કયતિ આલેછે. નક્ઃ.

નજ, (અ) આ. ૬. વ્રીડાયામ્. લાજ્યું. નજતે લાજેછે. નમઃ = નમ્મો = નામો.

નટ, (અ) પ. ૧ નૃતૌ. નાચ્યું. નટતિ નાચેછે. નટઃ, નટી.

નટ, (અ. મ્) પ. ૧. નૃતૌ નતૌ ગતૌ ચ. ૧ નૃત્ય કરવું, નાચવું. ૨ નમવું, ૩ જ્યું. નટતિ નાચેછે. ગૌ-નટયતિ.

નટ, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું, ચળકવું, નાટયતિ -તે બોલેછે. ઇ૦.

નટ, (અ) ડ. ૧૦. અવસ્થાને ભંશે ચ. અવસ્થાને નાટયમ્. ૧ નાટ્ય કરવું. ૨ પડવું. નાટયતિ-તે હસ્ત નટી નટી હાથને નચાડેછે. ઇ૦. નાટયમ્, નાટકમ્.

૧૦૨

ધાતુસંગ્રહ.

નહ, (અ) પ. ૧. સંચયે. સાંચવું, ઝમેકું કરવું. નહતિ સાંચેછે.

નહ, (અ) ડ. ૧૦. કંશે. પડવું, પછડવું. નાહયતિ-તે પડેછે. નાહી, પ્રણાલ; પ્રણાલી.

નહ, ડ. ૧૦. પતને. પડવું. નહયતિ-તે પડેછે.

નદ, (ટ. ડ) પ. ૧. સમૃદ્ધૌ. હરખવું, અનંદવાન થવું. નંદતિ હરખેછે. નંદનઃ (પુત્ર), નંદઃ, આનંદઃ, નંદા (તિથિ. ૧-૬-૧૧), નાંદી (સ્તુતિ), નંદી (ઇન્ + શિવગણ), નંદકઃ (વિષ્ણુખડ્ગ), નનાંદા (ઋ + નલુદ).

નંબ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું, નંબતિ જાયછે. નંબઃ (ગતિ).

નમ, (અ) પ. ૧. પ્રવૃત્તે શબ્દે ચ. પ્રવૃત્ત્વં નમત્ત્વમ્. ૧ નમવું, ૨ શબ્દ કરવો. નમતિ પરમેશ્વરં લોકઃ લોક પરમેશ્વરને નમેછે. ૧ નમનમ્, ૨ નતિઃ (નમન), વિનતિઃ. ૧ પ્રણતિઃ, ૨ પ્રણામઃ, નતઃ, વિનતઃ, પ્રણતઃ, નમઃ, નામ (અન્ + સંસા), નસા (ઋ + પુત્રનો પુત્ર), નમઃ (અસ્ + નમન).

નર્દ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. નર્દતિ શબ્દ કરેછે. નર્દઃ (શબ્દ), ગેહે-નર્દી (ઇન્ + ધરમાંસુરો).

નર, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું, ચળકવું. નાલયતિ-તે બોલેછે. ડ૦.

નાથ, (ઋ) આ. ૧. યાચ્છોપતાપૈશ્વર્યાશીઃ. ઉપતાપ ઉપઘાતઃ. અસ્યાશિષ્યે-વાત્મનેપદમ્. ૧ જામવું, માગવું. ૨ પીડવું, નડવું, દુઃખી કરવું, ૩ ધણીપાણું કરવું, પ્રભુતા કરવી, ધ્વિરથવું, ૪ આશીર્વાદ દેવો. ચૌથા અર્થમાં આત્મને-પદ થાયછે. નાથતિ યાચકો વદાન્યમ્ જામક દાતાને જાયછે. નાથતિ સ્વલઃ સાધું. ખલ સાધુને પીડેછે. નાથતિ રાજા લોકાન્ રાજ લોકનો ધણી થાયછે. નાથતે વિપ્રોયજમાનમ્ વિપ્ર યજમાનને આશીર્વાદ દેછે. નાથઃ (૧ સ્વામી, ૨ ખલદના નાકે ધાલેલી દોરી), નાથકઃ (જામક), નાથનમ્ = નાથણું. નાથિતઃ = નાથિઓ = નાથો. લોકનાથઃ, જગન્નાથઃ, વિશ્વનાથઃ.

નાધ, (ઋ) આ. ૧. યાચ્છોપતાપૈશ્વર્યાશીઃ. ૧ જામવું, માગવું, ૨ પીડવું, નડવું, ૩ પ્રભુતા કરવી, ધણીથવું, ૪ આશીર્વાદ દેવો. નાધતે.

નિવાસ, ડ૦. ૧૦. આચ્છાદને. ઢાંકવું, ઓછાડવું. નિવાસયતિ-તે વસ્ત્રેણ દેહમ્ વસ્ત્રવડે દેહને ઢાંકેછે. નિવાસઃ.

નિષ, (ડ) પ. ૧. સેચને. સિંચવું. નેષતિ સિંચેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૦૩

નિષ્ક, (અ) આ. ૧૦. પરિમાણે. માન કરવું, પરિમાણ કરવું. નિષ્કયતે માન કરેછે. નિષ્ક: (પરિમાણ વિશેષ).

નીલ, (અ) પ. ૧. વર્ણે. વર્ણોપલક્ષિતાયાં ક્રિયાયામ્. રંગવું, લીલું કરવું. નીલિતિ શ્વંતં મરકતકાલ્યા ધોળાને નીલ મણિની કાંતિવડે લીલું કરેછે. નીલમ્ = નીલું. નીલી (૧ કાળી ગાય, ૨ ગળી), નીલા શાટી નીલી શાટી. નીલી (શેવાળ), નીલંગુ: (પેટનો ક્રમિયો).

નીવ, (અ) પ. ૧. સ્થોલ્યે. બહુ થવું. નીવતિ બહુ થાયછે. નીવમ્ (નેવુંધરનું).

નુહ, (અ) પ. ૬. વધે. હણવું. નુહતિ હણેછે.

નૃત્, (ઈ) પ. ૪. ગાત્રવિક્ષેપે. નાચવું. નૃત્યતિ નટ: નટ નાચેછે. નૃત્યમ્ = નચ્ચ = નાચ. નર્તક: (નાચનાર), નર્તકી (નાચનારી), નર્તનમ્, નૃત્તમ્ (નાચ), સૂનૃત્તમ્ (પ્રિય સત્યવચન).

નૃ, (મ્ ૧) પ. ૯. નયે. પમાડવું, લેહ/જવું, ચલાવવું, દોરવું. નૃણાતિ નરં રાજા રાજા નરને લેહ જાયછે. જૌ-નરયતિ. નર:, નારી (સ્ત્રી), નીર્ણ: (લેવું), નર્મ (અન્ + કીડા), નારંગ: (ઝાડ).

પક્ષ, (અ) પ. ૧. પરિગ્રહે. સ્વીકારવું. પક્ષતિ સ્વીકારેછે. પક્ષ:.

પક્ષ, (અ) ડ. ૧૦. પરિગ્રહે. સ્વીકારવું. પક્ષયતિ-તે સ્વીકારેછે. પક્ષ:.

પચ, (હ. ં. ષ) ડ. ૧. પાકે. રાંધવું, પચવું, ચઢવવું. પચતિ-તે તંદુલં પાચક: પાચક તાંદુલને રાંધેછે. પાક: (રસોઈ), પાચક:, (રસોઈયો), પચનમ્ (રાંધણું), પક્ષ: = પક્ષો = પાકો. શ્વપચ: (ચાંડાલ), શ્વપચા (ચાંડાળી), અકૃષ્ટપચ્ય: (ખેડ્યા વિનાવગડે પાકેતે), ૧ પચેલિમ્, ૨ પક્તવ્ય: (રાંધવા યોગ્ય), ૧ માંસપાક:, ૨ માંસપાક:, ૩ માંસપચનમ્, ૪ માંસચનમ્ (માંસની રસોઈ), પ્રસ્થપચા સ્થાલી (સેર રંધાય ખેવી હંડી), હારપચ: કટાહ: (દોઢ માણ રંધાય ખેવો કડા), મિતંપચા બ્રાહ્મણી (થોડું રાંધનારી શ્રાહ્મણી), નચ્ચ-પચા યવામૂ: (નાચ રાંધે ખેવી રાખ), પક્તિ: (પાક).

પચ, (હ) આ. ૧. વ્યક્તીકરણે. સ્પષ્ટ-ઉદાહરણ-પ્રકટ કરવું. પચતે ગુણં કવિ: કવિ ગુણને ઉદાહરણ કરેછે. પચનમ્, પંચિકા (થાપણ), પંક: (કાદવ), પંચાલ: (કપિનામ), પંચ, (અન્ + પાંચ સંખ્યા), પ્રપંચ: (પ્રકટ),

પચ, (હ) ડ. ૧૦. વિસ્તારવચને. વિસ્તારે બોલવું. પંચયતિ-તે, પંચતિ

૧૦૪

ધાતુસંગ્રહ.

વિસ્તારે કહેછે. પ્રવંચઃ (વિસ્તાર), પંકઃ (કાદવ), પક્ષમ (મન્ + નેવશેમ), પ્રવંચિતમ્, (વિસ્તાર્યું).

પજ, (इ) प. ૧. (સૌં) રોધે. રુંધવું, રોકવું. પંજતિ રોકેછે. પંજરમ્ = પાંજરું.

પટ, (अ) प. ૧. ગતૌ. જવું. પટતિ જાયછે. પટઃ (વસ્ત્ર), પટનમ્ (નગર), પટલમ્ (છાજ, પડાલ), પાટલમ્ (ચુલાખી રંગ), પટોલઃ (શાકભેદ), પટહઃ (ઢોલ), પટુઃ (ચતુર), પાટલા = પાડલ. પટોલી (તુરિયાનો વેલો).

પટ, उ. ૧૦. મંથે. મંથોવેષ્ટનમ્. વિંટવું. પટયતિ રજ્જુમ્ વેષ્ટયતીત્યર્થઃ દોરીને વિંટેછે. પટઃ (સારું વસ્ત્ર), પટો (નાહનું વસ્ત્ર).

પટ, (अ) उ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ ખોલવું. ૨ દીપવું. પાટયતિ-તે ખોલેછે, દીપેછે. પટઃ (વસ્ત્ર), ૧ પાટ, ૨ પાટકઃ (ફળિયું, વાજે, પાડો).

પટ, (अ) प. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. ઉઘાડું-પ્રકટ ખોલવું. પટતિ પાટં પાટકઃ પાટક પાટને પડેછે. પાટઃ, પાટકઃ, પટનમ્. પઠિતમ્ = પઠિઅં = પઠિઉં = પઠવું. ૧ પાટયમ્, ૨ પટનીયમ્ (પઢવા યોગ્ય).

પટ, उ. ૧૦. મંથે. યંથવું, વિંટવું. પટયતિ-તે યંથેછે.

પટ, (इ) आ. ૧. ગતૌ. જવું. પંડતે જાયછે. પંડા (બુદ્ધિ), પંડિતઃ = પંડિઓ = પંડ્યો. પંડઃ (નપુંસક).

પટ, (इ) उ. ૧૦. નાશને. નાશ કરવું. પંડયતિ-તે, પંડતિ નાશ કરેછે.

પણ, (अ) आ. ૧. વ્યવહારે સ્તુતૌ ચ. વ્યવહારઃ પણિઃ, સ્તુતિર્નૃતિઃ. ૧ વ્યવહાર ઐશ્વર્યે આપવું લેવું, ૨ સ્તુતિ ઐશ્વર્યે સ્તવન કરવું. વ્યવહારે પણે વાણિજઃ હટ્ટે વાણિયો હાટમાં આપલે કરેછે. સ્તુતૌ-પણાયતિ હરિં ભક્તઃ ભક્ત હરિને સ્તવેછે. ૧ પણિતવ્યમ્, ૨ પણ્યમ્ (વિચવાનું), આપણઃ (હાટ), શાકપણઃ (શાકવ્યવહાર), આપણિકઃ (નગરવાસી), ૧ વણિક, ૨ વાણિજઃ = વાણિયો. વિપણઃ (વિક્રય).

પત, (ल) प. ૧. ગતૌ. પડવું. પતતિ વૃક્ષાત્કલમ્ ઝાડ્યું ફળ પડેછે. પતતિ = પડડ = પડે. પૌ-પાતયતિ = પાડેડ = પાડે. આપતતિ. આવડડ = આ-વડે. ઉત્પતતિ = ઉત્પડડ = ઊપડે. પાતઃ (શહુ), પતઃ (પક્ષી), પતનમ્ = પડળં = પડણ. ઉત્પાતઃ, નિપાતઃ, સંપાતઃ, આપાતઃ, પતિતઃ = પડિઓ = પડ્યો. ઉત્પતિતઃ = ઉત્પડિઓ = ઊપડ્યો. આપતિતઃ = આવડિઓ = આવડ્યો.

धातुસંગ્રહ.

૧૦૫.

સંપતિતઃ = સંપડિઓ = સાંપડ્યો. પત્રમ્ (૧ વાહન, ૨ પાન), પતાકા (ધ્વજ),
પતાકી (ઇન્ + ધ્વજ આલનારો), આપતિકઃ (પાત્ર), પતંગઃ (પતંગિયું,
ફેડું, સુરજ), પત્તનમ્ (નગર), પતન્નમ્ (પીછું), પાતાલમ્, પ્તસલઃ (પ્રહાર),
સંપાતિઃ (ગીધરાજ), પાપ્મા (અન્ + પાપ), પ્રણિપાતઃ (નમસ્કાર).

પત્, (અ) આ. ૪. ऐश्वर्यै. ધણી થવું. પત્યતે ધણી થાયછે. પતિઃ (ધણી).

પત, ડ. ૧૦. ગતૌ. જવું, પડવું. પતયતિ-તે, પતતિ પડેછે.

પત્, (અ) ડ. ૧૦. ગતૌ. જવું, પડવું. પાતયતિ-તે, પતતિ પડેછે.

પથ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પથતિ જાયછે. પથઃ (માર્ગ), પાથઃ (અસ્ + જલ), પંથાઃ (ઇન્ + માર્ગ).

પથ્, (અ) ડ. ૧૦. પ્રક્ષેપે. ફેંકવું. પાથયતિ-તે ફેંકેછે.

પથ્, (ક) ડ. ૧૦. ગતૌ. જવું. પંથયતિ-તે, પંથતિ જાયછે. પરિપંથયતિ
રાત્રુ થાયછે. પરિપંથી (ઇન્ + રાત્રુ).

પદ્, (અ) આ. ૪. ગતૌ. ગતિયાનં જ્ઞાનં ચ. ૧ જવું, ૨ જાણવું. પદ્યતે જાયછે,
જાણેછે. પ્રપદ્યતે, વિપદ્યતે, આપદ્યતે, પ્રતિપદ્યતે, નિષ્પદ્યતે = નિષ્પજ્જઈ =
નીપજ્જે. સંપદ્યતે, ઉપપદ્યતે, પન્નઃ (પામેલ), પ્રપન્નઃ (રાસભાગત), વિપન્નઃ
(પીડિત), આપન્નઃ (પ્રાપ્ત), પ્રતિપન્નઃ (પામેલ), નિષ્પન્નઃ, સંપન્નઃ, ઉપપન્નઃ,
પ્રતિપત્ (૧ પડવો, ૨ જ્ઞાન), વિપત્ (વિપત્તિ), સંપત્ (ધન), આપત્ (દુઃખ),
સંપત્તિઃ, વિપત્તિઃ, આપત્તિઃ, નિષ્પત્તિઃ (નીપજ્જ), પ્રતિપત્તિઃ, પદમ્ (૧ સ્થાન,
૨ પગ, ૩ પગલું), પાદઃ (ચરણ), પદ્યમ્ (કમલ). પદ્રઃ (ગામડું), ૧ પદવિઃ,
૨ પદવી (માર્ગ), પાદુકા (પાવડી), પત્તિઃ (પાળી), ઉપપાદનમ્, પ્રતિપાદનમ્,
સંપાદનમ્.

પદ્, આ. ૧૦. ગતૌ. ૧ જવું, ૨ જાણવું. પદ્યતે જાયછે, જાણેછે. પદમ્
(સ્થાન).

પન્, (અ) આ. ૧. સ્તુતૌ. સ્તુતિ કરવી. પનાયતિ પરમેશ્વરં ભક્તઃ ભક્ત પરમેશ્વ-
રને સત્વેછે. ૧ પાંડુઃ, ૨ પાંડુરઃ (ધોળી), પનસઃ = ફણસ (ફલવૃક્ષ).

પંપસ્, પ. ૧૧. દુઃખે. દુઃખ પામવું. પંપસ્યતિ ગદેનાર્ત્તઃ રોગી રોગે દુઃખ પા-
મેછે.

પપ્, (અ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. પપ્યતે જાયછે. પપઃ (અસ્ + ૧ દુધ, ૨ પાણી).

૧૦૬

ધાતુસંગ્રહ.

પયસ, પ. ૧૧. પ્રસૂતી. પ્રસૂતિ: પરિમાણવિશેષ: ઓઓ ભરવો, આંગળું ભરવું.

પયસ્યતિ ઓઓ ભરેછે. પય: (અસ્ + ૧ દૂધ, ૨ પાણી).

પર્ણ, ડ. ૧૦. હરિતભાવે. હરિયા-પોપટિયા રંગે રંગવું-રંગાવું. પર્ણયતિ હરિયા રંગે રંગેછે-રંગાયછે. પર્ણમ્ = પર્ણ = પાનું = પાન.

પર્દ, (અ) આ. ૧. કુત્સિતે શબ્દે. ગુદરવહત્યર્થ: પાદવું, સર્ધન કરવું. પર્દતે વાતુલ: વાયલ પાદેછે. પર્દતે = પદ્મ = પાદે. પર્દન: = પદ્મો = પાદણ. પર્દિત: = પદ્મિઓ = પાલો. પર્દનમ્ = પદ્મનું = પાદણું. કપર્દ: = કનડો = કોડે.

પર્વ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પર્વતિ જાયછે. પર્વટ: = પપ્પડો = પાપડો = પાપડ.

પર્વ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પર્વતિ જાયછે.

પર્વ, (અ) પ. ૧. પૂરણે. પૂરવું. પર્વતિ પૂરેછે. પર્વ (અન્ + ૧ પેરાઈ, ૨ ઊત્સવ, ૩ અમાસ ને પડવાનો સંધિ, ૪ અષ્ટમી, અમાવાસ્યા અને પૂર્ણિમા), પર્વત:.

પલ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પલતિ પંથે નર: નર પંથે પળેછે. પલતિ = પલદ્મ = પળે. પલિત: = પલિઓ = પળચો. પલમ્ (માંસ), પલિતં = પલિયું (ધોળ કેશ), પાલ; ગોપાલ; ધનપાલ; પલલમ્ (ઓળ). ૧ પલ; ૨ પલાલ: = પરાળ. પલ્વલમ્ (અખાત, સરોવર), પિપ્પલ: = પિપ્પલો = પીપળો. પિપ્પલી = પીપળી. ૧ પાલી, ૨ પાલિ: = પાલિ = પાળચ. ઉત્પલમ્ = ઊપળું (૧ કમલ, ૨ ખટલાનું અંગ).

પલ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પલ્લતિ જાયછે. ૧ પલી, ૨ પલિ: (ધરોળી), પલ્લવ: (નવું પત્ર).

પલ્લૂલ, ડ. ૧૦. લવનપવનયો: ૧ છેદવું, કાપવું. ૨ શુદ્ધ કરવું. પલ્લૂલયતિ સુબુસં ધાન્યમ્ પરાળ સોતા ધાન્યને કાપેછે. પલ્લૂલયતિ ક્ષેત્રમ્ ખેતરને શુદ્ધ કરેછે.

પવ, (અ) આ. ૧. ગતૌ જવું. પવતે જાયછે. પવન: (વાયુ).

પશ, (અ) ડ. ૧૦. બંધને. આંધવું. પાશયતિ-તે પાશૌરશ્વમ્ પાશવડે ઘોડાને આંધેછે. પાશ: = કાંસો (પાસડો), પાશક: (પાસો), પાશી (હન્ + ૫૩ણ દેવ).

પષ, (અ) ડ. ૧. બાધનસ્પર્શનયો: સ્પર્શનં ગ્રંથનમ્. ૧ પીડવું. ૨ ઝુંથવું. પષતિ-તે પીડેછે, ઝુંથેછે. પાષાણ: = પાઠાળો = પાઠાણ.

धातुસંગ્રહ.

૧૦૭

પષ, ડ. ૧૦. ગતૌ. જવું. પષયતિ-તે જાયછે.

પસ, (અ) પ. ૧. (સૌં) નિવાસે. વસવું. પસતિ વસેછે. પસ્યમ્ (ધર).

પસ, (હ) ડ. ૧૦. નાશને. નાશ કરવું. પંસયતિ-તે, પંસતિ નાશ કરેછે. પાંસુઃ (ધૂળય).

પા, પ. ૧. પાને. પીવું. પિબતિ જલમ્ જલને પિયેછે. પાનમ્, પીતમ્ = પીધું. પાનીયમ્ (જલ), પિપાસા (તરસ), પિપાસુઃ (તૃષિત), ૧ સુરાપી, ૨ સીધુપી (દારૂ પીનારી સ્ત્રી), દ્વિપઃ (વાધ), દ્વિપકઃ = દિપડે (વાધ), પ્રપા (જલ-શાલા), સુરાપાણઃ પ્રાચ્યાઃ (દારૂ પીનારા પૂર્વિયા), પાયુઃ (ગુદ), પૌથઃ (સૂર્ય), પામા (ખસ), પિત્તમ્ (માથુ), પયઃ (અસ્ + ૧ જલ, ૨ દૂધ), પાતવ્યમ્ = પાઅવ્ = પાવું. પેયમ્, પિકઃ (કોયલ).

પા, પ. ૨. રક્ષણે. રક્ષણુ કરવું, રાખવું, પાળવું. પાતિ ક્ષેત્રં કૃષિઃ કૃષિ ખેતરને રાખેછે. અધિપઃ (અધિપતિ), પાત્રમ્ (નદીના બે કાંઠા વચ્ચે જલપ્રવાહનો ભાગ), પતિઃ (સ્વામી), પિતા (ઋ + આપ), પુમાન્ (પુંસ + પુરુષ), વિપઃ (પ્રાહ્ણુ), ભૂપઃ, નૃપઃ.

પાર, ડ. ૧૦. કર્મસમાપ્તૌ. કામ પાર પાડવું, કામ પૂરું કરવું, સમાપ્ત કરવું. પારયતિ-તે રાજસૂયં યુધિષ્ઠિરઃ યુધિષ્ઠિર રાજસૂયને સમાપ્ત કરેછે. પારમ્ (પરતીર, સાંભો કાંઠે), પારિતમ્ (સમાપ્ત કરવું), પારણમ્, પારી (લોટી).

પાલ, (અ) ડ. ૧૦. રક્ષણે. રાખવું, પાલવું. પાલયતિ-તે પુત્રં પિતા પિતા પુત્રને પાળેછે. પાલનમ્ (રક્ષણુ), પાલનમ્ = પાયાણું (છોકરાને ભૂવાનું), પાલિતઃ = પાલિઓ = પાળ્યો. પાલી = પાલી = પાળ્ય (પાણીઆં તરવાનો ધોરો), પાલકઃ (રક્ષક), ૧ પાલ્યમ્, ૨ પાલનીયમ્ (પાલવા યોગ્ય).

પિ, પ. ૬. ગતૌ. જવું. પિયતિ જાયછે. પિતઃ (ગત), પીકઃ (ઉપસ્થ).

પિચ્, (અ) ડ. ૧૦. કુટ્ટને. કૂટવું. પિચ્ચયતિ-તે કૂટેછે. પિચ્ચટમ્ (કલધ).

પિચ્છ, (અ) ડ. ૧૦ કુટ્ટને. કૂટવું. પિચ્છયતિ-તે કૂટેછે. પિચ્છં = પીધું.

પિજ, (અ) ડ. ૧૦. નિકેતને. વસવું, રહેવું. પેજયતિ-તે વસેછે. પેજઃ (ધર).

પિજ, (હ) આ. ૨. વર્ણે સંપર્ચને અવયવે અવ્યક્તે શબ્દે ચ. ૧રંગવું. પીળવું, ૨ અંકટું-મિત્ર કરવું, ૩ અવયવ કરવા, ૪ અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. પિંકે વસ્ત્રં રંગકારઃ રંગારો વસ્ત્રને રંગેછે-પીળેછે. ૧ પિંગઃ, ૨ પિંજરઃ (પીળો), પિંજની = પિંજળી = પીંજણ. પિંજનમ્ = પીંજણું. પિંજૂલઃ (હસ્તિખંધનપાશ).

૧૦૮

ધાતુસંગ્રહ.

પિજ, (હ) ડ-૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ ઓહવું, ૨ દીપવું. પિંજયતિ-તે ઓ-લેછે, દીપેછે.

પિજ, (હ) ડ. ૧૦. હિંસાબલાદાનનિકેતનેષુ. નિકેતનં ગૃહમ્. ૧ હણવું. ૨ બલ કરવું, ૩ આલવું, ગ્રહવું. ૪ રહેવું, વસવું. પિંજયતિ-તે, પિંજતિ હણેછે, પિંજૂલઃ (હસિઅંધનપાશ), પિજઃ (હિંસા), પિંજની = પિંજણી = પિંજણ. પિંજનમ્ = પિંજણં = પિંજણું.

પિટ, (અ) પ. ૧. શબ્દસંઘાતયોઃ. ૧ શબ્દ કરવો, ૨ ઝમકું કરવું, ઢગ કરવો. પેટતિ શબ્દ કરેછે. પેટતિ ધાન્યમ્ દાણાને ઝમકા કરેછે. ૧ પિટઃ, ૨ પિટકઃ, ૩ પિટમ્, ૪ પિટકમ્, (છાખડી, યોપલી), ૧ પેટક, ૨ પેટા (મજૂસ).

પિટ, (અ) પ. ૧. હિંસાસંકેશનયોઃ. ૧ હણવું, ૨ પીડવું, નડવું, દુઃખ દેવું. પિટતિ હણેછે. પિટરમ્ (હંડી).

પિઢ, (હ) આ. ૧. સંઘાતે. ઝમકું કરવું, ગોળો કરવો. પિંડતે પિષ્ટં નરઃ નર પીઠને ઝમકો કરેછે. પિંઢઃ = પેંડો. પિંડી, પિંઢઃ (આસ), પિંઢઃ (શરીર), પિંડિતઃ (ગોળો વળેલ).

પિઢ, (હ) ડ. ૧૦. સંઘાતે. ઝમકું કરવું, ગોળો કરવો. પિંડયતિ - તે, પિંડતિ ઝમકું કરેછે, ગોળો કરેછે. પિંઢઃ(૧ ગોળો, ૨ આસ-કવલ, ૩ શરીર).

પિલ, (અ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે. ફેંકવું. પેલયતિ ફેંકેછે. પલમ્ (વૃષણ).

પિવ, (હ) પ. ૧. સેચને સેવને ચ. સિંચવું, સેવવું. પિન્વતિ સિંચેછે. હ૦.

પિશ, (અ) પ. ૬. અવયવે દીપનાયાં ચ. ૧ અવયવ કરવા. ૨ પ્રકાર કરવું, દીપન કરવું. પિશતિ અવયવ કરેછે. પિશાચઃ (ઝમક દેવયોનિ), પૈશાચી (પિશાચની બાષા), પિશુનઃ (આડિઓ), ૧ પેશિ, ૨ પેશી (માંસલેશ), પિશિતમ્ (માંસ), પેશલઃ (ગાયો).

પિષ, (લ) પ. ૭. સંચૂર્ણને. સૂર્ણ કરવું, દળવું, સૂરો કરવો. ૨ હણવું. પિનષ્ટિ ચેટી ચવમ્ દાસી જવને દળેછે. પિનષ્ટિ ચોરસ્ય રાજા ચળ ચોરને હણેછે. પેષણમ્ (દલન), પિષ્ટઃ = પિટ્ટો = પીઠ (લોટ). ૧ પેષઃ, ૨ નિષ્પેષઃ (સૂર્ણ). પિનાકમ્ (શિવધનુષ), પેષ્ટા (દલનાર), પિણ્યાકઃ (તિલનો ખોળ).

પિસ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પેસતિ જાયછે. પિસઃ (ગતિ), પેસવઃ (જનાર).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૦૯

પિસ, (અ) ડ. ૧૦. ગતૌ હિંસાયાં ચ. ૧ જીવું, ૨ હણવું. પેસયતિ-તે જીવે, હણે.

પિસ, (ફ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. પિસયતિ-તે બોલે, દીપે.

પી, (ડ) આ. ૪. પાને. પીવું. પીયતે પયઃ કાલઃ આલ દૂધ પીયે. પિચ્છં = પીછું. પીઠમ્ (આસન), પીલુઃ (વરખડો નામે આડ).

પીડ, (અ) ડ. ૧૦. ગહને. ગહનં કાષા. પીડું, નરડું, પીલવું, નીચોવવું. પીડયતિ-તે પ્રજાભેવ ગ્રહઃ અનાવૃષ્ટિ પ્રજાને પીડે. પીડતિ = પીડાઈ = પીડ, પીસ. પીડા. પીડનમ્, પીડિતઃ = પીડિઓ = પીડ્યો. પીડિતવ્યમ્ = પીડિ-અર્થ = પીડવું. ૧ પીડનીયઃ, ૨ પીડ્યાઃ (પીડવા યોગ્ય), પીલકઃ (પીલનાર), તિલપીલકઃ (ધાંચી), નિષ્પીડનમ્. (નીચોવવું), વસ્ત્રનિષ્પીડનમ્ (વસ્ત્ર નીચોવવું).

પીય, (અ) પ. ૧. (સૌં) પ્રીણને. તૃપ કરવું. પીયતિ તૃપ કરે. પીયૂષમ્ (અમૃત).

પીલ, (અ) પ. ૧. પ્રતિષ્ઠંભે. પ્રતિષ્ઠંભોરોધનમ્. રોકવું, રુંધવું, પાલતિ રોકે. ૧ પીલ, ૨ પીલકઃ (મંદોડો), પિપીલિકા (કીડી).

પીવ, (અ) પ. ૧. સ્થૌલ્યે. જીવું થવું, પુષ્ટ થવું. પીવતિ જીવું થાય. ૧ પીવ, ૨ પીવરઃ (જીવો).

પુટ, (અ) પ. ૬. સંશ્લેષણે. મળવું, ભેડવું. પુટતિ કાંતં કાંતા નર નારીને ભેડે. પોટઃ (મિળ), પુટઃ = પુડો. પુટી = પુડી. ૧ પુટ, ૨ પુટક, ૩ સંપુટઃ (ધરેણું ઇત્યાદિનો ગળ્લો), પોટા (દાસી).

પુટ, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે સંચૂર્ણને ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું, ૩ ચૂર્ણ કરવું. પુટયતિ-તે બોલે.

પુટ, ડ. ૧૦. સંસર્ગે. ધાલવું, ખાંધવું, સાંધવું. પુટયતિ-તે સંપુટે ભૂષણં નારી નારી ગળ્લોમાં ધરેણું ધાલે. ૧ પુટ, ૨ પુટક, ૩ સંપુટઃ (ગળ્લો), ત્રિપુટી.

પુટ, (ફ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. પુટયતિ-તે, પુટતિ બોલે. ૬૦.

પુટ, (અ) ડ. ૧૦. અત્પીભાવે. ઓછું થવું, અધપ થવું. પુટયતિ-તે શોકેન દેહઃ દેહ શોકે અધપ થાય.

૧૧૦

ધાતુસંગ્રહ.

પુહ, (અ) પ. ૬. ઉત્સર્ગે. તજ્જવું, ત્યાગવું, છોડવું, મૂકવું. પુહતિ તજ્જે.

પુહ, (હ) પ. ૧. જંડને. ખંડવું. પુંહતિ ખંડે.

પુજ, (અ) પ. ૬. કર્મણિ શુભે. શુભ કર્મ કરવું. પુજાતિ શુભ કર્મ કરે. પુજ્યમ્ (સત્કર્મ), પુંડમ્ (નિલક), ૧ પુજા, ૨ નિપુજા: (ડાચો), પુંડરીકમ્ (કમલ), પુંડ: (ભિન્નવર્ણ), પુજિત: (ધર્મનિષ્ઠ).

પુત્ત, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પુત્તતિ જાયછે. પુત્તિકા.

પુથ, (અ) પ. ૪. હિંસાયામ્. હણવું. પુથ્યતિ રિપુમ્ શત્રુને હણે. પોથ: (હિંસા), વાતપોથ:.

પુથ, (અ) ડ. ૧૦. માષાર્થે માસાર્થે ચ. ૧ ખોલવું, ૨ દીપવું. પોથયતિ — તે ખોલે.

પુથ, (હ) પ. ૧. હિંસાસંક્રેશનયો: હિંસા પ્રાપ્ત્યુપધાત: સંક્રેશોવાધા. ૧ હણવું, ૨ ખીડવું, નડવું, ખજવવું. પુંથતિ હણે. ૩૦. પુથિતમ્ (હણલ).

પુર, (અ) પ. ૬. અગ્રગમને. આગળ જવું. પુરતિ આગળજાયછે. પુરિત: (આગળ ગયોહો), પુરમ્ (શરીર).

પૂર્વ, (અ) પ. ૧. પૂરણે. પૂરવું. પૂર્વતિ જલેન કલશં નર: નર જલવડે કલશને પૂરે. પૂર્વ:.

પૂર્વ, (અ) ડ. ૧૦. નિકેતને. વસવું. પૂર્વયતિ—તે વસે.

પુલ, (અ) પ. ૧. મહત્ત્વે. મોટું થવું, વિસ્તાર પામવું. પોલતિ મોટું થાયછે. ૧ પોલ, ૨ પુલ, ૩ પુલમ્, ૪ વિપુલમ્ (વિસ્તાર). પુલક: (શિમાંચ), પુલિનમ્ (ભાટું), પુલિ: (પુહો), પુલિદ: (મ્લેછ).

પુલ, (અ) પ. ૬. મહત્ત્વે. મોટું થવું. પુલતિ મોટો થાયછે.

પુલ, (અ) ડ. ૧૦. મહત્ત્વે. મોટું થવું, વિસ્તાર પામવું. પોલયતિ—તે વિસ્તાર પામે. પોલ: (વિસ્તાર).

પુષ, (અ) પ. ૧. પૃષ્ઠે. પોસવું. પોષતિ પોસે. પુષ્કરમ્ (જલ, ૨ કમલ, ૩ હાથીની સુંડનો છેડો, ૪ તીર્થવિશેષ), પુષ્કલ: (સાર), પોષયિલુ: (મિથ), પોષણમ્.

પુષ, (અ) પ. ૪. પૃષ્ઠે. પોસવું. પુષ્યતિ પોસે. પુષ્ટ; પુષ્ય: (નક્ષત્રભેદ).

પુષ, (અ) પ. ૯. પોસવું. પુષ્ણતિ પોસે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૧૧

પુષ્, (અ) ડ. ૧૦. ધારણે. ધારણ કરવું. પોષયતિ-તે આમરણ નરઃ નર ધરેણું પેહેરેછે.

પુષ્, (અ) પ. ૪. વિકસને. ફૂલવું. પુષ્પયતિ કલિકા કળી ફૂલેછે. પુષ્પમ્ (ફૂલ), પુષ્પિતઃ (ફૂલેલ), પુષ્પિતા (ફૂલેલી).

પુસ્, (અ) પ. ૪. વિભાગે અભિમદૈ ચ. ૧ વિભાગ કરવો, ૨ ભાગવું, યોગવું, જૂસવું. પુસ્યતિ વિભાગ કરેછે. પુસ્યતિ = પુસદ્ = જૂસે. પુસિતઃ = પુસિઓ ભૂસ્યો. પુસ્તમ્, ૨ પુસ્તકમ્, (લખેલાં પત્રનો સંચય).

પુંસ, (અ) ડ. ૧૦. અભિવદ્દને. ઉદિત થવું, વધવું. પુંસયતિ-તે ઉદિત થાયછે. નપુંસકમ્.

પુસ્ત્, (અ) ડ. ૧૦. આદરાનાદરયોઃ. ૧ આદર કરવો, ૨ અનાદર કરવો. પુસ્ત-યતિ-તે આદરેછે ઇ૦. પુસ્તમ્, પુસ્તકમ્. (લખેલાં પત્રનો સંચય).

પૂ, (ઙ) આ. ૧. પવને. પવનં નીરજીકરણમ્. ઊપણવું, શુદ્ધ કરવું, આડકલું. પવતે ગવાહારાન્ સ્થલે અજામાં ગવારને ઊપણેછે. ૧ પવનમ્, ૨ ઉત્પવનમ્ (ઊપણવું), વિપૂયઃ (દોરડું ધર્યાદિ રચવાને શોધવાનો મુંજ), ૧ પવમાનઃ, પવનઃ (વાયુ), પવિત્રઃ - ત્રા-ત્રમ્. નિષ્પાવઃ (શુદ્ધીકરણ), પોતઃ (પાલ), પૂગઃ (સોપારી), પુણ્યમ્ (સલ્કર્મ), પુત્રઃ (સુત), પૌત્રઃ (વજ્ર), પોત્રમ્ (૧ હલાય, ૨ મૂયરના મુખનો ખરપજો).

પૂ, (ઞ) ડ. ૯. પવને. પવનં શુદ્ધિઃ. શુદ્ધ કરવું. પુનાતિ - પુનીતે યવાન્ સ્થલે અજામાં જવને ઉપણેછે. પૂત્રં ધાન્યમ્ (ધાન્ય ઉપણેલ), પવિત્રમ્, પુત્રઃ, પૂતઃ (શુદ્ધ), પોત્રમ્ (હલમુખ, ૨ મૂયરમુખ). પોતા (ઋ + ઉપણનાર), પોતઃ (પાલ), પોલી (પોળી), પવની (સાવરણી), પાવનમ્, પરિપાવનમ્.

પૂજ્, (અ) ડ. ૧૦. પૂજાયામ્. પૂજવું. પૂજયતિ-તે ગુરું શિષ્યઃ શિષ્ય યુરુને પૂજેછે. પૂજા, પૂજનમ્, પૂજની (સાવરણી), પૂજકઃ (પૂજનાર), પૂજિતઃ = પૂજિઓ = પૂજ્યો. ગુરુપૂજકઃ. ૧ પૂજ્યઃ. ૨ પૂજિતવ્યઃ = પૂજિઅવ્યો = પૂજવો.

પૂળ્, (અ) ડ. ૧૦. સંવાતે. અંકડું કરવું. પૂળયતિ-તે અંકડું કરેછે.

પૂય્, (ઙ) આ. ૧. વિશરણે દુર્ગધે ચ. ૧ રાડવું, રાળવું, બિન થવું, ૨ દુર્ગધાવું. પૂયતે રાળેછે. પૂતઃ (દુર્ગધવાળો), ૧ પૂયઃ, ૨ પૂતિઃ (દુર્ગધિ), પૂતિર્ગધિઃ (દુર્ગધ).

૧૧૨

ધાનુસંગ્રહ.

પૂર, (ઈ) આ. ૪. આપ્યાયને. આપ્યાયનં વૃદ્ધિઃ. ૧ પૂરવું, ૨ સંતુષ્ટ કરવું, તૃપ્ત કરવું. પૂર્યંતે પૂરેછે ૬૦. પૂરઃ (નદીપૂર), પૂરિતઃ = પૂરિઓ = પૂર્યો. ઘૃતપૂરઃ (ધિઅર), પૂરણમ્, પૂર્ત્તમ્ (વાપ્પ, ફૂલો, તળાવ, ધર્મશાલા, દેવમંદિરે, સત્ર-શાલા, વાડી, ઐટલાં પરોપકારાર્થ કરાવવાં તેને પૂર્ત કરેછે), પૂઃ (ર + નગ-રી), બીજપૂરઃ = બીજઝરો = ખીજોરુ.

પૂર, (ઈ) પ. ૧૦. આપ્યાયને. ૧ પૂરવું, ૨ સંતુષ્ટ કરવું. પૂરયતિ-તે, પૂરતિ પૂરેછે ૬૦. પૂરતિ = પૂરઢ = પૂરે.

પૂર્ણ, (અ) ડ. ૧૦. સંઘાતે. ઐકું કરવું. પૂર્ણયતિ-તે ઐકું કરેછે.

પૂર્ણ, (અ) ડ. ૧૦. નિકેતને. રહેવું, વસવું. પૂર્ણયતિ-તે વસેછે. પૂર્ણઃ.

પૂલ, (અ) પ. ૧. સંઘાતે. ઐકું કરવું. પૂલતિ ઐકું કરેછે. ૧ પૂલઃ = પૂલો = પૂળો, ૨ પૂલકઃ, ૩ પૂલી (તૂણનો જૂડો).

પૂલ, (અ) ડ. ૧૦. સંઘાતે. ઐકું કરવું. પૂલયતિ-તે ઐકું કરેછે. પૂલિકા (સીડી).

પૂષ, (અ) પ. ૧. વૃદ્ધી. વધવું. પૂષતિ વધેછે. પૂષિતઃ (૩૬), પૂષા (એકદેવ).

પૃ, (ઙ) આ. ૬. વ્યાયામે. પ્રાયેણાયં વ્યાઙ્પૂર્કઃ. ઉદ્યોગ કરવો, ધંધો કરવો.

પ્રિયતે-વ્યાપ્રિયતે ધર્મે સાધુઃ સાધુ ધર્મનેવિષે ઉદ્યોગ કરેછે. વ્યાપારયતિ = વાવરઢ = વાવરે. વ્યાપારઃ, વ્યાપૃતઃ. વ્યાપારિતઃ = વાવરિઓ = વાવર્યો. પૃતના (સેના).

પૃ, પ. ૯. (વૈ૦) પ્રીતૌ. નેહ કરવો, હેત કરવું. પૃણોતિ સાધુરતિથીન્ સાધુ પ્રાહુ-ણાને નેહ કરેછે.

પૃષ્ઠ, (ઈ) આ. ૨. સંપર્ચને. સંપર્ચનં મિશ્રણમ્. મિશ્ર થવું, મળવું. પૃષ્ઠે. સંપૃષ્ઠે સાધુભિઃ સહ સાધુઃ સાધુસાથે સાધુ મળેછે. ૧ પર્કઃ, ૨ સંપર્કઃ (મિશ્રતા), સંપૃષ્ઠઃ (મળેલ).

પૃષ્ઠ, (ઈ) પ. ૭. સંપર્કે. સંપર્કૌમિશ્રણમ્. મિશ્ર થવું, મળવું, સંયુક્ત થવું. પૃષ્ઠાક્તિ સઙ્ગનઃ સઙ્ગન મળેછે. ૧ પર્કઃ, ૨ સંપર્કઃ (મળ), મધુપર્કઃ.

પૃષ્ઠ, (અ) ડ. ૧૦. સંયમને. નિયમે રાખવું. પર્ચયતિ-તે, પર્ચતિ નિયમે રાખેછે.

પૃજ, (ઙ) આ. ૨. વર્ણે સંપર્ચને અવ્યયે અવ્યક્તેશબ્દે ચ. ૧ રંગવું, ૨ મિશ્ર કરવું, ૩ અવયવ કરવા, ૪ અસ્પષ્ટ રાખ્ઢ કરવો. પૃજ્ઞે રંગેછે ૬૦.

પૃઢ, (અ) પ. ૬. સુલ્લને. સુખદેવું, સુખ કરવું. પૃઢતિ ધર્મઃ લોકમ્ લોકને ધર્મ સુખી કરેછે.

धातુસંગ્રહ:

૧૧૩

પૂળ, (અ) પ. ૬. પ્રીણને. તૃપ્ત થવું, તૃપ્ત કરવું. પૂળાતિ લોકં લોકને તૃપ્ત કરેછે.

પૂળઃ, લોકપૂળઃ (લોકને તૃપ્ત કરનાર).

પૃથ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રક્ષેપે. ફેંકવું. પર્થયતિ-તે ફેંકેછે.

પૃષ, (ઝ) પ. ૧. સેવનહિંસાસંક્લેશનેષુ. ૧ સિંચવું, ૨ હણવું, ૩ પીડવું, ૪ ડવું.

પર્ષતિ ભૂમિ મેઘઃ મેઘ ભૂમિને સિંચેછે. પૃષ્ઠઃ (સિંચો), પૃષ્ણમ્ (સિંચવાયોગ્ય),

પૃષતઃ (૧ મૃગ, ૨ ખિંદુ), પર્જન્યઃ (મેઘ), પાર્ણિઃ = પાંખી. પૃષતી (મૃગી),

પૃષક્તઃ (ખાણ).

પૃ, પ. ૩. પાલનપૂરણયોઃ. ૧ પાલન કરવું, ૨ પૂરવું. પિપત્તિ પાલન કરેછે. પારઃ,

વ્યાપારઃ, વ્યાપૃતં (વાવરેલ).

પૃ, પ. ૯. પાલનપૂરણયોઃ. ૧ પાલવું, ૨ પૂરવું. પૂળાતિ વિશ્વં વિશ્વંધરઃ વિશ્વંભર

વિશ્વને પાળેછે. ૬૦. પૂર્તઃ (૧ પાળ્યો, ૨ પૂર્યો), પૂર્તિઃ (૧ પાલન, ૨ પૂરણ).

પરઃ, વિપ્પરી = પીપર (વૃક્ષભેદ). પર્ણમ્ = પર્ણ = પર્ણ = પાનું = પાન (પત્ર).

પરમઃ (ઉત્કૃષ્ટ), પુરોષમ્ (વિષ્ણુ), પુરુષઃ (નર), ૧ પર, ૨ પર્વ, (પેરાઈ,

ગાંઘી). ૧ પૂઃ, ૨ પૂરી (નગરી). પુર્પુરઃ (ફેન), પર્વઃ (પાંગલાને ચાલવાનું

કાઠ), પુરુઃ (૧ મહાન, ૨ રાજા).

પૃ, ડ. ૧૦. પૂરણે. પૂરવું. પારયતિ-તે, પરતિ પૂરેછે.

પેલ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પેલતિ જાયછે. પેલા (વસ્ત્રાદિક ધાલવાનું ભાજન

વિશેષ), ૧ પેલઃ = પેળ. ૨ પેલકઃ (પેળિયો).

પેવ, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું. પેવતે સેવેછે.

પેસ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પેસતિ જાયછે.

પૈ, પ. ૧. શોષણે. સૂકાવું, સોસવું. પાયતિ સૂકાયછે.

પૈન, (ઋ) પ. ૧. ગતિમેરણશ્લેષણેષુ. ૧ જવું, ૨ પ્રેરવું, ૩ બેસવું થવું. પૈણતિ જાયછે.

પ્યૈ, (ઙ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. પ્યાયતે. પિપ્પિકા (દત્તમળ).

પ્યાય, (ઓ, ઈ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. પ્યાયતે વધેછે. પીવરઃ (ભાડો), પીવરી,

પીવા (અન્ન + સ્થૂળ ભાડો). પીનૌ સ્તનૌ (ભાડસ્તન) પીનં મુખં, આપિનઃ, આપિ-

નમ્, પીનઃ (સ્થૂળ).

પૃષ્ઠ, (અ) પ. ૬. જીપ્સાયામ્. જિજ્ઞાસા જીપ્સા. પૂછવું, જાણવાની ઇચ્છા કરવી.

૧૧૪

ધાતુસંગ્રહ.

પૃચ્છતિ ગુરુ શિષ્યઃ શિષ્ય યુરને પૃછેછે. પૃચ્છતિ = પૃછદ્ = પૃછે. પૃચ્છા = પૃછ (મશ્ન). પૃચ્છકઃ (પૃછનાર), મશ્નઃ (પૃછા), મશ્નઃ (પૃછ્યો), મશ્નવ્યમ્ = પૃછઅર્થ = પૃછવું. પૃશ્નિઃ (કિરણ).

પ્રથ્, (અ, ષ, મ્) આ. ૧. પ્રખ્યાને. પ્રખ્યાનં પ્રસિદ્ધિઃ. પ્રસિદ્ધ યવું. પ્રથતે વિદ્યાયા વિદ્વાન્ વિદ્વાન વિદ્યાવેડે પ્રસિદ્ધ થાયછે. જૌ-પ્રથયતિ પ્રસિદ્ધ કરેછે. પ્રથા (પ્રસિદ્ધિ), પૃથ્વીકા (એલકા), પ્રથમઃ (પેહલો), પૃથિવી (ભૂમિ), પ્રતિ (એક ઉપસર્ગ), પ્રથનમ્ (પ્રસિદ્ધિ), ૧ પૃથુઃ, ૨ પૃથુકઃ = પહુક. = પુક. પૃથુકઃ = પહુઓ = ખોલો.

પ્રથ્, (અ) ડ. ૧૦. પ્રખ્યાને. પ્રસિદ્ધ યવું. પ્રથયતિ પ્રસિદ્ધ થાયછે.

પ્રસ્, (અ, ષ, મ્) આ. ૧ વિસ્તારે પ્રસવે ચ. ૧ વિસ્તારવું, ૨ પ્રસવવું, જલ્યવું. પ્રસતે વિસ્તારેછે. જૌ-પ્રસયતિ વિસ્તારાવેછે.

પ્રા, પ. ૨. પૂરણે. પૂરવું. પ્રાતિ જલેન ઘટમ્ જલવેડે ધડાને પૂરેછે.

પ્રી, (ઙ) આ. ૪. પ્રીતૌ. સકર્મકઃ. પ્રીતિ કરવી, હેત કરવું, આહવું. પ્રીયતે ધર્મ સાધુઃ સાધુ ધર્મને આહાયછે. પ્રીતઃ (હેતાળ), પ્રીતિઃ (પ્રેમ), પ્રિયઃ (વાહલો), પ્રિયા, પ્રિયમ્.

પ્રી, (જ્) ડ. ૯. તર્પણે કાતૌ ચ. કાતિરખિલાષઃ. ૧ તૃપ્ત યવું-કરવું. પ્રીણાતિ, પ્રી-ળીતે. તૃપ્ત થાયછે. ૨૦. પ્રીતઃ, પ્રિયઃ, પ્રિયા (વાહલી).

પ્રી, (જ્) ડ. ૧૦. તર્પણે. તૃપ્ત યવું-કરવું. પ્રીણયતિ-તે, પ્રાયયતિ-તે, પ્રયતિ-તે તૃપ્ત થાયછે.

પ્રુ, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. પ્રવતે જાયછે. કટપ્રુઃ (નદીતારો), પ્રોથઃ (અ-શ્વનાસિકાથ).

પ્રુઙ્, (અ) પ. ૧. મર્દને. મર્દન કરવું, મરડવું. પ્રોઙ્ઙતિ મરડેછે.

પ્રુષ્, (ઙ) પ. ૧. દાહે. આળવું. પ્રોષતિ આળેછે.

પ્રુષ્, (અ) પ. ૯. સ્નેહનસેવનપૂરણેષુ. ૧ ભીનું કરવું, ૨ સેવવું, ૩ પૂરવું. પ્રુણાતિ ભીનું કરેછે ૨૦. ૧ વિપ્રુષઃ, ૨ વિપ્રુટ્ (ષ્ + જલકણ), પ્રુષિતઃ (ભીનું કરેલ).

પ્રેચ્છોલ, ડ. ૧૦. આંદોલને. હિદોળવું. પ્રેચ્છોલયતિ-તે હિદોળેછે. પ્રેચ્છા (૧ ઝેજી, ૨ પાલખી, ૩ હિંચકો).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૧૫

પ્રષ્, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. પ્રેષતે જાયછે.

પ્રોથ્, (ઋ) ડ. ૧. પર્યાતૌ. પર્યાતિઃ પૂર્ણતા. પૂર્ણ થવું-કરવું. પ્રોથતિ-તે પૂર્ણ થાયછે. પ્રોથઃ (૧ અમ્થનાસિકામ્, ૨ જવાન).

પ્રક્ષ્, (અં) ડ. ૧. અદને. ખાવું. પ્રક્ષતિ-તે ખાયછે. પ્રક્ષઃ (પીપર).

પ્લીહ્, (અં) આ. ૧. ગતૌ. જવું. પ્લેહતે જાયછે. પ્લીહા = પેહો = પીયો (પેટમાં ગોળો).

પ્લી, પ. ૯. ગતૌ. જવું. પ્લીનાતિ જાયછે.

પ્લુ, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. પ્લવતે જાયછે. પ્લવઃ (ગતિ), પ્લુતિઃ (અમ્થગતિ), આપ્લવઃ (ખુશકો), અનુપ્લવઃ (સેવક).

પુષ્, (ઙ) પ. ૧. દાહે. ખાળવું. પુષતિ ખાળેછે. પુષ્ટમ્ (ખલલ).

પુષ્, (અ) પ. ૪. દાહે. ખાળવું. પુષ્યતિ ખળેછે.

પુષ્, (અ) પ. ૯. સ્નેહનસેવનપૂરણેષુ. ૧ ભીનુંકરવું, ૨ સેવવું, ૩ પૂરવું. પુષ્ણાતિ ભીનું કરેછે ૬૦. પુષિતઃ (ભીનું કરેલ).

પ્સા, પ. ૨. રક્ષણમક્ષણયોઃ. ૧ રક્ષણ કરવું, ૨ ભક્ષણ કરવું. પ્સાતિ રાખેછે.

પક્ક, (અ) પ. ૧. નીચૈર્ગતૌ. નીચૈર્ગતિર્મદગમનમસદ્વ્યવહારોવા. ૧ હળવુંચાલવું, ૨ નીચ કામ કરવું. પક્કતિ હળવું ચાલેછે.

પળ્, (અ, મ્) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પળતિ જાયછે. પળસઃ (ફલવૃક્ષ), કળઃ (શ્રેભા), ગૌ - પળયતિ. પળઃ (ફળ).

પલ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. પલતિ જાયછે. પાલઃ (કોશ્ય), પલમ્, પલકમ્ (પાટિયું).

પલ્, (અ) પ. ૧. નિષ્પત્તૌ. નિષ્પત્તિઃ સિદ્ધિઃ. ફળવું. પલતિ વૃક્ષઃ આડ ફેલેછે. પલતિ = પલદ = ફેલ. પલિતઃ = પલિઓ = ફેલો. પલમ્ (૫-ક્ષાદિનું ફેલ), પલ્ગુની-પૂર્વાપલ્ગુની, ઉત્તરાપલ્ગુની (નક્ષત્ર).

પલ્, (ત્રિ, આ) પ. ૧. વિશરણે. વેરાવું, બિન્ન થવું. પલતિ વેરાયછે. પ્રતિપલતિ છાયા પડેછે. પ્રતિપલિતઃ (પ્રતિબિંબિત), ૧ પલમ્, ૨ પલકમ્ (કાલ), પલ્ગુની (નક્ષત્ર). પલ્ગુ (અસાર), પાલઃ (હલની યોગ).

પુલ્, (અ) પ. ૧. વિકસને. ફેલવું, વિકસવું. પુલ્લતિ કલિકા કળી ફેલેછે. પુલ્લમ્ = ફેલ. પ્રપુલ્લમ્ (વિકસન), પુલ્લિતઃ = પુલ્લિઓ = ફેલો. પ્રપુલ્લિતઃ.

૧૧૬

ધાતુસંઘ.

ફેલ્, (ફ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. ફેલતિ જાયછે. ફેલતિ = ફેલહ = ફે. ફલિતમ્ (ફેલ્), ફેલા (બોજન કરતાં વધેલું).

વળ્, (ઝ) પ. ૧. શબ્દે. રાખ્ કરવો. વળાતિ રાખ્ કરેછે. વળ્: (રા).

વદ્, (અ) પ. ૧. સ્થૈર્યે. સ્થિરથવું. વદતિ સ્થિર થાયછે. વદતિ = વદહ = બદે. વદરી = બોરી. વદરકા = બોરડી. વદરમ્ = બોર.

વધ્, (અ) આ. ૧. ચિત્તવિકારે. ચિત્તવિકાર થવો. વીમત્સતે ચિત્તવિકાર પામેછે. વીમત્સા (ચિત્તવિકાર), વીમત્સ: (૧ ચિત્તવિકાર ઉપજે એવો નવ રસમાંનો એકરસ, ૨ કૂર, ૩ હિંસ, ૪ વિકૃત, ૫ રોગી),

વધ્, (અ) ડ. ૧૦. સંયમે. બાંધવું. વાધયતિ — તે કેશં દ્રોપદી દ્રોપદી કેશને બાંધેછે. વાધ: (અટકણ), વાધક: (અટકાવનાર), વદ્ધ: (બાંધેલ).

વધ્, (અ) પ. ૯. વંધને બાંધવું. વધ્નાતિ ચોરં રાજા રાજા ચોરને બાંધેછે. વધ્નાતિ = વધહ = બાંધે વદ્ધ: વંધ: વધનમ્, વંધક: વંધકી (છીનાળચ), વંધૂક: (બપોરિયો બાડ), વધિર: = વહિરો = બહારો. વંધુ: (ભાઈ), વંશા (વંશ્યા), નિવંધનમ્ (હેતુ), નિવંધ: (અંત), પ્રવંધ: (કથા), અનુવંધ: (બાંધણું), પ્રતિવંધ: (રોધ), પ્રતિવંધક: નિર્વંધ: સંવંધ:

વંધ્, (અ) ડ. ૧૦. સંયમે. બાંધવું. વંધયતિ — તે, વંધતિ બાંધેછે. વંધ: વંધનમ્, વંધક:

વર્વ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ જવું. વર્વતિ જાયછે. વર્વર: (નીચ), વર્વરી = વર્વરી = બાબરી (ટુંકાકેરી).

વર્હ્, (અ) આ. ૧. પરિભાષણહિંસાચ્છાદનદાનેષુ. ૧ હાકો દેવો, બોલવું, ૨ હણવું, બોલવું, ૩ હાકવું, ૪ દેવું. વર્હતે હાકો દેહે ૩૦. વર્હ: (પિંછું), ૧ વર્હણમ્, ૨ નિર્વર્હણમ્ (હિંસન).

વર્હ્, (અ) આ. ૧. પ્રાધાન્યે. પ્રાધાન્યં શ્રૈષ્ઠ્યમ્. ૧ પ્રધાન થવું, શ્રેષ્ઠ થવું. વર્હતે શ્રેષ્ઠ થાયછે.

વર્હ્, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાયે ભાસાયે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. વર્હયતિ — તે બોલેછે ૩૦.

વર્હ્, (અ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણવું. વર્હયતિ તે હણેછે.

ધાનુસંમહ.

૧૧૭

બલ્, (અ) પ. ૧. પ્રાણને ધાન્યાવરોધે ચ. પ્રાણનં જીવનમ્, ધાન્યમવરુધ્યતે યત્રેતિ ધાન્યાવરોધઃ કુશૂલઃ. ૧ જીવવું, કોઠી કરવી, કોઠાર કરવો. બલતિ જીવેછે.

બાલ; બાલા, બલ; બલમ્, બલતઃ (કોઠાર), બાલિશઃ (ભૂખ).

બલ્, (અ, મ્) ડ. ૧૦. પ્રાણને. જીવવું. બલયતિ - તે જીવેછે. બલમ્.

બલ્હ, (અ) આ. ૧. પરિભાષણહિંસાચ્છાદનદાનેષુ. ૧ બોલવું, ઠપકો દેવો, રહણવું, ઓછાડવું, ૩ આચ્છાદન કરવું, ૪ દેવું. બલ્હતે. બાલ્હીકઃ (દેશભેદ), બાલ્હિકાઃ (૧ દેશ, ૨ ક્ષત્રિય વિશેષ).

બલ્હ, (અ) આ. ૧. પ્રાધાન્યે, પ્રાધાન્યં શ્રેષ્ઠ્યમ્. શ્રેષ્ઠ થવું, પ્રધાન થવું. બલ્હતે શ્રેષ્ઠ થાયછે.

બલ્હ, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે માસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. બલ્હયતિ - તે બોલેછે ડ૦.

બાહ્, (ક્ર) આ. ૧. આપ્લાવ્યે. આપ્લાવ્યમાપ્લાવનમ્. ૧ પલ્હણવું, નહાવું, ખુડા મારવી. બાહતે પલાળેછે.

બાધ્, (ક્ર) આ. ૧. લોડને. લોડનં પ્રતિષ્ઠાતઃ. ૧ રોળવું, ખાઝવું, બાધ કરવો. બાધતે. બાધઃ, બાધકઃ, બાધા. (પીડા), બાળ્પઃ (આંસુ). બાળ્પઃ = બળ્પો = બાઈ (ગિરું).

બાહ્, (ક્ર) આ. ૧. પ્રયત્ને. પ્રયત્ન કરવું. બાહતે પ્રયત્ન કરેછે. બાહુઃ (બુઝ), બાદમ્ (અતિશય), બાહિતમ્ (ઉલ્લુકય).

વિદ્, (અ) પ. ૧. આક્રોશે. ગાળદેવી, નિંદવું. વિદતિ નિંદેછે.

વિદ્, (ઙ) પ. ૧. અવયવે. અવયવેકદેશઃ. અનેન સ્વગતા ક્રિયા લક્ષ્યતે. અંશ કરવા, ભાગ કરવા. વિદતિ ભાગ કરેછે. વિદુઃ (ડીપું).

વિવ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) દામી. દીપવું. વિવતિ દીપેછે. વિવમ્ (મંડલ), ચંદ્રવિવમ્, સૂર્યવિવમ્.

વિલ્, (અ) પ. ૬. મેદને. છિદ્ર કરવું, બોડય કરવી. વિલતિ બોડય કરેછે. વિલ્વમ્ = વિલ્લં = ખીલું. વિલમ્ (૧ બોડય, ૨ દર). વિલ્મમ્ (પ્રકાશ), વિડમ્ (બિડલવણ).

વિલ્, (અ) ડ. ૧૦. ક્ષેપે મેદને ચ. ૧ ફેંકવું, ઊરોટવું, ૨ છિદ્ર કરવું, બોડય કરવી. વિલમ્ (૧ બોડય, ૨ દર). વિલ્મમ્ (પ્રકાશ), વિલ્વમ્ = વિલ્લં = ખીલું.

વિસ્, (અ) પ. ૪. ક્ષેપે. ફેંકવું, ઊરોટવું. વિસ્યતિ ફેંકેછે.

૧૧૮

ધાતુસંગ્રહ.

બુક્ષ્, (અ) પ. ૧. ભષણે. ભષણં શ્વરવઃ કૂતરાનું ભસવું. બુક્ષતિ શ્વા કૂતરો બ-
સેછે. બુક્ષતિ = મૂકડ = બૂકે.

બુક્ષ્, (અ) ડ. ૧૦. ભાષણે ભષણે ચ. ૧ ભાષણ કરવું, ૨ કૂતરાનું ભસવું.
બુક્ષયતિ—તે વચનમ્ વચન બોલેછે. બુક્ષયતિ શ્વા ચૌરાન કૂતરો ચોરાને બ-
સેછે.

બુદ્, (દ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્ હણવું. બુંઠયતિ—તે હણેછે.

બુદ્, (અ) પ. ૬. ત્યાગે સંવરણે ચ. ૧ તબવું, ૨ ઓછાડવું, હાંકવું. બુઢતિ
તબેછે હ૦.

બુંદ, (ડ. હ્ર) ડ. ૧. નિશામને. નિશામનં ચાક્ષુષં જ્ઞાનમ્. જોવું, દેખવું. બુંદ-
તિ—તે જોવેછે. બુદ્ધદઃ (પરપોઠો).

બુધ્, (અ) પ. ૧. અવગમને. અવગમનં જ્ઞાનમ્. બોધવું, જણાવવું. બોધતિ
બોધેછે. બોધતિ = બોધદ = બોધે. બુધઃ (૧ બુધવાર, ૨ પંડિત), બુધાનઃ
(આચાર્ય), બોધઃ (જ્ઞાનમ્), પ્રબોધઃ (જાગવું).

બુધ્, (હ્ર) ડ. ૧. બોધને. બોધવું. બોધતિ—તે બોધેછે. બોધઃ (જ્ઞાન), બુધઃ
(૧ પંડિત, બુધવાર), બુદ્ધઃ (૧ બુદ્ધાવતાર, ૨ જ્ઞાનવાન), બુદ્ધિઃ (જ્ઞાન).

બુધ્, (અ) આ. ૪. અવગમને. અવગમનં જ્ઞાનમ્ જાણવું. બુધ્યતે જાણેછે. બુધઃ
(૧ પંડિત, ૨ બુધવાર), બોધિઃ (તત્ત્વજ્ઞાન), બુધાનઃ (આચાર્ય), બુધ્નઃ
(૧ જૂલ, ૨ રૂદ્ધ), બુદ્ધઃ, પ્રબુદ્ધઃ, પ્રબોધઃ, સુબોધઃ, નિબોધઃ, પ્રતિબોધઃ, અવ-
બોધઃ, ઉદ્બોધઃ.

બુધ્, (હ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્ હણવું. બુંધયતિ—તે હણેછે.

બુલ્, (અ) ડ. ૧૦. નિમજ્જને. બોળવું. બોલયતિ—તે બોળેછે. બોલઃ (ખીબ
બોળ), બોલકઃ (જાલબંધરો).

બુસ્, (અ) પ. ૪. ઉત્સર્ગે. તબવું. બુસ્યતિ તબેછે. બુસમ્ (કાફું).

બુસ્ત્, (અ) ડ. ૧૦. આદરાનાદરયોઃ. ૧ આદર કરવો, ૨ અનાદર કરવો.
બુસ્તયતિ—તે આદર કરેછે.

બૃહ્, (અ) પ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. વૃહતિ વધેછે. વ્રદ્ધ (વૃદ્ધ).

વૃહ્, (હ્ર) પ. ૧. વૃદ્ધૌ શબ્દે ચ. ૧ વધવું, ૨ રાખ્દ કરવો. વૃહતિ વધેછે.

વૃહ્, (હ) પ. ૧. વૃદ્ધૌ શબ્દે ચ. ૧ વધવું, ૨ રાખ્દ કરવો. વૃહતિ વધેછે હ૦.
વૃંહિતમ્ (હસ્તિગર્જન).

ધાનુસંગ્રહ.

૧૧૯

બૃહ, (इ) उ. ૧૦. भाषार्थे भासार्थे च. ૧ ઓહવું, ૨ હીપવું. બૃહયાતિ-તે ઓહિછે ૬૦.

બૃહ, (ऊ) प. ૬. उद्यमने. उद्यमनमुद्धरणम्. ઉદ્ધારવું, બૃહતિ ઉદ્ધારેછે.

વેહ, (क) आ. ૧. मयन्ते. प्रयत्नं કરવું, ઉદ્યોગ કરવો. વેહતે પ્રયત્ન કરેછે.

વ્યસ, (अ) प. ૪. विभागे. विभाग કરવો. વ્યસ્યતિ વિભાગ કરેછે.

બ્રૂ, (ज) उ. ૨. व्यक्त्या वाचि. ૨૫૪ ઓહવું. બ્રૂતિ, બ્રૂતે, આહ ઓહિછે. વાચ્યમ્ (અસાબ્દ નામ), વાક્યમ્ (સાબ્દનામ), પ્રવાચ્યઃ (અંધવિરોધ), ૧ વાક, ૨ વાચા (વાણી), ઉવથમ્ (સામ).

બ્રૂસ, (अ) उ. ૧૦. हिंसायाम्. હણવું. બ્રૂસયતિ - તે વ્યાઘ્રશ્ચૈરમ્ પાદ ચોરને હણેછે.

મક્ષ, (अ) प. ૧. अदने. ખાવું, જમવું. મક્ષતિ મોદકં વિપ્રઃ વિપ્ર મોદક જમીછે. મક્ષકઃ (જમનાર), મક્ષણમ્ (જમણું), મક્ષિતમ્. મક્ષતિ = મક્ષ-હ = બખે.

મક્ષ, (अ) उ. ૧૦. अदने. જમવું. મક્ષયતિ - તે લડુકું નરઃ નર લાડુ જમીછે. મક્ષ્યમ્ (ભોજ્ય), અમક્ષ્યમ્ (અભોજ્ય), મક્ષણમ્, અમક્ષણમ્, મક્ષકઃ. મક્ષિતમ્ = મક્ષિત્વં = બખું.

મજ્ઞ, (अ) उ. ૧. सेवयाम्. બજવું. મજ્ઞતિ - તે સેવેછે. મક્તિ, વિમક્તિ, સંમક્તિ, મજનમ્, વિમજનમ્, મક્તઃ (સેવક), વિમક્તઃ, (ભિન્નકૃત). ૧ મજ્યમ્, ૨ વિમજ્યમ્ (વિભાગ કરવા), માગ્યમ્ (દૈવ), માગઃ (વાંઝ), વિમાગઃ (ભાગ), મક્તમ્ = મક્તં = ભાતું = ભાત (ખાંદેલા ચોખ્ખા), માગી (હન્ + ભાગવાન્), મગઃ (ભાગ્ય).

મજ્ઞ, (अ) उ. ૧૦. विश्राणने. विश्राणनं विषचनम्. રાંધવું, પકાવવું, ચણવવું. માજયતિ - તે પકાવેછે. માજઃ (પાક), માજનમ્ (પાત્ર), માજી (રાંધેલી ભાજી), માજા (કાચી ભાજી).

મંજ, (इ) उ. ૧૦. भाषणे भासने च. ૧ ઓહવું, ૨ હીપવું. મંજયતિ - તે ઓહિછે ૬૦.

મંજ, (ओ) प. ૭. आमर्दने. भागवुं, मोरवुं, सोरवुं, सूखवुं. મનક્તિ વૃક્ષં ગજઃ હાથી વૃક્ષને ભાગેછે. મનક્તિ = મંજઈ = ભાંગે = ભાગે. મમઃ = મમ્મો

૧૨૦

ધાતુસંગ્રહ.

= ભાગોં મંગર: (ભાગેઝ્મવું), ક્ષણમંગર: (ક્ષણવિનાશી), મંગ:, અમંગ:, મંગા (અળસી), મંક્તુમ્ = ભાંજવા = ભાંગવા. મંજનમ્, પ્રમંજન: (વાયુ).

મટ, (અ) પ. ૧. મૃતૌ. મૃતિવૈતનં ભરણં ચ. ૧ મૂલ કરવું, ૨ ભરવું, ૩ પો-
ખવું. મટતિ મૂલ કરેછે. મટ: (જોછો), ૧ માટમ્ = ભાડં = ભાડું. ૨ મા-
ટકમ્ (ભાડું), માટિ: (મૈથુનમૂલ્ય).

મટ, (અ. મ) પ. ૧. પરિભાષણે. પરિભાષણં સનિદોપાલંભ: ૧ બોલવું, ૨ ઠબ-
કો દેવો. મટતિ બોલેછે હ૦. ગૌ-મટયતિ. મટઃ.

મટ, (હ) આ. ૧. પરિભાષણે. પરિભાષણં સનિદોપાલંભ: પરિહાસસ્થ. ૧ કબ-
કો દેવો, ૨ હસવું, ૩ રમવું. મંડતે ભાડેછે. મંડતે = મંડઈ = ભાડે. મંડ: =
ભાડ (હસાવનાર).

મટ, (હ) ડ. ૧૦. કલ્યાણે. કલ્યાણ કરવું-થવું, મંગલ કરવું-થવું. મંડયતિ-
તે (કલ્યાણ કરેછે), મંડના (કલ્યાણ).

મળ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થ: બોલવું. મળતિ બોલેછે. મળતિ = મળઈ =
બણે. મળિતમ્ = મળિઅં = બણ્યું. મળનમ્, મળણ: (કથાભેદ), મંડ: =
મંડો = ભાડ. (૧ હસાવનાર, ૨ અંદિજન).

મદ, (હ) આ. ૧. કલ્યાણે સુખે પ્રીતૌ ચ. કલ્યાણં શ્રેય: સુખં સત્કર્મોદયાચ્છુ-
માનુભવનમ્, પ્રીતિર્મૌહનીયવિપાક: ૧ શ્રેય કરવું-થવું, ૨ સુખ કરવું-થવું,
૩ પ્રીતિ કરવી. મંદતે શ્રેય કરેછે હ૦. મંદન: (શ્રેય કરનાર), મંદંત: (પૂજ્ય),
મદમ્ (કલ્યાણ).

મર્મ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. મર્મતિ હણેછે.

મર્ત્સ, (અ) આ. ૧૦. તર્જને. ધમકાવવું, તિરસ્કાર કરવો, અપકારવાણી બો-
લવી. મર્ત્સયતે તિરસ્કાર કરેછે. મર્ત્સનમ્ (અપકારવાણી).

મર્વ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. મર્વતિ હણેછે.

મલ, (અ) આ. ૧. પરિભાષણહિંસાદાનેષુ. ૧ બોલવું, ૨ ઠબકો દેવો, ૩ હણવું,
૪ દેવું. મલતે બોલેછે હ૦. માલૂક: (પીછ), શંખલી (કૂટણી).

મલ, (અ) આ. ૧૦. આમંડને. આમંડનં નિરૂપ્પનમ્. ૧ નિહાલવું, ૨ રૂપ જોવું,
માલયતે, નિમાલયતે જુવેછે. નિમાલયતે = નિહાલઈ = નિહાલિ = ન્યાણે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૧૨૧

નિમાલિતમ્ = નિહાલિતમ્ = નિહાલિતું = નિહાલ્યું = ન્યાહ્યું. નિમાલનમ્ = નિહાનમ્. માલૂકઃ (રીછ).

મલ્, (અ) આ. ૧. પરિભાષણાર્હિસાદાનેષુ. ૧ બોલવું, ૨ કપડો દેવો, ૩ હણવું, ૪ દેવું. મલતે બોલેછે. ૬૦. મલ્હઃ = મલ્હો = બાલો. ૧ મલ્હુકઃ, ૨ મલ્હૂકઃ, ૩ માલૂકઃ (રીછ), મલ્હિઃ (વાણ), મલ્હમ્ = મલ્હું = બહું (મંગલકલ્યાણ),

મષ્, (અ) પ. ૧. મર્ત્સને. ૬૬ મર્ત્સને શ્વરવઃ કૂતરાનું બસવું. મષતિ શ્વા. મષતિ = મસદ = બસે. ૧ મષકઃ, ૨ મષણઃ (કૂતરો), મષણમ્ (બસવું). મષિતમ્ = મસિતમ્ = બસ્યું.

મસ્, (અ) પ. ૨. (૬૦) મર્ત્સનદીપ્ત્યોઃ. ૧ તિરસ્કાર કરવો, ૨ દીપવું. મસ્તિ તિરસ્કાર કરેછે. ૧ મસ્મ, ૨ મસિતમ્ (શપ્), મસ્તા (ધમણ).

મા, પ. ૨. દીપ્તૌ. દીપવું. માતિ દીપઃ દીવો દીપેછે. ૧ માઃ, ૨ પ્રમા (પ્રકાર), માનઃ (ભૂય).

માજ, ડ. ૧૦. પૃથ્વકરણે. બિજ કરવું, જૂદું કરવું. માજયતિ-તે બિજ કરેછે. વિભાગઃ, માજનમ્ (પાત્ર).

મામ્, (અ) આ. ૧. ક્રોધે. ક્રોધ કરવો. મામતે ક્રોધ કરેછે. માંડમ્ (પાત્ર), મામઃ (ક્રોધ), મામિની (કોપના સ્ત્રી).

મામ્, ડ. ૧૦. ક્રોધે. ક્રોધ કરવો. મામયતિ-તે ક્રોધ કરેછે.

માવ્, (અ) આ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. ૨૫૪ બોલવું. માવતે બોલેછે. માવા (વાણી), માવ્યમ્, માવણમ્, માવિતઃ = માવિઓ = બાણ્યું. માવઃ.

માસ્, (જ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. માસતે દીપેછે. માસતે = માસદ = બાસે. માસઃ (બાસપંખી), ૧ માસરઃ, ૨ માસ્વરઃ (દીપ્તિમાન), માઃ (માસ + દીપ્તિ), ઉદ્ઘાસઃ, ૧ માસ્કરઃ, ૨ માસ્વાન (ભૂય).

મિશ્, (અ) આ. ૧. મિશ્તાયામલાભે લાભે ચ. ૧ ભીખવું, બચવું, ૨ તલાવું, ૩ લાભવું. મિશ્તે ભીખેછે. મિશ્તે = મિશ્તદ = ભીખે. મિશ્તા = મિશ્તવા = ભીખ. મિશ્તાહારી = મિશ્તવારી = ભીખારી. ૧ મિશ્તુઃ, ૨ મિશ્તુકઃ (ભીખારી).

મિદ્, (દ) પ. ૧. અવયવે. અવયવ કરવા. મિદતિ અવયવ કરેછે.

૧૨૨

ધાતુસંપદ.

મિદ, (દ્વિ ર) ડ. ૭. વિદારણે. ૧ ક્ષડ્યું, વેર્યું, ૨ ભીનું કર્યું. મિનત્તિ-મિતે ક્ષડેછે. ૬૦. મિત્તમ્ (ખંડ), મિન્નઃ (જૂદા), મેદઃ, મિદ્યઃ (નદ), ૧ મિત્તિઃ = મિત્તી = ભીત્ય. ૨ મિત્તિકા (ભીત્ય), મિદ્રમ્ (અદૃઢ), ૧ મિદિરમ્, ૨ મિદુરમ્, ૩ મિદિઃ (વજ્ર), મિલ્લઃ = મિલ્લો = ભીલ. મિન્નમ્ = મિન્નં = ભીનું.

મિષ, (અ) પ. ૧. (સૌં) સ્વજયે. રોગ યાળયો. મેષતિ રોગ યાળેછે. મેષજમ્ (ઓસડ), મિષક્ (જૂ + વૈદ્ય).

મિષજ, પ. ૧૧. ચિકિત્સાયામ્. રોગ યાળયો, રોગનો ઉપાય કર્યો. મિષજ્યતિ રોગ યાળેછે. મેષજમ્ (ઓસડ), મિષક્ (વૈદ્ય).

મિષ્ણજ, પ. ૧૧. ઉપસેવાયામ્. સેવ્યું, આકરી કરવી. મિષ્ણજ્યતિ સેવેછે.

મી, પ. ૨. મયે. ખીવું. વિમેતિ ખીહેછે. વિમેતિ = વીહદ = ખીહે. મીતઃ = વીઓ = ખીનો. મયમ્, મીરુઃ (ખીકણ), ૧ મીઃ, ૨ મીતિઃ (ભય), મેકઃ (૧ દેડકો, ૨ કાયર), મયાનકઃ (૧ ભયંકર, ૨ ભયાનકરસ), મેરઃ (૧ નગાર, ૨ કાયર), મીમઃ, મીષ્મઃ.

મુજ, (ઓ) પ. ૬. કૌટિલ્યે. કુટિલતા કરવી, કુટિલ થવું. મુજતિ કુટિલતા કરેછે. મુજઃ (૧ કૌટિલ્ય, ૨ ખાહુ), મુજગઃ (સર્પ), મોગઃ (સર્પસારીર), મોગી (હન + સર્પ).

મુજ, (અં) ડ. ૭. પાલનામ્યવહારયોઃ અમ્યવહારો મોજનમ્. ૧ પાલવું, ૨ ખાવું. મુનક્તિ-મુંકે મુવમ્ પૃથ્વીને પાળેછે. ૬૦. મોગઃ, સંમોગઃ (મૈથુન), ઉપમોગઃ, મોજ્યમ્ (ભક્ષ્ય), મોગ્યમ્ (ભોગવવા યોગ્ય), મુજ્યઃ (ઋષિ), મોજનમ્, મુક્તમ્, મુમુક્ષા (બુખ), મુમુક્ષિતઃ (બુખ્યો), મુજિષ્યઃ (દાસ), મોજઃ, વિશ્વમોજઃ (અગ્નિ).

મુઢ, (હ) આ. ૧. વરણે. વરણં સ્વીકરણમ્. સ્વીકારવું, પોતાનું કરવું. મુંઢતે સ્વીકારેછે. મુંઢઃ (અવિનીત).

મુરણ, પ. ૧૧. ધારણપોષણયોઃ. ૧ ધારણ કરવું. ૨ પોષવું, પોષણ કરવું. મુરણ્યતિ ધારણ કરેછે.

મ્, પ. ૧. સત્તાયામુત્પત્તૌ ચ. ૧ હોવું, વિદ્યમાન રહેવું, ૨ ઉપજવું. મવતિ = હોઈ = હોય. સંમવતિ = સંમવદ = સંભવે. અનુમવતિ = અનુમવદ = અનુ-

ધાતુસંગ્રહ.

૧૨૩

ભવે. ભવઃ (૧ જન્મ, ૨ શિવ, ૩ સંસાર), પ્રભવઃ (ઉત્પત્તિ), ૧ પરાભવઃ, ૨ અભિભવઃ (પરાજય), અનુભવઃ (જ્ઞાન), વિભવઃ (ધન), પારિભવઃ (તિરસ્કાર), ઉદ્ભવઃ (જન્મ), સંભવઃ, ભાવઃ (૧ છત, ૨ સ્વભાવ, ૩ અભિપ્રાય, ૪ ઇચ્છા, ૫ પદાર્થ). મૃગ્યઃ (સંસારી નર), મૂતઃ = હૂતો = હૂમ્નો. મૂતમ્ = હૂતં = હૂયું. મૂતિઃ (૧ ઉત્પત્તિ, ૨ સંપત્તિ, ૩ ભસ્મ), વિમૂતિઃ (૧ધ્વિરતા, ૨ ભસ્મ), મૂતઃ (૧ ગ્રહ, ૨ અતીત, ૩ ઉત્પત્તિ), અનુમૂતિઃ (અનુભવ), ૧ મૂઃ, ૨ મૂમિઃ (પૃથ્વી), મૂરિઃ (બહુ), શંમુઃ (શિવ), સ્વયંમૂઃ (અદ્વિદેવ), વિમુઃ (વ્યાપક), પ્રમુઃ (સમર્થ), અદ્રુતમ્ (વિસ્મય), મુવનમ્ (જગત્), મવનમ્ (ધર), માવી (હન્ + યશેતે), મવન્ (યતો), પ્રમાવઃ (પ્રતાપ).

મૂ, આ. ૧૦. પ્રાપ્તો. પામયું. માવયતે, મવતે, મવાતિ પામેછે. માવઃ (પદાર્થ).

મૂ, ડ. ૧૦. અવકલ્કને ચિંતને ચ. અવકલ્કનં મિશ્રીકરણમ્. ૧ કર્મોવયું, ૨ ચિંતવયું. માવયતિ — તે સર્વિષા સત્કૂન. મિશ્રયતીત્યર્થઃ શીવે સાધુવાને કર્મોવેછે. માવના (વાસના, વધાર), માવિતમ્ (વાસિત, વધારેલ).

મૂષ, (અ) પ. ૧. અલંકરણે. શોભાવયું, દીપાવયું, અલંકૃત કરવું. મૂષતિ શોભાવેછે. ૧ મૂષા, ૨ મૂષણમ્, ૩ વિમૂષણમ્, ૪ આમૂષણમ્ (ધરેણુ), ૧ મૂષિતઃ, ૨ વિમૂષિતઃ, ૩ આમૂષિતઃ (શણુગારેલ).

મૂષ, (અ) ડ. ૧૦. અલંકરણે. શોભાવયું. મૂષયતિ — તે કન્યામ્ કન્યાને શોભાવેછે. મૂષા (અલંકાર).

મૃ, (જ) ડ. ૧. મરણે. ૧ ધારણ કરવું, ૨ પોષણ કરવું, પોષવું, ભરવું. મરતિ-તે ધારણ કરેછે. મરતિ = મરદ = ભરે. મર્ત્તા (ઋ + પતિ), તીર્થ-મર્ત્તા (ઋ + તીર્થકર), મૃતઃ, મારઃ (તોલ), મરઃ, મારઃ = ભારે. મૃત્યઃ (આકર), માર્યઃ = આરિયો (ક્ષત્રિય વિશેષ), મરણમ્, ૧ કુક્ષિમરિઃ, ૨ આત્મમરિઃ, ૩ ઉદરમરિઃ (પેટુડો), વિશ્વંમરઃ (વિષ્ણુ), વિશ્વંમરા (પૃથ્વી), માલમારી, ઉલ્લમાલમારી (કમલમાલા ધરનાર), મરતઃ (૧ નટ, ૨ અંકુશાળ, અવ-મૃત્યઃ (યજ્ઞોત), મૃશમ્ (અતિશય), મરુઃ (૧ દેશ, ૨ સમુદ્ર), માલુઃ (હંદ્ર)-વન્નુઃ (નોળવા), મરટઃ (૧ નાવ, ૨ ભરડો).

મૃ, (ડ, જ) ડ. ૩. ધારણપોષણયોઃ. ૧ ધારણ કરવું, ૨ પોષણ કરવું, પોષવું. વિમર્ત્તિ માલામ્ માલાને ધારણ કરેછે. મારઃ, મૃત્યઃ (આકર), માર્યઃ = આર્યો

૧૨૪

ધાતુસંગ્રહ.

(ક્ષનિય વિશેષ), માર્યા = ભારજા (વહુ), વિશ્વંમરઃ (વિષ્ણુ), ૧ મૃતિઃ, ૨ મૃત્યા (મૃત્યુ), પ્રમૃતિ (આદિ), મર્ત્તા (ઋ + પતિ), પ્રામૃતમ્ (લાંચ), જારમરા (જારને પોપનારી સ્ત્રી), મરણી (નક્ષત્ર), મૃંગઃ (ભમરો), મરણમ્, આમરણમ્ (અલંકાર).

મૃજ્, (ઈ) આ. ૧. મર્જને. મર્જનં જલં વિના તંડુલાદેઃ સંતાપવિશેષઃ. રોકવું, બુંજવું. મર્જતે તંડુલાન્ ઓપાને રોકેછે. મર્જનમ્ (સેકવું), મર્જકઃ (સેકનાર), મૃક્તઃ (સેકેલ), મર્ગઃ (૧ રુદ્ર, ૨ મેરુ), મૃજ્યમ્ (સેકવા યોગ્ય).

મૃઙ્, (અ) પ. ૬. નિમજ્જને. ન્હાવું, જીડી મારવી. મૃઙતિ નવાં વિપ્રઃ વિપ્ર નદીમાં ન્હાયછે. મૃઙતિ = મઙ્ઙ = બેડે.

મૃશ્, (ઙ) પ. ૪. અધઃપતને. નીચે પડવું, હેઠે પડવું. મૃશયતિ પાપી ધર્માત્ પાપી ધર્મથી હેઠે પડેછે. મૃશ્ઃ, ધર્મમૃશ્ઃ.

મૃશ્, (ઙ) ડ. ૧૦. માષાર્થે માસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. મૃશયતિ-તે બોલેછે ઇ૦.

મૃ, પ. ૯. મર્સને મરણે મર્જને ચ. મર્જનં પાકઃ. ૧ તિરસ્કાર કરવો, અપકાર કરવો, ૨ ધારણ કરવું, ૩ પોષવું, ૪ રોકવું. બુંજવું. મૃણાતિ કુપુત્રં પિતા પિતા કુપુત્રને તિરસ્કાર કરેછે ઇ૦. મર્મરઃ (કપટી), મર્મરી (લક્ષ્મી), મુર્મુરઃ (સંચય), માર્યા = મારજા (વહુ).

મેષ્, (ઋ) ડ. ૧. મયે ગતૌ ચ. ૧ ખીવું, ૨ જવું. મેષતિ-તે ખીલેછે. મેષઃ = ભેખ.

મ્યસ્, (અ) આ. ૧. મયે. ખીવું. મ્યસતે ખીલેછે.

મ્રક્ષ્, (અ) ડ. ૧. અદને. ખાવું. મ્રક્ષતિ-તે ખાયછે.

મ્રજ્, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. મ્રજાતિ શબ્દ કરેછે. મ્રજઃ (શબ્દ).

મ્રમ્, (ઙ) પ. ૧. ચલને. મંડલાકારેણ મ્રમગમેવ ધાત્વર્થો નતુ ચલનમાત્રમ્ બમવું, મ્રમતિ - મ્રમ્યતિ તીર્થ સાધુઃ સાધુ તીર્થે બમેછે. મ્રમતિ = મમદ = બમે. ૧ મ્રમઃ, ૨ મ્રાતિઃ, ૩ મ્રમણમ્ (૧ મિથ્યાસાન, ૨ અઘન), વિશ્રમઃ (૧ શ્રાંતિ, ૨ સ્થિયોતો લટકો), સંશ્રમઃ (ગભરાટ), મ્રમણમ્ (અઘન), મ્રાંતઃ (બમેલ), મ્રમરઃ = ભમરો. મૃમિઃ (વાધુ), મ્રમિઃ (ભાંતિ), મ્રૂઃ (બવું), મુમ્રૂઃ (સારાં બવાંવાળી સ્ત્રી).

धातुसंग્રह.

૧૨૫

અમ્, (ઙ) પ. ૪. અનવસ્થાને. અનવસ્થાનં દેશાંતરગમનમ્. અટન કરવું, ભમ-
ણ કરવું, ભમવું, દેશાંતર જવું. આમ્યતિ લોભી લોભી ભમેછે, ૧ અમઃ
૨ આંતિઃ, ૩ અમણમ્ (૧ મિથ્યાસાન, ૨ અટન), અમી (ઇન્ + ભમણકર્તા)
જલમ્ (પાણીનો ભમરો), અમિઃ (વાયુ), અમ્ (આંખ ઉપલી રેમપંક્તિ),
૧ મૂકુટિઃ, ૨ મૂકુટિઃ (મૂકુટિલ કરવી), આંતઃ (ભમેલો), અમરઃ (૧ ભમર
પંખી, ૨ કપાલે વાળનો ભમરો), અમણમ્ (અટન).

અંશ, (ઙ) આ. ૧. અવસંસને. નીચે પડવું, હેઠ પડવું. અંશતે નીચે પડેછે.
અંશઃ (પતન), અપઅંશઃ (૧ પતન, ૨ ભાષાવિરોધ), અષ્ટઃ (પતિત).

અંશ, (ઙ) પ. ૪. અધપતને. નીચે પડવું. અંશયતિ નીચે પડેછે. અંશઃ,
અષ્ટઃ.

અંસ, (ઙ) આ. ૧. અવસંસને. નીચે પડવું. અંસતે નીચે પડેછે. અંસઃ.

અસ્ઙ્, (અ) ઙ. ૬. પાકે. રોકવું, બુંજવું. મૃજ્જતિ-તે રોકેછે. મૃષ્ટમ્ (રોકે-
લું), મૃષ્ટિઃ = મટ્ટી = ભાડી. મૃજ્જનમ્ (પચન), મૃજ્જનઃ (પાચક), આષ્ટઃ
(સેકવાનું પાત), મૃગઃ (શિપિ).

આઙ્, (ઋ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. આજતે દીપેછે. ૧ આટ્, ૨ વિઆટ્
(દીપતું).

આઙ્, (ઙ, ઋ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. આજતે દીપેછે. ૧ આટ્, ૨ વિઆટ્
(દીપતું), આજિણ્ઞઃ (દીપિમંત), આતા (ઋ + ભાઈ).

આશ, (ઙ, ઋ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. આશતે, આશયતે દીપેછે.

ઋ, પ. ૧. મરણે મયે ચ. ૧ ભરવું, પોષવું, ધારણ કરવું, ૨ ખીવું. ઋણા-
તિ-મિણાતિ પત્ની પતિઃ પતિ પત્નીને પોષેછે ૬૦.

ઋઙ્, (અ) પ. ૬. આચ્છાદને સંચયે ચ. ૧ ઓછાડવું, ઢાંકવું, ૨ સાંચવું, અ-
કું કરવું. ઋઙતિ ઓછાડેછે.

ઋણ, (અ) આ. ૧૦. આશાવિશંકયો. ૧ ઠગવું, આશા કરવી, ૨ આશંકવું,
ઓછંકવું, ખીવું. ઋણયતે પુત્ર વંધ્યા. વંધ્યા પુત્રને ઠગેછે. ઋણઃ (૧ બાલ,
૨ સ્ત્રીગર્ભ).

ઋજ્, (ઋ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. ઋજતે દીપેછે.

૧૨૬

ધાતુસંગ્રહ.

ભ્રેષ્ઠ, (ક્ર) ડ. ૧. ગતૌ મયે ચ. ૧ જવું, ૨ ખીવું. ભ્રેષ્ઠતિ-તે જાયછે. ભ્રેષ્ઠઃ (ભંશી), અભ્રેષ્ઠઃ (નીતિ).

મ્લક્ષ, (અ) ડ. ૧. અદને ખાવું, જમવું. મ્લક્ષતિ-તે ખાયછે.

મ્લાશ, (ટ, ક) આ. ૧. દીતૌ દીપવું. મ્લાશતે, મ્લાશયતે દીપેછે.

મ્લેષ્, (ક્ર) ડ. ૧. ગતૌ જવું. મ્લેષતિ-તે જાયછે.

મક, (ઙ) આ. ૧. મંડને ગતૌ ચ. ૧ શોભાવવું, દીપાવવું, ૨ જવું. મંકતે શરીરમલંકારેણ નારી. નારી અલંકારવડે શરીરને શોભાવેછે. મંકનઃ (જૂ-પણુ), મંકના (વસ્ત્રવિશેષ), મંકનઃ (કષિ), ૧ મકુરઃ, ૨ મંકુરઃ (૧ દર્પણુ. ૨ પુષ્પકળી), મકુરઃ = મગર.

મક્ષ, (અ) પ. ૧. સંઘતે. એકત્ર કરવું. મક્ષતિ એકત્ર કરેછે. મક્ષિકા (માખી), મક્ષઃ (ક્રોધ), મક્ષીચૂષઃ = મક્ષ્મીસૂસ.

મલ્, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. મલતિ જાયછે. મલઃ (યસ).

મલ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ જવું. મંલતિ જાયછે. મંલઃ (ગતિ).

મળ, (ઙ) પ. ૧. સર્પણે જવું. મંગતિ જાયછે. મળઘઃ (એકદેશ), મંગલમ્ (કલ્યાણુ, શુભ), મંગલઃ (મંગળવાર).

મળઘ, પ. ૧૧. પરિવેષ્ટને નોચદાસ્યે ચ. ૧ વીંટવું, ૨ નીચનું દાસત્વ કરવું, જાયવું. મળઘતિ વીંટેછે. મળઘઃ (૧ યાચક, વહીવંચો).

મઘ, (ઙ) આ. ૧. ગત્યાક્ષેપે કૈતવે ચ. ગતેરાક્ષેપોનિદા વેગઆરંભ ઉપલંભોવા, કૈતવં વંચના. ૧ ગતિનિંદવી, ૨ ગતિનો વેગહોવો, ૩ ગતિનો આરંભ કરવો. ૪ ગતિ કરવી, ૫ છેતરવું. મંઘતે ગતિ નિંદેછે. ઇ૦. મઘા (નક્ષત્ર), મઘવા (અન્ + ઇન્દ્ર).

મઘ, (ઙ) પ. ૧. મંડને. શોભાવવું. મંઘતિ શોભાવેછે.

મચ્, (અ) આ. ૧. કલ્કને. કલ્કનં દંભઃ શાઠ્યં કથનં ચ. ૧ દંભ-દુંગ કરવો, ૨ શઠતા કરવી, ૩ યુગ્મરોપ કરવો, સ્તુતિ કરવી. મચતે મૂઠઃ મૂઠ દંભ કરેછે. ઇ૦. કાકમાચી (કાકજંધા ઓપધિ વિશેષ).

મચ્, (ઙ) આ. ૧. ધારણોચ્છ્રાયપૂજનેષુ. ૧ ધારણુ કરવું, ૨ ઉછેરવું, ૪ દીપવું. મંચતે ધારણુ કરેછે. ઇ૦. ૧ મંચઃ = માંચો. ૨ મંચકઃ = માંચકો (ખાટલો), મંચા = માંચી. મંચિકા = માંચડી (ખાટલી).

धातुसंग્રहः

૧૨૭

મચ્, (ઙ) પ. ૧. મતૌ. જ્યુ. મંચતિ જ્યથે.

મજ્, (ઙ) પ. ૧. (સૌ૦) ધ્વનૌ. શબ્દ કરવો. મંજતિ શબ્દ કરેછે. મંજૂષા = મજૂષ. મંજુલઃ (સુંદર), ૧ મંજા, ૨ મંજરિઃ, ૩ મંજરી = માંજરથ. મંજા (બકરી), મંજીરમ્ (કહુ), મંજીરઃ (વલોણાના વાંસની માંકડી).

મજ્, (ઙ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. મંજતિ શબ્દ કરેછે.

મટ્, (ઞ) પ. ૧. (સૌ૦) અવસાદને. ખેદ પામવું. મટતિ ખેદ પામેછે.

મટ્, (ઞ) પ. ૧. મદનિવાસયોઃ સ્થૌભ્યે ચ. ૧ મદ કરવો, ચિત્તવિકાર થવો. ગાંડું થવું-કરવું, ૨ વસવું, રહેવું, ૩ જાડું કરવું, મઢવું. મઠતિ મદ કરેછે. ૬૦. મઠતિ = મઠદ = મઢે. મઠરઃ (અધમ), ૧ મઠઃ, ૨ મઠી, ૩ મઠમ્ (વિદ્યાર્થી અને સંન્યાસીનું ઘર), મઠઃ = મઢો = મઠ. મઠી = મઢી.

મટ્, (ઙ) આ. ૧. શોકે. શોક દહ આધ્યાનમ્. રમરવું, સંભારવું. મંઠતે રમરેછે.

મઢ્, (ઙ) પ. ૧. મૂષાયામ્. શોભાવવું. મંઠતિ શોભાવેછે. મંઠનમ્ (ભૂષણ), મંઠપઃ = મંઠવો = માંડવો.

મઢ્, (ઙ) આ. ૧. વિભાજને વેષ્ટને ચ. વિભાજનં વિભાગીકરણં ચર્માભાવશ્ચ. ૧ વિભાગ કરવો, ભિન્ન કરવું, ૨ ઉતરડવું, ૩ વીંટવું. મંઠતે વિભાગ કરેછે. મંઠઃ (રસાગ્ર, તર), મંઠકઃ (તર), મંઠૂકઃ (દેડકો), મંઠૂરમ્ (લોહમલ), ૧ મંઠલમ્, ૨ મંઠલી (સંધ, ઘેળી).

મઢ્, (ઙ) ડ. ૧૦. મૂષાયામ્. શોભાવવું, દીપાવવું. મંઠયાતિ-તે, મંઠતિ શોભાવેછે. મંઠનમ્ (ધરેણું), મંઠિતઃ (અલંકૃત).

મળ્, (ઞ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. મળતિ શબ્દ કરેછે. માળવઃ (શિષ્ય), ૧ મળિઃ, ૨ મળિકઃ (માંધ્ય, મહાધટ), મળિઃ (રત્ન).

મંતુ, પ. ૧૧. અપરાધે રોષે ચ. ૧ અપરાધ કરવો, ૨ રીસ કરવી. મંતૂયાતિ અપરાધ કરેછે. મંતુઃ (અપરાધ).

મંતુ, (ઞ) ડ ૧૧. અપરાધે રોષે ચ. ૧ અપરાધ કરવો, ૨ રીસ કરવી. મંતૂ-યાતિ-તે અપરાધ કરેછે. મંતુઃ (અપરાધ).

મન્, (ઙ) આ. ૧૦. ગુપ્તપરિભાષણે. છાનું કહેવું, ગુપ્તવિચાર કરવો. મંત્રયતે રાજા રાજા છાનું કહેછે. મંત્રઃ (ગુપ્ત ભાષણ), ૧ મંત્રી (ઇન્ +), ૨ મંત્રિઃ (પ્રધાન).

૧૨૮

ધાતુસંગ્રહ.

મથ્, (इ) प. ૧. हिंसासंक्लेशनयोः. हिंसामाप्युपघातः, संक्लेशोबाधा. ૧ હણવું. ૨ પીડવું, ૧ડવું, દુઃખ દેવું. મંથતિ હણેછે. ૬૦.

મથ્, (ए) प. ૧. विलोडने. મંથન કરવું, મથવું, વલોવવું, ડહોળવું. મથતિ વલોવેછે. મથતિ = મથઈ = મથે. મથનમ્, પ્રમાથી (इन् + વલોવનાર), મથુરા, મથિતમ્ (છાસ્પ).

મંથ્, (अ) प. ૧. विलोडने. વલોવવું, ડહોળવું, ડહોળવું. મંથતિ વલોવેછે. મંથિતમ્ (છાસ્પ). મંથનમ્ (વલોવું).

મંથ્, (अ) प. ૯. विलोडने. વલોવવું, ડહોળવું, ડહોળવું. મથનાતિ દાધે દહિ વલોવેછે. મથિતમ્ = મથિઅં = મથ્યું. ૧ મંથઃ, ૨ મંથાઃ (ઈત્), ૩ મંથાનઃ (વલોવણનો વાંસ).

મદ્, (इ) आ. ૧. स्तुतिमोदमदस्वप्नकांतिगतिषु. મોદઃ સંતોષઃ, મદોગર્વઃ, સ્વપ્ન આલસ્યમ્. મોદમદસ્વપ્નૈશ્વકર્મકોયમ્. સ્તુતિગત્યોઃ સકર્મકઃ. ૧ સ્તુતિ કરવી, સ્તવવું, ૨ સંતોષ પામવું, હરખવું, ૩ ગર્વ કરવો, અભિમાન કરવું, ૪ આલસ કરવું, ઢીલ કરવું, ૫ શોભવું, ૬ જવું. મંદતે દેવં વંદારુઃ અભિવાદક દેવને સ્તવેછે. મંદઃ (મૂઠ), મંદા (૧ સ્ત્રીભતિ, ૨ યુવતી), મંદાકઃ (પર્વત-વિશેષ), મંદાકિની (ગંગા), મંદ્રમ્ (ગંભીર). મંદરઃ (મંદરાચલ), મંદારઃ (દેવ વૃક્ષ), મંદિરમ્ (ધર), મંદુરા (ધોડર), ૧ મંદઃ, ૨ મંદા, ૩ મંદમ્ (ધીધું).

મદ્, (ई) प. ४. हर्षै. હરખવું. માદ્યતિ નરઃ નર હરખેછે. મત્તઃ (પીધેલ), મદનઃ (કામ), હરંમદઃ (મેધન્યોતિ), ઉન્માદઃ (અિત્તધમ), ઉન્માદી (હન્ + ઉન્મત્), મત્તઃ, પ્રમત્તઃ, ઉન્મત્તઃ, મદઃ (હર્ષ), પ્રમાદઃ (આલસ), સંમદઃ (કન્યાઓનો હર્ષ), પ્રમદઃ (કોકિલાઓનો હર્ષ), મત્સ્યઃ (માછલું), મત્સી (માછલી), ૧ મદિરા, ૨ મયમ્ (દારુ), મત્સરઃ (પરનો ઉત્કર્ષનું અસહન), મદ્રમ્ (કલ્યાણ), મદનમ્ = મયણં = મીણ.

મદ્, (ई, म्) प. १. (४) हर्षग्लेषनयोः. ગ્લેષનં દૈન્યમ્. હરખવું, આનંદ પામવું, ૨ દીનથવું. (૪ માદ્યાતિ), જૌ-મદ્યાતિ સુરા ચૈત્રમ્ હર્ષયતીત્યર્થઃ દારુ ચૈવને હરખાવેછે. મદ્યાતિ શત્રું બલી ગ્લેષયતીત્યર્થઃ બધી શત્રુને દીન કરેછે.

મદ્, (अ) आ. ૧૦. तृप्तिर्योगे. તૃપ્તિ આહવી, તૃપ્તિ મેળવવી, તૃપ્તિ પામવું. માદ્યતે તૃપ્તિ પામેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૨૯

મન, (અ) આ. ૪. જ્ઞાને. જાણવું, માનવું. મન્યતે ધર્મમાસ્તિકઃ આસ્તિક ધર્મને માનેછે. મતિઃ (બુદ્ધિ), મનુઃ, મધુ (પુષ્પરસ), મન્યુઃ (ક્રોધ), મનઃ (અસ્ + હૃદય), દર્શનીયમાની (ઇન્ + હું દર્શનીય છું એવું માનનાર), પંડિતમન્યઃ (હું પંડિત છું એવું માનનાર), મેનકા (એક વેશ્યા), ૧ મતંગઃ, ૨ માતંગઃ (હાથી), મેનિઃ (સંકલ્પ), મુનિઃ (ઋષિ), મંતુઃ (અપરાધ).

મન્, (ઉ) આ. ૮. અવબોધને. જાણવું, માનવું. મનુતે પરમેશ્વરમાસ્તિકઃ આસ્તિક પરમેશ્વરને માનેછે.

મન, (અ) આ. ૧૦. સ્તંભે. સ્તંભોર્ગર્વઃ ગર્વ કરવો, અભિમાન કરવું. માનયતે વૃષલઃ શ્વર્ગર્વ કરેછે. ૧ માનઃ, ૨ અભિમાનઃ (ગર્વ).

મન્ન, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. મન્નતિ જાયછે.

મય, (અ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. મયતે જાયછે. મયઃ (એકદેવ).

મર્ક, (અ) પ. ૧. (સૌં) ગતૌ. જવું. મર્કતિ જાયછે. મર્કટઃ = મક્કડો = માકડો. મર્કટી = મક્કડી = માકડી.

મર્ચ, (અ) ડ. ૧૦. શબ્દાર્થઃ. રાખ્દ કરવો. મર્ચયતિ-તે રાખ્દ કરેછે.

મર્વ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. મર્વતિ જાયછે.

મર્વ, (અ) પ. ૧. પૂરણે ગતૌ ચ. ૧ પૂરવું, ૨ જવું. મર્વતિ પૂરેછે.

મલ, (અ) આ. ૧. ધારણે. ધારણ કરવું. મલતે ફુલં વટુકઃ બુદ્ધિઓ ફૂલને ધારણ કરેછે. માલા (હાર), મલયઃ (મલયાચલ), મલમ્ = મલ (મિલ, કીટું), આમલકી = આમળી. માલૂરઃ (ખીલીનું ઝાડ), પરિમલઃ (સુગંધ), માલમ્ (બેગામ વચ્ચું વન), માલતી (જાંઘ).

મલ્, (અ) આ. ૧. ધારણે. ધારણ કરવું. મલ્તે ધારણ કરેછે. મલ્ઃ (બાહુબલ કરનાર), ૧ મલ્હી, ૨ મલ્હિકા, ૩ મલ્હકઃ (૧ મોગશે એનામે ફૂલવેલ્ય, ૨ રાશવલું, પાન પાત્ર).

મવ, (અ) પ. ૧. વંચને. આંધવું. મવતિ ચોરમ્ ચોરને આંધેછે.

મવ્ય, (અ) પ. ૧. વંધને. આંધવું. મવ્યતિ ચોરં રાજા રાજ ચોરને આંધેછે.

મશ, (અ) પ. ૧. શબ્દે રોષકૃતે સમાધૌ ચ. ૧ રાખ્દ કરવો, ૨ રીસ કરવી, રોષ કરવો, ૩ ચિત્ત સ્થિર કરવું, અંતઃકરણ શેકવાં, ધ્યાન કરવું. મશતિ રાખ્દ કરેછે. મશકઃ (મધરું).

૧૩૦

ધાતુસંગ્રહ.

મષ, (અ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ હણુવું. મષતિ હણેછે. માષઃ (અડદ), ૧ મષિઃ, ૨ મષી (શાધ)

મષ્ (અ) પ. ૧. શબ્દે રોષકૃતેચ. ૧ શપ્દ કરવો, ૨ રીસ કરવી. મષતિ શપ્દ કરેછે. ૬૦

મસ્, (ई) પ. ૪. પરિણામે પરિમાણે ચ. પરિણામો વિકારઃ. ૧ વિકાર પામવું, રૂપાંતર પામવું. ૨ પરિભ્રાણ કરવું, તોલ કરવું, માપવું. મસ્યતિ વિકાર પામેછે. મસ્તઃ (વિદ્યુત), માસઃ (મહિનો), ધૌર્ણમાસી = પુષ્ણમાસી = પુનઃ. મસ્તકઃ (માથું), મસ્તુ (દહિનીતર), ૧ મસિઃ, ૨ મસી (શાધ), મસૂરઃ.

મસ્ક, (अ) આ. ગત્યર્થે. જવું. મસ્કતે જાયછે.

મસ્જ, (ट, ओ) પ. ૬. શુદ્ધૌ. શુદ્ધયાસ્તાનં વ્રુડનં ચ લક્ષ્યતે. ૧ જાવું, સ્નાનકરવું, ૨ જુડી મારવી, જુડવું. મસ્જતિ મુનિઃ મુનિ જાયછે, જુડી મારેછે. ૬૦, ૧ મમઃ, ૨ નિમમઃ (જુડ્યો). મસ્જનમ્ (૧ સ્નાન, ૨ જુડી), મસ્જા (અન્ + હાડનો રસ, મીઝ), મદુઃ (જલકાગડો).

મહ, (अ) પ. ૧. પૂજાયામ્. પૂજા કરવી. મહતિ પૂજેછે. મહઃ (૧ ઉત્સવ, ૨ પૂજા), મહી (પૃથ્વી), મહાન્ (હત્ + મોયો), મહતી (મોટી), મુખમ્ = મુહં = મૂહ = (મ્હો), મલઃ (યગ), ૧ માહિતમ્ ૨ મહિતમ્ (રાજ્ય), મહિતઃ (માહાત્મ્યવાન્), મહિષઃ (પાડો), મહિષી (બેધ), ૧ મહિલા, ૨ મહેલા (વહુ).

મહ, (ट) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. મંહતે વધેછે.

મહ, (इ) उ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. મંહયતિ-તે, મંહતિ બોલેછે.

મહ. उ. ૧૦. પૂજાયામ્. પૂજાવું. મહયતિ-તે પૂજાયછે. મહઃ (ઉત્સવ), મહિષઃ (પાડો), મહિષી (બેશ), મહી (પૃથ્વી), મહાન્ (હત્ + મોયો),

મહો, (इ) आ. ૧૧. પૂજાયામ્. પૂજા પામવી, પૂજાવું, મહીયતે-પૂજાં લભત ઇત્યર્થઃ પૂજા પામેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૩૧

મા, (ઙ) પ. ૨. માને. માનં વર્તનમ્. અકર્મક્રોયમુપસર્ગવશાત્, અર્થાત્તરે સકર્મકઃ. માયું, સમાયું. માતિ પાત્રે જલમ્ પાત્રમાં જલ માયછે. આ ધાતુ અકર્મક છે તે ઉપસર્ગ આવતાં અર્થ કરીને સકર્મક થાયછે. પરિમાતિ મુદ્ધિના ઉદરમ્ મુઠીવડે પેટને માપેછે. માયા (કપટ), ૧ મિત; પરિમિત: (ગણેલ), વિમાન: (દેવવાહન), માલા (ફૂલમાલ), માનમ્, પરિણામ્.

મા, (ઙ) આ. ૩. માને શબ્દે ચ. ૧ માયું. ૨ માપયું, ભરયું, ૩ રાખ્દક રયો. મિમીતે માયછે. માનમ્, ઉપમાનમ્, અનુમાનમ્, પરિમાણમ્, પ્રમાણમ્, પ્રમેયમ્, પ્રમિતિ; પ્રમા (માન), નિર્માણમ્ (ધડયું),

મા, (ઙ) આ. ૪. માને. માયું, સમાયું. માયતે માયછે. માયતે = માયદ્ = માયે. મિતમ્ (ગણેલ),

માક્ષ, (ઙ) પ. ૧. કાંક્ષાયામ્. ધ્ર્જયું. માંક્ષતિ ધ્ર્જેછે.

માન્ (અ) આ. ૧. જિજ્ઞાસાયામ્. વિચારયું, જાણુવા ધ્ર્જયું. મીમાંસતે વિચારેછે. મીમાંસા (વિચારણા), મીમાંસકઃ (૧ વિચારક, ૨ વેદધર્મી),

માન્, (અ) ડ. ૧૦. પૂજાયામ્. પૂજયું. માનયતિ - તે, માનતિ પૂજેછે. માનતિ = માનદ્ = માને. માનમ્, માનસમ્ (ચિત્), માતા (ક્ર+ પૂજક).

માર્ગ, (અ) ડ. ૧૦. સંસ્કારગચ્ચોઃ. ૧ સુધારયું, ૨ જાયું. માર્ગયતિ - તે સુધારેછે. માર્ગઃ = મગ્ગો = ભાગ.

માર્ગ, (અ) ડ. ૧૦. અન્વેષણે. ૧ ખોળયું, તપાસયું, ૨ ભાગયું. માર્ગયતિ - તે, માર્ગતિ ખોળેછે. માર્ગતિ = મગ્ગદ્ = ભાગે. માર્ગણમ્ = ભાગણું. માર્ગઃ = મગ્ગો = ભાગ. માર્ગણઃ = મગ્ગણો = ભાગણ (યાચક), માર્ગિતમ્ = માર્ગિતં = ભાગ્યું.

માર્જ, (અ) ડ. ૧૦. શબ્દાર્થે શુદ્ધી ચ. ૧ રાખ્દ કરયો, ૨ શુદ્ધ કરયું, રોધયું. માર્જયતિ - તે રાખ્દ કરેછે. માર્જનમ્ (શુદ્ધિ), માર્જારઃ (ભાજર, ખલાડો). માર્જિતમ્ = મર્જિતં = ભાજ્યું.

માહ, (ક્ર) ડ. ૧. માને. માયું, સમાયું. માહતિ - તે સમાયછે. માહા (ગાય),

૧૩૨

ધાતુસંગ્રહ

મિ, (હુ, જ) ડ. ૫. પ્રક્ષેપણે. ફેંકવું. મિનોતિ, મિનુતે ફેંકેછે. મેસલા (કઠિ. નેખલા, કંદોરો), મેલકઃ (અંકકૃષિ), માયુઃ (પિત્ત), મિતઃ (ફેંકેલ), મયઃ (દેત્યવિરોધ.), મયુઃ (કિંનર),

મિચ્છ, (અ) પ. ૬. ઉત્કેશ્યે. પીડવું, નડવું, ખાઝવું. મિચ્છતિ પીડેછે.

મિજ, (હ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ બોલવું, ૨ લીપવું. મિંજયતિ-તે, મિંજતિ બોલેછે, ૬૦.

મિથ, (ક્ર) ડ. ૧. મેઘાહિંસનયોઃ. ૧ બાણવું, ૨ હણવું. મેથતિ-તે બાણેછે. ૧ મેથિ; ૨ મેથી (ખલાવચલી થાંભલી, નેઢી).

મિદ, (ત્રિ. આ) આ. ૧. સ્નેહને. સ્નેહનં સ્નેહયોગઃ ૧ સ્નેહ નેજવવો, ભીનું કરવું, ચોપડવું, કરમોવવું. મેદતે ચોપડેછે. મિત્રઃ (ચોપડેલ), મેદઃ (મ્લચ્છ), મેદુરઃ (ચોપડેલ), મિત્રમ્ (સખા), મેદઃ (અસ્ + વસા, ચરખી),

મિદ, (ક્ર) ડ. ૧. મેઘાહિંસનયોઃ. ૧ બાણવું, ૨ હણવું. મેદતિ-તે બુદ્ધિ પોંચાડેછે.

મિદ, (ત્રિ. આ) પ. ૪. સ્નેહને. સ્નેહ નેજવવો, ભીનું કરવું. મેદતિ સ્નેહ નેજવેછે. મેદિની (પૃથ્વી), મેદઃ (અસ્ + વસા, ચરખી), મેદુરઃ (ચોપડેલ), મિત્રમ્ (સખા),

મિદ, (અ) ડ. ૧૦. સ્નેહને. સ્નેહ નેજવવો, ચોપડવું, ભીનું કરવું. મેદયતિ-તે ચોપડેછે.

મિદ, (હ) ડ. ૧૦. સ્નેહને. ભીનું કરવું, પલાળવું. મિંદયતિ-તે, મિંદતિ ચોપડેછે. મિંદઃ (કુષ્ઠી)

મિધ, (ક્ર) ડ. ૧. મેઘાહિંસનયોઃ. ૧ બાણવું, ૨ હણવું. મેધતિ-તે વેદં નરઃ નર વેદને બાણેછે ૬૦. મેધા (ધારણાવાળી બુદ્ધિ), મેધાવી (ઇન્ + પંડિત), મેધઃ (હિંસા), અશ્વમેધઃ (અશ્વયાગ),

મિલ, (અ) ડ. ૬. સંગમે. સંગમ કરવો, બેગું થવું, મળવું. મિલતિ-તે સંગમ કરેછે. મિલતિ = મિલદ = મલે. ૧ મેલ; ૨ મેલકઃ (સંગમ), મિલનમ્. મિલિતઃ = મિલિઓ = મળ્યો.

મિલ, (અ) પ. ૬. શ્લેષણે. બેગું થવું, ચોટવું, સંયુક્ત થવું. મિલતિ બેગો થાયછે. ૧ મેલ; ૨ મેલકઃ (સંગમ),

धातुસંગ્રહ.

૧૩૩

મિથ્, (૩) પ. ૧. સેચને સેવને ચ. ૧ સિંચવું, ૨ સેવવું. મિન્વતિ સિંચેછે
૬૦.

મિશ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે રોષકૃતે સમાધૌ ચ. ૧ શબ્દ કકવો, ૨ રીસ કરવી,
૩ સમાધિ કરવી, ચિત્ત સ્થિર કરવું, ધ્યાન કરવું. મેશતિ શબ્દ કરેછે.
મિષઃ (વ્યાજ),

મિશ્ર, ડ. ૧૦. સંપર્કે. સંપર્કઃ શ્લેષઃ. ૧ ભેળું કરવું, મિશ્ર કરવું—થવું. મિશ્રય-
તિ—તે ભેળું થાયછે. મિશ્રણમ્ (મિલન), મિશ્રઃ (ભેગો), મિશ્રિતઃ
(ભેલું),

મિષ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે રોષકૃતે ચ. ૧ શબ્દ કરવો, ૨ રીસકરવી. મેષતિ શબ્દ
કરેછે. મેષઃ (બોકડો),

મિષ્, (ઝ) પ. ૧. સેચને. સિંચવું. મેષતિ સિંચેછે. મેષઃ (૧ બોકડો, ૨ શશિ),
મિષ્ટઃ.

મિષ્, (અ) પ. ૬. સ્પર્દાયામ્ સ્પર્દા કરવી, પરપરાભવ ધરુવો. મિષતિ પર-
પરાભવ ધરુવેછે. અનિમિષઃ (દિવ), આમિષમ્ (માંસ), મેષઃ (બોકડો, શશિ)
મેષી (બોકડી), નિમેષઃ (આંખ મીચવી), ઉન્મેષઃ (આંખ ઉઘાડવી), ઉન્મિ-
ષિતમ્ (વિકસિત),

મિહ્, (અ) પ. ૧. સેચને. સિંચવું. મેહતિ સિંચેછે. મિહઃ (સિંચન), મિહિરઃ
(સૂર્ય), મેષઃ (વરસાત), મેદઃ (૧ લિંગ, ૨ બોકડો), ૧ મેહઃ, ૨ પ્રમેહઃ =
પ્રમેહો = પ્રમિષ્મો (મૂત્ર રોગ), મિહિકા (હિમ), મેહનમ્ (લિંગ),

મી, (ઓ. ડ) આ. ૪. હિંસાયામ્. ૧ હણવું, પ્રાણ કાઢવો. મીયતે હણેછે.
મીનઃ (માછલો), મેરુઃ (મરુપર્વત), મસરઃ (વર્ણવિરોધ).

મી, (ઝ) ડ. ૯. હિંસાયામ્. હણવું. મીનાતિ—મીનીતે હણેછે. મયૂરઃ =
મોરો = મોર.

મી, ડ. ૧૦. ગતૌ મતૌ ચ. મતિર્મનનમ્. ૧ જવું, ૨ મનન કરવું. માયતિ—તે,
મયતિ જાયછે ૬૦.

મીમ્, (ક્ષ) પ. ૧. ગતૌ શબ્દે ચ. ૧ જવું, ૨ શબ્દ કરવો. મીમતિ જાયછે
૬૦.

૧૨૪

ધાતુસંગ્રહ.

મીલ, (અ) પ. ૧. નિમણે. નિમણેણં સંકોચઃ. ૧સંકોચ્યાવું, મલવું. મીલતિ સંકોચાયછે. મીલિતઃ (સંકુચિત), ૧ મીલનમ્, ૨ મેલનમ્ (સંકોચ), મીલિતમ્ (સંકુચિત),

માવ, (અ) પ. ૧. સ્થૌભ્યે. જાડું થવું. મોવતિ જાડું થાયછે.

મુચ, (અ) આ. ૧ કલ્કને. કલ્કનં દંભઃ શાઠ્યં કલ્થનં ચ. ૧ દંભ-ડુંગ કરવો, ૨ શઠતા કરવી, ૩ વખાણવું. મોચતે શઠઃ શઠ દંભ કરેછે.

મુચ, (હ) આ. ૧. કલ્કને. ૧ દંભ-ડુંગ કરવો, ૨ શઠતા કરવી, ૩ વખાણવું. મુંચતે દંભ કરેછે.

મુચ, (હ) ડ. ૬. મોક્ષે. મૂકવું, છોડવું, તજવું. મુંચતિ - તે દેહં યતિઃ જતિ દેહને છોડેછે. મુંચતિ = મૂકવું = મૂકે. નિર્મોક્ષઃ (સાપત્ની કાંચળી), મુક્તઃ (છુટેલ), નિર્મુક્તઃ, વિમુક્તઃ, મોક્તા (ઋ+ છોડનાર), ૧ મોક્ષઃ, ૨ મુક્તિઃ (છુટકો), મુક્તા = મુક્તા = મોતી. મુક્તા (છુટી), ૧ મોચનમ્, ૨ વિમોચનમ્ ચુકિત), મુમુક્ષુઃ (છુટકો ઇચ્છનાર); મુચિઃ (ચુકિત), નમુચિઃ (અધિક દૈત્ય),

મુચ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રમોચને મોદને ચ. ૧ મુંકવું, ૨ હર્ષ પામવું. મોચયતિ - તે શરાન્ આણુ મુંકેછે.

મુજ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. મોજતિ શબ્દ કરેછે.

મુજ, (હ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. મુંજતિ શબ્દ કરેછે. મુંજઃ (શરકટ),

મુટ, (અ) પ. ૧. પ્રમર્દને. મોડવું. મોટતિ વૃક્ષં હસ્તી હાથી વૃક્ષને મોડેછે. મોટતિ = મોડવું = મોડે. મોટનમ્, આમોટનમ્. મોટિતઃ = મોડિઓ = મોડ્યો. મોટઃ = મોડ. (ભાગીપડેલાં ડુંડાંને મોડ કહેછે)

મુટ, (અ) પ. ૬. આક્ષેપપ્રમર્દનયોઃ. ૧ નિંદવું, ૨ મોડવું. મુટતિ નિંદેછે. ૬૦. ૧ મુટઃ, ૨ મોટઃ (ભાગીપડેલાં ડુંડાં ૬૦).

મુટ, (અ) ડ. ૧૦. સંચૂર્ણને. જુકો કરવો, ચૂરો કરવો. મોટયતિ - તે ચુરો કરેછે. મોટનમ્ મોડણુ.

મુટ, (હ) આ. ૧. પાલને. પાળવું. મુંઠતે પાળેછે.

મુટ, (અ) પ. ૧. પ્રમર્દને. મોડવું. મોડતિ મોડેછે. મોડતિ = મોડે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૩૫

મુદ્, (૩) આ. ૧. માર્જને. માર્જનં શુદ્ધિર્ન્યમ્ભાવશ્ચ. ૧ માંજવું, શુદ્ધ કરવું.
૨ નિરરકાર કરવો. મુંડતે માંજેછે. મુંડનમ્, મુંડ, મુંડી (વાલંદ)

મુદ્, (૬) પ. ૧. લંડને પ્રમર્દને ચ. ૧ ખડવું, ભેદવું, ૨ મોડવું. મુંડતિ
ખેડેછે. મુંડતિ = મુંડદ = મુંડે. મુંડનમ્, મુંડ: (૧ મુંડલો, ૨ ખડ). મુંડિત:
= મુંડિઓ = મુંડ્યો.

મુળ, (અ) પ. ૬. પ્રતિજ્ઞાને. પ્રતિજ્ઞા કરવી, વાચનો કરવો, પક્ષ કહેવો, પ્રકૃતનો
અંગીકાર કરવો. મુળતિ મુનિ: મુનિ પ્રતિજ્ઞા કરેછે.

મુદ્, (અ) આ. ૧. હર્ષે. અકર્મકોયમ્. હરખવું. મોદતે ધની ધણી હરખેછે.
૧ મોદ: ૨ પ્રમોદ: ૩ આમોદ: ૪ મુત્. ૫ મોદનમ્ (હર્ષ). આમોદ:
(સુગંધ), મોદક: (૧ લાડુ, ૨ આનંદકારક), મુદિર: (મિથ), મોદમાન:
(કોઈગામ), મુદ્ગ: = મોગ્ગ = મોગ. મુદ્રા (છાપ), ૧ મુદ્ગર: = મુગ્ગરો
= મોગરો. ૨ મુદ્ગરી = મુગ્ગરી = મોગરી (મોગરી કચરવાની),

મુદ્, (અ) ડ. ૧૦. સંસર્ગે. મોહવું, મેળવવું, ભેળવું, મિશ્ર કરવું. મોદયતિ-તે
સત્કૂન સર્વિષા ધીવડે સાથુઆને મુદેછે. મોદક: (લાડું),

મુર, (અ) પ. ૬. સંવેદને. વીંટવું. મુરતિ વીંટેછે. મુર: (અક્રૈત્ય), મુરમુર:
(અનુકરણ રાખ્દ),

મૂર્ધ, (આ) પ. ૧. મોહસમુચ્છ્રાયયો: ૧ મોહ પામવું, વધવું. મૂર્ધતિ મોહ
પામેછે. મૂર્ત્ત: (૧ મોહિત, ૨ મૂર્ત્તિમાન), મૂર્છા (મોહ), મૂર્છિત: (૧ મોહિ-
ત ૨ ઉચ્ચંધેલ), મૂર્છના (સ્વરભેદ), મૂર્તિ: (પ્રતિમા), મૂર્ત્તિમાન.

મૂર્વ, (ઈ) પ. ૧. બંધને. આંધવું. મૂર્વતિ આંધેછે. મૂર્વા (પણ), મૌર્વી (ધનુ-
ધની પણ્છ), મૂર્ણ: (વક્ષ),

મુષ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. મોષતિ હણેછે. મૂષિક: (હંદર).
મૂષિકા (હંદરડી)

મુષ, (અ) પ. ૪. લંડને. ખાંડવું. મુષ્યતિ ખાંડેછે. મુષલમ્ (સાંભેલું),

મુષ, (અ) પ. ૯. સ્તેયે. ચોરવું. મુષ્ણતિ ચોરેછે. મુષિત: (ચોરલો), મુષ્ક:
(ખેળ), ૧ મૂષિક: (હંદર), મૂષિકા (હંદરડી), મુષિ: = મુઠી = મૂઠી.

૧૩૬

ધાતુસંગ્રહ.

મુસ, (અ) પ. ૪. સંકેતે. આંડવું. મુસ્યતિ આંડે. મુસલમ્ (સાંભેલું), મુસ્તા = મુથ્થા = મોથ. મુસ્તઃ (મૂઠી), મુસલી (ઇન્ + બલદેવ), મુસલી (મુસલીકંદ).

મુસ્, (અ) ડ. ૧૦. સંવાતે. મ્પેકટું કરવું, મેળવું, બેળવું. મુસ્તયતિ - તે મ્પેકટું કરે. મુસ્તા = મુથ્થા = મોથ.

મુહ, (અ) પ. ૪. વૈચિલ્યે. વૈચિત્યમવિવેકઃ. મોહ પામવું, મૂઝાવું. મુહ્યતિ મૂઝાયછે. મુહ્યતિ = મુહ્યઇ = મૂઝાય. ૧ મૂઢ; ૨ મૂર્ખ; ૩ મુઘઃ (મૂર્ખ), મોહઃ (અસાન), મોહિતઃ (મોહપામલ), મોહનઃ (મોહકર), મોહકઃ, મુહઃ (સ્ + વારંવાર), મુહરિઃ (ગાય).

મૂ, (ક) આ. ૧. વંધને. આંધવું. મવતે મસ્તકે પટ્ટકં નરઃ નર માથે પટ્ટકો આંધે. મૂકઃ = મૂઝે. મૂતઃ (બદ્ધ, આંધિલો), જીમૂતઃ (મેધ) મૂલમ્ (૧ વૃક્ષાદિજડ, ૨ મૂળપ્રકૃતિ, ૩ વડાદિત્યાદિની મૂલી), મૂષા (ધાતુ ગાળવાની કુદડી), ૧ મૌલિઃ, ૨ મૌલિકમ્ = મૌલિયં = મોલિયું.

મૂત્ર. ડ. ૧૦. પ્રસવળે. મૂત્રવું. મૂત્રયતિ - તે બાલસ્તલ્પે આલ તલાધિમાં મૂત્રે. મૂત્રમ્ = મૂત્ર. મૂત્રિતઃ (મૂત્રેલો),

મૂલ, (અ) પ. ૧. પ્રતિષ્ઠાયામ્. સ્થાન કરવું, ધર કરવું, કામકરવું, સ્થિરવસવું. મૂલતિ સ્થિર વસે. મૂલમ્. (આધ, પ્રથમ),

મૂળ, (અ) ડ. ૧૦. રોહળે. ૧ બિગવું, પ્રકટ થવું, ૨ બિગવું. મૂળયતિ - તે બિગે, પ્રકટે. મૂળમ્ (૧ આડનું મૂળ, ૨ નક્ષત્ર), મૂલિઃ = મૂળી. ઉન્મૂલનમ્ (બિગવું),

મૂષ, (અ) પ. ૧. સ્તેયે. ચોરવું. મૂષતિ ધનં ચોરઃ ચોર ધનને ચોરે. મૂષકઃ (હંદર), મૂષી (જંદરડી), મૂષા (સુવર્ણાદિક તૈલસ ગાળવાની કુદડી),

મૃ (ક), આ. ૬. પ્રાણત્યાગે. મરવું, પ્રાણ તજવો. મ્રિયતે પાપેન દુષ્ટઃ દુષ્ટ પાપવડે મરે. ગણકાર્યસ્યાનિવ્યક્તે, મરતિ = મરઇ = મરે. મૃતઃ = મુત્તો. ૧ મરણમ્, ૨ મૃત્યુઃ, ૩ મૃતિઃ (મરણ), મરઃ, અમરઃ (દેવ), અમૃતમ્ (દેવનો આહાર), મારઃ (કામ), કુમારઃ, સુકુમારઃ, ૧ મર્તઃ, ૨ મર્ત્યઃ (નર), મરુઃ (નિર્બલદેશ, મરવાડ), મરુત્ (વાયુ), મારકઃ

धातुસંગ્રહ.

૧૨૭

(મારકણ), મર્મરઃ (સુકાપાતડાંનો શબ્દ), મરામરઃ (અનુકરણ શબ્દ), મરીચિઃ (૧ કિરણ, ૨ એક કષિ), ૧ મરકઃ, ૨ મારિઃ (બહુનું સુત્ર, કોગણિયું), મરિચમ્ = મરિયં = મરિયું. મૃકંડુઃ (એક કષિ), મર્મરાકઃ (અભિ), મૃત્યંજયઃ (શિવ),

મૃક્ષ, (અ) પ. ૧. સંષાતે. એકદંડુ કરવું, ઢગલો કરવો. મૃક્ષતિ એકદંડુ કરેછે.

મૃગ, (અ) પ. ૪. અન્વેષણે. શોધવું, ખોળવું, તપાસવું. મૃગ્યતિ મૃગં મૃગને ખોળેછે. મૃગઃ (હરિણ), માર્ગણઃ (બાણ). માર્ગણઃ = મગ્ગણો = માગણ.

મૃગ. આં. ૧૦. અન્વેષણે. ખોળવું, શોધવું, તપાસવું. મૃગ્યતે મૃગં વ્યાધઃ પારથી મૃગને ખોળેછે. મૃગઃ (હરિણ), મૃગયુઃ (પારથી), ૧ મૃગયા, ૨ મૃગવ્યમ્ (શોધ), મૃગરિપુઃ (સિંહ), મૃગાંકઃ (ચંદ્ર), મૃગશિરઃ (અસ્ + મૃ + ગશર), મૃગિતઃ (શોધિલો),

મૃજ, (અ) પ. ૧ શબ્દે. શબ્દ કરવો. મૃજીતિ શબ્દ કરેછે.

મૃજ, (ઝ) પ. ૨ શુદ્ધો. શુદ્ધ કરવું, માંજવું. મૃજિતિ જલેન દેહં નરઃ નર જલ-વડે દેહને શુદ્ધ કરેછે. મૃજમ્ = મિઠું = મીઠું (નિર્મલ). માર્ગઃ = મગ્ગો = માગ. ૧ માર્જનમ્, ૨ મૃજા, ૩ મૃજિઃ (શુદ્ધિ). સંમાર્જની (સાવરણી),

મૃજ, (ઝ) ડ. ૧૦. શૌચાલંકારયોઃ. ૧ માંજવું, શુદ્ધ કરવું, નિર્મલ કરવું, ૨ અલંકૃત કરવું, સોભાવવું, શંગારવું. માર્જયતિ - તે, માર્જતિ નીરેણ શરી-રમ્ પાણીવડે દેહને માંજેછે. માર્જયતિ - તે. માર્જતિ કુંકુમેન લલાટં નારી કુંકુવડે નારી લલાટને શંગારેછે. માર્જતિ = મજ્જહ = માંજે. ૧ માર્જનમ્, ૨ માર્જના, ૩ મૃજા (શુદ્ધિ). માર્જનઃ (લોધર નામે વૃક્ષ), માર્જિતા (દહિનાં શ્રીખંડ),

મૃઢ, (અ) પ. ૬. સુલેને. સુખી કરવું. મૃઢતિ ધર્મો ધાર્મિકમ્ ધર્મીને ધર્મ સુખી કરેછે. મૃઢઃ (શિવ), મૃઢાની (પાર્વતી),

મૃઢ, (અ) પ. ૯. ક્ષોદે સુલે ચ. ૧ ચૂરો-બ્રહ્મ-ચૂરો કરવો, મૃડવું, ૨ સુખી કરવું. મૃઢ્ણાતિ. ૧ ચૂરો કરેછે, ૨ સુખી કરેછે. મૃઢઃ (૧ ચૂરો, ૨ શિવ), મૃઢાની (પાર્વતી), મૃઢાંકઃ (સુખકર),

મૃણ, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણવું. મૃણતિ હણેછે. મૃણાલમ્ (કમલનાલ), મૃણિતઃ (હન).

૧૩૮

ધાતુસંગ્રહ.

મૃદ્, (અ) પ. ૧. કોદે. વાઠવું. ચૂર્ણ કરવું, ચૂરો કરવો, ખોદવું. મૃદ્વાતિ કુમુદિનીં હસ્તી હાથી પોરણીને વાટેછે. ૧ મૃદ્, ૨ મૃત્તિકા. (માટી), ૧ મૃદીકા, ૨ મૃદીકા (દ્રાવ્યવેલી). ૧ મૃત્સા, ૨ મૃત્સા (રેડીમાટી), ૧ મર્દલ = મદલો = માદલ. ૨ મર્દલકમ્ = મદલયં = માદલિયું (મદ-ગળેવું એક વાળું). એ વાળ નેવા એક અલંકારને માદલિયું કહેછે. મૃદિતઃ (વાટેલ), મૃદરઃ (એકઠ્યાધિ), સંમર્દઃ (ધુક), નગરમર્દી (ઇન્ + નગર ભાગનાર), પ્રાકારમર્દી (ઇન્ + કોટ ભાગનાર).

મૃધ્, (ઉ) ડ. ૧. ડંદને. ભીનું કરવું — થવું, પલાળવું, પલળવું. મર્દ્ધતિ — તે પલાળેછે. મૃધમ્ (ધુક),

મૃશ, (અ) પ. ૬. આમર્શને. આમર્શનં સ્પર્શઃ. અડવું, સ્પર્શ કરવો. મૃશતિ અડેછે. મૃશઃ (અડેલ), વિમર્શઃ (પૂર્વીનુબ્રુતની અવિસ્મૃતિ),

મૃષ્, (ઉ) પ. ૧. સેચને સહને ચ. ૧ સીંચવું, ખમવું, ૨ સહવું, સહન કરવું, વેઠવું. મર્ષતિ મૂર્મિ મેષઃ મેધ બ્રુધને સિંચેછે. મર્ષત્યપરાધં મુનિઃ મુનિ અપરાધને ખમેછે. મૃષઃ (સિકત), મૃષા (મિથ્યા), મર્ષણમ્ (૧ ક્ષમા, ૨ સેચન). દુર્મર્ષણઃ (ક્ષમાહીન), સુમર્ષણઃ (ક્ષમાવાન).

મૃષ્, (ઐ) ડ. ૪. તિતિક્ષાયામ્. તિતિક્ષા ક્ષાતિઃ. સહવું, સહન કરવું, વેઠવું, ખમવું. મૃષ્યતિ — તે સહેછે. મર્ષણમ્ (ક્ષમા), મર્ષિતઃ, મર્ષણઃ (ક્ષમાવાન),

મૃષ્, (ઐ) ડ. ૧૦. તિતિક્ષાયામ્. સહવું, સહન કરવું, વેઠવું, ખમવું. મર્ષયતિ — તે, મર્ષતિ — તે સહેછે. મર્ષણમ્ (ક્ષમા),

મૃ, પ. ૯. હિંસાયામ્. હણવું. મૃણાતિ હણેછે. મૂર્જઃ (હત), મૂર્જિઃ (હિંસા), મરુત્ (વાયુ),

મે, (ઙ) આ ૧. પ્રણિદાને. પ્રણિદાનં વિનિમયઃ પ્રત્યર્પણં ચ. ૧ અદલાઅદલી કરવું, એક લેઈખીજું આપવું. ૨ પાછું આપવું. મયતે તિલૈર્ધાન્યમ્ તિલ દેઈ ધાન્ય લેછે. વિનિમયઃ (અદલો), મેરુઃ, માયા (કપટ).

મેથ્, (ઙ) ડ. ૧. મેધાહિંસનયોઃ. ૧ જાણવું, ૨ હણવું, મેથતિ — તે જાણેછે.

મેદ્, (ઙ) ડ. ૧. મેધાહિંસનયોઃ. ૧ જાણવું, ૨ હણવું. મેદતિ — તે જાણેછે.

धातुસંગ્રહ.

૧૩૯

મેધૃ, (ઋ) ડ. ૧. સંગમે મેધાહિસનયોશ્વ. ૧ મળવું, સંગ કરવો, ૨ જાણવું, ૩ હણવું. મેધતિ — તે સંગ કરેછે. મેધિઃ (અજાવચલી થાંભલી, મેઢી), ગૃહમેધી (ઇન્ + ગૃહસ્થ), મેધા (શુદ્ધિ), મેધ્યમ્ (પવિત્ર), અમેધ્યમ્. મેધઃ (હિંસા), અશ્વમેધઃ.

મેધા, પ. ૧૧. આશુગ્રહણે. ઉતાવળું ગ્રહવું. મેધાયતિ ઉતાવળું ગ્રહેછે. મેધા (ધારણાવતી શુદ્ધિ), મેધાવી (ઇન્ + શુદ્ધિમાન),

મેપ, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. મેપતે જાયછે.

મેવ, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું, પૂજવું. મેવતે સેવેછે.

મોક્ષ, (અ) ડ. ૧૦. અસને. ફેંકવું, ઊરાડવું. મોક્ષયતિ — તે, મોક્ષતિ શરાન્ શૂરઃ શરે જાણુ ફેંકેછે. મોક્ષઃ (મુક્તિ), મોક્ષણમ્ (મોચન).

મ્ના, પ. ૧. અભ્યાસે. અભ્યાસઃ પારંપર્યેનાવૃત્તિઃ. જાણવું, પઢવું, અભ્યાસ કરવો. મનાતિ વિદ્યામ્ અભ્યસ્યતીત્યર્થઃ. આમનતિ જાણેછે. આન્નાયઃ (વેદ), આન્નાતમ્ (પકિત).

મ્નક્ષ, (અ) ડ. ૧૦. મ્લેચ્છને મ્નક્ષણે ચ. ૧ અપશ્વ-અસ્કુટ જોલવું, ૨ અપ-શખ્દ જોલવા, અશુદ્ધ જોલવું, ૩ ચોપડવું, ધૂતાદિ સીંચવું. મ્નક્ષયતિ — તે અશુદ્ધ જોલેછે. મ્નક્ષણમ્ (ચોપડતેલાદિ),

મ્નદ, (અ. ષ. મ્) આ. ૧. મર્દને. ચુંથવું, ચોળવું, ધસવું. મ્નદતે ચુંથેછે. જૌ — મ્નદયતિ.

મ્નુચ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. મ્નુચતિ જાયછે.

મ્નુચ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. મ્નુચતિ જાયછે.

મ્નેદ, (ઋ) પ. ૧. ઉન્માદે. ઉદ્દમાત કરવો, ચિત્ત ભમવું, મછરાવું. મ્નેટતિ ધનેન નીચઃ નીચ ધનવડે મછરાયછે.

મ્નેદ્, (ઋ) પ. ૧. ઉન્માદે. ઉદ્દમાત કરવો, મછરાવું. મ્નેદતિ મછરાયછે.

મ્લુચ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. મ્લોચતિ જાયછે. મલિમ્લુચઃ (મંચયત પરિશ્વૃષ્ટ).

મ્લુચ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. મ્લુચતિ જાયછે.

મ્લેચ્ઙ્, (અ) પ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્ફુટે અપશબ્દેચેત્યર્થઃ. ૧ અપશ્વ-શખ્દ કરવો, અસ્કુટ શખ્દ જોલવા, ૨ અપશખ્દ જોલવા, અશુદ્ધ

૧૪૦

ધાતુસંગ્રહ.

ખોલવું. મ્લેચ્છતિ અસ્પષ્ટ શબ્દ ખોલેછે. મ્લેચ્છઃ, મ્લિષ્ટમ્ (અસ્ફુટ),
મ્લેચ્છિતમ્ (અપશબ્દ),

મ્લેચ્છ, (અ) ડ. ૧૦. અવ્યક્તે શબ્દે. ૧ અસ્પષ્ટ-અસ્ફુટ ખોલવું, ૨ અશુદ્ધ
ખોલવું. મ્લેચ્છયતિ-તે અસ્પષ્ટ ખોલેછે. મ્લેચ્છઃ, મ્લેચ્છનમ્ (અવ્યક્તવાણી).

મ્લેદ, (ઋ) પ. ૧. ઉન્માદે. ઉદમાત કરવો, ચિત્ત બમવું, મછરાવું. મ્લેદતિ
ધનેન નીચઃ નીચ ધનવડે મછરાયછે.

મ્લેહ, (ઋ) પ. ૧. ઉન્માદે. ઉદમાત કરવો, મછરાવું. મ્લેહતિ ઉદમાત કરેછે.

મ્લેવ, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું. મ્લેવતે સેવેછે.

મ્લૈ, પ. ૧. હર્ષક્ષયે ક્રાંતિક્ષયે ચ. હ્રદ્ય હર્ષક્ષયો ધાત્વપચયઃ. ૧ ધાતુ ધટવી,
બલહીન થવું, ૨ ક્રાંતિ ધટવી, ક્રાંતિ ઓછી થવી, ચીમળાવું. મ્લાયતિ નરઃ
નર બલહીન થાયછે. મ્લાયતિ પુષ્પં ફૂલ મીચાયછે. મ્લાનઃ (૧ બલહીન,
૨ ક્રાંતિહીન), મ્લાનિઃ (૧ બ્લાનિ, ૨ ચીમળાવું).

યક્ષ, (અ) આ. ૧૦. પૂજાયામ્. પૂજવું, સેવવું. યક્ષયતે પૂજેછે. યક્ષઃ (શુભક
નામ દેવયોની), યક્ષિણી (યક્ષની સ્ત્રી), યક્ષ્મા (અન્ + રોગ),

યજ, (અ) ડ. ૧. દેવપૂજાસંગતિકરણદાનેષુ. ૧ દેવ પૂજ કરવી, પૂજવું. ૨ સં-
ગતિ કરવી, સંગ કરવો, મળવું, ૩ દેવું, આપવું. યજતિ-તે વિષ્ણુમ્ વિષ્ણુને,
પૂજેછે. યજતિ-તે સાધુ સાધુને મળેછે. યજતિ-તે ઇંદ્રાય હવિઃ ઇંદ્રને હ-
વિષ આપેછે. યાજકઃ (૧ પૂજક, ૨ યાગકર્તા), નૃપયાજકઃ, ઋત્વિક્ (જ્ +
હોમનાર), યજમાનઃ, યાજૂકઃ (વારંવાર યાગકર્તા), ૧ યજ્ઞઃ, ૨ ઇચ્ચા,
૩ યાગઃ, ૪ ઇષ્ટિઃ (યત્), ઇષ્ટમ્ (યત્કર્મ), યષ્ટિઃ = લઘ્વી = લાઠી = (લા-
કડી), યજ્ઞઃ (જ્ + અચ્છંદાશ્રુતિ), યજ્ઞા (અન્ + વિધિપૂર્વક જોણે યાગ
કરેલો તે), યજ્ઞિયઃ (યત્ને યોગ્ય), સોમયાજી (ઇન્ + સોમયાગ જોણે કરેલો
તે), યજ્ઞપરુષઃ (વિષ્ણુ), યજનમ્, દેવયજનમ્.

યત્, (ઈ) આ. ૧. પ્રયત્ને. પ્રયત્ન કરવો, ઉદ્યોગ કરવો. યતતે મુનિર્મોક્ષાય
મુનિ મોક્ષમાટે યત્ન કરેછે. યત્નઃ, યતિઃ (સંન્યાસી), યાતા (ઋ + દિયરની
સ્ત્રી).

યત્, (અ) ડ. ૧૦. નિકારોપસ્કારયોઃ. નિકારઃ સ્વેદનમ્. ૧ ધિક્કારવું, તિરસ્કાર
કરવો, ૨ પાછું આપવું, દેવું વાળવું, ૩ ઢાંકવું, ૪ શુદ્ધ કરવું. યાતયતિ શત્રું

ધાતુસંગ્રહ.

૧૪૧

રાત્રુને ધિકારેછે. યાતયતિ દરિદ્રોનાગરસ્ય ધનમ્ દરિદ્ર તાગરના ધનને પાછું આપેછે. યાતયતિ છિદ્રં રાજા પ્રચ્છાદયતીત્યર્થઃ રાજા છિદ્રને ઢાંકેછે. યાતયતિ સ્નાને દેહં યતિઃ જાતિ સ્નાનવડે દેહને શુદ્ધ કરેછે. નિર ઉપસર્ગ-પૂર્વક આ ધાતુ પ્રતિદાન અર્થમાં વર્તેછે. નિર્યાતયતિ ક્રળમ્ દેવું વાળેછે. યાતના (તીવ દુઃખ), નિર્યાતનમ્ (પાછું આપવું), ક્રળનિર્યાતનમ્ (દેવું વાળવું).

યત્ર, (હ) ડ. ૧૦. સંકોચે. સંકોચવું, યોગમાં આંત્રવું, આંધવું. યંત્રયતિ - તે, નિયંત્રયતિ-તે સ્વલં રાજા રાજા બલને બાંધેછે. યંત્રમ્ = જંત્ર. ૧ નિયંત્રણમ્, ૨ નિયંત્રણા (બંધન), ૧ યંત્રિતઃ, ૨ નિયંત્રિતઃ (બંધ). યંત્રિણી (સાળી).

યમ, (અ) પ. ૧. મૈથુને. સ્ત્રીસંભોગ કરવો, ચોદવું. યમતિ સ્ત્રીસંભોગ કરેછે. ૧ યામઃ, ૨ યમનમ્ (મૈથુન), યમ્બુમ્ (ચોદવા).

યમ્, (અ) પ. ૧. ઉપરમે. ઉપરમોનિવૃત્તિઃ યચ્છતિ પાપાત્ ધાર્મિકઃ ધાર્મિક પાપથી નિવૃત્તિ પામેછે. ઉપયચ્છતે કન્યામ્ કન્યાને પરણેછે. યમઃ (૧ અ-હિંસા, સત્ય, અચૌર્ય, અદ્યચૌર્યપરિશ્રેષ્ઠ પંચ યમ, ૨ જમ, ૩ હંદ્રિય-નિશ્રેષ્ઠ), યમઃ = જમ. યામઃ (૧ પ્રદર, ૨ યોગસાધન), યામિઃ (૧ બેહેન, ૨ કુલવધૂ), યતિઃ (૧ સંન્યાસી, ૨ નિવૃત્તિ), ૧ ઉપયમઃ, ૨ ઉપયમનમ્ (વિવાહ), સંયમઃ, આયમઃ (દીર્ઘતા, લંબાણ), ઉદયમઃ (ઉદ્યોગ), યતઃ (નિવૃત્ત), આયતઃ (લાંબો), નિયમઃ, ૧ યમલમ્, ૨ યમકમ્ (શુભલ), યમુના = જમના. વાચંયમઃ (મૌનવ્રતી), વાગ્યમઃ (અશક્તયાદિવડે વાણીએ બોલાય નહિંતે), યંત્રમ્ = જંત્ર. યમરાજઃ, યંતા (ક્ર + સારથિ), યામિની (રાત્રી).

યમ્, (અ, મ્) ડ. ૧૦. પરિવેષણે. પરિવેષણં ભોજના વેષ્ટનં ચ. ૧ જમભાડવું, પરીસવું, ૨ વીંટવું, આંતરવું, ઘેરવું. યમયતિ બ્રાહ્મણાન્ ભોજયતીત્યર્થઃ યમયતિ ચંદ્રમ્ વેષ્ટતિત્યર્થઃ ચંદ્રને વીંટેછે.

યસ્, (ડ) પ. ૪. પ્રયત્ને. ઉદ્યોગ કરવો, વ્યાપાર કરવો. યસ્યતિ ધનાય નરઃ નર ધનખાટો વ્યાપાર કરેછે. ૧ યાસઃ, ૨ આયાસઃ, ૩ પ્રયાસઃ (પરિશ્રમ), પ્રયાસી (હન + ઉદ્યોગી).

૧૪૨

ધાનુસંગ્રહ.

યા, પ. ૨. પ્રાપ્તે. પ્રાપ્તમિહગતિઃ. જીવું. યાતિ ધાર્મ નરઃ નર ગામ જાયછે.
 યાતિ = જાદ = જાય. ૧ યાનમ્ = જાન. ૨ પ્રયાણમ્, ૩ યાત્રા = જા-
 તરા (ગમન), યામઃ (પ્રદેર), ઉદ્યાનમ્ (કીડાવન), યાતવ્યમ્ = જાવવું =
 જીવું. યામિની (રાત્રી).

યાચ્, (ટુ, ક્ર) ડ. ૧. યાચ્ચાયામ્. જીવું. યાચતિ-તે ધનં માર્ગણઃ મારગણ
 ધનને જાયછે. યાચતિ = જાચદ = જાય. ૧ યાચના, ૨ યાચ્ચા (માગણું).
 યાચકઃ = જાચકો = જાચક. યાચિતમ્ = જાચિત્ = જાચિત્. યાચ્યમ્.
 યાચનમ્ = જાચનમ્ = જાચનમ્.

યુ, પ. ૨. મિશ્રણામિશ્રણયોઃ. ૧ મિશ્ર-ભેળું-ભેળું થવું, ૨ અમિશ્ર-ભિન્ન-જૂ-
 ડું થવું. યૌતિ મક્તે ધૃતમ્ ભાતમાં ધી ભેળેછે. યૌતિ સ્વભેદઃ સમ્યઃ સાધુ
 ખલોથી ભિન્ન થાયછે. યુક્તા (જૂ), યવનઃ = જવન. યુતઃ (મિશ્ર), યવઃ =
 જવો = જવ. યવક્ષારઃ = જવખાર. યવ્યમ્ (જવળું ખેતર), યવાસઃ =
 જવાસો (ધમાસો), ૧ યુવતિઃ, ૨ યુવતી = જુવતી. યુવા (અન્ + જવાન),
 ૧ યાવઃ, ૨ યાવકઃ (લાખ), યવસમ્ (૧ ધાસ, ૨ અન્ન), યોનિઃ = જોનિ =
 જોન. યૂષઃ (રસાત્ર, તર), અમિશ્રણયૌ અયુતઃ (મિશ્ર), અયુતસિદ્ધઃ (મ-
 જેલ, રહેલ).

યુ, (ઝ) ડ. ૧. બંધને. યાંધવું. યુનાતિ - યુનીતે યાંધેછે. યોત્રમ્ = જોત્રું.
 યૂપઃ (યસસ્તાંભ).

યુ, આ. ૧૦. જુગપ્સાયામ્. નિંદવું. યાવયતે ધર્મ જાત્મઃ નીચો ધર્મને નિંદેછે.

યુગ, (ઙ) પ. ૧. વર્જને. વર્જવું. યુગતિ વર્જેછે.

યુચ્છ, (અ) પ. ૧. પ્રમાદે. આજસવું. યુચ્છતિ આજસેછે.

યુજ, (અ) આ. ૪. સમાધૌ. સમાધીશ્વત્તવૃત્તિનિરોધઃ. અકર્મકોયમ્. ચિત્તવૃત્તિ
 રોકવી, સમાધિ કરવી, ધ્યાન કરવું. યુજ્યતે ગુહાયાં યોગી યોગી ગુહામાં
 ધ્યાન કરેછે. યોગઃ (૧ ધ્યાન, ૨ વિષ્ણુભાદિ ૨૭), યોગી (હન્ + ધ્યાની), યુદ્ધ
 (જ્ + યોગી), યોક્તમ્ = જોત્રું. યોજનમ્ (૧ આરકોસ, ૨ યોગ), પ્રયોજનમ્
 (કારણ), પ્રયોગઃ, યોજના, યુગ્મમ્ (જુગલ).

યુજ, (હર્) ડ. ૭. યોગે. મેળ કરવો, મેળવું, ભેળવું, જોડવું. યુનક્તિ, યુક્તે
 મનોવિષ્ણૌ મક્તઃ ભક્ત વિષ્ણુમાં મન મેળેછે. યોગઃ (મેળ), સંયોગઃ,

ધાતુસંગ્રહ.

૧૪૩

વિયોગઃ, ઉપયોગઃ, પ્રયોગઃ, અવયોગઃ, નિયોગઃ (આત્મા), નિયોગી, (દન્ + આ-કર), યોજના (યેજ), યુગ્યઃ (વાહન), યોગ્યઃ (ધર્મ્ય).

યુજ, (અ), ડ. ૧૦. સંયમને. નિયમે રાખવું, વશ રાખવું. યોજયતિ - તે, યોજતિ વૃષ યંતા સારથી બળદને નિયમે રાખેછે.

યુત્ (ઋ) આ. ૧ માસને. ભાસવું, ઘીપવું. યોતતે દીપેછે.

યુષ્, (અ) આ. ૪. સંપ્રહારે. સંપ્રહારો હનનમ્. હનન કરવું, જીવ કરવું, જીવવું, બ્રહ્મવું. યુષ્યતે યોષઃ જોષો બેઠેછે. યુષ્યતે = જુઝ્ઝઈ = જીએ. યુદ્ધમ્ = જીવ. યોષઃ = જોષો. યોદ્ધ (ઋ + જોષો), આયુધમ્, યોધનઃ, ૧ દુર્યોધનઃ ૨ સુયોધનઃ.

યુષ્, (ડ) પ. ૪. વિમોહને. વિમોહનં વ્યાકુલસ્વમ્. આકળું કરવું, મોહ પમાડવું, યુષ્યતિ આકળું કરેછે.

યુષ, (અ) પ. ૧. (સૌં) સેવને. સેવવું, બળવું. યોષતિ સેવેછે. ૧ યોષા, ૨ યોષિત્, ૩ યોષિતા (સ્ત્રી). યુષ્મત્ = પુરુષે.

યૂષ્, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. યૂષતિ હણેછે.

યેષ્, (ઋ) આ. ૧. પ્રયત્ને. ઊદ્યોગ-આપાર કરવો. યેષતે ઉદ્યોગ કરેછે.

યૌટ્, (ઋ) પ. ૧. સંબંધે. સંબંધઃ શ્લેષઃ. મળવું, બેઠવું, બળવું. યૌટતિ વધું વરઃ વર વહને બેઠેછે.

યૌઙ્, (ઋ) પ. ૧. સંબંધે. મળવું, બેઠવું. યૌઙતિ મળેછે. યૌઙતિ = જોડઈ = જોડે.

રક્, (અ) ડ. ૧૦. આસ્વાદને ગ્રહણે ચ. ૧ આસ્વાદનં જિહ્વાયા અવલેહઃ. ૧ શિરાવવું, ચાટવું. ૨ ગ્રહવું, લેવું. રાકયતિ - તે રક્ષામ્ રાખને શિરાવેછે. આરાકયતિ ધર્મમ્ ધર્મને ગ્રહેછે.

રક્ષ, (અ) પ. ૧. પાલને. પાળવું, રાખવું, સાચવવું. રક્ષતિ ચોરાત્ ધનમ્ ચોરથી ધનને રાખેછે. રક્ષતિ = રક્ષઈ = રાખે. રક્ષા = રક્ષા = રાખ. રક્ષિતઃ = રક્ષિતઓ = રાખ્યો. ૧ રક્ષા, ૨ રક્ષણમ્ (પાલન), ૧ રક્ષઃ (અસ્ત), ૨ રક્ષસઃ (નિશાચર). રક્ષિતવ્યમ્ = રક્ષિતઅર્થ = રાખવું. ૧ રક્ષ્યમ્, ૨ રક્ષણીયમ્ (રાખવા યોગ્ય),

૧૪૪

ધાતુસંપદ.

રજ્, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જ્યુ. રજતિ જાયછે.

રજ્, (ઈ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જ્યુ. રંજતિ જાયછે.

રગ્, (ઁ. મ્) પ. ૧. શંકાયામ્. શંકા કરવી, સંશય કરવો. ૨ ડરવું, ખીવું. રગતિ સંશય કરેછે. રગતિ સાધુઃ સ્વલેખ્યઃ સાધુ ખલપુરુષોથી ડરેછે.

રગ્, (ઙ) પ. ૧. ગતૌ. જ્યુ. રંગતિ જાયછે. રંગઃ (નર્તનસ્થાન), રંગમ્ (સીમું),

રગ્, (અ) ડ. ૧૦. આસ્વાદને મહણે ચ. આટવું, શિશવવું. ૨ લેવું, ગ્રહવું. રાગયતિ — તે આટેછે.

રઘ્, (અ) ડ. ૧૦. આસ્વાદને. આટવું, શિશવવું. રાઘયતિ — તે. રઘ્વાં કરેણ કુમારઃ ખાલ રાખને હાથવડે આટેછે.

રઘ્, (ઙ) આ. ૧. ગત્યર્થઃ. જ્યુ. રંઘતે જાયછે.

રઘ્, (ઙ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાષાયૈ ચ. ૧ ખોલવું, ૨ બાસવું, ઘીપવું. રંઘયતિ — તે ખોલેછે.

રચ્, ડ. ૧૦. પ્રતિયત્ને કૃત્યાં ચ. પ્રતિયત્નઃ સંસ્કારઃ ૧ સમારવું, સુધારવું, સંકોરવું, સમું કરવું, પાધરું કરવું. ૨ રચવું, ધડવું, કરવું, સૃજવું. રચયતિ દીપં પુત્રી પુત્રી ધીવાને સંકોરેછે. વિરચયતિ લોકાનીશ્વરઃ ધર્શન લોકોને સૃજેછે. ણિજ્વિકલ્પક્ષે રચતિ = રચદ = રચે. સમારચતિ = સમારચદ = સમારે. રચિતમ્ = રચિઅં = રચ્યું. વિરચિતમ્. રચિતવ્યમ્ = રચિઅવ્વં = રચવું. રચના (ધટના),

રંજ્, (ઋ) ડ. ૪. રાગે. ૧ પ્રીતિ કરવી, સ્નેહ કરવો. ૨ રંગવું. રજતિ — તે યુવા યુવતૌ જ્વાન જ્યુવતીભાં પ્રીતિ કરેછે. રજતિ — તે વસ્ત્રં રંગકારઃ રંગારો વસ્ત્રને રંગેછે. રાગઃ (૧ પ્રીતિ, ૨ રંગ), અનુરાગઃ (પ્રીતિ), વિરાગઃ (અપ્રીતિ), ઉપરાગઃ (અહણુ), રંગઃ (૧ રંગાદિ રંગ, ૨ નર્તનશાળા), રંગાજીવઃ (રંગારો), રંગકારઃ = રંગારો. રજકઃ (૧ રંગારો, ૨ ધોખી), ૧ રાગી, ૨ અનુ-રાગી (પ્રીતિમાન), રાગિણી (પ્રીતિવાળી), વિરાગી (દુન + પ્રીતિહીન), વિરાગિણી (૧ પ્રીતિરહિત સ્ત્રી, ૨ વેરાગણ્ય), વૈરંગિકઃ (વેરાગી), રંજનમ્ (રક્ત અંદન), ૧ રક્તઃ, ૨ અનુરક્તઃ (રાગી). વિરક્તઃ (વેરાગી), રક્તઃ = રક્તો = રાતો. રંગ્યઃ, રજતમ્ (રૂપું), રજનમ્ (હળદ), મહારજનમ્ (કરુણો),

धातુસંગ્રહ.

૧૪૫

૧ રજનિ; ૨ રજની (રાત્રી), રજઃ (અસ્ + ૧ ધૂળ્ય, ૨ સ્ત્રીરજ, ૩ રજો-
યુલુ), રજસ્તલા, રજોમૂર્તિઃ (શ્રદ્ધાદેવ), રંજની (ગળી), પંચરંગી = પચરંગી.

રંજ્ (અ) ડ. ૪. રાગે. ૧ પ્રીતિકરવી, ૨ રંગવું. રજ્યતિ—તે પરમેશ્વરે ભક્તઃ
પરમેશ્વરને વિષે બહુ પ્રીતિકરેછે. રજ્યતિ—તે વસ્ત્ર રંગકારઃ રંગારો વસ્ત્રને
રંગેછે. રક્તઃ, અનુરક્તઃ, વિરક્તઃ, રાગઃ, અનુરાગઃ, વિરાગઃ, રજકઃ, રજકી, રંગઃ.

રટ્, (અ) પ. ૧. પરિભાષણે. ૧ બોલવું, ૨ ઇચ્છાદેવો. રટતિ રામમ્ રામને બોલેછે.
રટતિ = રટહ = રટે રટણમ્ = રટણ. રામરટણમ્.

રટ્ (અ) પ. ૧ પરિભાષણે. ૧ બોલવું. ૨. ઇચ્છાદેવો. રટતિ બોલેછે.

રણ્ (અ. મ્.) પ. ૧. ગતૌ. જયું. રણતિ જાયછે. જૌ—રણયતિ. રણઃ.

રણ્ (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. રાખ્દ કરવો. રણતિ રાખ્દ કરેછે. ૧ રણઃ, ૨ રણકઃ
= રણકો (નાદ). રણત્કારઃ = રણકારો. રણમ્ (દુઃ).

રદ્ (અ) પ. ૧. વિલેખને. વિલેખનં ભેદનમ્. બોલવું, ભેદવું, ખેડવું, બોલવું.
રદતિ ભુવં ભૂદારઃ ભુંડ બુધને બોલેછે. રદનમ્ (ભેદન), ૧ રદનઃ, ૨ રદઃ
(દંત).

રધ્, (અ) પ. ૪. હિંસાસંરાદ્ધયોઃ. સંરાદ્ધિઃ પાકઃ. ૧ હણવું. ૨ રંધવું, રધ્યતિ પશું
હિંસકઃ હિંસક પશુને હણેછે. રધ્યતિ ઓદનં પાચકઃ રસોધમ્નો ભાતને રંધેછે.
જૌ—રંધયતિ. રંધનમ્, ૧ રાધઃ, ૨ વિરાધઃ, ૩ વિરાધના (હિંસા).

રપ્, (અ) પ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. રપ્—રપ્ત બોલવું. રપતિ સત્યં સાધુઃ સા-
ધુ સાચું બોલેછે. રિપુઃ (વૈરી).

રપ્ (અ) પ. ગતૌ વધે ચ. ૧ જવું, ૨ હણવું. રપતિ જાયછે. રપઃ (વધ).

રપ્ (ક) પ. ૧. ગતૌ વધે ચ. ૧ જવું, ૨ હણવું. રંપતિ જાયછે. રંપઃ (વધ).

રવ્ (ક) આ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. રંવતે રાખ્દ કરેછે. કરંવઃ (દહિસાધુઓ),
હેરંવઃ (ગણપતિ).

રભ્, (અ) આ. ૧. રામસ્યે. રામસ્યમપક્રમઃ. ૧ આરંભવું. આરંભતે આરંભેછે.
આરંભતે = આરંભહ = આરંભે. આરંભઃ, સંરંભઃ (ક્રોધ), આરંભકઃ, રંભા
(ક્રોધ), આરંભણમ્, રમસઃ (વેગ), સમારંભઃ, સુરમિઃ (સુગંધ), આરબ્ધઃ,
પ્રારબ્ધઃ.

૧૪૬

ધાતુસંગ્રહ.

રમ્, (હ) આ. ૧. શબ્દે રાખ્દ કરવો. રમતે રાખ્દ કરેછે. રંમા (કેળવ), કરંમ: (દહિસાધુઓ).

રમ્, (અ) આ. ૧. ક્રીડાયામ્. રમવું, ખેલવું. રમતે વૃંદાવને કૃષ્ણ: વૃંદાવનમાં કૃષ્ણ રમેછે. રમતે = રમઢ = રમે. વિરમાતિ = વિરમઢ = વિરમે. રામ: (૧ બલદેવ, ૨ પરશુરામ, ૩ દારારથિ રામ). ૧ રમણી, ૨ રામા, ૩ રમણા (સ્ત્રી), રમણ: (સ્ત્રીનો ધણી), રમા (લક્ષ્મી), ૧ રમ્ય; ૨ રમણીયમ્ (મનોહર). રતિ: (૧ પ્રેમ, ૨ કામસ્ત્રી), ૧ વિરતિ; ૨ વિરામ: (છેડો), ૧ ઉપરતિ; ૨ ઉપરામ: (નિવૃત્તિ), આરામ: (ઉપવન, વાડી), સ્તંભેરમ: (હાથી), રથ; રત: (પ્રીતિમાન). વિરત; સુરત: (દયાળુ), સુરતમ્ (મૈથુન), રમણમ્ (રમત),

રપ્, (અ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. રયતે જાયછે. રય: (વેગ),

રવ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થ: જવું. રવતિ જાયછે.

રશ્, (અ) પ. ૧. (સૌં) સ્વપ્ને. ઉંધવું. રશતિ ઉંધેછે. રશના (કંદોરો),

રસ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે રાખ્દ કરવો. રસતિ રાખ્દ કરેછે.

રસ, ડ. ૧૦. આશ્વાદનસ્નેહનયો: ૧ આટવું, શિરાવવું. ૨ ભીનું કરવું, પલાળવું. રસયતિ—તે રસોલાં રસિક: રસિયો શ્રીખંડને શિરાવેછે. રસ-યતિ—તે ધરણી મેઘ: મેઘ ધરણીને પલાળેછે. રસ: (૧ શૃંગારાદિ નવ રસ, ૨ મધુરાદિ છ રસ, ૩ પ્રીતિ, ૪ શરીરનો પ્રથમ ધાતુ, પાણી), રસા (પૃ-થ્વી), ૧ રસના, ૨ રસનમ્, ૩ રસન્ના (જીભ), રસવતી = રસોધિ. રસ-વતી (રસોડું), રસાતલમ્ (પાતાળ), રસાલ: (આંખો), રસાલા (દહિનો શ્રીખંડ).

રહ્, (અ) પ. ૧. ત્યાગે. તજવું, છોડવું. રહતિ ગૃહં વિરક્ત: વિરક્ત ધરને ત-જેછે. રાહ: (નવગ્રહમાંનો એક ગ્રહ), રહ: (સ્ + એકાંત સ્થલ), વિરહ: (વિયોગ). રહિત: (છીન), વિરહિત: (વિભેગી), વિરહિણી (વિભેગવાળી સ્ત્રી), વિરહી (વિભેગી), રહસ્યમ્ (એકાંતે થયેલું).

રહ્, (ઙ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. રંહતિ જાયછે. રંહ: (સ્ + વેગ).

રહ્, (અ, મ્) ડ. ૧૦. ત્યાગે. તજવું, છોડવું. રહયતિ—તે ગૃહં વિરાગી વિરાગી ધરને તજેછે. જૌ—વિરહયતિ તબ્ધવેછે.

धातुસંગ્રહ.

૧૪૭

રહ, ડ. ૧૦. ત્યગે. તજ્યું. રહયતિ-તે તજેછે. વિરહઃ (વિભેગ), વિરહિતઃ (વિભેગી).

રહ, (હ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. રંહયતિ-તે બોલેછે. ૬૦.

રા, પ. ૨. દાને. દેવું, આપવું. રાતિ ધનં વિમાય વિપ્રને ધનં દેછે. રાક્ષા (૧ પૂર્ણ ચંદ્રયુક્ત પૂર્ણિમા, ૨ રજસ્વલા કન્યા), ૧ રાત્રિ, ૨ રાત્રી = રાતી = રાત્ય.

રાઘ, (ઋ) પ. ૧. શોષણાલમર્થયોઃ. ૧ ઝકાવું, ઝકવવું, ૨ પૂર્ણ થવું, પૂર્ણ કરવું રાઘતિ ઝકાયછે.

રાઘ, (ઋ) આ. ૧. સામર્થ્યે. સમર્થ થવું. રાઘતે યુદ્ધાય વીરઃ શ્વેરે યુદ્ધને અર્થે સમર્થ થાયછે.

રાજ, (ઋ) ડ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું, બિરાજવું. રાજતિ-તે રાજા રાજ દીપેછે. રાજતિ = રાજદ = રાજે. વિરાજતે = વિરાજદ = બિરાજે. ૧ રાટ્ (જ્ + નૃપ), રાજા (અન્ + ૧ નૃપ, ૨ ચંદ્ર), રાજન્યઃ (ક્ષત્રિય), ૧ રાજકમ્, ૨ રાજન્યકમ્ (ક્ષત્રિયસમૂહ). રાજન્વાન્ (વત્ + સારા રાજનો દેશ), રાજરાજઃ (કબેર). રાષ્ટ્રમ્ (દેશ), રાજાદનઃ (૧ આરોગીનું આડ, ૨ રાયણનું આડ), રાજાદન = રાયાઅળો = રાયણ. રાજિક્ષા (રાધ).

રાઘ, (અ) પ. ૪. વૃદ્ધૌ. અકર્મક્રોયમ્. વધવું. રાઘ્યતિ વદ્ધંત ઇત્યર્થઃ વધેછે.

રાધ, (અ) પ. ૫. સંસિદ્ધૌ. સંસિદ્ધિઃ ફલનિષ્પત્તિઃ. ફળ સંપન્ન કરવું, સંધવું, પચવું, સીઝવું. રાધ્નોતિ ઓદનં પાચકઃ રસોદયો ભાતને સંધેછે. રાધ્નોતિ = રાંધ = સંધિ આરાધ્નોતિ પરમેશ્વરં ભક્તઃ. ભક્ત પરમેશ્વરને આરાધેછે. આરાધ્નોતિ = આરાધદ = આરાધે. વિરાધ્નોતિ પશું પશુને હણેછે. વિરાધ્નોતિ = વિરાધદ = વિરાધે. અપરાધ્નોતિ ગુહં યુરુને હવેખેછે. ૧ રાદ્ધિઃ, ૨ સંરાદ્ધિઃ, ૩ રાધનમ્ = સંધણું (પાક), રાધા (વિશાખા નક્ષત્ર), રાધઃ (વૈશાખમાસ), રાદ્ધઃ (ફળસંપન્ન), રાદ્ધાંતઃ (સિદ્ધાંત), આરાધનમ્, અપરાધઃ, અપરાધી, વિરાધના (હિંસા), અનુરાધા (નક્ષત્રવિશેષ).

રાસ, (ઋ) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. રાસતે શબ્દ કરેછે. રાસઃ, રાસકઃ = રાસડો. રાસભઃ (ગધેડો).

૧૪૮

ધાતુસંગ્રહ.

રિ, પ. ૫. હિંસાયામ્. હણુવું. રિણોતિ વશું હિંસકઃ હિંસક પશુને હણેછે.

રિ, પ. ૬. ગતૌ. જવું. રિયતિ જાયછે. રયઃ (વેગ).

રિઘ, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. રેઘતિ જાયછે. રેઘા = રેખ.

રિગ્, (इ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. રિંગતિ જાયછે. રિંગણમ્ (૧ ધર્મોદિકથી ચલન, ૨ હાથપગે આલવું આલવું), રિંગિતમ્, રિંગી (હન), રિંગઃ (ગતિ).

રિચ્, (इ, र) ડ. ૭. વિરેચને. વિરેચનં નિસારણમ્. ઠાલવવું, ખાલી કરવું રિણ્કિ-રિંકે ઘટ્ટમ્ ધડાને ઠાલવેછે. રેચઃ, રેચકઃ રિંક્તઃ. (ઠાલો), રિચ્થમ્ (ધન).

રિચ્, (अ) ડ. ૧૦. વિયોજનસંપર્ચનયોઃ. ૧ પૃથક્ કરવું, ૨ મિશ્ર કરવું. રેચ. યતિ-તે, રેચતિ પૃથક્ કરેછે. વિરેચનમ્. રિંક્તમ્ (ઠાલું),

રિફ, (अ) પ. ૬. કલ્થનયુદ્ધનિર્દાહિંસાદાનેષુ. ૧ સ્તુતિ કરવી, ૨ ધુલ્લ કરવું, ૩ નિંદવું, ૪ હણવું, ૫ દાન દેવું. રિફતિ સ્તવેછે. રેફમ્ (નિંદ્ય),

રિવ્, (इ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. રિવ્ણતિ જાયછે.

રિશ્, (अ) પ. ૬. હિંસાયામ્. હણુવું. રિશતિ હણેછે.

રિષ્, (अ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણુવું. રેષતિ હણેછે. રિષ્ટમ્ (૧ કબ્જાણુ, ૨ અમંગલ) ૧ રિક્ષા. લઘ્વે ૨ લિક્ષા = લિચ્છા = લીખ.

રિષ્ (अ) પ. ૪. હિંસાયામ્. હણુવું, રિષ્યતિ હણેછે. રેષણમ્ (હિંસા).

રિહ્, (अ) પ. ૬. કલ્થનયુદ્ધનિર્દાહિંસાદાનેષુ. ૧ સ્તુતિ કરવી, સ્તવવું, ૨ ધુલ્લ કરવું, ૩ નિંદવું, ૪ હણવું, ૫ દેવું. રિહતિ સ્તવેછે. રીઢા (અનાદર).

રી, (ओ, इ) आ. ૪. સ્વવળે ઝરવું, સ્તવવું. રીયતે જલં કરકાત્ કરુવામાંથી જલ ઝરેછે. રેણઃ (ધૂળચ), રેપઃ (અધમ).

રી, પ. ૯. ગતિરેષણયોઃ. રેષણં હિંસા વૃક્ષશબ્દશ્ચ. ૧ જવું, ૨ હણવું, ૩ વનકૂતરાનું ખસવું. રિણાતિ જાયછે. રી. રીણમ્ ઝરેલ.

રુ, (इ) आ. ૧. ગતિરેષણયોઃ. રેષણં હિંસા વૃક્ષશબ્દશ્ચ. ૧ જવું. ૨ હણવું. ૩ વનકૂતરાનું ખસવું. રવતે જાયછે.

રુ, પ. ૨. શબ્દે. રાઘ્ કરવો. રૌતિ રાઘ્ કરેછે રવઃ (રાઘ), રુઃ (મૃગવિશેષ). પુરુરવાઃ (વસ્ + ઝ્મિક રાજ), મયૂરઃ = મોરો = મોર. રંડઃ = (ધડ), રુમા (ખાશેસાગર).

ધાનુસંગ્રહ.

૧૪૧

રુચ્, (અ) આ. ૧. દિતૌ અભિપ્રૌતૌ ચ. અભિપ્રૌતિરમિલાષઃ ૧ દીપ્તું, ૨ રુચ્યં. રોચતે મૈત્રાય દાધિ મૈત્રને દહિ રુચેછે. રોચ્યમ્, રુચિઃ (૧ ક્રાંતિ, ૨ કિ-
રણુ, ૩ શોભા, ૪ ધૃષ્ટિ) રોચનમ્. રુચિતઃ (ભાવેલ), રોચનઃ (ચંદ્ર), રોચની
(ધોળું નશોતર), રોચિણુઃ (ક્રાંતિમાન) વિરોચનઃ ૧ (શૂદ્ધ), ૨ દાનવ). રોચ-
ના (ગોપિત, ગોરોચન). રુક્મમ્ (સોનું), ૧ રુચ્યઃ, ૨ રુચિરઃ, (રુચિકર)
રુક્મિણી (કૃષ્ણાની સ્ત્રી), રોચિઃ (સ્ + પ્રક્રાસ), વસુરોચિઃ (આદિત્ય).

રુજ્, (ઓ) પ. ૬. મંગે. પીડ્યું, ભાગ્યું, રુજતિ રોગઃ ચોરમ્ ચોરને રોગ નડે
છે. રોગઃ, રુજા, રુક્મમ્ (સોનું).

રુજ્ (અ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણ્યું રોજયતિ-તે હણેછે. રોગઃ.

રુઙ્ (અ) આ. ૧. પ્રતીષાતે દિતૌચ. ૧ રોળું, પાછું હડું, આઝવું. રોટતે
રોળેછે. રોટતે = રોડદ = રોળે.

રુટ્, (ઈ) પ. ૧. સ્તેયે. હુંટવું, ચોરવું. રુંટતિ હુંટેછે.

રુટ્, (અ) ડ. ૧૦. રોષે. રીસ કરવી. રોટયતિ-તે રીસ કરેછે.

રુટ્, (અ) ડ. માસાર્યે માષાર્યે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. રોટયતિ-તે બોલેછે.

રુટ્, (અ) આ. પ્રતીષાતે. રોળવું, મસળવું. રોટતે રોળેછે.

રુટ્, (અ) પ. ૧. ઉપષાતે. પછાડવું, ફોડવું, અક્ષણવું. રોટતિ કલિર્ધર્મમ્ ધર્મ
કલિને પછાડેછે.

રુટ્, (ઈ) પ. ૧. સ્તેયે. ચોરવું. રુંટતિ ચોરેછે.

રુટ્, (ઈ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. રુંટતિ જાયછે.

રુઙ્, (ઈ) પ. ૧. સ્તેયે. ચોરવું. રુંડતિ ચોરેછે.

રુટ્, (ઈર્) પ. ૨. અશ્રુવિમોચને. રડવું, રોદિતિ રડેછે. રોદિતિ = રડદ = રડે.
રોદનમ્, રોદિતઃ = રડિઓ = રડ્યો. રુદ્રઃ, આરોદનમ્ (આરડવું).

રુધ્ (અ) આ. ૪. કામે. કામદૃષ્ટા. અયમનુર્વૃઃ. અનુરુધ્યતે ગોપી કૃષ્ણમ્ ગો-
પી કૃષ્ણને ધરેછે છે. અનુરોઘઃ (અનુકૂલતા).

રુધ્, (ઈર્) ડ. ૭. આવરણે. આવરણં વ્યાપિત્વમ્. ૧ વ્યાપવું, ઢાંકવું, ૧ વીંટવું.
રુણદિ, રુંદે બ્યાપેછે. રુંદે = રુંધદ = રુંધ. રોધઃ, વિરોધઃ (વૈર), ઉપરોધઃ,
રુધિરમ્ (૧ લોહી, ૨ કંકુ). ૧ રુદ્ધઃ, ૨ ઉપરુદ્ધઃ, સંરુદ્ધઃ (વહિત, વીંટેલ).
વિરુદ્ધઃ (રુધેલો). ૧ રોધઃ (સ્), ૨ રોધઃ (તીર).

૧૫૦

ધાતુસંગ્રહ.

રૂપ, (૩) પ. ૪. વિમોહને. વિમોહનં વ્યાકુલીકરણમ્. વ્યાકુલ કરવું. રૂપ્યતિ વ્યાકુલ કરેછે. રૂપ્યમ્ = રૂપ્યં = રૂપું. (૧ રૂપું, ૨ રૂપેયો).

રુશ, (અ) પ. ૬. હિંસાયામ્. રુશતિ હણેછે. રોશ: (હિંસા).

રુશ, (ઇ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ ઓલવું, ૨ ઘીપવું. રુશયતિ-તે, રુશતિ ઓલેછે ૬૦.

રુષ, (અ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. રોષતિ હણેછે. રોષનમ્ = રોષન (હિંસા).

રુષ, (અ) ૪. રોષે હિંસાયાં ચ. ૧ કોપવું, ૨ રીસાવું. ૩ હણવું. રૂપ્યતિ કોપેછે. રોષ: (કોપ), રુષ્ટ: = રુષ્ટો = રૂઠો. રોષણ: (ક્રોધી), રુટ્ (ષ્ + કોપ).

રુષ, (અ) ડ. ૧૦. રોષે. કોપવું. રોષયતિ-તે કોપેછે. રોષ: રુષ્ટ: = રુષ્ટો = રૂઠો.

રુહ, (અ) પ. ૧. વીજજન્મનિ પ્રાદુર્ભવે ચ. વીજજન્માંકુરોત્પત્તિ: ૧ ઊગવું, ૨-લુગો-ફડસો ફૂટવો, ૨ ઊપજવું. રોહતિ વીજં ક્ષેત્રે ખેતરમાં ખીણું ઊગેછે. ૧ રોહ: ૨ પ્રરોહ: (અંકુર), ૧ રોમ-લત્વે ૨ લોમ (અન્ + વાળ), ૧ રુહ: ૨ રોહિ: ૩ રોહિત: (મૃગ), પ્રરુહ: ૪ આરોહ: ૫ રૂઢ: (૧ ડોલ, ૨ ડપજેલ), આરૂઢ: (ખેડેલ), ૧ રોહિત:-લત્વે ૨ લોહિત: (૧ મૃગવિશેષ, ૨ લાલ-રંગ), રોહિણી (૧ ગાય, ૨ નક્ષત્રવિં), રૌહિષમ્ (તૃણજાતિ), વિરુત્ (વિ-સ્તારવતી વેલી), આરોહણમ્ (અડવ), અવરોહણમ્ (ઉતાર).

રૂક્ષ, ડ. ૧૦. પારુષ્યે. કઠોર-ઘણું થવું-ઓલવું. રૂક્ષયતિ-તે ઘણું થાયછે. ૧ રૂક્ષ:-લત્વે ૨ લૂક્ષ: = લુક્ષો = ઘણો. ૧ રૂક્ષા, ૨ લૂક્ષા = લુક્ષા = ઘણી. ૧ રૂક્ષમ્, ૨ લૂક્ષમ્ = લુક્ષં = ઘણું.

રૂપ, ડ. ૧૦. રૂપક્રિયાયામ્. રાજમુદ્રાદિરૂપસ્ય કરણં વા રૂપસ્ય દર્શનં રૂપ-ક્રિયા. ૧ રાજમુદ્રાદિરૂપ કરવું-ઘડવું, ૨ રૂપ જોવું, નિહાળવું. રૂપયતિ-તે રૂપ કરેછે, રૂપ દેખેછે. રૂપમ્ (૧ સૌંદર્ય, ૨ આકૃતિ, ૩ શુક્તાદિ રૂપ), રૂપકમ્, નિરૂપણમ્, નિરૂપણા, નિરૂપિતમ્ (દેખાડ્યું).

રૂષ, (અ) પ. ૧. ભૂષાયામ્. શોભાવવું, ઘીપાવવું. રૂષતિ શરીરમલંકારેણ નારી નારી અલંકારવડે શરીર શોભાવેછે. રૂષિતમ્ (ભૂષિત), રૂષણમ્ (ભૂષણ).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૫૧

રેક્, (ક્) આ. ૧. શંકાયામ્. શંકા ત્રાસોવિતર્કશ્ચ. ૧ ખીડું, ડરવું, ૨ સંશય કરવો, વિતર્ક કરવો. રેકતે ડરેછે.

રેલા, પ. ૧૧. શ્લાષાસાદનયોઃ. ૧ વખાણવું, સ્તવવું, ૨ ધર કરવું, આંકવું. રેલાયતિ સ્તવેછે. રેલા.

રેજ, (ક્) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું, સ્પર્શવું, શોભવું. રેજતે, વિરેજતે દીપેછે.

રેટ, (ક્) ડ. ૧. પરિભાષણે. ૧ ખોલવું, ૨ ઠપકો દેવો. રેટતિ-તે ખોલેછે ઇ૦.

રેપ્, (ક્) આ. ૧. ગતૌ. જવું. રેપતે જાયછે.

રેમ્, (અ) આ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. રેમતે શબ્દ કરેછે. વિરિભઃ (સ્વર).

રેવ્, (ક્) આ. ૧. ગતૌ છુતિગતૌ ચ. છુતિભિર્ગતિઃ છુતિગતિઃ. ૧ જવું, ૨ દૂદતાં જવું. રેવતે જાયછે ઇ૦. રેવા (નર્મદા), રેવંતઃ (અર્ધપુત્ર), રેવતી (૧ નક્ષત્ર, ૨ બલદેવની સ્ત્રી), રેવતીરમણઃ (બલદેવ).

રેષ, (ક્) આ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અયં વૃક્ષશબ્દે. વરુનું-વનદૂતરાનું બસવું. રેષતે વૃક્ષ વરુ બસેછે. ૧ રેષણમ્, ૨ રેષા (વરુનો શબ્દ).

રૈ, પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. રાયતિ શબ્દ કરેછે.

રોઢ, (ક્) પ. ૧. ઉન્માદે. ઉન્માદશ્ચિત્તવિભ્રમઃ. ૧ મિત્ત બમવું, મિત્ત ખસવું, ડાગળી ખસવી, ગાંડું થવું. રોઢતિ ગાંડો થાયછે.

રૌટ, (ક્) પ. ૧. અનાદરે. અનાદરવું. રૌટતિ અનાદરેછે.

રૌઢ, (ક્) પ. ૧. અનાદરે. અનાદરવું. રૌઢતિ અનાદરેછે.

લક્, (અ) ડ. ૧૦. આસ્વાદને ગ્રહણે ચ. ૧ આખવું, ચાટવું, શિરાવવું, ૨ લેવું, ગ્રહવું. લાકયતિ રસાલાં નરઃ નર શ્રીખંડને ચાટેછે. આલાકયતિ ધર્મ જનઃ જન ધર્મને ગ્રહેછે.

લક્ષ, (અ) અ. ૧૦ આલોચને. અવલોકન કરવું, દેખવું, ઓલખવું, તિહાળવું. લક્ષયતે રૂપમ્ રૂપને દેખેછે. લક્ષિતઃ = લક્ષિઓ = લખ્યો, (જોયો). અવલક્ષિતઃ = અવલક્ષિઓ = ઓલખ્યો.

લક્ષ્, (અ) ડ. ૧૦. દર્શનાકનયોઃ. અંકનં ચિન્હમ્. ૧ જોવું, દેખવું, ૨ ચિન્હ કરવું, ચિન્હવું, લક્ષયતિ-તે દેખેછે. લક્ષ્યમ્, લક્ષણમ્, લક્ષણા, લક્ષ્મીઃ, લાક્ષા = લકરવા = લાખ.

લખ્, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. લખતિ જાયછે.

૧૧૨

ધાતુસંગ્રહ.

લલ્લ, (इ) प. १. गत्यर्थः. लल्लु. लंलति लल्ले.

લલ્લ, (ए. म.) प. १. संगे. મળવું. લાગતિ સમુદ્રં નદી નદી સમુદ્રને મળેછે.
હે૦ જૌ-લગયતિ મળવેછે. લમ્ = લમ્ગો = લાગો (સકત). લગિત્ =
લગિઓ = લગ્યો = (મલ્યો), લમ્ (૧ મેષાદિ ૧૨ ચશિનો ઉદય). લગુડ્ =
(દંડ, ડંડો).

લલ્, (इ) प. १. गत्यर्थः. लल्लु. लंगति लल्ले. लांगलम् (हल), लांगूलम्
(५छुङ्).

લલ્, (अ) उ. १०. आस्वादने. लाळु, लाळु, शिरापु. लागयति-ते क्षिप्ता
नरः नर क्षिप्राने आळे.

લલ્, (इ) प. १. शोषणे अल्पीभावे च १. सुक्षु, કોરું થવું, રથોડું થવું, અલ્પ
થવું. લંલતિ સુક્ષયે હ૦. ઉલંલતિ = ઓલંગલ = ઓલંગે. લંલનમ્, ઉલં-
લનમ્. ઉલંલિતમ્ = ઓલંગિઅં = ઓલંગ્યું. ઉલંલિત્ = ઓલંગિઓ = ઓલંગ્યો.

લલ્, (इ) आ. १. गत्यर्थे भोजननिवृत्तौ च. १ लल्लु, २ लांलल्लु. लंलते लल्ले,
લાલે. લંલતે = લંલઈ = લલિ. લંલનમ્, ઉલંલનમ્.

લલ્, (इ) उ. १०. भाषार्थे भासार्थे च. १ लालल्लु, २ दीपल्लु, भासल्लु. लंलयति-ते,
લંલતિ બોલેછે હ૦.

લલ્લ, (अ) प. १. लक्षणे. लिख् ३२ल्लु. लल्लति ग्रहं दात्रेण दातरल्लु ३३ धरने
અંકે. લલ્લનમ્.

લલ્, (अ) प. १. भर्जने. शेक्षु, लुल्लु. लजति शेक्षे. लाजाः (अक्षत).

લલ્, (इ) प. १. भर्जने. शेक्षु. लंजति शेक्षे.

લલ્, (ओ ई) आ. ६. व्रीडे. लाल्लु. लजते = लजई = लाळे.

લલ્, (अ) उ. १०. अपवारणे. लांल्लુ. लाजयति-ते લાંકે. લાજાઃ (અક્ષત).

લલ્, उ. १०. प्रकाशने. प्रकासल्लु. लजयति-ते વિદ્યા વિમ્ વિપ્ર વિદ્યાને પ્રકા-
સે.

લલ્, (इ) उ. १०. हिसाबलादाननिकेतनेषु. १ हल्लु, २ अल ३२ल्लु, ३ अल्लु,
લેલ્. લંજયતિ-તે, લંજતિ હલે. હ૦.

લલ્, (इ) उ. १०. प्रकाशने. प्रकासल्लु. लंजयति-ते, लंजापयति-ते પ્રકાસે.

धातुसंग्रह.

૧૫૩

લજ, (હ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. લંજયતિ - તે, લંજતિ પ્રક્રિયે.

લટ, (અ) પ. ૧. વાલ્યે. વાલ્યં વાલક્રિયા. આલપણું કરવું, આલની પેઠે બોલવું. લટતિ લોકઃ સ્વાર્થે લોકે સ્વાર્થને વિષે આલનીપેઠે કરેછે. લાટ, કુલટા, લટ, લટક, લાટક, લટા (કમુંખી),

લટ, (અ) પ. ૧. તિલાસે. રમવું. લટતિ, લટ્વે લલતિ રમેછે. ઉલ્લલતિ = ઉલ્લલટ = ઊલળે. જૌ - લાડયતિ. લટ્વે - લાલયતિ પુત્રમ્ પુત્રને લગવેછે. ૧ લડના, લટ્વે ૧ લલના (સ્ત્રી), લાડઃ = લાડી (૧૨), લાડી (૧૬), લાલના, ઉપલાલના, લાલિતઃ. લાલ = લાળ.

લટ, (અ મ્.) પ. ૧. જિવ્હોન્મયને. ૧ જિવ્હાયાઃ ડન્મથનં જ્ઞાપનમ્ જીભ જણાવવી. જૌ - લડયતિ જિવ્હાં કુકુરઃ જિવ્હાં જ્ઞાપયતીત્યર્થઃ જીભ જણાવેછે. ૨ જિવ્હયા ડન્મથનમ્ જીભવડે પદાર્થ જણાવવા. લડયતિ જિવ્હયા જિવ્હયા પદાર્થોત્તરં જ્ઞાપયતીત્યર્થઃ જીભવડે પદાર્થ જણાવેછે. ૩ જિવ્હાચ ડન્મથ નં ચેતિ સમાહારદ્વંદ્વઃ જિવ્હા શબ્દેન તદ્વ્યાપારઃ જીભે ચાટવવું. લડયતિ દાધિ દહિ ચાટેછે. ૪ ડન્મથને નાશે લડયતિ શત્રુમ્ શત્રુને હણેછે. લાલા (લાળ).

લટ, (અ) ડ. ૧૦. ઉપસેવાયામ્. સ્નેહપૂર્વિકા સેવા ઉપસેવા. સ્નેહકરી સેવવું, લગવવું, રમાડવું. લાડયતિ - તે પુત્રમ્. લટ્વે લાલયતિ - તે લગવેછે. ઉપલાલયતિ રમાડેછે. ઉલ્લાલયતિ = ઉલ્લાલટ = ઊલળે. ઉત્ત્રામયતીત્યર્થઃ નમાવેછે.

લટ, (હ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. લંડયતિ - તે બોલેછે હ૦.

લટ, (ઓ. હ) ડ. ૧૦. ડક્ષેપણે. ડંચે ડેકવું, બોલડવું. લંડયતિ - તે, લંડતિ બોલડેછે.

લટ, (અ) પ. ૧. (સૌં) ઘાતે. ધાકરવો. લટતિ ધાકરેછે. લતા.

લપ, (અ) પ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. સ્પષ્ટ બોલવું. લપતિ બોલેછે. લપનમ્ (મુખ), આલાપઃ (પરસ્પર. બાધણ), અનુલાપઃ (વારંવાર બાધણ), પ્રલાપઃ

૧૫૪

ધાતુસંગ્રહ.

(અનર્થક વચન), વિલાપ: (શોકવચન), અપલાપ: (સંતાડવું), સુમલાપ: (સુવચન), લપિતમ્ (ભાષણ).

લઘ્, (હ) આ. ૧. શબ્દે અવસ્તંસને ચ. ૧ ૨૫૬ કરવો. ૨ લખડવું, ટિંગળાવું. લંબતે શાખાયાં શાખામૃગ: વાનરો ડાળે ટિંગળાયછે. આલંબતે, અવલંબતે. લંબ: લંબનમ્, આલંબનમ્ (ધારણ), અવલંબનમ્, અવલંબ: વિલંબ: નિરાલંબ: લંબિકા (બિંહા), ૧ અલાભૂ: ૨ અલાભુ: (ગુખી), અલંબુસા (એક શાક).

લભ્, (ડ, અ ષ) આ. ૧. પ્રાપ્તૌ. પામવું. લભતે ધનં નર: નર ધનને પામેછે. લાભ: = લાહો = લાવો. લાભનમ્ = લાહનમ્ = લાણું ૧ લભિ: ૨ ઉપલભિ: (પ્રાપ્તિ), સુલભમ્, દુર્લભમ્, ઉપલંભ: (અનુભવ), લભ્યમ્, લિપ્સુ: (લોભી), લિપ્સા (વાંછા).

લપ્, (અ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. લયતે જાયછે. લય: (ગતિ).

લર્ભ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. લર્ભતિ જાયછે.

લલ્, (અ) પ. ૧. વિલાસે. ખેલવું, રમવું. લલતિ રમેછે. લલના (સ્ત્રી), લાલનમ્, લલનમ્ (ક્રીડા).

લલ્, (અ) આ. ૧૦. હંપ્સાયામ્. હમ્પડવું. લાલયતે હમ્પડેછે. લાલ: કુલાલ: (કુંભાર), લલના (સ્ત્રી), લાલસા (લાલચ), લલિત: (સુંદર), લાલના.

લશ્, (અ) ડ. ૧૦. કૌશલ્યે. કુશળ થવું. લાશયતિ - તે કુશળ થાયછે.

લષ્, (અં) ડ. ૧. કાતૌ. કાતિરિચ્છા. હમ્પડવું. લષ્યતિ-તે, લષતિ-તે હમ્પડેછે. અમિલાષ: (હમ્પડા), અમિલાષી (હન્ + હમ્પડ), લશુનમ્ = લસણ.

લસ્, (અ) પ. ૧. શ્લેષણક્રીડનયો: ૧ મળવું, ખેડવું, ૨ રમવું, ખેલવું. લસતિ મળેછે. વિલસતિ રમેછે. વિલાસ: (ક્રીડા), વિલાસી (ધન), લસ: (કામ-ગરો), અલસ: (આલસુ), લાસ્યમ્ (નૃત્ય), લાક્ષા = લક્ષ્મી = લાખ. લસ્તક: (ધનુષ્યવયે ઝાલવાનું સ્થાન), ઉલાસ: = ઉલાસ.

લસ્, (અ) ડ. ૧૦. શિલ્પયોગે. ક્રિયાકૌશલં શિલ્પમ્. શિલ્પકર્મ કરવું. લાસ-યતિ-તે નદી નદી નામેછે. લાસ્યમ્ (નૃત્ય).

લજ્, (ઓ હ) આ. ૬. વ્રીઢે. લાજવું. લજ્જતે નવોદા નવોદા લાજેછે. લજ્જા = લાજ. લજ્જિત: = લજ્જિઓ = લાજ્યો.

ધાતુસંપદ્

૧૫૫

લા, પ. ૨. આદાને. ઋક્રુવું. લાતિ ધનં ધન લેછે. **બહુલમ્** = **બહુલું** = બોહોળું. **લંચા** = લાંચ. **લતા** (વેલી), **પિત્તલમ્** = પીતલ. **લાનમ્** = લાળમ્ = લેણું.

લાઘ્, (ઋ) પ. ૧. શોષણાલમર્થયોઃ. ૧ શોષણુ કરવું, ૨ પૂર્ણ કરવું. **લાઘ્વતિ** શોષણુ કરેછે.

લાઘ્, (ઋ) આ. ૧. સામર્થ્યે. સમર્થ થવું, શક્તિવાન્ થવું. **લાઘ્વતે** સમર્થ થાયછે. **ઊહાવઃ** (નીરોગ).

લાઘ્, (ઙ) પ. ૧. લક્ષણે. ચિન્હ કરવું. **લાઘ્વતિ** ચિન્હ કરેછે. **લાઘ્વનમ્,** **લાઘ્વિતઃ** (ચિન્હિત).

લાઙ્, (અ) પ. ૧. મર્ત્સને ચ. ચાદ્વર્જને. ૧ તિરસ્કાર કરવો, ધિક્કારવું, ૨ સેકવું. બુંજવું. **લાઙ્ગતિ** તિરસ્કાર કરેછે ૬૦.

લાઙ્, (ઙ) પ. ૧. મર્ત્સને ચ. ચાદ્વર્જને. ૧ તિરસ્કાર કરવો, ધિક્કારવું, ૨ સેકવું, બુંજવું. **લાઙ્ગતિ** તિરસ્કાર કરેછે ૬૦.

લાટ, પ. ૧૧. જીવને. જીવવું. **લાટયતિ** જીવેછે. **લાટઃ** (દેશભેદ).

લાભ, ડ. ૧૦. મેરણે. પ્રેરવું. **લાભયતિ**—તે પ્રેરેછે. **લાભઃ** (પ્રેરણ).

લિખ્, (અ) પ. ૬. અક્ષરવિન્યાસે. લખવું. **લિખતિ** પુસ્તક લેખકઃ લહિઓ પુસ્તક લખેછે. **લેખઃ,** ૧ લિખ્, ૨ લિખકઃ (ચિતારો), **લેખનમ્.** **લેખની** = **લેખણી** = લેખણ. **લેખકઃ.**

લિગ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. **લિગતિ** જાયછે. **આલિગતિ** = **આલિગદ** = આલિંગે. **આલિગનમ્** (મળવું).

લિગ્, (ઙ) ડ. ૧૦. ચિત્રીકરણે. ચીતરવું. **લિગયતિ**—તે, **લિગતિ** ભિત્તિ ચિત્રકારઃ ચીતારો બીત્ય ચીતરેછે. **લિગમ્** (ચિન્હ).

લિટ્, પ. ૧૧. અલ્પકુત્સનયોઃ. ૧ થોડું થવું, અલ્પ થવું—કરવું, ૨ નિંદવું. **લિટય-** **તિ** અલ્પ થાયછે ૬૦.

લિપ્, (ઙ) ડ. ૬. ઉપદેહે. ઉપદેહોવૃદ્ધિઃ. વધારવું, લિપવું. **લિપતિ**—તે લિપેછે. **લેપઃ,** **ઉપલેપઃ,** **લેપનમ્** = લિપણ. **અનુલેપઃ,** **અનુલેપનમ્,** **લિપ્તઃ,** **લેપ્તા** (ક્ર + લિપનાર), **લિપ્તઃ.**

લિશ્, (અ) આ. ૪. અલ્પીભાવે. ઓછું થવું, થોડું થવું. **લિશ્યતે** દેહોરોગેન રોગે દેહ થોડો થાયછે. **લિષ્ટઃ** (થોડું થયેલ), **લેશઃ** (અલ્પ), **લેષ્ટઃ** (ઠેપ).

૧૫૬

धातुसंग्रह.

लिश्, (अ) प. ६. गतौ. ल्भुं. लिशति ल्भयछे. लेशः (लप).

लिह, (अ) उ. २. आस्वादने. याऽवुं, याप्पवुं. लेढि, लीढे गुडं बालः आल
गोળને ચાટેછે. ૧ લેહઃ, ૨ અવલેહઃ, ૩ આલેહઃ (ચાટે), જિન્હા =
જિભા = જીભ. વહંલિહઃ (આપ્પલો), અખંલિહઃ (વાધુ).

લી, (ઓ. ઇ.) આ. ૪. શ્લેષણે. મળવું, ભેચુથવું, ભેટવું. ચોટવું. લીયતે પતિં
નારી નારી પતીને મળેછે. લીનઃ (મળેલ), લયઃ, પ્રલયઃ, વિલયઃ, ૧ નિલયઃ,
૨ આલયઃ (ધર), લીલા (રમત).

લી, પ. ૯. શ્લેષણે. મળવું, ભેડવું, ચોટવું. લિનાતિ પતિં નારી નારી ધણીને
ભેટેછે. લીનઃ (મળેલ), લીનિઃ (મલવું), લયઃ, પ્રલયઃ, વિલયઃ.

લી. उ. १० द्रवीकरणे. ओगालवुं. लाययति-ते, लयति घृतं बन्दिना होता.
હોતા વઙ્હવડે ધીને ઓગાળેછે, આલીનમ્ (કલઈ).

लुंच, (अ) प. अपनयने. अपनयनमपलापः. संताडवुं, छुं पाववुं, क्रीडिवुं. लुंचति
સંતાડે છે

लुज, (इ) उ. १० भाषार्थे भासार्थे च. १ ओलवुं, २ दीपवुं. लुंजयति-ते, लुंजति
ઓલેછે ૬૦.

लुज, (इ) उ. १०. हिंसाबलादाननिकेतनेषु. १ હણવું, ૨ બલ કરવું. ૩ લેવું,
થડવું, ૪ ધર કરવું, વસવું. લુંજયતિ-તે, લુંજતિ હણેછે ૬૦.

लुट, (अ) आ. १. प्रतीषाते. शेणवुं, शेणवुं, लोठवुं, आलोठवुं. लोटते भूमौ
મર્દમઃ ગથેએ ભુમિ ઉપર આલોટે છે. લોટતે = લોટઈ = લોટે આલોટતે
= આલોટઈ = આલોટે.

लुट, (अ) प. १. विलोडने. वलोववुं, मथन करवुं, शेणवुं. लोटति वलोवछे.
લોટનમ્ (લોટવું).

लुट, (इ) प. १. स्तेये. लुंठवुं, चोरवुं. लुंठति धनं चोरः चोर धन लुंठेछे.
લુંઠતિ = લુંઠઈ = લુંટે. લુંટિઃ = લુંટિ = લુંઠથ. લુંટાકઃ (લુંઠનારો), લુંટનમ્.

लुट, (अ) प. ४. विलोडने. वलाववुं, शेणवुं, वशेणवुं. लुटयति वलोवछे.

लुट, (अ) प. ६. संश्लेषणे. मणवुं. चोठवुं ભેડવું; આજવું. લુટતિ પતિં નારી
નારી પતિને મળેછે. લોટઃ (મળ).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૫૭

લુટ, (અ) ડ. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું ૨ દીપવું. લોટયતિ-તે, લોટતિ બોલેછે ૬૦.

લુંટ, (અ) ડ. ૧૦. સ્તેયે અનાદરેચ. ૧ લુંટવું, ચોરવું, ૨ આનાદર કરવો. લુંટયતિ-તે લુંટેછે. લુંટનમ્, લુંટિઃ = લુંટિ = લુંટ્ય. લુંટાકઃ (ચોર), લુંટાકી.

લુટ, (અ) આ. ૧. પ્રતીષાતે રોળાવું, રોળવું, લોટવું, આલોટવું. લોટતે મૂમૌ ગર્દભઃ ગધેડો ભુમિઉપર આલોટેછે. ૧ લોટનમ્, ૨ લુટિતમ્ (આલોટવું).

લુટ, (અ) પ. ૧. ઉપધાતે પછાડવું, મારવું. લોટતિ કાલિર્ધર્મમ્. કલિ ધર્મને પછાડે છે.

લુટ, (અ) પ. ૬. લોટને શ્લેષણે ચ. ૧ આલોટવું, રોળાવું, રોળવું ૨ મળવું, બળવું. લુટતિ આલોટેછે. ૬૦.

લુટ, (ઙ) પ. ૧. સ્તેયે. લુંટવું ચોરવું. લુંટતિ લુંટેછે.

લુટ, (ઙ) પ. ૧. ગતૌ. બળવું. લુંટતિ બળયછે.

લુટ, (ઙ) પ. ૧. આલસ્યે પ્રતીષાતે ચ. ૧ આળસ કરવું. ૨ રોળવું, રોળાવું. લુંટતિ રોળેછે.

લુટ, (અ) પ. ૧. વિલોડને. વિલોડનં મંથઃ. વલોવવું. લોડતિ વલોવેછે. વિલોડ-તિ = વિલોડહ = વલોવે. લોડનમ્, વિલોડનમ્.

લુટ, (ઙ) પ. ૧. સ્તેયે. ચોરવું. લુંડતિ ચોરેછે. લુંડઃ = લુંડો.

લુટ, (અ) પ. ૬. સંશ્લેષણે સંવરણે ચ. ૧ મળવું, બળવું, બેઠવું ૨ ઠાંકવું. આછાડવું, લુટતિ મળેછે ૬૦.

લુટ, (ઙ) પ. ૧. હિંસાસંક્રેશનયોઃ. ૧ હણવું ૨ પીડવું, નડવું. લુંથતિ શત્રુ શત્રુને હણેછે.

લુપ્, (ઙ) પ. ૪. વિમોહને. આક્રમું કરવું, લુપ્પતિ આક્રમું કરેછે.

લુપ્, (લ્) ડ. ૬. હેદને. છેદવું. લુંપતિ-તે કાષ્ઠં વર્દકિઃ શ્વાતર કાષ્ઠને છેદેછે. લુપ્, લોપઃ, લોપ્તમ્ (ચોરીનું ધન), હંદ્રલુપ્તકમ્ (ખરબવું), લોપાકઃ (લુંકડી).

લુપ્, (ઙ) પ. ૧. અદને. પીડવું, નડવું લુંબતિ પીડેછે. લુંબિઃ = લંબ.

લુપ્, (ઙ) ડ. ૧૦. અદર્શને અદને ચ. ૧ નદેખવું, નળેવું. ૨ પીડવું, નડવું. લુંબયતિ-તે, લુંબતિ નથીદેખતો. લુંબિઃ = લંબ.

૧૫૮

ધાતુસંગ્રહ.

લુખ્ (અ) પ. ૪. ગાર્ધ્યે. ગાર્ધ્યમાકાક્ષા. ઇચ્છવું, લોભ કરવો. લુખ્યતિ પુત્રં નારી
નારી પુત્રને ઇચ્છેછે. લોખ; લોખી, લુબ્ધ; પ્રલુબ્ધ; લુબ્ધક: (પારધી)

લુપ્, (અ) પ. ૬. વિમોહને. આકર્ણ કરવું. લુપ્તિ આકર્ણ કરેછે. લુબ્ધ:

લુલ્ (અ) પ. ૧. (સૌં) વિમર્દે. મર્દવું, મરડવું. લોલતિ મરડેછે. લુલાય:
(પાડો), લુલિતમ્ (કંપિત), લોલમ્ (ચપલ).

લુષ, (અ) પ. ૧. સ્તેયે હિંસાયાં ચ. ૧ ચોરવું, ૨ હણવું. લોષતિ ચોરેછે,
હણેછે.

લુહ, (અ) પ. ૧. (સૌં) મોહે. મોહવું, મોહ કરવો, મોહ પમાડવું. લોહતિ મોહ
કરેછે. લોહલ: (તોતલો).

લૂ, (ઞ) ડ. ૯. છેદને. છેદવું. લુનાતિ-લુનીતે છેદેછે. લવિત્રમ્ (દાતરડું), લવ-
નમ્ (છેદન), લોમ (ન + સ્વં). લવણ: = લોળમ્ = ઘણુ. લવક: (છેત્તા),
લાવ: (અકપંખી), લવાળક: (કાલ), લવાળકમ્ (દાતરડું), લૂતા (કરોળિયો),
લવિ: (દાતરડું).

લૂપ, (અ) પ. ૧. સ્તેયે મૂષાયાં ચ. ૧ ચોરવું, ૨ શોભાવવું. લૂપ્તિ ચોરેછે.

લૂષ, (અ) ડ. ૧૦. સ્તેયે હિંસાયાં ચ. ૧ ચોરવું, ૨ હણવું. લૂપયતિ-તે ચોરેછે
હં.

લેખ, પ. ૧૧. સ્વલને. પડવું. લેખ્યતિ પડેછે.

લેખા, પ. ૧૧. સ્વલને વિલાસે ચ. ૧ પડવું, ૨ મવું. લેખાયતિ પડેછે.

લેટ્, પ. ૧૧. સૌર્વ્યે પૂર્વભાગે સ્વમે દીપ્તૌ ચ. ૧ ધૂતવું, ધૂર્તતા, કરવી, ૨ પૂર્વ થવું,
પેહેલુંથવું, પૂર્વતાકરવી, ૩ ઉધવું, નિદ્રાકરવી, ૪ દીપવું. લેટયતિ ધૂતેછે હં.

લેપ્, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ શબ્દે ચ. ૧ જવું, શબ્દ કરવો. લેપતે જાયછે હં. લેપ:

લેલા, પ. ૧૧. દીપ્તૌ. દીપવું, ચગવું. લેલાયતિ દીપેછે. લેલા (દીપ્તિ.)

લોક્, (ઋ) આ. ૧. દર્શને. જોવું. લોકતે જોવેછે. લોક: (જન), આલોક: (પ્ર-
કાશ), અવલોકનમ્, વિલોકનમ્.

લોક્, (ઋ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ જોવવું, ૨ દીપવું, ચગવું, લોકય-
તિ-તે, વિલોકયતિ-તે જોવેછે. લોક, આલોક: (પ્રકાશ).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૫૯

લોચ, (ઋ) આ. ૧. દર્શનૈ. જોવું, દેખવું. લોચતે જુવેછે. ૧ લોચનમ્, ૨ વિલોચનમ્ (૧ નેત્ર, ૨ દર્શન). આલોચનમ્, પર્યાલોનમ્, લોચકમ્ (સ્ત્રીના માથાનું વસ્ત્ર, ખોચજો.

લોચ, (ઋ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ ખોલવું, ૨ દીપવું. લોચયતિ-તે, આલોચયતિ-તે ખોલેછે. ૬૦.

લોટ, પ. ૧૧. ધૌત્યે પૂર્વભાવે સ્વપ્ને દિતૌ ચ. પૂર્વભાવઃ પૂર્વત્વમ્. ૧ ધુતવું, ૨ પૂર્વ થવું, પૂર્વતા કરવી, ૩ ઉંધવું, ૪ દીપવું. લોટયતિ ધુતેછે. ૬૦.

લોહ, (ઋ) પ. ૧. ઉન્માદે. ઉન્માદશ્ચિત્તવિભ્રમઃ. ૧ ચિત્ત ભ્રમવું, ગાંડું થવું. લોહતિ ચિત્ત ભ્રમેછે.

લોષ્ટ, (ઞ) આ. ૧. સંઘાતે. ઐકટું થવું, ઐકટું કરવું. લોષ્ટતે ધાન્યમ્ ધાન્ય ઐકટું કરેછે. ૧ લોષ્ટઃ, ૨ લોષ્ટઃ (ઢેપુ).

વક્, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. વંકતે જાયછે. વંકઃ.

વક્, (ઙ) આ. ૧. કૌટિલ્યે. વાંકું થવું-કરવું. વંકતે વાંકું કરેછે. વંકઃ=વાંકું. વંક કાષ્ઠમ્ = વાંકું કાઠ. વક્રમ્ (વાંકું), વંક્રિઃ (પાસાનું હાડ).

વક્ષ, (અ) પ. ૧. રોષે સંઘાતે ચ. ૧ રીસ કરવી, રીસાવું, ૨ ઐકતા કરવી, ઐકટું કરવું. વક્ષતિ બાલઃ બાલ રીસાયછે. વક્ષઃ (રીસ).

વક્ષ, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. વક્ષતિ જાયછે.

વક્ષ, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. વંક્ષતિ જાયછે.

વંગ, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થે સંઘે ચ. ૧ જવું, ૨ ખોડંગવું. વંગતિ જાયછે. ૬૦. વંગમ્ = વંગ (સીમું).

વઘ, (ઙ) આ. ૧. ગત્યાક્ષેપે. ગતેરાક્ષેપો નિંદા વેગ આરંભ ઉપલંભોવા. ૧ ગતિ-નિંદવી, ૨ ગતિનો વેગ કરવો, ૩ ગતિનો આરંભ કરવો, ૪ ગતિ કરવી. વંઘતે ગતિનિરેછે. ૬૦.

વચ્, (અ) પ. ૨. પરિભાષણે. ૧ ખોલવું. વક્તિ ખોલેછે. વક્તા (ઋ), વચનમ્, વાક્, વાચા, વાચ્યમ્, વાક્યમ્, અનૂવાનઃ (સાંગવેદાધ્યયનવાન), વાચકઃ (ખોલનાર).

વચ્, (અ) ડ. ૧૦. પરિભાષણે સંદેશને ચ. ૧ ખોલવું, ૨ સંદેસો કહેવો. વાચયતિ-તે, વચતિ ખોલેછે. ૬૦. વાચનમ્.

૧૬૦

ધાતુસંગ્રહ.

વંચ, (૩) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. વંચતિ જાયછે. વક્ત્રમ્ = વંક = વાંક.

વંચ, (૩) આ. ૧૦. પ્રલંબને. પ્રલંબનં મિથ્યાફલાખ્યાનમ્. જૂટું ફલ કહેવું, છેતરવું, ડગવું. વંચયતે ડગેછે. ૧ વંચના, ૨ વંચનમ્ (ડગાઇ), વંચિતઃ (છેતરેલ).

વજ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. વજતિ જાયછે. વજ્રમ્, વંજુલઃ (વિતસ).

વજ, (અ) ડ. ૧૦. માર્ગસંસ્કારગત્યોઃ. ૧ માર્ગ સુધારવો, ૨ જવું. વાજયતિ - તે માર્ગ સુધારેછે.

વટ, (અ) પ. ૧. વેષ્ટને. વીંટવું, યુંથવું. વટતિ રજ્જૂં ઘેરી વિંટેછે. વટઃ = વડો = વડ. વટમ્ = વડમ્ = વડું. વટિઃ = વડી. ૧ વાટઃ = વાઝે. ૨ વાટી = વાડી. ૩ વાટમ્ = વાડું (વાઝે). ફુલવાટી = ફૂલવાડી. વૃક્ષવાટી.

વટ, (અ. મ્) પ. ૧. પરિભાષણે. પરિભાષણં સનિદોષાલંબઃ. ડબ્બો દેવો. વટતિ = વડદ = વડે. જૌ - વટયતિ.

વટ, ડ. ૧૦. વિભાજને ગ્રંથે ચ, ગ્રંથોવેષ્ટનમ્. ૧ વિભાગ કરવા, વેહેચવું, ભાગ પાડવા, આંટવું. ૨ વિંટવું. વટયતિ - તે ભૂમિ ગ્રામિકઃ ગામડિયો મૂંઝે આંટેછે. ડટજઃ (પણુશાલા).

વટ, (ઈ) પ. ૧. (સૌં) સ્તેયે. ચોરવું. વટતિ ચોરેછે. વટકઃ (ચોર).

વટ, (ઙ) પ. ૧. વિભાજને. વિભાજનં વિભાગીકરણમ્. વિભાગ કરવા, વેહેચવું, આંટવું. વંટતિ ધનમ્ ધન આંટેછે. વંટઃ = વાંટો (ભાગ), વંટનમ્. વંટિતમ્ = વંટિતં = આંટવું.

વટ, (ઙ) ડ. ૧૦. વિભાજને. વિભાગ કરવા, ભાગ પાડવા, આંટવું. વંટયતિ - તે, વંટાવયતિ - તે. આંટેછે. વંટઃ = વાંટો.

વટ, (અ) પ. ૧. સ્થૌલ્યે. જાડું થવું-કરવું. વટતિ જાડું થાયછે. વટરઃ (મૂર્ખ).

વટ, (ઙ) આ. ૧. એકચર્યાયામ્. એકસ્ય અસહાયસ્ય ચર્યા ગતિઃ. સહાયવિના જવું, એકલું જવું. વંટતે એકલો જાયછે. વંટિતઃ = વંટિઓ = વંડયો.

વટ, ડ. ૧૦. ગ્રંથે. યુંથવું. વટયતિ-તે યુંથેછે.

વટ, (અ) પ. ૧. (સૌં) આરોહણે. પલાણુવું, ચડવું, ખેસવું. વડતિ પલાણેછે. વડવા (ધોડી), ૧ વડમી-લત્તે ૨ વલમી (જાડું).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૬૧

વહ, (હ) આ. ૧. વિભાજને વેષ્ટને ચ. વિભાજનં વિભાગીકરણં ચર્માભાવશ્ચ.
૧ વિભાગ કરવા. બાંટવું, ૨ આમડું-ખાલ ઉતડવી, ૩ વિંટવું. વંડતે વિ-
ભાગ કરેછે.

વહ, (હ) ડ. ૧૦. વિભાજને. વિભાગ કરવા. વંડયતિ-તે વિભાગ કરેછે.
વંડઃ=વંડો=બાંડો.

વળ, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. વળતિ શબ્દ કરેછે. ૧ વાળિ, ૨ વાળી
(વાચા).

વદ, (અ) પ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. સ્પષ્ટ બોલવું. વદતિ સ્પષ્ટ બોલેછે. વાદઃ,
વિવાદઃ, સંવાદઃ, અનુવાદઃ, પ્રતિવાદઃ, પ્રવાદઃ, અભિવાદઃ, અપવાદઃ (નિંદા),
નિર્વિવાદઃ, વદનમ્ (સુખ), ૧ વદઃ, ૨ વદાવદઃ (વક્તા, બોલકો), વદાન્યઃ
(૧ દાતા, ૨ પ્રિયવાણી બોલનાર), મિયંવદઃ, શ્લોકવદઃ, વાવદૂકઃ (બહુભાષ-
ણ કરનાર), વાઘમ્ = વજ્જં = વાળું. વાદિત્રમ્ (વાળું), સંવાદી (ઇન્ +
સંવાદ કર્તા), પરિવાદી (ઇન્ + નિંદક), અવઘમ્ (નિંદા), અનુઘમ્ (ન કહેવા
યોગ્ય), વાદી (ઇન્ + વાદકર્તા), પ્રતિવાદી (ઇન્ + સાંભો બોલનાર).

વદ, (હ) આ. ૧. અભિવાદનસ્તુત્યોઃ અભિવાદનં પાદયોઃ પ્રણિપાતઃ, સ્તુતિઃ ગુણેઃ
પ્રશંસા. ૧ નમવું, પગે લાગવું, ૨ સ્તુતિ કરવી, ગુણ વખાણવા. વંદતે દેવમ્
દેવને નમેછે. વંદના (પ્રણામ), વંદનઃ (નમનાર), વંદનમ્ (૧ નમન, ૨ સ્તુ-
તિ), વંદારુઃ (૧ નમનાર, ૨ સ્તુતિ કરનાર), ૧ વંદઃ, ૨ વંદનીયઃ (નમ્ય),
વંદી (હટકરી ખેંચેલી સ્ત્રી), વંદી (ઇન્ + બાઠ, ચારણ), વંદિતઃ=વંદિઓ=
વંદો.

વદ, (અ) ડ. ૧૦. સંદેશવચને. સંદેસો કહેવો, બાણ કરવું. વાદયતિ-તે સંદે-
સો કહેછે. વાદઃ, પ્રવાદઃ, અપવાદઃ.

વદ, (અ) આ. ૧૦. સંદેશવચને. સંદેસો કહેવો, બાણ કરવું. વાદયતે, વદતે.
સંદેસો કહેછે.

વધ, (અ) પ. ૧. (સૌં) હિંસાયામ્ હણવું. વધતિ હણેછે. વધઃ (હિંસા),
વધકઃ (હિંસક), પ્રાણિવધઃ (પ્રાણિહિંસા), વધ્યઃ (હણવા યોગ્ય), અવધ્ય
(ન હણવા યોગ્ય).

૧૬૨

ધાતુસંગ્રહ.

વન્, (અ) પ. ૧. સંભક્તૌ. સંભક્તિર્ભજનમ્. બળ્યું, સેવ્યું. વનતિ પતિં નારી
નારી પતિને સેવેછે. વનતિ = વણદ્વ = વણે. વનિતા (સ્ત્રી), વાનરઃ = વાનરે.
વાનીરઃ (વૃતસ).

વન્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. વનતિ શબ્દ કરેછે. વનમ્ (અરણ્ય).

વન્, (અ, મ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણ્યું. વનતિ હણેછે. જૌ - વનયતિ.

વન્, (ઝ, મ) પ. ૧. ક્રિયાસામાન્યે. ૧ કરવું, ૨ હોવું. વનતિ કરેછે. જૌ -
વનયતિ.

વન્, (ઝ) આ. ૮. યાચને. જાચ્યું. વનુતે જાચેછે. વંતિઃ (યાચના), અવંતિઃ
(શબ્દનુંનામ), વાનીરઃ (વૃતસ ગ્રાહ), વનીપક્કઃ (યાચક).

વન્, (ઝ) પ. ૮. યાચને. જાચ્યું. વનોતિ જાચેછે.

વપ્, (ઙ, અં) ઝ. ૧. बीजसंताने छेदने च. बीजानां संतानः क्षेत्रे विस्तारणं
गर्भाधानं च. ૧ વાવ્યું, ઓરવું. (ખેતરમાં ખીજ), ૨ ગર્ભાધાન કરવું,
ગર્ભમેહેલવો (સ્ત્રીમાં), ૩ છેદવું, બેદવું, કાપવું. વપતિ - તે જૂનાં ક્ષેત્રે
ખેતરમાં જાણ્ય વાવેછે. વપતિ માર્યાયાં ગર્ભ નરઃ નર ભાર્યાનેવિષે ગર્ભને
મૂકેછે. વપતિ વાલાન્ વાળાને કાપેછે. વાપઃ = વાપો = વાધો. વપનમ્
(૧ વાવણું, ૨ ગર્ભાધાન, ૩ કાપણું), વસા (ઋ + વાવનાર), પરિવાપઃ
(૧ વાવણું, ૨ મુંડન), વપા (અરખી), ૧ વાપિઃ, ૨ વાપિ = વાચ્ય. વપઃ
(કેયારણ્ય), વપુઃ (સ્ + શરીર), વાપઃ (વાવણું), વપ્યઃ = વપ્યો = વાપો
વાપો.

વપ્, (અ) પ. ૧. गत्यर्थः. જવું. વપ્નતિ જાયછે.

વમ્, (ઙ, અ) પ. ૧. उद्धिरणे. उद्धिरणं भुक्तस्योर्ध्वगतिः. ઓકરવું, વમન કરવું.
વમતિ ભુક્ત આધેલું ઓકરેછે. ૧ વમનમ્, વાતિઃ (ઓકરવું), વામનઃ = વામણો.
૨ વંશઃ = વંસો = વાંસ = વંશી (ઉધેહ).

વય્, (અ) આ. ગતૌ. જવું. વયતે જાયછે. વયઃ (સ્ + ૧ પંખી, ૨ આધ્યા-
દિ પય), વાયસઃ (કાગરો).

વર, ઝ. ૧૦. ईप्तायाम्. ઈષ્ટ્યું. વરયતિ-તે કન્યામ્ કન્યાને વરેછે. વરઃ.

વરણ, પ. ૧૧. ગતૌ. જવું. વરણ્યતિ જાયછે.

धातुસંગ્રહ.

૧૬૩

વર્ચ, (અ) આ. ૧. વીતી. દીપવું, ચગવું, પ્રકાસવું. વર્ચતે દીપેછે. વર્ચઃ (સ્ + ૧ અશુચિ, તેજ), વર્ચસી (ધન્ + તેજસી), સુવર્ચલા (શાકભેદ), સુવર્ચિકા (દંકણ).

વર્ણ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રેરણે વર્ણે વર્ણને ચ. પ્રેરણં દલનમ્. ૧ ચૂર્ણ કરવું, ૨ રંગવું, ૩ વર્ણન કરવું. વર્ણયતિ-તે ચૂર્ણ કરેછે. વર્ણુઃ (રંગ), વર્ણનમ્.

વર્ણ, ડ. ૧૦. વર્ણક્રિયાવિસ્તારગુણવચનેષુ. વર્ણક્રિયા વર્ણકરણં. ગુણવચનં સ્તુતિઃ, વર્ણયતિ-તે સુવર્ણમ્ સુવર્ણને વર્ણુકરેછે. વર્ણયતિ-તે કથામ્ વિસ્તૃણાતીત્યર્થઃ કથાને વિસ્તારેછે. વર્ણયતિ-તે હરિમ્ સ્તૌતીત્યર્થઃ હરિને સ્તવેછે. વર્ણનમ્. વર્ણિ-તઃ = વર્ણિઓ = વર્ણ્યો.

વર્ધ, (અ) ડ. ૧૦. છેદનપૂરણયોઃ. ૧ છેદવું, ભેદવું, કાપવું ૨ પૂરવું. વર્ધયતિ-તે કાષ્ઠમ્ કાષ્ઠને છેદેછે. વર્દ્ધતિ = વદ્ધૈ = વાઢે. વર્દ્ધકિઃ (આર), વર્દ્ધનમ્ = વદ્ધનમ્ = વાઢણું. વર્દ્ધિતઃ = વદ્ધિઓ = વાઢ્યો. વર્દ્ધઃ = વદ્ધો = વાઢ.

વર્ષ, (અ) આ. ૧. સ્નેહને. પલાળવું, ભીનું કરવું, વર્ષતે ભૂમિમેઘઃ મેઘ ભુંહને પલાળેછે. વર્ષણમ્, વર્ષા (વર્ષાન્તુ), વર્ષિતઃ = વર્ષિઓ = વર્ષ્યો, વર્ષઃ.

વર્હ, (અ) આ. ૧. પ્રાધાન્યે. શ્રેષ્ઠ થવું, પ્રધાન થવું. વર્હતે શ્રેષ્ઠ થાયછે. વર્હઃ (પ્રધાન), મુનિવર્હઃ (મુનિશ્રેષ્ઠ).

વર્હ, (અ) આ. ૧. પરિમાષણર્હિસાચ્છાદનેષુ. ૧ ખોલવું, ૨ ઠપકો દેવા, ૩ હણવું, ૪ ઢાંકવું, ઓછાડવું. વર્હતે ખોલેછે ૬૦. વર્હમ્ (૧ પત્ર, ૨ પિછું).

વલ્, (અ) આ. ૧. આમંડને. આમંડનં નિરૂપણમ્ જ્ઞેવું. ઉદ્ઘાલયતે જ્યુવેછે.

વલ્, (અ) આ. ૧. સંવરણે સંચરણે ચ. સંવરણમાચ્છાદનમ્. ૧ ઓછાડવું, ઢાંકવું, સંચરવું. વલતે ધનમ્ ધનને ઓછાડેછે. વલતે = વલણ = વણ. વલયમ્ = વલયં = વલયું (૧ ચુડી, ૨ કાંકણ, ૩ કડુ). કુત્સિતઃ વલઃ કુવલઃ, કુવલી (હિમમણી), વલઃ = વળ. વાલઃ = વાળ (કેશ). ૧ વલ્કમ્, ૨. વલ્કલમ્ (છાત્ય), વલીકમ્ (નેત્રું), વલ્મીકઃ (શક્રી), વલિઃ = વળી (કરચોલી), વલ્કજમ્ (સાકણસાધુંધાન્ય), ૧વલઃ = વળો. ૨ વલિકા (કાષ્ઠદંડ), વાલુકા, (વેણ, રેતી), વલિરઃ (વક્ર દૃષ્ટિ, આંડો), ડલપઃ (વિસ્તારવતીવેલી), વલ્મુઃ (મધુર).

વલ્, (અ. મ્) પ. ૧. સંવરણે. ઓછાડવું, ઢાંકવું. વલતિ ઓછાડે છે. વૌ-વલયતિ વાળેછે. પ્રવાલમ્ = પ્રવાળું.

૧૬૪

ધાતુસંગ્રહ.

વલ્ક, (અ) ડ. ૧૦. પરિભાષણે. ૧ બોલવું, ૨ ઠબકો દેવો. વલ્કયતિ-તે બોલે છે, હ૦.

વલ્ગ, (અ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. વલ્ગતિ ગૌઃ ગાય જાય છે. વલ્ગઃ (ગતિ), વલ્ગિતમ્ (ધોડાની ચાલ).

વલ્ગ, પ. ૧૧. પૂજામાધુર્યયોઃ. ૧ પુજવું, ૨ મધુરતા કરવાવી, મધુર થવું. વલ્ગયતિ પૂજાય છે. વલ્ગઃ (મધુર).

વલ્મ, (અ) આ. ૧. મોજને. જમવું, ખાવું. વલ્મતે જમે છે. ૧ વલ્મઃ, ૨ વલ્મનમ્ (ભોજન).

વલ્હ, (અ) આ. ૧. સંવરણે સંચરણે ચ. ૧ ઓછાડવું, ઢાંકવું, ૨ સંચરવું. વલ્હતે ઢાંકે છે. વલ્હિતઃ (ઢાંકેલ) વલ્હઃ = વાલો = વાલ. વલ્હૂરમ્ (શ્વૃંખ માંસ), વલ્હવઃ (ગોવાળ), ૧ વલ્હિઃ, ૨ વલ્હી = વેલ્હી = વેલ્હ. ૧ વલ્હરિઃ, ૨ વલ્હરી (માંસ્ય).

વલ્હ, (અ) આ. ૧. પ્રાધાન્યે. શ્રેષ્ઠ થવું. વલ્હતે શ્રેષ્ઠ થાય છે. ૧ વાલ્હિકઃ, ૨ વાલ્હીકઃ (કાચુલ દેરા).

વલ્હ, (અ) આ. ૧. પરિભાષણહિંસાચ્છાદનેષુ. ૧ બોલવું, ૨ ઠબકો દેવો, ૩ હણવું, ૪ ઓછાડવું, ઢાંકવું. વલ્હતે બોલે છે.

વશ, (અ) પ. ૨. કાંતૌ. કાતિરિચ્છા. હચ્ચવું. વશિ ધર્મે ધાર્મિકઃ ધાર્મિક ધર્મને હચ્ચે છે. વાશનઃ (હચ્ચનાર), ડશીરમ્ (વીરણુબુલ), ડશિક્ (સુંદર), ડશના (નસ્ + શુક્રાચાર્ય), વશઃ (લોભ), વિવશઃ (દુષ્ટચુદ્ધિ), વશા (વહુ).

વષ, (અ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. વષતિ હણે છે.

વષ્ક, ડ. ૧૦. દર્શને. જોવું. વષ્કયતિ-તે જુવે છે.

વસ, (અ) ડ. ૧. નિવાસે. વસવું. વસતિ-તે વસે છે. વસતિ = વસઇ = વસે. ૧ વાસઃ, ૨ નિવાસઃ, ૩ આવાસઃ, ૪ વસતિઃ (સ્થાન), પ્રવાસઃ (યાત્રા), ઉપવાસઃ (લાંધણું), ડષિતઃ (વસ્ત્રો), વાસ્તવ્યઃ (રહેનાર), ૨ અમા-વાસ્યા. ૧ અમાવસ્યા = અમાસ. વસુ (૧ રત્ન, ૨ ધન), વસ્તુ (પદાર્થ), વાસ્તુ (૧ ધર, ૨ ધરબુદ્ધિ), આવસથઃ (ધર), વાસરઃ (દિન), વસંતઃ (વસંત ઋતુ), વસ્તમ્ (મૂલ), વસિઃ (રાત્રી).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૬૫

વસ્, (અ) આ. ૨. આચ્છાદને. ઓછાડવું, ઢાંકવું. વસ્તે મુખમ્ મુખને ઢાંકેછે.

૧ વસનમ્, ૨ વસ્ત્રમ્, ૩ વાસઃ (સ્ + ળગડું), વસ્તિઃ (પેઢું), વસ્તઃ (બકરો),
સુવાસિની = સુવાસિણી = સોવાસેણ્ય.

વસ્, (ઝ) પ. ૪. સ્તંભે. થંભવું. વસ્યતિ થંભેછે. વસ્તઃ (બકરો), વસ્તિઃ (પેઢું).

વસ્, (અ) ઝ. ૧૦. સ્નેહચ્છેદાપહરણેષુ. ૧ ભીનું કરવું, પલાળવું, ૨ છેદવું,
કાપવું, ૩ હણવું. વાસયતિ-તે ભૂમિમ્ ભૂમને પલાળેછે. વાસયતિ-તે વૃક્ષમ્
વૃક્ષને કાપેછે. વાસયતિ-તે ચોરમ્ ચોરને હણેછે.

વસ્, ઝ. ૧૦. નિવાસે. વસવું, રહેવું. વસયતિ-તે વસેછે. ૧ વાસઃ, ૨ નિવાસઃ,
૩ વસતિઃ (ધર).

વસ્ક, (અ) આ. ૧. ગત્યર્થે. જવું. વસ્કતે જાયછે.

વસ્ત, (અ) આ. ૧૦. અદને. પીડવું, નડવું. વસ્તયતે પીડેછે. વસ્તિઃ (બક્ષણ).

વહ, (અ) ઝ. ૧. પ્રાપ્તે. લેઈજવું, પોઆડવું, વહેવું, વહન કરવું. વહતિ મારં
વાહકઃ વાહક ભારને લેઈજાયછે. નદી વહતિ નદી વહેછે. વહઃ (બળદનું
ખાંધ), વાહઃ, પ્રવાહઃ, પરીવાહઃ, સંવાહઃ, નિર્વાહઃ, દુર્વાહઃ, વિવાહઃ, ઉદ્વાહઃ
(પરણવું), વહનમ્, ઉદ્વહનમ્, અડા, નવોડા મૌઢઃ, મૌઢા, વહ્યં શકટમ્ (વહ-
નકરવા યોગ્ય ગાડું), વાહ્યમન્યત્ (ખીજ વસ્તુ તે વાહ્ય), વહિત્રમ્ (વાહણ),
વાહનમ્ = વાહણ. વાહનમ્ (અશ્વાદિ), વહ્નિઃ (અભિ), વધૂઃ = વહૂ. વાહા
(નદી), મારવાહઃ.

વહ, (ઙ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. વંહતે વધેછે. વહુલાઃ (કૃણપક્ષ), વહિઃ
(સ્ + આહર), વહુઃ.

વા, પ. ૨. ગતિગંધનયોઃ. ૧ જવું, વાવું, ૨ હણવું. વાતિ જાયછે. ૧ વાઃ,
૨ વાયુઃ, ૩ વાતઃ. (પવન), વામા (વહ).

વા, ઝ. ૧૦. સુખસેવનયોઃ ગતૌ ચ. ૧ સુખ કરવું, ૨ સેવવું, ૩ જવું. વાપ-
યતિ-તે સુખ કરેછે.

વાક્ષ, (ઙ) પ. ૧. કાંક્ષાયામ્. ધરવું. વાંક્ષતિ ધરેછે. વાંક્ષા (વાંછા).

વાહ, (ઙ) પ. ૧. ઇચ્છાયામ્. ધરવું. વાંહતિ ધરેછે. વાંહતિ = વાંહફ =
વાંછે. વાંહા (ધરણ), વાંહિતમ્ = વાંહિર્અં = વાંહ્યું.

વાડ, (ઙ) આ. ૧. આપ્તાવ્યે પ્રીતૌ ચ. ૧ નહાવું, સ્નાન કરવું, ૨ પ્રીતિ કરવી.
વાડતે ગંગાયાં મુનિઃ મુનિ ગંગામાં નહાયછે. વાડઃ-લઘ્વે વાલઃ = વાળ.

૧૬૬

ધાતુસંગ્રહ.

વાત, ડ. ૧૦. સુલ્લસેવનયોઃ ગતૌ ચ. ૧ સુખ કરવું, ૨ સેવવું, ૩ જવું. વાત-યતિ-તે સુખ કરેછે.

વાવૃત્, (ઙ) આ. ૪. વિવરણે. વિવરણ કરવું, વેરવું. વાવૃત્યતે વેરેછે. વાવૃત્ય-માના (વરનારી).

વાશ, (ઋ) આ. ૪. શબ્દે. શબ્દ કરવો. વાશ્યતે કાકઃ કાગ શબ્દ કરેછે. ૧ વાશ, ૨ વાશિતમ્ (પશુશબ્દ).

વાસ, ડ. ૧૦. ઉપસેવાયામ્. સ્નેહપૂર્વિકા સેવા ઉપસેવા. ૧ સ્નેહે સેવવું, ૨ વાસ આપવી. વાસયતિ-તે સ્નેહે સેવેછે. વાસકઃ, ૧ વાસના, ૨ વાસઃ (સુગંધ), વાસિતઃ (વધારેલ), પટવાસઃ= પડવાસ (સુગંધિ ચૂર્ણ), અધિવાસનમ્ (ગંધ-માલ્યાદિવેડે સંસ્કાર).

વાહ, (ઋ) આ. ૧. પ્રયત્ને. પ્રયત્ન કરવો. વાહતે પ્રયત્ન કરેછે. વાહનમ્.

વિચ્, (ઙ. ર) ડ. ૭. પૃથગ્માથે. બિન્ન કરવું, વિવેક કરવો. વિનક્તિ-વિન્કે વિવેક કરેછે. વિવેકઃ, વિવેકી (દન) વિવેચનમ્, વિવિક્તમ્ (અમકાંત).

વિચ્છ, (અ) પ. ૬. ગતૌ. જવું. વિચ્છાયતિ જાયછે.

વિચ્છ, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું, ચગવું. વિચ્છયતિ - તે બોલેછે.

વિજ્, (ઙ. ર) ડ. ૩. પૃથગ્માથે. બિન્ન કરવું, વિવેક કરવો. વેવેક્તિ-વેવિક્તે દેહાત્માનં જ્ઞાની સાની દેહાત્માનો વિવેક કરેછે.

વિજ્, (ઓ. ઙ) આ. ૬. ભયચલનયોઃ. ૧ ખીવું, ડરવું, ૨ ચળવું, ઊઢેગી થવું. ઉત્પૂર્વઃ - ઉદ્વિજતે ચલાત્સાધુઃ સાધુ ખલથી ડરેછે. ૬૦. ઉદ્દેગઃ, ઉદ્દેગી (દન), ૧ આવેગઃ, ૨ વેગઃ, ૩ સંવેગઃ (ત્વરા).

વિજ્, (ઓ. ઙ) પ. ૭. ભયચલનયોઃ. ૧ ખીવું, ડરવું, ૨ ચળવું, ઊઢેગી થવું. વિનક્તિ લોકઃ લોક ડરેછે. ઉદ્વિગઃ (ઊઢેગી),

વિદ્, (અ) પ. ૧. શબ્દે આક્રોશે ચ. ૧ શબ્દ કરવો, ૨ રડવું. વેડતિ શબ્દ કરેછે. વિટપઃ (શાખાપ્રતિશાખા વિસ્તાર).

વિદ્, (અ) પ. ૧. આક્રોશે. રડવું. વેડતિ રડેછે. વિડાલઃ (ખલાડો).

વિડંબ, ડ. ૧૦. વિડંબને. ૧ અનુકરણ કરવું, વેશ લેવો. ૨ અપ્રતિષ્ઠા કરવી. વિડંબયતિ - તે અનુકરણ કરેછે. ૬૦. વિડંબનમ્, વિડંબના.

धातुसंग્રह.

૧૬૭

વિત્ત, ડ. ૧૦. સમુત્સર્ગે. તજ્યું, છોડ્યું. વિત્તયતિ - તે તજે.

વિથ્, (ઋ) આ. ૧. યાચને. જામ્યું, માગ્યું. વેથતે ધનિનં મિશ્નુઃ મિશ્નુ ધનવંતને જાચેછે.

વિદ્, (અ) પ. ૨. જ્ઞાને. જાણ્યું. વેત્તિ શાસ્ત્રમ્ શાસ્ત્રને જાણેછે. વેદઃ (શ્રુતિ), વેદવિત્. કોવિદઃ (પંડિત), વિદથઃ (સાની), વિદ્વાન્, વિદુષી, વિદ્યા, વેદના, વિદિતમ્ (સાત), વિદિઃ (શિષ્યી), વિદુઃ (વેત્તા).

વિદ્, (અ) આ. ૪. સત્તાયામ્. છતણેયું, વિદ્યમાન હોયું. વિદ્યતે ઘટઃ ધોડેછે વિદ્યમાન; વિત્તમ્ (ધન).

વિદ્, (લ્) ડ. ૬. લાભે. લાભ્યું. વિંદતિ - તે પુણ્યં દાતા દાતા પુણ્યને લાભેછે. વિત્તઃ (લબ્ધ), ગોવિંદઃ, અરવિદમ્ (કમલ), વિત્તં (૧ ધન, ૨ લબ્ધ).

વિદ્, (અ) આ. ૭. વિચારણે. વિચાર્યું. વિંતે બ્રહ્મ વિવેકી વિવેકી શ્રદ્ધાને વિચારેછે. વિન્નઃ (વિચારેલ), વિવેદઃ (પોતાનું અવમાન).

વિદ્, (અ) આ. ૧૦. ચેતનાખ્યાનનિવાસેષુ. ૧ અનુભવ્યું, જાણ્યું. ૨ કહેયું, પ્રસિદ્ધ કર્યું, વખાણ્યું. ૩ વાસ્યું, રહેયું. વેદયતે સુખમ્ ચેતયતે અર્થઃ સુખને અનુભવેછે. અવેદયતે ધર્મમ્ આખ્યાતીત્યર્થઃ ધર્મને કહેછે. વેદયતે ગૃહમ્ નિવાસંકરોતીત્યર્થઃ ઘરને વાસેછે.

વિધ્, (અ) પ. ૬. વિધાને. સૂજ્યું, ધડ્યું, કર્યું. વિધતિ વિશ્વં વેધાઃ શ્રદ્ધાદેવ વિશ્વને ધોડે. ૧ વિધિ; ૨ વેધાઃ (અસ્ + શ્રદ્ધા).

વિલ્, (અ) પ. ૬. સંવરણે. ઓછાડ્યું, ઠાંક્યું. વિલતિ ઓછાડે. વેલા.

વિલા, પ. ૧૧. વિલાસે. ક્રીડા કરવી. વિલાયતિ ક્રીડા કરેછે.

વિશ્, (અ) પ. ૬. પ્રવેશને. પેસ્યું. વિશતિ પેસેછે. પ્રવિશતિ = પદસદ્ = પેસે. પ્રવેશ; આવેશ; સમાવેશ; અભિનિવેશ; નિવેશ; વિષ્ટપમ્ (જગત), પ્રવિષ્ટઃ = પદ્મો = પેટો. ઉપવિષ્ટઃ, વેશંતઃ (તલાવડી), વિશ્વા (પૃથ્વી), વેશ્મ (ઘર), વેશઃ (૧ વેશ્યાધર, ૨ અલંકારે કરેલીશોભા), વિશિષ્ઠઃ (શશિ), વિષ્ટા (શુ).

વિષ્, (ડ) પ. ૧. સેવને. સિંચ્યું. વેષતિ સિંચેછે. વેષણમ્ = વેસણ.

૧૬૮

ધાતુસંગ્રહ.

વિષ્, (લં) ડ. ૩. વ્યાપૌ. આપું. વેવેષ્ટિ-વેવેષ્ટે વિશ્વં વિષ્ણુઃ વિજ્યુ વિશ્વને આપેછે. વિષ્ણુઃ, વિષાણમ્. (સુંગ), વેષઃ, પરિવેષઃ (પરિધિ).

વિષ્, (અ) પ. ૯. વિપ્રયોગે. ભિન્ન કરવું. વિષ્ણાતિ ભિન્ન કરેછે, વિષમ્.

વિષ્ક, (અ) આ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણવું. વિષ્કયતે હણેછે.

વિષ્ક, ડ. ૧૦. દર્શને. જોવું. વિષ્કયતિ-તે જુએછે.

વિસ્, (અ) પ. ૪. પ્રેરણે. પ્રેરવું. વિસ્યતિ પ્રેરેછે. વિસમ્, વિસ્તમ્, (સોનાનો ૮૦ રતી નો તોલો).

વિ, પ. ૨ ગતિવ્યાપ્તિપ્રજનકાંત્યસનસ્થાદનેષુ. પ્રજનો ગર્ભગ્રહણમ્. અસનં ક્ષેપણમ્. ૧ જવું, ૨ વ્યાપવું, ૩ ગર્ભ ગ્રહવો, ૪ ઇચ્છવું, ૫ ક્ષેપવું, ૬ વ્યાવું. વેતિ જાયછે. ૩૦. વેતનમ્. (પગાર), વૈરમ્ (શરીર), કુબેરઃ (ધનદ), વેતસઃ (ક્ષીણીવૃક્ષ), વૌજમ્ (વીંધ), ૧ વૌજઃ, ૨ વૌજી (પ્રવાહ), ત્રિવૌજી (ત્રિપ્રવાહ).

વીજ્, (અ) ડ. ૧૦. વ્યજને. વાધુ ઉડાડવો, વાધુ નાંખવો. વીજયતિ-તે વા ઉડાડેછે. વીજનઃ = વીજણો.

વીર, આ. ૧૦. વિક્રાંતૌ. શ્વેચ્છવું. વીરયતે શ્વેચ્છાયછે. વીરઃ (૧ વીરસ, ૨ શ્વેચ્છ), વીર્યમ્ (બીજ).

વુગ્, (ઙ) પ. ૧. વર્જને. વર્જવું, તજવું. વુંગાતિ જલં સાધુઃ સાધુ ખાધને તજેછે.

વુટ્, (અ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણવું. વોટયતિ-તે હણેછે.

વુસ્, (અ) પ. ૪. ઉત્સર્ગે. ઉત્સર્ગસ્થાગઃ. તજવું, વર્જવું. વુસ્યતિ કંચુકં સર્પઃ સાપ કંચુઆને તજેછે. વુસમ્ (પરાણ).

વુસ્ત્, (અ) ડ. ૧૦. આદરાનાદરયોઃ. ૧ આદર કરવો, અનાદર કરવો. વુસ્તયતિ-તે આદર કરેછે, અનાદર કરેછે. વુસ્તિઃ (જલભી).

વૃ, (ઞ) ડ. ૫. વરણે. વરવું, સ્વીકારવું. વૃણોતિ- વૃણતે વરેછે. વરઃ (જામાઈ), ૧ વરઃ, ૨ પ્રવરઃ (શ્રેષ્ઠ), વર્યમ્ (ઉપેય), વર્યા કન્યા, નીવારઃ = નીવારો = નમાર (બીહિ), વરંડઃ (૧ મુખરોગ, ૨ વેદીમધ્ય, ૩ સમુદ્ર), ૧ વર્વરઃ, ૨ વર્વરી = બબ્બરી = વાબરી (કુંચિતકેશી), વરત્રા = વરત (આમજાનો દોર), ૧ વારિ, ૨ શંબરમ્, ૩ વાઃ (૧ + જલ), વૃંતમ્ = વેટમ્ = દીકું. વૃકઃ (વનકૂતરો), વરણઃ = વરણો, (એક વૃક્ષ છે).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૬૯

વૃ, (ક) આ. ૧. સંમક્તી. સંમક્તિઃ સંસેવા. સેવવું, બલવું. વૃણીતે સેવેછે. વૃતઃ, વૃતવાન્, પર્તિવરા કન્યા. વરાકઃ (કૃપણ), વરાકી, વરઃ (જામીન), વરેણ્યઃ (એણ), વર્યમ્ (ઉપેય), વાર્યમ્ (સેવ્ય), વર્વરીકા (સરસ્વતી), વૃત્તિઃ.

વૃ, (જ) ડ. ૧૦. આવરણે. આવરવું, ઢાંકવું, ઓછાડવું, વારવું, નિવારવું. વારયતિ—તે વારેછે. વારયતિ = વારદ = વારે. નિવારયતિ = નિવારદ = નિવારે. વારિ (જાલ), વારણમ્, આવરણમ્ (૧ ઢાલ, ૨ આચ્છાદન). ૧ પ્રાવરઃ, ૨ પ્રાવારઃ (ઓઢણ વસ્ત્ર). વરઃ (આચ્છાદન), નિવારણમ્, વારણઃ (હાથી), વિવારઃ, સંવારઃ.

વૃક્, (અ) આ. ૧. આદાને. અહણ કરવું, લેવું. વર્કતે લેછે. વૃક્ઃ (વનકૂતરો).

વૃક્ષ, (અ) આ. ૧. વરણે. સંઘાતે ચ. ૧ વરવું, સ્વીકારવું, ૨ ધવું, ૩ ઓછાડવું, અંકુરું કરવું. વૃક્ષતે સ્વીકારેછે. વૃક્ષઃ.

વૃત્, (દ) પ. ૭. વરણે. વરવું, સ્વીકારવું. વૃણક્તિ વરેછે.

વૃજ, (ઈ) આ. ૨. વર્જને. વર્જવું. વૃક્તે કપટ સાધુ સાધુ કપટને વર્જેછે. વર્જનમ્. વર્ગઃ (ભાગ).

વૃજ, (ઙ) આ. ૨. વર્જને. વર્જવું. વૃક્તે વર્જેછે.

વૃજ, (ઈ) પ. ૭. વર્જને. વર્જવું. વૃણક્તિ વર્જેછે. વર્ગઃ (ભાગ).

વૃજ, (ઈ) ડ. ૧૦. વર્જને. વર્જવું, તળવું, યળવું. વર્જયતિ—તે વર્જેછે. વર્જીત = વર્જદ = વર્જે. વર્જિતમ્ = વર્જિઅં = વર્જ્યું. વર્જનમ્, વિવર્જનમ્.

વૃજ્, (અ) પ. ૬. પ્રીણને. તૂમ કરવું—થવું. વૃણતિ તૂમ કરેછે, થાયછે.

વૃત્, (ડ) આ. ૧. વર્ત્તને. વર્ત્તનં સ્થિતિઃ. ૧ વર્તવું, રહેવું, સ્થિતિ કરવી. વર્ત્તતે ઘટઃ ધડે રહેછે. વર્ત્તમાનઃ, વર્ત્તકઃ (ખતકપંખી), વર્ત્તકા, વર્ત્તિકા (ખતકી પંખીણી), વૃત્તિઃ (સ્થિતિ), આવર્ત્તઃ (જાલબ્રમ), રથાયસ્મિન્ આવર્ત્તતે રથાવર્ત્તઃ (ગામ), કુશાવર્ત્તઃ (કુંડવિં), આર્યાવર્ત્તઃ (આર્યદેશ), વાર્ત્તકી (જૂઠારિંગણી), વાર્ત્તકમ્ = વંતાક. વૃંતાકી (ગભી રિંગણી), વૃંતાકમ્ = વંતાક. વર્ત્તિકા (સ્ત્રીતારાનું હતિયાર), વૃત્તઃ (દૈત્ય), વૃત્તિઃ (કાંચની વાડ્ય), નિર્વૃત્તિઃ (સુખ), વર્ત્તિઃ = વત્તી = ખાતી. દીપવર્ત્તિઃ = દીપવત્તી = દીપવટ્ટિ (દીપેશ્ય). ૧ વર્ત્તનિઃ, ૨ વર્ત્તની (માર્ગ), વર્ત્તમ્ (ન + માર્ગ).

વૃત્, (ડ) આ. ૪. વિવરણે. વેરવું. વૃત્યતે વેરેછે.

વૃત્, (અ) પ. ૬. હિંસાપ્રંથયોઃ. ૧ હણવું, ૨ યુંથવું. વૃત્તિ હણેછે. હં.

૧૭૦

ધાતુસંગ્રહ.

વૃત્, (ઝ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. વર્ત્તયતિ-તે બોલેછે ૬૦.

વૃધ્, (ઝ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. વર્ધતે ધર્મેણ ધર્મવડે વધેછે. વર્ધતે = વધ = વધે. વૃદ્ધઃ, વર્દ્ધનમ્, વૃદ્ધિઃ, વર્ધનઃ, સુલવર્દ્ધનઃ (સીસું), વર્ધા = વર્ધી = વાધરી (વરત), વર્દ્ધની (સાવરણી).

વૃધ્, (ઝ) ડ. ૧૦. ભાષાયૈ ભાસાયૈ ચ. ૧ બોલવું, ૨ દીપવું. વર્દ્ધયતિ-તે બોલેછે ૬૦.

વૃશ્, (અ) પ. ૪. વરણે. ૧ સ્વીકારવું, ૨ છાવું, ઓછાડવું. વૃશ્યતિ સ્વીકારેછે ૬૦.

વૃષ્, (ઝ) પ. ૧. સેચનહિંસાસંકેશનેષુ. ૧ સિંચવું, ૧૨સવું, ૨૬ણવું, ૩૫ીડવું. વર્ષતિ મેઘઃ મેઘ વરસેછે ૬૦. વૃષ્ટિઃ, અતિવૃષ્ટિઃ, બનાવૃષ્ટિઃ, વર્ષણમ્, વૃષઃ (ધર્મ), વૃષલઃ (શ્લઠ), વૃષભઃ (બળદ), વર્ષાઃ (વર્ષાકવુ), વૃષ્ણિઃ (યાદવકુલ પુરુષ), વૃષણઃ (પેળ).

વૃષ્, (અ) આ. ૧૦. શક્તિબંધને. શક્તિબંધનં પ્રજનનસામર્થ્યં શક્તિસંબંધશ્ચ. ૧ ગર્ભગ્રહવા સમર્થ થવું, ૨ શક્તિ બાંધવી. વર્ષયતે ગૌઃ ગર્ભ ગ્રહવા સમર્થ થાયછે. આવર્ષયતે ગ્રામઃ શક્તિ બ્રાહ્મણીયર્થઃ ગામ શક્તિને બાંધેછે.

વૃહ્, (અ) પ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. વર્હતિ વધેછે. ૧ વૃદ્ધઃ, ૨ પરિવૃદ્ધઃ (પ્રભુ).

વૃહ્, (ઙ) પ. ૧. વૃદ્ધૌ શબ્દે ચ. ૧ વધવું, ૨ શબ્દ કરવો. વૃંહતિ વધેછે, શબ્દ કરેછે. વૃંહિતમ્ (ગજશબ્દ), બ્રહ્મ (ન્ + ૧ સત્ય, ૨ તપ, ૩ વેદ), બ્રહ્મા (ન્ + ૧ વિપ્ર, ૨ પ્રભુપતિ), બર્હિઃ (વ્ + ૩ભ), બ્રાહ્મણી (બ્રાહ્મણની સ્ત્રી).

વૃહ્, (ઝ) પ. ૬. ઉદ્યમને. ઉદ્યમનમુદ્ધરણમ્. ઉદ્ધારવું, ઉંચે લેવું. વૃહતિ ઉદ્ધારેછે. ૧ વૃદ્ધઃ, ૨ પરિવૃદ્ધઃ (પ્રભુ).

વૃ, (જ્) ડ. ૯. વરણે. ૧ વરવું, સ્વીકારવું, ૨ છાવું, ૩ બળવું. વૃણાતિ-વૃણીતે વરેછે. વરુણઃ (દેવ), વરુણા (વરુણની સ્ત્રી).

વૃ, પ. ૯. વરણે ભરણે ચ. ૧ વરવું, સ્વીકારવું, ૨ ભરવું, પોષવું, ધારણ કરવું, ધરવું. વૃણાતિ વરેછે. વર્વરઃ (સ્નેહ), વર્વરી = વર્વરી = બાબરી = બાબરી (કુચિતકેશ), વર્ણસિઃ (શ્વભિ).

धातुસંગ્રહ.

૧૭૧

વે, (ઞ) ડ. ૧. તંતુસંતાને. તંતુસંતાનં વાનમ્. વણુવું. વયતિ-તે વસ્ત્રં વાનકારઃ વણુકર વસ્ત્રને વણેછે. વાનમ્ (વણુવું), તંતુવાયઃ (વણુકર), વેમા (અન્ + વણુવાનો દંડ), વાનકારઃ = વણકરો = વણુકર. પ્રોતમ્ = પ્રેયું.

વેણ, (ઞ) ડ. ૧. ગતિજ્ઞાનચિંતાનિશામનવાદિત્રગ્રહણેષુ. વાદિત્રસ્ય વાદ્યખાંડસ્ય વાદનાય ગ્રહણં વાદિત્રગ્રહણમ્. ૧ જવું, ૨ જણવું, ૩ વિચારવું, ૪ દેખવું, ૫ વાળું આલવું-ગ્રહવું. વેણતિ-તે જાયછે. ૬૦. વેણિઃ વેણી (૧ પ્રવાહ, ૨ સર્પીકાર કરેલો કેરાવેરા), વેણુઃ (વાંસ).

વેથ, (ઞ) આ. ૧. યાચને. જાયવું. વેથતે જાયછે. વેથિતઃ (જાઓ).

વેદ, પ. ૧૧. ધૈત્યૈ સ્વપ્ને ચ. ૧ ધૂતવું, ૨ ઉધવું. વેદયતિ ધૂતેછે. ૬૦.

વેન્, (ઞ) ડ. ૧. ગતિજ્ઞાનચિંતાનિશામનવાદિત્રગ્રહણેષુ. ૧ જવું, ૨ જણવું, ૩ વિચારવું, ૪ દેખવું, ૫ વાળું આલવું-ગ્રહવું. વેનતિ-તે જાયછે.

વેપ, (ટ. ઞ) આ. ૧. કંપને. કંપવું. વેપતે વાતેન વૃક્ષઃ વૃક્ષ વાયુવડે હાયછે. વેપથુઃ (કંપ), વિપિનમ્ (વન), વેપનમ્ (કંપન).

વેલ, (ઞ) પ. ૧. ચલને. ચાલવું, કંપવું, હાલવું. વેલતિ હાયછે. વેલનમ્ = વેલણં = વેલાણ. વેલા (જલશક્તિ), વેલમ્ (ઉપવન, આગ).

વેલ, ડ. ૧૦. કાલોપદેશે. કાલ કહેવો, કાલ જણાવવો. વેલયતિ-તે દિનં ગણકઃ જ્યોતિષો દિનજણાવેછે. વેલા (સમય).

વેલ, ડ. ૧૦. ઉપદેશે. ઉપદેશ કરવો. વેલયતિ-તે ઉપદેશ કરેછે.

વેલ્, (અ) પ. ૧. ચલને. ચાલવું, કંપવું, હાલવું. વેલતિ પત્રમ્ પત્ર હાયછે. ૧ વેલનમ્, ૨ વેલિતમ્ (આલોટવું. કારવેલઃ (કારેલી).

વેવી, (ઙ) આ. ૨. (વે૦) ગતિવ્યાપ્તિમજનકાંત્યસનસ્થાદનેષુ. ૧ જવું. ૨ જાણવું. ૩ ગર્ભધરવો-ગ્રહવો. ૪ દીપવું. ૫ ધ્વજવું. ૬ ફેંકવું ૭ આણું. વેવીતે જાયછે. ૬૦.

વેષ્ટ, (અ) આ. ૧. વેષ્ટને. વેષ્ટનં ગ્રંથનં લોટનં પરિહાનિશ્ચ. વિંટવું, યુંથવું, ૨ આલોટવું, ૩ તજવું. વેષ્ટતે વિંટેછે. વેષ્ટનમ્ = વેટણ. પ્રવેષ્ટઃ (આહુ).

વેહ, (ઞ) આ. ૧. પ્રયત્ને ઉદ્યોગ કરવો. પ્રયત્ન કરવું. વેહતે ઉદ્યોગ કરેછે. વેહન્ (ગર્ભધાતિની).

વેહ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. વેહતિ જાયછે.

૧૭૨

ધાતુસંગ્રહ.

વૈ, (ઓ) પ. ૧. શોષણે. ૧ ઋકવતું, સોસવું, ૨ ઋકવતું. વાયતિ દ્રવ્યાણિ દ્રવ્યને સૂકવે-

છે. વાયુ; ૧ વાન; ૨ વાના, ૩ વાનમ્ (ઋકુ).

વ્યચ્, (અ) પ. ૬. વ્યાજીકરણે. છેતરવું, ધૂતવું, કપટ કરવું. વિચતિ ધૂત્તઃ સાધુ-
મ્ ધૂતો સાધુને છેતરેછે.

વ્યથ્ (અ. ષ. મ્.) આ. ૧. ભયસંચલનયોઃ તુલ્યેચ. ૧ ખીણું, ડરવું, ૨ સંચરવું,
૩ પીડવું, નડવું. વ્યથતે પાપાત્ સાધુઃ સાધુ પાપથી ડરેછે. જૌ-વ્યથયતિ. વ્યથા
(દુઃખ), વ્યથનઃ (દુઃખકર), વિથુરઃ (શક્ષિસ), વ્યથકઃ (મર્મભાવક).

વ્યધ્, (અ) પ. ૪. તાડને. તાડવું, તાડન કરવું, વિધવું. વિધયતિ વ્યાધોમૃગમ્
વ્યાધ મૃગને વિધેછે. વ્યાધઃ (પારધી), વિધઃ (શાસ્ત્રોપકરણ), વિધુઃ (ચંદ્ર),
વેધઃ = વેદ (હિદ્), શ્વાવિત્ (ધ્ + શાવડી).

વ્યય્, (અ) ડ. ૧. ગતૌ. જવું. વ્યયતિ-તે જાયછે. વ્યયઃ (અર્થ).

વ્યય ડ. ૧૦. વિત્તસમુત્સર્ગે. વિત્તસમુત્સર્ગસ્ત્યાગઃ. અર્થવું, વાવરવું. વ્યયતિ-તે
ધનં નરઃ નરધન અર્થેછે. વ્યયઃ (અર્થ).

વ્યુષ્, (અ) પ. ૪. દાહે વિભાગે ચ. ૧ બાળવું ૨ ભિન્ન કરવું, તજવું. વ્યુષ્યતિ બાળે
છે ૬૦.

વ્યે, (જ) ડ. ૧. સંવરણે. સંવરણમાચ્છાદનમ્. છાવું, ઓછાડવું. વ્યયતિ-તે
છાયછે. ૧ વ્યાનમ્, ૨ સંવ્યાનમ્, ૩ ઉપસંવ્યાનમ્ (પેહેરણું), વ્યેયમ્ (છાથ).

વ્રજ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. વ્રજતિ જાયછે. વ્રજઃ (ગોકુલ), પરિવ્રાજકઃ (સં-
ન્યાસી), ૧ વ્રજ્યા, ૨ પ્રવ્રજ્યા, ૩ પરિવ્રજ્યા (સંન્યાસીયવું).

વ્રણ્, (અ) પ. ૧. શબ્દાર્થઃ. શબ્દ કરવો. વ્રણતિ શબ્દ કરેછે. વ્રણઃ (શબ્દ).

વ્રણ, ડ. ૧૦. ગાત્રવિચૂર્ણને. શરીરે વલ્લખું-ખંભેજવું. વ્રણયતિ ખંભેજેછે.
વ્રણઃ (ચાંદુ),

વૃશ્, (ઓ, ડ) પ. ૬. છેદને. છેદવું. વૃશ્વતિ મૂલમ્ મૂલને છેદેછે- વૃશ્વિકઃ
= વિહુઓ = વિહિઓ. વૃશ્કઃ = રુક્ષો = રૂપ.

વ્રી, (ઓ, ડ) આ. ૪. વરણે. ૧ વરવું, સ્વીકારવું, ૨ આવરવું, ઢાંકવું. વ્રીયતે
વરં કન્યા કન્યા વર વરેછે.

વ્રી, પ. ૯. વરણે. ૧ વરવું સ્વીકારવું, ૨ આવરવું. વ્રીણતિ, વ્રીણાતિ વરેછે.
વ્રીહિઃ (ડાંગર),

ધાતુસંગ્રહ.

૧૭૩

ગ્રીહ, (અ) પ. ૪. ચોદને લજ્ઞાયાં ચ. ૧ પ્રેરવું, લાલવું. ગ્રીહ્યતિ પ્રેહ્યે ૬૦.
ગ્રીહા (લાલ), ગ્રીહિતઃ (લલિન્નત).

ઘ્રુહ, (અ) પ. ૬. સંવરણે સંવાતે માર્જને નિમજ્જને ચ. સંવાતઃ સંહતિઃ. ૧ છાવું,
મ્પ્રાહ્યવું, ૨ મ્પ્રેક્ટું-હગ કરવો, ૩ ન્હાવું, બ્રુહવું. ઘ્રુહતિ છાયથે ૬૦.
ઘ્રુહતિ = ઘ્રુહઈ = બ્રુહે. ઘ્રુહનમ્. ઘ્રુહન્ = ઘ્રુહન્તો = બ્રુહન્તો.

ઘ્ની, પ. ૯. વરણે. વરવું, સ્વીકારવું. ઘ્નીનાતિ વરેથે.

શક્, (અ) ડ. ૪. મર્ષણે. મર્ષણં ક્ષમા. સહનકરવું, સહવું, વેહવું, ખમવું. શક્યતિ
-તે શિષ્યાપરાધં ગુરુઃ યુરુ શિષ્યાપરાધને ખમિથે. શક્યમ્, અશક્યમ્, શક્તઃ,
અશક્તઃ, શક્તિઃ, અશક્તિઃ, ૧ શક્તઃ, ૨ શક્તિઃ (પંખી). ૧ શકટિઃ, ૨ શ-
કટી = શગડી (૧ અંગારધાની, ૨ ગાડી). શકૃત્ (છાણ).

શક્, (હ) આ. ૧. શંકાયામ્. ૧ ડરવું, ખીવું, ૨ સંશય કરવો. શંકતે ડરેથે,
સંશય કરેથે. શંકુલા (આધુધ), આશંકા = આસંકા = અપ્રાહંક (ભય).

શક્, (લ) પ. ૫. શક્તૌ. શકવું, સમર્થ થવું, શક્તિભાન્ થવું. શક્નોતિ તપઃ
કર્તુ તપ કરી સકે. શક્નોતિ = સકઈ = સકે. શક્તિઃ, શક્તઃ, શક્યઃ, શકટમ્
(ગાડું); શક્મ્ = શાક.

શચ્, (અ) આ. ૧. વ્યક્તાયાં વાચિ. સ્પષ્ટ વાણી બોલવી. શચતે સ્પષ્ટ બોલિથે.
શચી (હંદ્રાણી).

શટ્, (અ) પ. ૧. રુઝાવિશરણગત્યવસાદનેષુ. ૧ પીડવું, પીડવું, ૨ શળવું, અવય.
વવિભાગ થવો, ૩ જવું. ૪ અપ્રમામવું. શટતિ પીડાયથે. શટતિ = શટઈ =
શળઈ = શળે. શટી = સાડી. શટકઃ = સાડલો. શટઃ = સાડો.

શટ્, (અ) ડ. ૧૦. શ્લાઘાયામ્. સ્તુતિ કરવી. શટયતિ-તે સ્તુતિકરેથે. શટી =
સાડી.

શટ્, (અ) પ. ૧. કૈતવે હિંસાસંકેશનયેશ્વ. ૧ ડગવું, ૨ હણવું, ૩ પીડવું, નડવું,
શટતિ શટઃ શઃ ધૂતેથે. શટઃ (ધૂત).

શટ્, (અ) આ ૧૦. શ્લાઘાયામ્. સ્તુતિકરવી. શટયતે સ્તુતિ કરેથે.

શટ્, (અ) ડ. ૧૦. અસંસ્કારગત્યો. ૧ અસંસ્કૃત-પામર-નીચ થવું, પ્રાકૃત થવું,
૨ જવું. શટયતિ-તે અસંસ્કૃતોભવતિ ગચ્છતિવૈત્યર્થઃ પામર થાયથે, જાયથે.
શટઃ (પામર).

શટ્, ડ. ૧૦. સમ્યગ્વભાષણે. રુંડું નબોલવું. શટયતિ-તે રુંડું ન બોલે.

૧૭૪

ધાતુસંગ્રહ.

શઙ્, (ઈ) આ. ૧. રજાયાં સંઘાતે ચ. ૧ પીડવું, નડવું, ૨ ઝેકડું થવું-કરવું.

શંકટે પીડેછે. શંક: (૧ અસુરપુરોહિત, ૨ હરાધું ઢોર).

શણ, (અ. મ) પ. ૧. દાને ગતૌ ચ. ૧ દેવું, જવું. શણતિ દેહે. જૌ-શણયતિ. શણઃ (રાણુધાન્ય).

શદ્, (લ) *પ. ૧. શાતને. શાતનં તનૂકરણમ્. સોરેવું, છોલવું, ભિન્ન કરવું. શીયતે છોલેછે. શાદઃ (૧ ધાસ, ૨ કાદવ), શૂદ્ઃ, શદ્રિઃ (વજ્ર), શત્રુઃ (વૈરી).

શદ્, (લ) પ. ૬. શાતને. શાતનં તનૂકરણમ્. પાતળું કરવું, છોલવું, શીયતે છોલેછે.

શપ્, (અ) ડ. ૧. આક્રોશે ઉપલંભને ચ. આક્રોશોવિરુદ્ધાનુધ્યાનમ્. નિંદવું, શાપવું, વિરુદ્ધતાકવું. ૨ સાક્ષાત્કારથી. શપતિ-તેમૈત્રાય મૈત્રને શાપેછે. શાપઃ, શપથઃ. શબ્દઃ = સદો = સાદ.

શપ્, (અ) ડ. ૪. આક્રોશે. નિંદવું, શાપવું, વિરુદ્ધતાકવું. શપ્યતિ-તે પાપિનમ્. શાપેઃ, શપથઃ. શબ્દઃ = સદો = સાદ.

શંબ્, (અ) ડ. ૧૦. સંબંધને. સંબંધ કરવો. શંબયતિ - તે સંબંધ કરેછે. શંબા = સંબા = સામ (સાંબેલાને મુખેલોઢાની), શંબલમ્ (ભાવું).

શબ્દ્, (અ) ડ. ૧૦. આવિષ્કારે. પ્રતિસા પ્રકટવી. શબ્દયતિ પ્રતિસા પ્રકટેછે.

શબ્દ્, (અ) ડ. ૧૦. ઉપસર્ગાદાવિષ્કારે ભાષણે ચ. ઉપસર્ગપૂર્વક શબ્દ ધાતુ પ્રતિસા પ્રકટવી ઝમે અર્થમાં અને ભાષણ કરવું ઝમે અર્થમાં પ્રવર્તેછે. વિશબ્દ-યતિ, પ્રતિશબ્દયતિ પ્રતિશ્રુતમાવિષ્કરોતીત્યર્થઃ પ્રતિસા પ્રકટેછે. વિશબ્દયતિ, પ્રતિશબ્દયતિ બોલેછે.

શમ્, (ડ) પ. ૪. ઉપશમે.અકર્મકઃ. શામ્યતિ ક્રોધઃ ક્રોધશમેછે. શામ્યતિ = સમદ્ધ = સમે. શમકઃ, શાંતિઃ, શંખઃ, શંકઃ (નપુંસક), શંકુઃ (ધાંભલો), શંકઃ = શાંક (હરાધુંઢોર), શમી (સમડીઝાડ), શાંતઃ, શંપા (વીજળી), શમઃ, ઉપ-શમઃ, શમી (સિંગ), શંગા (નવાપાન ઉપર ઢાંકણ).

શમ્, (અ) આ. ૧૦. આલોચને. રૂડીરીતિયે જોવું. શામયતે, નિશામયતે જીવેછે. નિશામનમ્ (જોવું).

શર્વ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ હિંસાયાં ચ. ૧ જવું, ૨ હણવું. શર્વતિ હણેછે. શર્વતિ બાયછે. શર્વઃ (શિવ), શર્વાળી (પાર્વતી).

* શિર્ષમાં આત્મનેપદ થાયછે.

धातुसंग्रह.

१७५

शर्व्, (अ) प. १. हिंसायाम्. हलुपुं. शर्वति हलुपे. शर्वः (शिप), शर्वाणी (पार्वती).

शल, (अ) प. १. गतौ. ञपुं. शलति ञयछे. शाला (धर), शलाटुः (कायुं), शल्यम् = सलम् = साल. शलम् (सावडीनुं १पुं), शलाका (शणी), शालूकम् (पोरणी आदिनो कं६), शलभः (तीड), शल्यकः (साडडी), शललम् (सावडीनुं सिसोणिपुं), शालिः (जंगेर).

शल, (अ) प. १. आशुगमने. उतावणुं-वेगे आलपुं. शलति वेगे आलेछे. शलभः (पतंगिपुं).

शल, (अ) आ. १. चलनसंवरणयोः. १ यणपुं. २ छापुं, ओछाडपुं, ढंङपुं. शलते यणेछे. शलाका (शणी), शालूकः (पोरणी हत्यादिनो कं६), शलभः (पतंगिपुं), शल्यम् = सलम् = साल. शल्यकः (सांजिडी), शललम् (सा- ७डीनुं सिसोणिपुं), शालिः (मीहि), शलाटुः (कौमण १ण), शलालुः (वृक्षापयप).

शल, (अ) प. १०. श्लाघायाम्. स्तुति करवी. शलयति स्तुति करेछे. शालिः (जंगेर), शालूकः (पचाडिं६).

शल, (अ) प. १. (सौ०) गतौ. ञपुं. शलति ञयछे. शलकी (साबरआड).

शलम्, (अ) आ. १. कथने. स्तुति करवी. शलभते स्तुति करेछे. शलभा (स्तुति).

शव, (अ) प. १. गतौ विकारे च. १ ञपुं. २ विकार पाभपुं. शवति ञयछे
इ०. शवः (भपुं), शवरः (भ्येच्छ)

शश, (अ) प. १. पुतगतौ. पुतिभिर्गमने उल्लुत्यगमनइत्यर्थः. इदतां आलपुं, इलं- गो भरवी. शशति इलंगो भरछे. १ शशः, २ शशकः (ससलो).

शष्, (अ) प. १. हिंसार्थः. हलुपुं. शषति हलुपे. शष्यम् (आलपुण).

शस्, (उ) प. १. हिंसायाम्. हलुपुं. शसति हलुपे. विशास्तः (प्रगल्भ), शस्त्रम् (हथियार), शस्त्री (छरी).

शस्, (इ) आ. १. इच्छायाम्. ह्यच्छपुं. (आङ् पूर्वः) आशंसते मोक्षं मुनिः मुनि मोक्षने ह्यच्छे.

शंस, (उ) प. १. स्तुतौ दुर्गतौ च. १ स्तुति करवी. २ दरिद्र थपुं. शंसति स्तुति करेछे. नृशंसः (कूर), शस्तः = शस्तो. प्रशस्तः, प्रशंसा (स्तुति), शस्त्रम् (१ स्तोत्र, २ आयुध), १ शंसनम्, २ प्रशंसनम् (स्तुति).

૧૭૬

ધાતુસંગ્રહ.

શાલ્, (ઋ) પ. ૧. વ્યાસૌ. વ્યાપ્તું, પાપરાત્તું. શાલતિ શાલા ગગનમ્ શાપ્તા ગગનને વ્યાપેછે. શાલા (હતા), શાલોટઃ (વૃક્ષભેદ), શિખરમ્ (ગ્રેચ), શેખરઃ (શિખા, જૂથણ), વિશાલા (નક્ષત્ર), શાલિઃ (તુર્કસ્થાન).

શાઙ્, (ઋ) આ. શ્લાષાયામ્. સ્તુતિ કરવી. શાઙતે—લત્વે શાલતે સ્તુતિ કરેછે. શાલા (ધર), ગુણશાલી (ચુલુવાન).

શાન્, (ઞ) ડ. ૧. નિશાને. તીષ્ણું—ધારવાણું કરવું, ઉકટવું. શીશાંસતિ—તે શૂલમ્ શૂલને ધારવાણું કરેછે. શાનઃ (સરણ), શાનિકઃ = સાણિયો = સરાણિઓ. ૧ શાનમ્, ૨ નિશાનમ્ (ઉકટવું).

શાર, (અ) ડ. ૧૦. દૈર્ઘ્યે. દુર્બલ થવું, દુષ્પણું થવું. શારયતિ દુર્બલ થાયછે. શારઃ (દુર્બલ).

શાલ્, (ઋ) આ. ૧. કત્યને. સ્તુતિ કરવી. શાલતે સ્તુતિ કરેછે. શાલા (ધર), ગુણશાલી (દન), ચંદ્રશાલા (શિશિગૃહ, અગાશી), વિશાલા (ઉચ્ચ-યિની નગરી).

શાસ્, (ઙ) આ. ૨. ઇચ્છાયામ્. ધૃષ્ટવું. (આદ્યપૂર્વઃ) આશાસ્તે મોક્ષં મુનિઃ મુનિ મોક્ષને ધૃષ્ટેછે. આશોઃ (ઇષ્ + મંગલકથન), આશીર્વાદ..

શાસ્, (ઙ) પ. ૨. અનુશિષૌ. અનુશિષ્ટિર્નિયોગઃ. આત્મા કરવી. શાસિતિ વિશ્વં વિશ્વનાથઃ વિશ્વનાથ વિશ્વને આત્મા કરેછે. શાસનમ્, અનુશાસનમ્, શિષ્ટઃ, શિષ્યઃ, શાસ્ત્રમ્, શાસ્ત્રા (ઋ + ૧ યુધ, ૨ ઉપદેશક), ૧ શિષ્ટઃ, ૨ અનુશિષ્ટઃ (આત્મા).

શિ, (ઞ) ડ. ૫. નિશાને. નિશાનં તનૂકરણમ્. છોલવું, ધારવાણું કરવું, સૂક્ષ્મ કરવું, તીષ્ણું કરવું, ઉકટવું. શિનોતિ—શિનુતે શૂલમ્ શૂલને છોલેછે. શીતશિવમ્ (સિંધવલવણ), ૧ શિવિઃ, ૨ શિવી (શિંગ).

શિક્ષ, (અ) આ. ૧. વિદ્યોપાદાને. શીખવું, વિદ્યા લેવી. શિક્ષતે વિદ્યા વિદ્યાર્થી વિદ્યાર્થી વિદ્યાને શીખેછે. શિક્ષતિ = શિક્ષક = શીખે. શિક્ષકઃ. શિક્ષા = સિક્ષા = સીખ = શીખ. શિક્ષિતઃ = સિક્ષિતો = શીખ્યો (પ્રવીણ).

શિલ્, (હ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. શિલતિ જાયછે.

શિષ્, (હ) પ. ૧. આઘ્રાણે. આઘ્રાણં ગંધોપાદાનમ્. સુંધવું. શિષતિ ફુલમ્ ફૂલને સુંધેછે. શિષતિ = સિંધ = સુંધે. શિષિની = સુંધણી (નાસિકા), શિષણમ્ = સુંધણું. શિષાણકઃ (નાસિકાનો મળ, હુઝા).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૭૭

શિજ, (ક્ર) આ. ૨. અવ્યક્ત શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. શિક્તે અસ્પષ્ટ શબ્દ કરેછે. શિજિતમ્ (જૂપણનો શબ્દ), ૧ શિજા, ૨ શિજિની (પણછ).

શિદ્, (અ) પ. ૧. અનાદરે. તિરસ્કાર કરવો. શેટતિ સાધું મંડઃ બાંડ સાધુને તિરસ્કાર કરેછે.

શિલ્, (અ) પ. ૬. ડંછે. કણ વીણવા. શિલતિ કણ વીણેછે. શિલમ્ (કણ વીણવા), શિલા = શલ.

શિવ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. શિવતિ જાયછે. શિબિરમ્ (સેનાસ્થિતિ).

શિષ્, (અ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. શેષતિ હણેછે.

શિષ્, (લ) પ. ૭. વિશેષણે. વિશેષણં ગુણાંતરોત્સાદનમ્. યુણાંતર ઉપજાવવા, વિશેષણુ આપવું. શિનષ્ટિ, વિશિનષ્ટિ વિષ્ણુમ્ વિષ્ણુને વિશેષણુ આપેછે. ૧ શિષ્ટઃ, ૨ વિશિષ્ટઃ (ઉત્કૃષ્ટ), વિશેષણમ્, વિશેષ્યઃ, શેષઃ, વિશેષઃ, વૈશેષિકઃ (કાણાદ શાસ્ત્ર ભણનાર).

શિષ્, (અ) ડ. ૧૦. અસર્વોપયોગે. અસર્વોપયોગો ડ નુપયુક્તત્વમ્. વધવું, વધારવું, શેષ રહેવું-રાખવું, જગરવું, જગારવું. શેષયતિ-તે, શેષતિ વધેછે, વધારેછે. શેષમ્, અવશેષમ્, પરિશેષમ્, શિષ્ટમ્, અવશિષ્ટમ્, પરિશિષ્ટમ્. અયં વિપૂર્વોડતિશયે. વિશેષમ્, વિશિષ્ટમ્.

શી, (ક્ર) આ. ૨. સ્વમે. જીધવું, ઝવું. શેતે વિષ્ણુઃ વિષ્ણુ સૂવેછે. શયનમ્, શય્યા = સેજા = સેજ. શીલમ્, શીતલમ્ (ઠંડું), શેવાલમ્ (જલ મલ), અતિશયઃ, આશયઃ, સંશયઃ, શિવમ્ (કલ્યાણ), શિવઃ (રુદ્ર), શિવા (૧ પાર્વતી, ૨ હરે, ૩ શિયાળ), ૧ શયનકઃ, ૨ શયુઃ (અજગર), નિશીથઃ (અર્ધરાત્ર), ૧ શિશ્રમ્, ૨ શેફઃ, ૩ શેપઃ (લંડ), સ્થંડિલશાયી (ઇન્ + ઓઠલે સુવાનું પત-ધારી), ઇમશ્ચ = મંસુ = મુંછ.

શીક, (ક્ર) આ. ૧. સેચને. સિંચવું. શીકતે સિંચેછે. શીકતે = શીકઈ = શીકિ.

શીક, (અ) ડ. ૧૦. આમર્ષણે. ૧ સહન કરવું, સહવું, ૨ સ્પર્શ કરવું, અડવું. શીકયતિ-તે, શીકતિ સહેછે. ઇ૦.

શીક, (અ) ડ. ૧૦. ભાષાર્થે ભાસાર્થે ચ. ૧ બોલવું, ૨ ટીપવું. શીકયતિ-તે બોલેછે. ઇ૦.

૧૭૮

ધાતુસંગ્રહ.

શોભ, (ઋ) આ. ૧. કથ્યને. સ્તુતિ કરવી, સ્તવવું, વખાણવું. શોભતે સ્તવેછે.

મીઘર: (હાથિની મુંડે બેઠેલો જલકણ). શીમા (સ્તુતિ).

શીલ, (અ) પ. ૧ સમાધૌ. સમાધિરેકાગ્ન્યમ્. ઐકાગ્ર થવું-કરવું. શીલતિ ઐકાગ્ર થાયછે. શીલમ્ (સદાચાર), સુશીલ: (સદાચારી), દુઃશીલ: (દુરાચારી), શિલ્પમ્ (કલા).

શીલ, ડ. ૧૦. ઉપધારણે. ઉપધારણમભ્યાસ: પરિચયોવા. ૧ આભ્યાસ કરવો, ૨ પરિચય કરવો, સેવવું, શીલયતિ-તે, શીલતિ આભ્યાસ કરેછે. ૬૦.

શુ, પ. ૧. ગતૌ. જવું. શવતિ જાયછે. શવ: = સવો = ૧૫. અશોક: (અ-ક ઝાડ). શુક: = સુડો = હુડો (પાપટ). શૂર: = મૂરો- શબર: (અંકુશ-ચળતિ). શોથ: (સોજો).

શુક, (અ) પ. ૧. ગતિસ્પર્શયો: ૧ જવું, ૨ સ્પર્શ કરવો. શોકતિ જાયછે. ૬૦.

શુક: = સુડો = હુડો. શુલ્કમ્ (૧ જકાત, ૨ મૂલ્ય).

શુચ, (અ) પ. ૧. શોકે. શોક કરવો. શોચતિ શોક કરેછે. શોક; શોચ્ય; શોચનમ્, શુક: (દિવ્યચુરુ).

શુચ, (ઈ ર) ડ. ૪. પૂત્રીભાવે. પૂત્રીભાવ: ક્લેદ: ૧ કહેવું, બીજવું, પલળવું. શુચ્યતિ-તે કહેયછે.

શુચ્ય, (અ) પ. ૧. અભિષેવે. અવયવાનાં શિથિલીકરણં સુરાયા: સંધાનં વા અભિષેવ: સ્નાનં ચ. ૧ અવયવ શિથિલ કરવા, કચરવું. ૨ દારૂમાટે અથાણું કરવું, આથવું, ડહાણું. શુચ્યતિ કચરેછે. ૬૦. શુક્તિ: (ધીપ).

શુદ્, (અ) પ. ૧. ગતિપ્રતીષાતે. ખોડંગવું, ખોડંગતાં ચાલવું. શોઠતિ ખોડંગેછે.

શુદ્, (ઈ) પ. ૧. ગતિપ્રતીષાતે. ખોડંગવું. શુંઠતિ ખોડંગેછે.

શુદ્, (ઈ) પ. ૧. શોષણે. સોસાવું, સુકાવું. શુંઠતિ સુકાયછે. ૧ શુંઠ; ૨ શુઠી = સુંઠી = સુંઠય.

શુદ્, (ઈ) ડ. ૧૦. શોષણે. સોસાવું, સુકાવું. શુંઠયતિ-તે સુકાયછે. શુંઠી = સુંઠી = સુંઠય.

શુદ્, (અ) ડ. ૧૦. આલસ્યે. આલસ કરવું. શોઠયતિ-તે આલસ કરેછે.

શુધ્, (અ) પ. ૪. શૌચે. શૌચં નૈર્મલ્યમ્. નિર્મલ થવું. શુધ્યતિ સત્સંગાન્નર: તર સત્સંગથી શુદ્ધ થાયછે. શોધ; શુદ્ધિ; શોધનમ્, શુદ્ધ: શૌધત: = શોધિઓ = શોધો. શોધની (સાવરણી).

धातुસંગ્રહ.

૧૭૯

શુંધ, (અ) પ. ૧. શુદ્ધૌ. શુદ્ધ થવું-કરવું. શુંધતિ શુદ્ધ થાયછે-કરેછે. શુંધિતઃ.

શુંધ, (અ) ડ. ૧૦. શૌચકર્મણિ. નિર્મલ કરવું, શોધવું, પવિત્ર કરવું. શુંધય-તિ-તે, શુંધતિ નિર્મલ કરેછે.

શુન્, (અ) પ. ૬. ગતૌ. જવું. શુન્તિ જાયછે. ૧ શુન્, ૨ શુન્કઃ (કુતરો).

શુભ, (અ) પ. ૧. માષણે માસને હિંસાયાં ચ. ૧ ખોલવું, ૨ દીપવું, ૩ હણવું. શોભતિ ખોલેછે. શોભતિ = શોભદ = શોભે. શોભા (દીપ્તિ), શોભિતઃ = શો-ભિઓ = શોભ્યો. શોભનમ્.

શુભ, (અ) આ. ૧. દીપ્તૌ. દીપવું. શોભતે દીપેછે. શોભા (દીપ્તિ), શુભમ્ (મંગલ), શોભનઃ, શોભનમ્, શુભઃ (૧ ધોળું, ૨ પ્રદીપ). શોભિતઃ = શોભિઓ = શોભ્યો.

શુભ, (અ) પ. ૬. શોભાર્થે. શોભવું. શુભતિ શોભેછે. શુભમ્ (મંગલ), શોભા, શુભઃ (ધોળું).

શુંભ, (અ) પ. ૧. માષણે માસને હિંસાયાં ચ. ૧ ખોલવું, ૨ દીપવું, શોભવું, ૩ હણવું. શુંભતિ ખોલેછે. ૨૦. ૧ શુંભઃ, ૨ નિશુંભઃ (૧ હિંસા, ૨ દૈત્યનામ). શુંભા (શોભા), કુસુંભઃ (કમંડુળ).

શુંભ, (અ) પ. ૬. શોભાર્થે. શોભવું. શુંભતિ શોભેછે. શુંભા (શોભા).

શુલ્ક, (અ) ડ. ૧૦. અતિસ્વર્જને. ૧ ઝ્મિક્કું કરવું, મેળવવું, ૨ તજવું, દેવું, આપવું. શુલ્કયતિ-તે ઝ્મિક્કું કરેછે. શુલ્કમ્ (જકાત, ૨ મૂલ).

શુલ્વ, (અ) ડ. ૧૦. માને સર્જને ચ. ૧ માપવું, ૨ સૂજવું, ધટવું. શુલ્વયતિ-તે માપેછે. ૨૦. શુલ્વમ્ (તાંત્રું).

શુષ, (અ) પ. ૪. શોષણે. ઝડાણું, સોસાણું. શુષ્યંતિ સસ્યાને વિનાંબુવાહમ્ મેધવિના ધાન્ય ઝડાયછે. શોષઃ = સોસ. શોષણમ્. શુષ્કમ્ = સુક્કમ્ = ઝડું. શુષ્મમ્ (પરાક્રમ), શુષ્મા (અન્ + ઝ્મિ), ૧ શુષિરમ્, ૨ શુષિઃ (છિદ્ર).

શૂર, (હિં) આ. ૪. હિંસાસ્તંભનયોઃ. ૧ હણવું, ૨ થંભવું. શૂર્યતે હણેછે. ૨૦. શૂરઃ = સૂરો.

શૂર. આ. ૧૦. વિક્રાંતૌ. શૂર થવું. શૂરયતે શૂર થાયછે. શૂરઃ = સૂરો.

શૂર્ષ, (અ) ડ. ૧૦. માને. માપવું, મોજવું. શૂર્ષયતિ-તે શૂર્ષેણ ધાન્ય નારી નારી સુપડાવડે ધાન્યને માપેછે. ૧ શૂર્ષમ્, ૨ શૂર્ષકમ્ = સુપ્પડમ્ = સુપડું.

૧૮૦

ધાતુસંગ્રહ.

(૧ દાણા ઝાડકવાનું ઉપકરણ, ૨ સોળપાલી, બેટ્રોણ), શૂર્ણશ્વા (અંક રાક્ષ-
સીનું નામ).

શૂલ, (અ) પ. ૧. રુઝાયાં સંઘોષે ચ. ૧ પીડવું, નડવું, ૨ રાખ્દ કરવો. શૂલતિ
ચોરમ્ ચોરને પીડેછે. શૂલમ્ (૧ શ્વલરોગ, બાલો, ઝૂળી, ૩ શ્વલયોગ),
ત્રિશૂલમ્ = ત્રિસૂલં = ત્રિશૂલ.

શૂષ, (અ) પ. ૧. પ્રસવે. પ્રસવોઽન્યનુજ્ઞાનમ્. આમા કરવી, અન્યનુભવ દેવો.
શૂષતિ આમા કરેછે.

શૃધ, (ઉ) ડ. ૧. ડંદને. ડંદનં ક્લેદનમ્. ભીનું કરવું, કોહવું. શર્દ્ધતિ-તે જલેન મૃ-
ત્તિકામ્ જલવડે માટીને પલાળેછે. શૃદ્ધઃ, મૃધમ્ (રણ), શિંબા (શિંગ).

શૃધ, (ઉ) આ. ૧. શબ્દકુત્સાયામ્. શબ્દકુત્સા પાયુશબ્દત્વાત્. ૧ પાદવું, શર્દ્ધન કર-
વું. શર્દ્ધતે વાતુલઃ વાયલ પાદેછે. શર્દ્ધનમ્, શર્દ્ધઃ, શર્દ્ધજહાઃ માષાઃ (પદાવનારા
અડદ), શર્દ્ધનઃ (પાદણ), શિંબા (શિંગ).

શૃધ, (ઉ) ડ. ૧૦. પ્રસહને. પ્રસહનમભિભવઃ. ૧ જિતવું, પરાજય કરવો. શર્દ્ધ-
યતિ-તે, શર્દ્ધતિ શત્રુમ્ શત્રુને જિતેછે.

શૃ, પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. શૃણાતિ હણેછે. વિશીર્ણઃ (વેરાયેલ), ૧ શૃંગમ્
= સિંગ = સિંગ. ૨ શૃંગકમ્ = સિંગડં = સિંગડું. શર્વરી (રાત્રી), શૃંખલા
= સાંકલ. શરઃ (૧ આણ, ૨ શુંજ), શરુઃ (૧ આણ, ૨ હિંચ), ૧ શિર્વિઃ,
૨ શરાશુઃ, ૩ શિરિઃ (હિંસક), શીર્ણિઃ (સિંગ), શરણમ્ (ધર), ૧ શરાશ્વમ્,
૨ શરાશ્વકમ્ = શરાશ્વલં = શરાશ્વલું. શિરીષઃ (વૃક્ષનામ), ૧ શૂર્પમ્, ૨ શૂર્પ-
કમ્ = સૂપડં = શૂપડું (દાણા ઝાડકવાનું પાત્ર), શર્કરઃ (કાકરો), શર્કરા =
સકરા = સાકર. નીશારઃ (શાલઅોડવાની), શર્શરીકઃ (જિમિ), શર્શરીકા
(માંગલ્યાબરણ), શારંગઃ (આતક પક્ષી), શરઠઃ (આધુધ), શારિઃ (૧ સોંકટી,
૨ વહીપક્ષી), શારિકા (વહીપક્ષી), શરીરમ્, શિરઃ (અમ્ + માથુ), વિશરણમ્
(હિંસા), કિંશારુઃ (ડુંડું), પરશુઃ, શરાટિઃ (અડધનામે જલપંખી), શર્મિઃ
(મૃગ).

શેલ, (ઋ) પ. ગતૌ. જવું શેલતિ જાયછે.

શેવ, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું. શેવતે સેવેછે. શેવા.

શૈ. પ. ૧. પાકે. રાંધવું. શાયતિ રાંધેછે.

પાતુસંગ્રહ.

૧૮૧

શો. પ. ૪. તનૂકરણે. તનૂકરણં તક્ષણમ્. છોલયું, પાતળું કર્યું, ધારવાળું કર્યું.
 યયતિ કાષ્ઠવર્દ્ધકિઃ સૂતાર કાષ્ઠને છેલિછે. શાતિઃ (તક્ષણ), સંશિતવ્રતઃ (સાધુ),
 નિશા, શાલા, શિશુઃ, શાદઃ (કાદવ), આશા (વાંછા).

શોણ, (ઋ) પ. ૧. વર્ણગત્યોઃ. ૧ રંગયું, લાલ કર્યું, ૨ જવું. શોણતિ વસ્ત્રમ્
 વસ્ત્રને રંગેછે. શોણિતઃ (રંગિત), શોણઃ (લાલ), ૧ શોણી, ૨ શોણા
 (લાલ), શોણઃ (નદ), શોણિતમ્ (રૂધિર).

શૌટ, (ઋ) પ. ૧. ગર્વે. ગર્વકર્યો. શૌટતિ ગર્વકરેછે. શૌટીરઃ (શૂર),
 શૌટીર્યમ્ (શૌર્ય).

શ્વૃતે, (ઙ) પ. ૧. ક્ષરણે. ખર્યું. શ્વૃતતિ ખરેછે. ચૂતકઃ (વરગ્રે).

શ્ચ્યુત, (ઙ) પ. ૧. ક્ષરણે. ખર્યું. શ્ચ્યુતતિ ખરેછે.

શ્રથ, (અ. મ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણ્યું. શ્રથતિ હણેછે.

શ્મીલ, (અ) પ. ૧. નિમેષણે. નિમેષણં સંકોચઃ. સકોચ્યું. શ્મીલતિ નેત્રમ્
 નેત્ર સંકોચેછે.

શ્યૈ, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. શ્યાયતે જાયછે. શ્યાલઃ = સાલો = સાળો.
 શૌનં ધૃતમ્ ઠીલુંધી. શોતઃ વાયુઃ આલતો વાયુ. શ્યામાકઃ = સામઓ = સામો.
 શ્યેનઃ (ખાજ), અવશ્યાયઃ (હિમ).

શ્રક્, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. શ્રંકતે જાયછે.

શ્રગ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. શ્રંગતિ જાયછે.

શ્રણ, (અ. મ) પ. ૧. દાને ગતૌ ચ. ૧ દેવું. ૨ જવું. શ્રણતિ દેહે. ૬૦. જૌ-
 શ્રણયતિ અપાવેછે.

શ્રણ, (અ) ડ. ૧૦. દાને. દેવું. શ્રાણયતિ-તે. વિશ્રાણયતિ-તે દેહે.
 ૧ વિશ્રાણનમ્, ૨ વિશ્રાણના (દાન).

શ્રથ, (અ. મ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણ્યું. શ્રથતિ હણેછે. જૌ-શ્રથયતિ
 હણવેછે.

શ્રથ, (ઙ) આ. ૧. શૌથિલ્યે. શૌથિલ્યમગાઢતા. શિથિલ-ઠીલું થયું. ૧૨મ
 ૫૩વું. શ્રંથતે નીવી નીવી ઢીલી થાયછે. ૧ શિથિરઃ, લત્વે- ૨ શિથિલઃ
 (ઢીલો).

શ્રથ, (અ) ડ. ૧૦. મોક્ષણે હિંસાયાં ચ. ૧ મૂક્યું, છોડ્યું, તજ્યું. ૨ હણ્યું.
 શ્રાથયતિ-તે, શ્રથતિ મૂકેછે ૬૦.

૧૮૨

ધાતુસંગ્રહ.

શ્રથ, (અ) ડ. ૧૦. પ્રયત્ને પ્રસ્થાને પ્રતિહર્ષે ચ. ૧ પ્રયત્ન કરવું, ૨ યાત્રા-પ્રવાસ કરવો. ૩ હરખવું. શ્રથયતિ - તે. પ્રયત્ન કરે છે. ૬૦.

શ્રથ, ડ. ૧૦. દૌર્બલ્યે. દુબલું થવું. શ્રથયતિ - તે દુબલો થાય છે.

શ્રંથ, (અ) પ. ૯. સંદર્ભે. સંદર્ભોપથનમ્. યુંથવું. શ્રંથાતિ યુંથે છે.

શ્રંથ, (અ) પ. ૯. વિમોચનપ્રતિહર્ષયોઃ. ૧ મુકવું. ૨ હરખવું. શ્રંથાતિ મુકે છે. શ્રંથિતઃ, શ્રંથિતવાન્.

શ્રંથ, (અ) ડ. ૧૦. સંદર્ભે. સંદર્ભોબંધનમ્. બાંધવું, બેડવું. શ્રંથયતિ - તે, શ્રંથતિ બાંધે છે. શ્રંથઃ (બાંધણું).

શ્રમ્, (ઙ) આ. ૧. પ્રમાદે. આળસ કરવું, ચુકવું. શ્રમંતે, વિશ્રમંતે આળસ કરે છે.

શ્રમ્, (ઙ) પ. ૪. તપસિ સ્વેદે ચ. ૧ તપવું, ખેદ પામવું. શ્રામ્યતિ તપે છે. ૬૦. વિશ્રામ્યતિ = વીસામહ = વીસને. વિશ્રામઃ = વીસામો. ૧ શ્રાતઃ, ૨ વિશ્રાતઃ (વીસામો પામેલ). શ્રમ્યઃ, શ્રમણઃ (સાધુ), ૧ શ્રમઃ, ૨ પારિશ્રમઃ (પ્રયાસ), આશ્રમઃ (મુનિશાલા).

શ્રા, પ. ૨. પાકે. પાકવું, ચડવું, રંધાવું. શ્રાતિ પાકે છે. શૃતં હવિઃ ક્ષીરં વા (પાકેલું હવિ અને ખીર), શ્રાણા યવામૂઃ (પાકેલી રાખ).

શ્રા, (મ) પ. ૧. પાકે. રંધાવું, પાકવું. (શ્રે. ૧ શ્રાયતિ. શ્રા ૧ શ્રાતિ) જી-શ્રપયતિ રંધાયે છે.

શ્રામ્, (અ) ડ. ૧૦. આમંત્રણે. છાંતું કરેલું. શ્રામયતિ - તે છાંતું કરે છે.

શ્રિ, (ઞ) ડ. ૧. સેવાયામ્. સેવવું. શ્રયતિ - તે હારિં લક્ષ્મીઃ લક્ષ્મી હરિને સેવે છે. શ્રયઃ, પ્રશ્રયઃ, અધિશ્રયઃ, આશ્રયઃ, શ્રીઃ (લક્ષ્મી), શ્રિતઃ, આશ્રિતઃ, શ્રાયઃ, ઉચ્છ્રાયઃ, ઉચ્છ્રાયઃ, શ્રેણિઃ (પંક્તિ), શૃંગારઃ (રસભેદ), નિઃશ્રેણિઃ (નિસેણી), અધિશ્રયણી (ચૂલ્હ), શ્રેઢિઃ (ગણિતવ્યવહાર).

શ્રિષ્, (ઙ) પ. ૧. દાહે. બાળવું. શ્રેષ્ઠતિ બાળે છે.

શ્રી, (ઞ) ડ. ૯. પાકે. રંધાવું. શ્રીણાતિ - તે રંધાયે છે. શ્રીતઃ, શ્રીતિઃ.

શ્રુ, પ. ૧. સ્વરણે. ઝરવું. શ્રવતિ આમઘટાઙ્ગલમ્ કાચા ધડાખાંથી બલ ઝરે છે. શ્રવણઃ.

શ્રુ, પ. ૧. શ્રવણે. મુણવું, સાંભળવું. શ્રુણોતિ = સુણહ = મુણે. સંશ્રુણતે. શ્રુતિઃ (૧ કાન, ૨ વેદ), શ્રોત્રમ્ (કાન), શ્રોણિઃ (સ્ત્રીનો ધગડો), શ્રવણઃ.

ધાતુસંઘ.

૧૮૩

(૧ કાન, ૨ પીપળો, ૩ નક્ષત્ર), શ્રવણમ્ (સુણવું), શ્રવઃ (કાન), શ્રુશ્રૂષા (અવણેચ્છા).

ઐ, પ. ૧. પાકે. રંધાવું, પાકવું, શ્રાયતિ રંધાયછે.

ઓળ, (ઋ) પ. ૧. સંઘાતે. ઐકટું કરવું. ઓળતિ ઐકટું કરેછે. ૧ ઓળિ, ૨ ઓળી (સ્ત્રીનો ધગડો).

શ્લક્, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. શ્લંકતે જાયછે.

શ્લગ્, (ઙ) પ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. શ્લંગતિ જાયછે.

શ્લથ્, (અ) ડ. ૧૦. દૌર્લભ્યે. દૂખળું થવું, ઢીલું થવું. શ્લથયતિ-તે દૂખળું થાયછે. શ્લથઃ (શિથિલ).

શ્લાઘ્, (ઋ) પ. ૧. વ્યાસૌ. આપવું. શ્લાઘતિ આપેછે.

શ્લાઘ્, (ઋ) આ. ૧. કથને. કથનમુત્કર્ષાખ્યાપનમ્. વખાણવું. શ્લાઘતે મૈત્રાય મૈત્રને વખાણેછે. શ્લાઘા (સ્તુતિ), શ્લાઘ્યઃ (સ્તુત્ય).

શ્લિષ્, (ઝ) પ. ૧. દાહે. બાળવું. શ્લેષતિ બાળેછે. શ્લિષ્ઃ.

શ્લિષ્, (અ) પ. ૪. આલિંગને. આલિંગન કરવું, ભેડવું, મળવું, શ્લિષ્યતિ વધૂઃ વરમ્ વહૂ વરને ભેડેછે, શ્લેષઃ (મેળ), શ્લિષ્ઃ (મિલિત), શ્લેષ્મા (અન્ + ક્ષ), આશ્લેષા (નક્ષત્ર), વિશ્લેષઃ (મેળ).

શ્લિષ્, (અ) ડ. ૧૦. શ્લેષણે. ભેડવું, મળવું. શ્લેષયતિ-તે ભેડેછે. શ્લેષઃ.

શ્લોક, (ઋ) આ. ૧. સંઘાતે. સંઘાતો ગ્રંથઃ સચેહ પ્રથમાનસ્ય વ્યાપારો ગ્રંથિ-તુર્વા. આદ્યેઽર્કમકો દ્વિતીયે સર્કમકઃ. ૧ ગુંથાવું, ૨ ગુંથવું. શ્લોકતે ગુંથાયછે, ગુંથેછે. શ્લોકઃ (૧ કીર્તિ, ૨ પદ્ય).

શ્લોળ, (ઋ) પ. ૧. સંઘાતે. ઐકટું કરવું. શ્લોળતિ ઐકટું કરેછે.

શ્વક્, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. શ્વંકતે જાયછે.

શ્વચ્, (અ) આ. ૧. જવું. શ્વચતે જાયછે.

શ્વચ્, (ઙ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. શ્વંચતે જાયછે.

શ્વદ્, (અ) ડ. ૧૦. અસંસ્કારગત્યોઃ. અસંસ્કૃત-પામર-નીચ થવું, સુધરવું નહિ, ૨ જવું, શ્વાઠયતિ-તે સુધરતો નથી.

શ્વદ્, (ઙ) ડ. ૧૦. અસંસ્કારગત્યોઃ. અસંસ્કૃત થવું, સુધરવું નહિ. શ્વંઠયતિ-તે, શ્વંઠતિ સુધરવું નહિ.

શ્વદ્, ડ. ૧૦. સમ્યગ્વમાણે. રૂઝું નબોલવું. શ્વઠયતિ-તે રૂઝું નથી બોલતો.

૧૮૪

ધાતુસંગ્રહ.

શ્વન્, (અ) ડ. ૧૦. ગત્યામ્. જવું. શ્વન્નયતિ-તે જાયછે. શ્વન્ન- (ખાંડે).

શ્વર્ત્ત, (અ) ડ. ૧૦. ગત્યામ્. જવું. શ્વર્ત્તયતિ-તે જાયછે.

શ્વલ્, (અ) પ. ૧. આશુગમને. ઉતાવળું જવું. શ્વલતિ ઉતાવળું જાયછે.

શ્વલ્ક, (અ) ડ. ૧૦. પરિભાષણે. ૧ ખોલવું, ૨ ઠપકો દેવો. શ્વલ્કયતિ-તે ખોલેછે ૬૦.

શ્વલ્હ, (અ) પ. ૧. આશુગમને. ઉતાવળું જવું. શ્વલ્હતિ ઉતાવળું જાયછે.

શ્વસ, (અ) પ. ૨. પ્રાણને. પ્રાણનં જીવનમ્. જીવવું. શ્વસિતિ જીવેછે. શ્વસનઃ (વાયુ), શ્વાસઃ (નાકનો વાયુ). નિઃશ્વાસઃ = નીસાસો. ઉચ્ચ્વાસઃ = ઉસાસો =

ઊસાસ. ઉચ્ચ્વસિતમ્ (વિકસિત).

શ્વિ, (ટ. ઓ) પ. ૧. ગતિવૃદ્ધયોઃ. ૧ જવું, ૨ વધવું. શ્વયતિ જાયછે, વધેછે. શ્વયથુઃ (સોજો), શ્વા (અન્ + કૂતરો), માતરિશ્વા (અન્ + વાયુ), ઉદાશ્વત્ (હાથ).

શ્વિત્, (આ) આ. ૧. વર્ણે. રંગવું, ધોળવું. શ્વેતતે મેહમ્ ધર ધોળેછે. શ્વેતમ્ (રૂપું), શ્વેતઃ (ધોળો), શ્વિત્રમ્ (ધોળો કોડ).

શ્વિદ્, (ઙ) આ. ૧. શ્વેત્યે. શ્વેત્યં શ્વેતગુણક્રિયા. અયં સકર્મકોડકર્મકશ્વ. ૧ ધોળવું. ૨ ધોળું થવું. શ્વિદતે ભિત્તિમ્ ભીત્યને ધોળેછે. શ્વિદતે વસ્ત્રમ્ વસ્ત્ર ધોળું થાયછે.

ષગ્, (ઁ- મ્) પ. ૧. સંવરણે. સંવરણમાચ્છાદનમ્. ૧ ઢાંકવું, છાવું, મઢવું. સગતિ છાયછે. જૌ-સગયતિ ઢાંકાવેછે.

ષઘ્, (અ) પ. ૫. હિંસાયામ્. હણવું. સઘ્નોતિ હણેછે.

ષચ્, (ઐ) ડ. ૧. સમવાયે. ઐક્યથવું, મળવું, લીન થવું. સચતિ - તે મળેછે. સચિવઃ (મંત્રી).

ષચ્, (ઐ) આ. ૧. સેવને સેવનેચ. સેવનં મજનમ્. ૧ સિંચવું, રેડવું. ૨ સેવવું, ભજવું. સચતે સિંચેછે, સેવેછે. સચિવઃ (મંત્રી), સક્તુઃ (સાધુઓ).

ષંજ્, (અ) પ. ૧. સંગે. મળવું, ભેટવું, સંગ કરવો. સજતિ મળેછે. સંગઃ = પ્રસંગ. નિષંગઃ (ભાથો), સક્તિઃ, આસક્તિઃ, પ્રસક્તિઃ, પ્રસક્તમ્, ઉત્સંગઃ (ખોજો), સચિથ (સાથળ).

ષટ્, (અ) પ. ૧. અવયવે. અવયવ કરવા, અંગ કરવું. સટતિ અંગ કરેછે. સટા (જથા).

धातुसंग्रह-

૧૮૫

षट्, (अ) उ. १०. हिंसानिकेतनबलदानेषु. १ हल्यु, २ धर डरु, ५ सवु, ३ अल डरु, ४ देवु. सट्टयति - ते हल्ये ३०.

षण्, (अ) प. १. संभक्तौ. संभक्तिर्भजनम्. सेवयु, भजयु. सनति भज्ये. साति: (भक्ति), षंड: = संडो = सांड (हरायु दोर). सभा. सानु (शिप्पर).

षण्, (उं) उ. ८. दाने. देवु. सनोति - सनुते विप्राय धनम् विप्रने धन आ-पेछे. साति: (दान), सानु: (शिप्पर).

षद्, (ल) प. १. विशरणगत्यवसादनेषु. विशरणं शटनम्. अवसादोऽनुत्साहः. १ अवयव वेशवा, सडु, राणु, अंगभिन यवां, २ ज्यु, ३ उत्साह न धरयो, ખેદ પામયું. સીદતિ અવયવ વેશયછે ૩૦. વિષાદ: (વનેઅર), વિષાદ: (ખેદ), ઉપનિષદ્, ગુણ્કરસદ્, પરિષદ્ (સભા), પ્રાસાદ: (દેવનૃપધર), સત્રમ્ (યત્), નિષદ્વરમ્ (પંક), સાદિ: (૧ અધાર, ૨ સારથિ), સદ: (અસ્ + સભા), દુસદ્ (દેવ), સદનમ્ (ધર), પ્રસન્નમ્ (નિર્મલ), પ્રસીદિકા (હાનું કીડાવન).

ષદ્, (લ) પ. ૬. વિશરણગત્યવસાદનેષુ. ૧ અવયવ વેશવા, રાણુ, ૨ જ્યુ, ૩ ઉત્સાહ ન હોયો. સીદતિ અવયવ વેશયછે. સાદ: પ્રસાદ: વિષાદ: સદ: (અસ્ + સભા).

षद्, (લ) उ. १०. गतौ. ज्यु. (आङ्पूर्वः), आसादयति - ते, आसीदति ज्यछे.

षण्, (अ) प. १. समवाये. समवायः संबंधः सम्यगवबोधोवा. १ संयंध डरयो, २ रुडे प्रकारे જાણુયું. સપતિ સંયંધ કરેછે. સતિ: (ધોડો), સત્ત ઘટા: (સાતઘડા).

षब्, (अ) उ. १०. संबंधने. संयंध डरयो. संबयति - ते संयंध કરેછે.

षम्, (अ) प. १. अवैकल्ये. विवेक्षी ययु. यथार्थ वर्तयु. समति. सम; विषम.

षर्ज्, (अ) प. १. अर्जने. संपादन डरयु, ક્રમાયું. સર્જતિ સંપાદન કરેછે.

षर्व्, (अ) प. १. गतौ. જ્યુ. સર્વતિ જ્યછે.

षर्व्, (अ) प. १. हिंसायाम्. હલ્યુ. સર્વતિ હલ્યેછે.

षल्, (अ) प. १. गतौ. જ્યુ. સલતિ જ્યછે.

षस्, (अ) प. २. (वै०) स्वप्ने. ઉંધયું, ઝુયું. સસ્તિ ઉંધેછે. સાસ્ના (ગાયના ગળાનો કંબલ), સસ્યમ્ (વૃક્ષાદિકલ).

૧૮૬

ધાતુસંગ્રહ.

વજ્ઞ, (ઙ) ડ. ૧. ગતૌ. જ્ઞવું. સજ્ઞતિ-તે જાણે. સજ્ઞઃ (સજ્ઞયેલો).

વહ, (અ) આ. ૧. મર્ષણે. મર્ષણં ક્ષમા. સહવું, અમવું. સહતે દુર્વચનં સાધુઃ સાધુ દુર્વચન સહેછે. સહનઃ (ક્ષમાવાન), ઉત્સાહઃ, ઉત્સાહી (હન), સર્વસહઃ, સર્વસહા (પૃથ્વી), સહિત્રમ્, સહમાનઃ (૬૬), સહુરિઃ (પૃથ્વી), ષટ્ (છ), સહઃ (અસુ + અલ).

વહ, (અ) પ. ૪. ચકચથૈ શક્તૌ ચ. ચકચથૈસ્તૃતિઃ. ૧ તૃમ થવું. ૨ સમર્થ થવું. સહ્યતિ તૃમ થાયછે.

વહ, (અ) ડ. ૧૦. મર્ષણે. મર્ષણં ક્ષમા. સહવું, અમવું. સાહયતિ-તે, સહતિ સહેછે. સહતિ = સહૈ = સહે. સહનમ્. નિઃસહઃ, દુઃસહઃ, સહનઃ (સહન શીલ).

વાત્વ, (અ) ડ. ૧૦. સામપ્રયોગે. સાંત્વન-સમાધાન કરવું. સાંત્વયતિ-તે સમાધાન કરેછે. સાંત્વનમ્.

વિ, (ઞ) ડ. ૫. વંધને. આંધવું, ડાંગવું. સિનોતિ-સિનુતે ચોરમ્ ચોરને આંધેછે. વિષયઃ (આધાર), સિતઃ (બદ્ધ), સેતુઃ (પાગ), સીરમ્ (હલ), સીમંતઃ (અંબોડો) સીસમ્ = સીસું.

વિ, (ઞ) ડ. ૯. વંધને. આંધવું. સિનાતિ-સિનોતે આંધેછે. સીમા (છેડો), સેના, સૈન્યમ્.

વિચ્, (ઞ) ડ. ૬. ક્ષરણે. સિચવું. સિચતિ-તે સિચેછે. સિચતિ = સિચૈ = સિચે. સેચનમ્, સેકઃ, સિક્તઃ (સિચેલ), સેક્તમ્ (સેચનપાત્ર).

વિટ્, (અ) પ. ૧. અનાદરે. ધિક્કારવું, અનાદર કરવો. સેટતિ સાધું મંડઃ બાંડ-સાધુને ધિક્કારેછે.

વિધ, (અ) પ. ૧. ગત્યામ્. જ્ઞવું. સેધતિ જાણે. નિષેધતિ = નિષેધૈ = નિષેધે. નિષેધઃ = નિષેધ. પ્રતિષેધઃ, સિદ્ધઃ.

વિધ, (ઞ) પ. ૧. શાસ્ત્રે માંગલ્યે ચ. શાસ્ત્રં શાસ્ત્રવિષયં શાસનમ્. માંગલ્યં મંગલ-ક્રિયા. શાસન કરવું, પ્રેરવું, આગ્રા કરવી, ૨ મંગલ કામ કરવું, શુભ કરવું, કલ્યાણ કરવું. સેધતિ રાજા લોકાન્ રાજા લોકને શાસન કરેછે. ૬૦. સેધઃ, સિદ્ધઃ.

વિધ, (ઞ) પ. ૪. સંરાદ્ધૌ. સંરાદ્ધિર્નિષ્પત્તિઃ. નીપજવું, સીઝવું, પાકવું. સિધ્ય-તિ કાર્યમ્ કાજ સીઝેછે. સિધ્યતિ = સિજ્ઞૈ = સીઝે. સિદ્ધઃ, સિધ્યઃ (પુષ્ય ક્ષત્ર).

ધાતુસંગ્રહ.

૧૮૭

ષિભ્, (ઝ) પ. ૧. હિસાર્થઃ. હણુવું. સેમતિ હણેછે.

ષિભ્, (ઝ) પ. ૧. હિસાર્થઃ. હણુવું, સિંમતિ હણેછે.

ષિલ્, (ઝ) પ. ૬. ડંછે. કણ વીણવા. સિલતિ કણ વીણેછે.

ષિવ્, (ઝ) પ. ૪. તંતુસંતાને. તંતુસંતાનં વાનમ્. વણુવું, સીવવું. સીવ્યતિ કંચુકં
સૌચિકઃ સુહિંકંચુઓ સીવેછે. સીવનમ્ = સીવણું. સીવની = સીવણી.
સૂચી = સુહ.

ષિવ્, (ઙ) પ. ૧. સેવને સેવને ચ. ૧ સિંચવું. ૨ સેવવું. સિન્ચતિ સિંચેછે.

ષુ, પ. ૧. પ્રસવૈશ્વર્યયોઃ, પ્રસવોઽધ્યનુજ્ઞાનમ્. ૧ પ્રેરવું, આમા કરવી, ૨ ધણી થવું.
સવતિ પ્રેરેછે ઇ૦. સવઃ.

ષુ, પ. ૨. પ્રસવૈશ્વર્યયોઃ. પ્રસવો ઽધ્યનુજ્ઞાનમ્. ૧ પ્રેરવું, આમા કરવી. ૨ જણવું,
૩ ધણી થવું, રવામી થવું. સૌતિ પ્રેરેછે ઇ૦. સુતઃ (પુત્ર), સ્તતઃ (સારથિ).

ષુ, (ઙ) ઝ. ૫. અભિષવે. અભિષવઃ સ્નપનં પીડનં સ્નાનં સુરાસંધાનં ચ. સ્નાને ડકર્મકઃ.
૧ નહવરાવવું, ૨ પીડવું, નહાવું. ૪ દારુગાળવાની વસ્તુનો આથો કરવો, આથાણું
કરવું. સુનોતિ—સુનુતે નહવરાવેછે. રાજસૂયઃ (યજ્ઞ), સૂના (ધાતનસ્થાન), સોમઃ,
સવનઃ, સુરઃ, સુરા, સુતઃ, સુંદઃ (દૈત્યનામ), સૂપઃ (દાળધ).

ષુટ્, (ઝ) ઝ. ૧૦. અનાદરે. અનાદર કરવો, તિરસ્કાર કરવો. સુટ્ટયતિ—તે તિર-
સ્કાર કરેછે.

ષુંમ્, (ઝ) પ. ૧. દીપિહિંસનયોઃ. ૧ દીપવું, હણવું. સુંમતિ દીપેછે.

ષુર, (ઝ) પ. ૬. ऐश्वर्यदीप्तयोઃ. ધણી થવું, ધંધર થવું, ૨ દીપવું, ચગવું. સુરતિ
ધણી થાયછે. સુરઃ (દેવ), સુરા (મદ્ય), સુસુંરઃ (અનુકરણ રાખે), સોરઃ.

ષુહ, (ઝ) પ. ૪. ચક્રયથૈ શક્તૌ ચ. ચક્રયર્થસ્તૃપ્તિઃ. ૧ તૃપ થવું, ૨ સમર્થ થવું.
સુહ્યતિ તૃપ થાયછે. સુહિતઃ (તૃપ), સૌહિત્યમ્ (તૃપ્તિ).

ષૂ, (ઙ) આ. ૨. પ્રાણિગર્ભવિમોચને. ૧ પ્રાણિગર્ભ જણવો, જણવું. સૂતે, પ્રસૂતે
જનનની પુત્રમ્ જનની પુત્ર જણેછે. સૂતઃ, સૂતિકા, સૂતકમ્, સુનુઃ, સવિતા, પ્રસૂઃ
(માતા), રાજસૂયઃ (યજ્ઞ), પ્રસવઃ (ઉત્પત્તિ), પ્રસવી (ધનિ), સવિત્રી (માતા).

ષૂ, (ઓ-ઙ) આ. ૪. પ્રાણિપ્રસવે. પ્રાણી જણવું. સૂયતે પ્રાણી જણેછે. પ્રસવઃ
(જન્મ).

ષૂ, પ. ૬. પ્રેરણે. પ્રેરવું. સુવાતિ પ્રેરેછે. સવિતા (પ્રેરક), પ્રસવઃ (પ્રેરણ), સૂતઃ
(સારથિ), પ્રસવી (ધન+પ્રેરક), સૂર્યઃ.

૧૮૮

ધાતુસંગ્રહ.

ષૂદ, (અ) આ. ૧. ક્ષરણે ક્ષણે ચ. ક્ષરણં નિરસનમ્. નિરાકરણ કરવું, વારવું, નિવારવું, નિષેધવું. ૨ હણવું, છુંદવું. સૂદતે નિવારેછે, છુંદેછે. સૂદતે = સૂદહ = છુંદે. સૂદઃ = સૂદો = છુંદો. સૂદા (હિંસા), સૂદી = ઝડી. નિષૂદનમ્ (હિંસન), સૂદમ્ = સૂડં = ઝડ. મધુસૂદનઃ.

ષૂદ, (અ) ડ. ૧૦. ક્ષરણે ક્ષણે આશ્રવણે ચ. ૧ નિવારવું, નિષેધવું, ૨ હણવું, છુંદવું, ૩ ઝરવું. સૂદયતિ - તે નિવારેછે. ૬૦. ૧ ષૂદનમ્, ૨ નિષૂદનમ્ (હિંસા), મધુસૂદનઃ.

સૂર્સ, (અ) પ. ૧. અનાદરે. તિરસ્કાર કરવો. સૂર્સંતિ તિરસ્કારેછે.

સૂર્, (અ) પ. ૧. પ્રસવે. ૧ જણવું, ૨ પ્રેરવું. સૂર્ષતિ પુત્રં માતા માતા પુત્રને જણાવેછે.

સૂમ, (ઝ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. સમંતિ હણેછે.

સૂમ, (ઝ) પ. ૧. હિંસાર્થઃ. હણવું. સૂમંતિ હણેછે.

સેલ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. સેલતિ જાયછે.

સેવ, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સેવવું. સેવતે સેવેછે. સેવ્યઃ, સેવકઃ, સેવા, સેવનમ્. સેવિતઃ = સેવિઓ = સેવ્યો.

સૈ, પ. ૧. ક્ષયે. ક્ષય પામવું. સાયતિ ક્ષય પામેછે.

સો, પ. ૮. અંતકર્મણિ. અંતકર્મ શાસનમ્. હણવું, છેદવું, નાશ કરવું. સ્યાતિ કાલોલોકમ્ કાલ લોકને હણેછે. અવસાનમ્ (અંત), વ્યવસાયઃ, સામ (અનુ + ૧ સા-મવેદ + ૨ પ્રિયવચન.

ષ્ટક, (અ. મ્) પ. ૧. પ્રતીઘાતે. પીડવું, આધ કરવો, પાછુંઠેલવું. સ્તકતિ પીડેછે. જૌ-સ્તકયતિ.

ષ્ટગ્, (અ. મ્) પ. ૧. સંવરણે. સંવરણમાચ્છાદનમ્. છાંવું, ઢાંકવું, ઓછાડવું. સ્તગતિ છાયછે. જૌ-સ્તગયતિ ઢંકાવેછે.

ષ્ટન્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. સ્તનતિ શબ્દ કરેછે. સ્તનિતમ્ (શબ્દ).

ષ્ટમ્, (ઙ) આ. ૧. પ્રતિબંધે. પ્રતિબંધઃ ક્રિયાનિરોધઃ થંભવું, અટકવું. સ્તંભતે થંભેછે. સ્તંભતે = થંભહ = થંભે. સ્તંભઃ = થંભો = થંભ. સ્તંભનમ્ = થંભણમ્ = થંભણ. વિષ્ટંભઃ, પ્રતિષ્ટંભઃ, ઉત્તંભનમ્, અવષ્ટંભઃ.

ષ્ટમ્, (અ) પ. ૧. અવેકલ્પે. વિવેકી થવું, યથાર્થ વર્તવું. સ્તમતિ વિવેકી થાયછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૮૯

ષિઘ્, (અ) આ. ૫. આસ્કંદને. ૧ દોડવું, ધાવું, ૨ ધુક્ કરવું. સ્તિઘ્તે દોડેછે.

ષિપ્, (ક) આ. ૧. ક્ષણાર્થઃ. ખરવું, વધુવું. સ્તેપતે ખરેછે.

ષિમ્, (અ) પ. ૪. આર્દ્રીમાવે. આર્દ્રીમાવઃ ક્લેદઃ. ભીનું થવું, પલળવું. સ્તિમ્યતિ પલળેછે.

ષીમ્, (અ) પ. ૪. આર્દ્રીમાવે. પલળવું, ભીનું થવું, સ્તીમ્યતિ પલળેછે.

ષ્ટ, (જ) ડ. ૨. સ્તુતૌ. સ્તુતિ કરવી. સ્તૌતિ-સ્તવીતિ, સ્તુતે-સ્તુવીતે સ્તુતિ કરેછે.

૧ સ્તવઃ, ૨ સ્તોત્રમ્, ૩ સ્તુતિઃ, ૪ સ્તવનમ્ (સ્તુતિ), સ્તુત્યઃ, પ્રસ્તાવઃ, સ્તવકઃ (યુઝ્ઙ), સ્તોમઃ (અનર્થક સ્તુતિપુરણ વચન), સ્તોમઃ (૧ સમૂહ, ૨ યમ), સ્તોકમ્ = થોડું = થોડું.

ષ્ટ્, (અ) આ. ૧. પ્રસાદે. પ્રસન્ન થવું. સ્તોચતે પ્રસન્ન થાયછે. સ્તોકમ્ = થોડું = થોડું.

ષ્ટમ્, (ડ) આ. ૧. સ્તંભે. સ્તંભઃ ક્રિયાનિરોધઃ. થોભવું, અટકવું, થંભવું. સ્તોમ્ભતે અટકેછે. સ્તોમ્ભતે થોભેછે. સ્તોમ્ભતે = થોમ્ભ = થોભે. સ્તોમ્ભઃ = થોમ્ભો = થોભ. ત્રિષ્ટુપ્, અનુષ્ટુપ્.

ષ્ટૂપ્, (અ) પ. ૪. સમુચ્છ્રાયે. વધવું. સ્તૂપ્યતિ વધેછે.

ષ્ટૂપ્, (અ) ડ. ૧૦. સમુચ્છ્રાયે. વધવું. સ્તૂપ્યતિ વધેછે.

ષ્ટૃક્ષ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. સ્તૃક્ષતિ જાયછે.

ષ્ટૃપ્, (ક) આ. ૧. ક્ષણાર્થઃ. ખરવું. સ્તેપતે ખરેછે.

ષ્ટૈ, પ. ૧. વેષ્ટને. વીંટવું. સ્તાયતિ વીંટેછે.

ષ્ટૈ, પ. ૧. શબ્દસંઘાતયોઃ. ૧ શબ્દ કરવો. ૨ ય્મેક કરવું, યંથવું. સ્થાયતિ શબ્દ કરેછે. સંસ્થાનઃ (સંધ), સંસ્થાયઃ (ધર).

ષ્ટલ્, (અ) પ. ૧. સ્થાને. રહેવું, સ્થિર થવું. સ્થલતિ રહેછે. ઉત્થલતિ = ઉત્થલદ્ = ઊથલે. ઉત્થલઃ = ઉત્થલો = ઊથલો. સ્થાલમ્ (થાળ, વિસ્તીર્ણ પાત્ર), સ્થાલી (હંડી), ૧ સ્થલમ્, ૨ સ્થલી (સ્થાન, જગા), સ્થલા (રહેવાનું સ્થળ), સ્થંડિલમ્ (ઓતરો), વિષ્ટલમ્, કુષ્ટલમ્.

ષ્ઠા, પ. ૧. ગતિનિવૃત્તૌ. સ્થિતિ કરવી, રહેવું. નિષ્ઠાતિ રહેછે. ઉત્તિષ્ઠતિ = ઉઠ્ઠદ્ = ઊઠે. ૧ સ્થાનમ્, ૨ સ્થિતિઃ (નિવાસ), સ્થાનમ્ = ઠાળં = ઠાણું = થાણું. સ્થિતઃ (રહેલ), પ્રસ્થિતઃ (યાત, ગત), સુસ્થિતઃ. ઉત્થિતઃ = ઉઠ્ઠિઓ = ઊઠ્યો. ઉપસ્થિતઃ. સ્થાપિતઃ = થાપિઓ = થાપ્યો. પ્રસ્થાપિતઃ = પઢાવિઓ =

૧૯૦

ધાતુસંગ્રહ.

પહાળ્યો. ઉત્થાપિતઃ = ઉઠાવિઓ = ઊઠાવ્યો. પ્રસ્થાનમ્ (યાત્રા), સ્થિરઃ (અચળ), સ્થાવરઃ (ઉચ્ચિત્), સ્થૂળા (થંભ), સ્થવિરઃ (૫૬), ગોષ્ઠમ્ (મંડપ), ભૂમિસ્થઃ, મંજિષ્ઠઃ = મંજીષ્ઠ. દેશસ્થઃ, સ્થાણુઃ (૧ શિવ, ૨ હુંડુંઆડ), સ્થાવઃ (થાગ), પ્રસ્થઃ (સેર), વ્યવસ્થા (વિભાગ), વ્યવસ્થિતઃ, ૧ સ્થલમ્, ૨ સ્થલી (થળ), સ્થાલી (હંડી), સ્થાલમ્ = થાળ. સ્થાયી (દૃઢ + સ્થિર), સ્થાપનમ્ = થાપનં = થાપન- ઉત્થાપનમ્. આસ્થા, નિષ્ઠા.

ઘ્રિવ્, (ઊ) પ. ૧. નિરસને. ૧ ફેંકવું, ૨ વારવું, નિષેધવું. ઘ્રિવ્યતિ ફેંકેછે, વારેછે. ઘ્રેવનમ્, ઘ્રિવનમ્ (તિરસ્કાર), ૧ નિષેધનમ્, ૨ નિષ્ઠિવનમ્. (ખું-ખારો કરી થુંકવું).

ઘ્રિવ્, (ઊ) પ. ૪. નિરસને. ૧ ફેંકવું, ઊરોઘ્રવું, ૨ વારવું. ઘ્રિવ્યતિ ફેંકેછે, વારેછે. ણસ્, (ઊ) પ. ૪. નિરસને. ૧ ફેંકવું, ઊરોઘ્રવું. ૨ વારવું, નિષેધવું. સ્નસ્યતિ ફેંકેછે, વારેછે. સ્નસા = નસા = નસ.

ઘ્ના, પ. ૨. શૌચે. ન્હાવું, યુદ્ધથવું. સ્નાતિ ન્હાયછે. સ્નાતિ = હ્નાદ = ન્હાદ. સ્નાતઃ = હ્નાયો = ન્હાયો. સ્નાતકઃ, સ્નાનીયમ્ (ન્હાતાં ઓળવાનું ચૂણું).

ઘ્નિહ, (અ) પ. ૪. પ્રીતૌ. પ્રીતિ-પ્રેમ કરવો. સ્નિહ્યતિ પ્રીતિ કરેછે. સ્નેહઃ = નેહો = નેહો = નેહ. સ્નિઘઃ, ઊઘ્નિક્.

ઘ્નિહ, (અ) ડ. ૧૦. સ્નેહને. ૧ ભીનું કરવું, પલાળવું. ઓપડવું. ૨ સ્નેહ-કરવો. સ્નેહયતિ - તે પલાળેછે. હ૦. સ્નેહઃ.

ઘ્નુ, પ. ૨. પ્રસ્રવણે. પ્રસ્રવણં ક્ષરણમ્. ખરવું, ઝરવું. સ્નોતિ ઝરેછે. સ્નષા (પુત્રની ખાયડી).

ઘ્નુસ્, (ઊ) પ. ૪. અદને આદાને અદર્શને ચ. ૧ જમવું, ખાવું. ૨ ગ્રહવું, લેવું. ૩ નળેવું, નદેખવું. સ્નસ્યતિ જમેછે. હ૦.

ઘ્નુહ, (અ) પ. ૪. ઉદ્વિરગે. ઓકવું, વમન કરવું. સ્નહ્યતિ ઓકેછે. સ્નહિઃ (થોર).

ઘ્નૈ, પ. ૧. વેષ્ટને શોભાયાં ચ. વિંટવું, ૧ શોભવું. સ્નાયતિ વિંટેછે. હ૦. સ્નાયુઃ (નસ).

ઘ્મિ, (ઙ) આ. ૧. દૈષદ્ધસને. થોડુંહસવું. સ્મયતે થોડુંહસેછે. ૧ સ્મયઃ (હાસ), વિસ્મયઃ (અભુત), સ્મેરઃ (સહાસ), સ્મિતમ્ (વિકસન).

ઘ્મિ, (ઙ) આ. ૧૦. અનાદરે. અનાદર કરવો, તિરસ્કાર કરવો. સ્માયયતે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૯૧

ખંજ, (અ) આ. ૧. પરિખંજો. સંગ કરવો, ખાત્રીને મળવું, આલિંગન કરવું.
સ્વજતે, પરિખંજતે આલિંગન કરેછે.

ખદ, (અ) આ. ૧. આસ્વાદને. ૧ આટવું, ચાખવું. ૨ ભાવવું, રુચવું, ગમવું.
સ્વાદતે રજ્ઞાં રજ્ઞાહારી રખારી રાખને આટેછે. સ્વાદતે દધિ મૈત્રાય
દદિ મૈત્રને ભાવેછે. સ્વાદુઃ (રુચિકર), સ્વાદઃ.

ખદ, (અ) ડ. ૧૦. આસ્વાદનસંવરયોઃ. ૧ આટવું, ચાખવું, ૨ ભાવવું, રુચવું,
ગમવું. ૩ છાવું, ઓછાડવું, ઢાંકવું. સ્વાદયતિ—તે આટેછે ઇ૦.

ખપ્, (જિ) પ. ૨. શયે. જાંધવું, શૂવું. સ્વપિતિ જાંધેછે. સ્વપિતિ = સુવદ =
સુવે. સ્વપઃ, સ્વાપઃ (જાંધ), સુપઃ = સુત્તો = શૂતો.

ખષ્ક, (અ) આ. ૧. ગત્યર્થઃ. જવું. ખષ્કતે જાયછે.

ખિદ, (જિ. આ) આ. ૧. સ્નેહનમોચનયોઃ મોહને ચ. ૧ ભીનું કરવું, પલાળવું,
૨ સનેહ કરવો, ૩ ધૂકવું, ૪ મોહવું. સ્વેદતે પલાળેછે. ૧ સ્વેદઃ, ૨ પ્રસ્વેદઃ=
પસેઓ = પસેવો.

ખિદ, (જિ. આ) પ. ૪. ગાત્રપ્રક્ષરણે. ગાત્રપ્રક્ષરણં ધર્મસ્થિતિઃ. શરીર ઝરવું,
પરસેવો છુટવો. સ્વિદ્યતિ પરસેવો છુટેછે.

ખિદ, (આ) પ. ૪. ગાત્રપ્રક્ષરણે. પરસેવો છુટવો. સ્વિદ્યતિ પરસેવો છુટેછે.
પ્રસ્વેદઃ = પસેઓ = પરસેવો.

સંકેત, ડ. ૧૦. આમંત્રણે. આમંત્રણં ગૂઢોક્તિઃ. છાનું કહેવું. સંકેતયતિ—તે
છાનું કહેછે. સંકેતઃ, સંકેતિતઃ.

સંગ્રામ, (અ) આ. ૧૦. યુદ્ધે. લડવું, વડવું, યુદ્ધ કરવું. સંધામયતે શૂરઃ શૂરો લ-
ડેછે. સંગ્રામઃ (યુદ્ધ).

સંજ, (અ) પ. ૧. સંગે. સંગ કરવો. સંજતિ સંગ કરેછે. સંગઃ, પ્રસંગઃ.

સત્ર, આ. ૧૦. સંતાનક્રિયાયાં સંદાનક્રિયાયાં ચ. લાંબું કર્મ કરવું, વિસ્તારે
ક્રિયા કરવી, ૨ દેવાની ક્રિયા કરવી. સત્રયતે વિસ્તારે કર્મ કરેછે. સત્રમ્
(યાગ), અન્નસત્રમ્ (અન્નછત્ર), વ્રદ્ધસત્રમ્ (પ્રદ્ધયાગ), ૧ સત્રશાલા,
૨ સત્રાગારમ્ (દાનશાલા).

સપર્, (અ) પ. ૧૧. પૂજાયામ્. પૂજવું, વંદવું. સપર્યતિ પૂજેછે. સપર્યા (પૂજ).

સંબર્, પ. ૧૧. સંભરણે. ૧ સાંભરવું, ઝેક કરવું. ૨ લાળવું. સંબર્યતિ
સાંભરેછે, લાળેછે.

૧૯૨

ધાતુસંગ્રહ.

સમાજ, ડ. ૧૦. પ્રીતિદર્શનયોઃ સેવને ચ. ૧ પ્રીતિ કરવી, ૨ દર્શન કરવું, સેવવું.

સમાજયતિ — તે પ્રીતિ કરેછે. ઇ૦. સમાજનમ્ (આલિંગન કરી કુશલાદિ પૂછવું).

સમૂયસ, પ. ૧૧. પ્રભૂતભાવે. ખહુ થવું, ઘણા થવું. સમૂયસ્યતિ ખહુ થાયછે.

સમ, (ઈ) પ. ૪. પરિણામે. પરિણામો વિકારઃ ૧ વકરવું, વિકાર પામવું. સમ્યતિ વકરેછે.

સર્જ, (અ) પ. ૧. અર્જને. નેળવવું, કમાવું. સર્જતિ નેળવેછે. સર્જકઃ.

સલ, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. સલતિ જાયછે. સાલઃ (વૃક્ષ).

સસ્ત, (ઈ) પ. ૨. (૧૦) સ્વમે. ઉંધવું, શ્રવણ. સંતિ, સંસ્તિ ઉંધેછે.

સાંત્વ, (અ) ડ. ૧૦. સામપ્રયોગે. તૃપ્ત કરવું, સમજાવવું. સાંત્વયતિ — તે સમજાવેછે. સાંત્વનમ્.

સાત્, (અ) પ. ૧૦. (સૌં) સુખે. સુખ થવું. સાતયતિ સુખ થાયછે. સાતયઃ.

સાધ, (અ) પ. ૫. સંસિદ્ધૌ. સંસિદ્ધિઃ ફલસંપત્તિઃ ફલસંપન્ન કરવું. સાધ્નોતિ પર-
કાર્ય સાધુઃ સાધુપરક્રાન્તે સાધેછે. સાધ્નોતિ = સાધઈ = સાધે. સાધ્યઃ,
સાધનમ્, સાધકઃ. સાધિતઃ = સાધિઓ = સાધ્યો.

સામ્બ, (અ) ડ. ૧૦. સંબંધને. સંબંધ કરવો. સામ્બયતિ. સંબંધ કરેછે. સામ્બઃ (સંબંધ).

સામ, ડ. ૧૦. સાંત્વપ્રયોગે. સાંત્વપ્રયોગઃ પ્રીણનમ્. સાંત્વન કરવું, તૃપ્ત કરવું. સામયતિ — તે સાંત્વન કરેછે. સામ.

સાર, ડ. ૧૦. દૌર્બલ્યે. દુર્બલ થવું, ટુંકું કરવું. સારયતિ — તે દુર્બલ થાયછે. સારઃ.

સિક્, (અ) પ. ૧. (સૌં) સેવને. સિચવું. સેકતિ સિચેછે. સેકઃ (સિચન), સિકતા (રેતી).

સીક, (ઋ) આ. ૧. સેવને. સિચવું. સીકતે સિચેછે. સીકરઃ (છાત્રી).

સુખ, ડ. ૧૦. તત્ક્રિયાયામ્. સુખનં સુખક્રિયા. સુખી થવું, સુખયતિ — તે સુખી થાયછે. સુખમ્.

સુખ (અ) પ. ૧૧. તત્ક્રિયાયામ્. સુખી થવું. સુખ્યતિ, સુખમનુભવતીત્યર્થઃ સુખી થાયછે. સુખમ્.

સુદ, (ઙ) પ. ૧. (સૌં) શોભાયામ્. શોભવું. સુંદતિ શોભેછે. સુંદરઃ, સુંદરી.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૯૩

સૂચ, ડ. ૧૦. પૈશુન્યે. વિશુનો દુર્જનસ્તસ્ય કર્મ પૈશુન્યમ્. આડી કરવી. સૂચયતિ
—તે આડી કરેછે. સૂચકઃ (આડીયો), સૂક્ષ્મઃ (ઝીણું), ૧ સૂચિઃ, ૨ સૂચી =
સૂઢ = સોય.

સૂત્ર, ડ. ૧૦. વેષ્ટને વિમોચને ચ. વિમોચનં મોચનાભાવો ગ્રંથનમિતિયાવત્.
૧ વિંટું, ૨ ગુંથું. સૂત્રયતિ—તે વિંટેછે. સૂત્રમ્, સૂત્રકારઃ, સૂત્રધારઃ.

સૂક્ષ્મ, (અ) પ. ૧. આદરે. આદરવું. સૂક્ષ્મંતિ આદરેછે. સૂક્ષ્મણમ્ (આદર).

સૂક્ષ્મ, (અ) પ. ૧. દંષ્ઠ્યર્થઃ. દ્વેષ કરવી. સૂક્ષ્મંતિ દ્વેષ કરેછે.

સૂ, પ. ૧. શીઘ્રગતૌ. ઉતાવળું જવું, દોડવું. ધાવતિ દોડેછે.

સૂ, પ. ૧. ગતૌ. જવું. સરતિ તીર્થમુનિઃ મુનિ તીર્થ જાયછે. પ્રસરતિ = પસરડ =
પસરે. અનુસરતિ = અનુસરડ = અનુસરે. અવસરતિ = અવસરડ =
ઓસરે. નિઃસરતિ = નીસરડ = નીસરે. ઉત્સરતિ = ઉસરડ = ઊસરે. પ્ર-
સારઃ = પસારો = પસાર. અનુસારઃ = અણસારો = અણસારે. નિઃસારઃ =
નીસારો = નીસાર. વિસારઃ = વિસારો = વિસાર. આસારઃ (સેનાપસાર, ૨ ને-
ધવર્ષણ), સરણુઃ (કૃમિજાતિ), સૂર્યઃ, સરકઃ. પ્રસૂતઃ = પસરિઓ = પસર્યો.
અનુસૂતઃ = અનુસરિઓ = અનુસર્યો. ઉત્સૂતઃ = ઉસરિઓ = ઊસર્યો
નિઃસૂતઃ = નીસરિઓ = નીસર્યો. સુસરમ્ = સુસરં. અભિસારિકા (પતિ-
ના કહ્યા પ્રમાણે ચાલનારી સ્ત્રી), સારઃ (૧ બલ, ૨ મીજ), પુરઃસરઃ, અતિસારઃ
(છેરામણનો રોગ), સાર્થઃ = સથ્યો = સાથ. સર્પપઃ = સરિસવો = સરસવ.
સૃગાલઃ = સિયાલો = સિયાલ. અગ્રેસરઃ, પરિસરઃ (ભાગોળ), સરિરમ્—લલ્લે
સલિલમ્ (જલ), ૧ સરણિઃ, ૨ સારણી (નીક), સર્વઃ = સર્વો = સર્વ = સ-
હુ સરિત્ (નદી), સરયુઃ, ૨ સરયુઃ = સરજૂ (નદી).

સૂ, પ. ૨. (વૈ) ગતૌ. જવું. સસન્તિ જાયછે.

સૃજ, (અ) આ. ૪. વિસર્ગૈ. ૧ સૃજવું, ૨ મૃજાયવું. સૃજ્યતે માર્ગાં ચેત્રઃ ચૈત્ર
માલાને મૃજેછે. સૃજ્યતે માર્ગાં માલામૃજાયછે. સ્વષ્ટા (ક્ર + ૧ મૃજનાર,
૨ શ્રદ્ધા), સૃષ્ટિઃ, સંસર્ગઃ (સંબંધ), વિસર્ગઃ (ત્યાગ), ઉપસર્ગઃ (પીડા), નિસર્ગઃ
(સ્વભાવ), સૃષ્ટઃ, ૧ ઉત્સૃષ્ટઃ, ૨ વિસૃષ્ટઃ (ત્યક્ત).

સૃજ, (અ) પ. ૬. વિસર્ગૈ. મૃજવું. સૃજતિ માર્ગાં મૈત્રઃ મૈત્ર માલાને મૃજેછે.
સૃષ્ટઃ રજ્જુઃ (દોરી), સૃજતી, સૃજંતી સ્ત્રી.

૧૧૪

ધાતુસંગ્રહ.

સૃષ્, (લ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. સર્પતિ જાયછે. સર્પ; સર્વણમ્, પ્રસર્વણમ્, સરીસૃપ્; સૃષ્યમ્, સૃષ્ણા (કોઈનીથી), સર્પિઃ (સમ્પ્રી).

સૃમ્, (ઝ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. સર્મતિ હણેછે.

સૃંમ્, (ઝ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. સૃંમતિ હણેછે.

સેક, (ઋ) આ. ૧. ગતૌ. જવું. સેકતે જાયછે.

સેલ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. સેલતિ જાયછે.

સ્કંદ, (દ ર) પ. ૧. ગતિશોષણયોઃ. ૧ જવું, ૨ ચકવું, સોસવું. સ્કંદતિ જાયછે.

૬૦. સ્કંધઃ (ખભો), આસ્કંદનમ્ (કુદ), અવસ્કંદનમ્ (ધાડ્ય).

સ્કમ્, (ઙ) આ. ૧. પ્રતિબંધે. પ્રતિબંધઃ ક્રિયાનિરોધઃ. અટકવું, થંભવું. સ્કંમતે.

સ્કંમ્, (ઝ) પ. ૯. (સૌં) રોધને સ્તંભે ચ-૧ રુંધવું, ઢાંકવું, ૨ થંભવું. સ્કમ્નોતિ-સ્કમ્નાતિ રુંધેછે ૬૦.

સ્કુ, (ઞ) ડ. ૯. આપ્રવણે. આપ્રવણમુચ્છવનમુદ્ધરણં ચ. ૧ કૂદતાં જવું-ચાલવું, ઉદ્ધારવું. સ્કુનોતિ-સ્કુનુતે, સ્કુનાતિ-સ્કુનીતે કુદી જાયછે ૬૦. સ્કુતઃ.

સ્કુદ, (ઙ) આ. ૧. આપ્રવણે. આપ્રવણ મુચ્છત્ય ગમનમાસ્કંદનમુદ્ધરણં વા. ૧ કૂદતાં જવું-ચાલવું, ૨ જીક કરવું, ૩ ઉદ્ધારવું, જીએલેવું. સ્કુંદતે કૂદતાં જાયછે. સ્કુંદતે = કુદત = કૂદે.

સ્કુંમ્, (ઝ) પ. ૯. (સૌં) રોધને ધારણે ચ. ૧ રુંધવું, ઢાંકવું, ૨ ધારણ કરવું. સ્કમ્નોતિ-સ્કમ્નાતિ રુંધેછે ૬૦.

સ્વદ, (અ, ષ, મ્) આ. ૧. સ્વદને. સ્વદનં વિદ્રાવણમ્. નસાડવું, હઠાડવું, ૨ ઢીલું કરવું, નરમ કરવું. સ્વદતે નસાડેછે ૬૦. સ્વદનમ્, જૌ-સ્વદયતિ.

સ્વલ, (અ, મ્) પ. ૧. સંચલને. ધડવું, ગરવું. સ્વલતિ પડેછે. જૌ સ્વલયતિ સ્વલનઃ (પડનાર), સ્વલિતમ્ (પતિત), સ્વલનમ્ (પતન).

સ્તન્, (અ) પ. ૧. શબ્દે. રાખ્દ કરવો. સ્તનતિ રાખ્દ કરેછે. સ્તનઃ (રાખ્દ).

સ્તન્, ડ. ૧૦. દેવશબ્દે. મેધનું ગાળવું. સ્તનયતિ-તે મેધ ગાળેછે. સ્તનિતમ્ (મેધરાખ્દ)

સ્તમ્, (ઙ) આ. ૧. પ્રતિબંધને. રોકવું, અટકાવવું. સ્તંમતે થંભેછે. સ્તંમઃ (જાડ્ય).

સ્તંમ્, (ઝ) પ. ૯ (સૌં) રોધને સ્તંભે ચ. ૧ રુંધવું, ઢાંકવું ૨ થંભવું, અટકવું. સ્તમ્નોતિ-સ્તમ્નાતિ રુંધેછે. સ્તંમઃ = થંમો = થંભ.

धातुसंग्रह.

१९५

स्तुम्, (उ) प. ९. (सौ०) रोधने निष्क्रोषणे च. १ रुधुं, ढंकुं. २ आह२
अँयुं, आह२ अह्युं. स्तुभोति-स्तुभाति रुधेछे इ०.

स्तूप, (अ) प. ४. समुच्छ्राये. ढगलो करवो, वृद्धि करवी. स्तूपयति धान्यम्
दासुनी ढग करेछे.

स्तूप, (अ) उ. १०. समुच्छ्राये. ढग-गंज करवो, वृद्धि करवी. स्तूपयति ते
गोधूमम् गहुतो ढग करेछे.

स्तृ, (ज) उ. ५. आच्छादने. ओछाउवुं, ढंकुं, छावुं. स्तृणोति-स्तृणुते ओछा-
छे. प्रस्तरः=पथरो=पथरो. विस्तृतः. आस्तरः=आथरो=आथर. प्रास्त-
रणम् = पाथरणं = पाथरायुं.

स्तृह, (ऊ) प. ६. हिंसायाम्. हलुवुं. स्तृहति हलुछे.

स्तृ, (ज) उ. ९. आच्छादने. ओछाउवुं, छावुं, ढंकुं. स्तृणाति-स्तृणीते
ओछाछे. आस्तीर्णः, विस्तीर्णः, प्रस्तारः, प्रस्तरः=पथरो =पथरो. विस्तारः,
पटस्य निस्तारः, स्तरः =थरो =थर. वाक्यस्य विस्तरः, विस्तरः शब्दस्य. विष्टरः
(१ 'वृक्ष, २ आसन, ३ दर्भमुष्टि), निवास्तरः= निहाथरो. आस्तरः= आथरो=
आथर. स्तरी (रोज), प्रास्तरणम् = पाथरणं = पाथरायुं. १ स्तरः, २ स्तरी,
३ स्तरम् (धूप).

स्तेन, उ. १०. चौर्ये. चोरवुं. स्तेनयति ते चोरछे. स्तेनः (चोर).

स्तोम, उ. १०. श्लाघायाम्. स्तुती करवी. स्तोमयति-ते स्तुति करेछे. स्तोमः
अभिष्टोमः.

स्त्यै, प. १. शब्दसंघातयोः. १ शप्ठ करवो, २ अुंथवुं, ओकडुं करवुं. स्त्यायति
शप्ठ करेछे.

स्थग्, (ए. म्) प. १. संवरणे. संवरणमाच्छादनम्. ओछाउवुं, छावुं, ढंकुं
स्थगति भूच्छाया चंद्रम् अस्थायी चंद्रने ढंकुछे. स्थगति = ठगइ = ठगे. जौ-
स्थगयति ढंकावेछे. स्थगः= ठगो = ठग. स्थगनः= ठगणो. स्थगी (तंओ-
णतो कडियो), स्थागम् (गाध), अस्थागम् (अगाध), स्थगितः= ठगिओ =
ठग्यो.

स्थुड, (अ) प. १. संवरणे. ओछाउवुं, ढंकुं, छावुं. स्थुडति ओछाछे
स्थुडम्, लत्वे- २ स्थुलम् (तंथ).

૧૯૬

ધાતુસંગ્રહ.

સ્થૂલ, આ. ૧૦. પરિવૃંહણે. પરિવૃંહણં પીનઃશ્વમ્. જાડું થવું. સ્થૂલયતે જાડું થાય છે. સ્થૂલઃ (જાડો).

સ્પદ, (હ) આ. ૧. કિંચિચ્છલને. ૧ થોડું જવું, ખરવું, ૨ ફેંદવું. સ્પદતે મધુ મધ ખરે છે. સ્પદતે = ફંદફ = ફેંદે. સ્પદઃ = ફંદો = ફેંદો.

સ્પર્ધ, (અ) આ. ૧. સંઘર્ષૈ. સંઘર્ષઃ અભિભવેચ્છા પરાભિભવેચ્છા ચ. આયે સ-કર્મકઃ. દ્વિતીયે ડકર્મકઃ. ૧ જિતવા હજીવું, ૨ ખીજાને જિતવા હજીવું. સ્પર્દતે ડર્જનઃ કર્ણમ્ અર્જુન કર્ણને જિતવા હજીવું. સ્પર્દતે ચૈત્રઃ ચૈત્ર ખીજાને જિતવા હજીવું. સ્પર્દા.

સ્પશ, (અ) ડ. ૧. બાધનસ્પર્શનયોઃ. સ્પર્શનં ઘંથનમ્. ૧ પીડવું, આગ્રવું, તડવું. ૨ યંથવું. સ્પશતિ - તે પીડે છે. ૬૦. સ્પશઃ (હિરક), સ્પશઃ (ઉઘાડું).

સ્પશ, (અ) આ. ૧૦. ઘ્રહણસંશ્લેષણયોઃ. ૧ ઘ્રહવું, લેવું, ૨ મલવું, બેઠવું, ચોટવું. સ્પાશયતે લે છે. ૬૦.

સ્પૃ, પ. ૫. (વૈ૦) પ્રીતિપાલનયોઃ. ૧ પ્રીતિ-પ્રેમ કરવો. ૨ પાલવું, રાખવું. ૩ જીવવું. સ્પૃણોતિ પ્રીતિ કરે છે. ૬૦.

સ્પૃશ, (અ) પ. ૬. સંસ્પર્શને. અડવું, સ્પર્શકરવો. સ્પૃશતિ તૃણં પાંથઃ પાંથ તૃણને અડે છે. સ્પર્શઃ, ઉપસ્પર્શઃ, ઉદકસ્પર્શઃ, ઉદકોપસ્પર્શઃ, સ્પૃશઃ, સ્પર્શઃ (વ્યાધિ), મર્મસ્પૃક્ (શ + મર્મભાષક).

સ્પૃહ, ડ. ૧૦. ઈપ્સાયામ્. હજીવું, પાંછવું. સ્પૃહયતિ - તે હજીવું. સ્પૃહા (હજી), નિસ્પૃહઃ, સ્પૃહ્યાલુઃ (હજીક).

સ્ફટ, (અ) પ. ૧. વિશરણે. ફાટવું, અવયવ બિન્ન થવા. સ્ફટતિ વસ્તુમ્ વસ્ત્ર ફાટે છે. સ્ફટઃ (ફા), સ્ફટિકઃ. સ્ફટિતમ્ = ફાટિડં = ફાટવું.

સ્ફુટ, (હ) પ. ૧. વિશરણે. ફાટવું, અવયવ બિન્ન થવા. સ્ફુટતિ ફાટે છે.

સ્ફર, (અ) પ. ૬. સ્ફુરણે સંચલને ચ. ૧ ફરવું. ૨ ફરવું. સ્ફરતિ ફરે છે, ફરે છે. સ્ફરતિ = ફરફ = ફરે. સ્ફરઃ (ફાલ), સ્ફારઃ (પુષ્કલ).

સ્ફાય, (હ) આ. ૧. વૃદ્ધૌ. વધવું. સ્ફાયતે વધે છે. ફેનઃ (સમુદ્રફેણ), સ્ફાતિઃ (વૃદ્ધિ), સ્ફારમ્ (સાફ),

સ્ફિટ, (અ) ડ. ૧૦. સ્નેહને. ૧ ચોપડવું, પલાળવું, કરમોવવું, મોહવું. સ્ફેટ-યતિ - તે ચોપડે છે.

ધાતુસંગ્રહ.

૧૯૭

સ્ફિટ્, (અ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણ્ણુ, ફેણ્ણુ. સ્ફોટયતિ - તે, સ્ફોટતિ ફેણ્ણે. સ્ફોટતિ = ફોડફ = ફેણ્ણે. ૧ સ્ફોટ; ૨ સ્ફોટક; ૩ સંસ્ફોટ: (તુમ્હલ-કુદ્ધ).

સ્ફિટ્, (અ) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણ્ણુ. સ્ફિટ્ણયતિ - તે સર્વે નકુલ: નોળ સાપને હણ્ણેછે.

સ્ફુટ્, (અ) આ. ૧. વિકસને. ફૂલણ્ણુ. સ્ફોટતે ફૂલેછે. સ્ફુટ: ૧ સ્ફોટ: = ફોણ્ણે. ૨ સ્ફોટક: = ફોડલો.

સ્ફુટ્, (ઘર) પ. ૧. વિશરણે. ફોણ્ણુ, ભેદણ્ણુ, અવયવભિનયવા. સ્ફોટતિ ફોણ્ણે. સ્ફોટતિ = ફોડફ = ફોણ્ણે. સ્ફોટ: (ફોણ્ણુ), ઘટસ્ફોટ:, આસ્ફોટ:, વિસ્ફોટ:, પાદસ્ફોટ: (વાઉ).

સ્ફુટ્, (ઙ) પ. ૧. વિશરણે. ફોણ્ણુ, ભેદણ્ણુ, પછાડણ્ણુ. સ્ફુંટતિ ફેણ્ણે.

સ્ફુટ્, (અ) પ. ૬. વિકસને. ઉધણ્ણુ, ફૂલણ્ણુ. સ્ફુટતિ ફૂલેછે. સ્ફુટિત: = ફુટિઓ = ફુટ્યો. સ્ફોટ: (વિકાસ), મુક્તાસ્ફોટ: (છીપ), ૧ સ્ફુટમ્, ૨ સ્ફુટિતમ્ (વિકસિત).

સ્ફુટ્, (અ) ડ. ૧૦. મેદને. ભેદણ્ણુ, ફોણ્ણુ. સ્ફોટયતિ - તે, સ્ફોટતિ ફેણ્ણે. સ્ફોટતિ = ફોડફ = ફેણ્ણે. સ્ફોટ: (ભંગ), ઘટસ્ફોટ: (ઘટભંગ), પ્રસ્ફોટનમ્ (ઊંપણ્ણુ).

સ્ફુટ્, (ઙ) ડ. ૧૦. પરિહાસે. ૧ હસણ્ણુ, ૨ ખેલણ્ણુ. સ્ફુંટયતિ - તે મગિની-પત્તિ શ્વાલ: સાલો બનેલીને હસેછે. સ્ફુટિકા.

સ્ફુઙ્, (અ) પ. ૬. સંવરણે. છણ્ણુ, ઓછાડણ્ણુ, ઢાંકણ્ણુ. સ્ફુઙ્ણતિ ઢાંકેછે.

સ્ફુઙ્, (ઙ) ડ. ૧૦. પરિહાસે. ૧ હસણ્ણુ, ૨ ખેલણ્ણુ. સ્ફુંઙ્ણયતિ - તે, સ્ફુંઙ્ણતિ હસેછે. સ્ફુઙ્ણિકા.

સ્ફુર, (અ) પ. ૬. સ્ફુરણે સંચલને ચ. ૧ ફુરણ્ણુ, સ્ફુરણ્ણુ. ૨ ફરણ્ણુ, ચલણ્ણુ, ફડણ્ણુ. સ્ફુરતિ ફુરેછે. ફ૦. સ્ફુરતિ = ફુરફ = ફુરે. સ્ફૂર્તિ:; સ્ફુરણમ્. સ્ફોર: = ફોરો = ફેર. (સુગંધાદિક પ્રસરણ), સ્ફુર:

સ્ફુર્જ, (આ) પ. ૧. વિસ્તૃતૌ. વેરાણ્ણુ, પખરાણ્ણુ. વિસ્તાર પામણ્ણુ. સ્ફૂર્જતિ વેરાયછે. સ્ફૂર્ણ:; સ્ફૂર્તિ:

સ્ફૂર્જ, (ટુ. ઓ. આ) પ. ૧. વજનિર્વૌષે. વજૂનો રાખ્ધ થયો, વર્ષાકાલે મેઘ-મેડલમાં કાટકો થયો. સ્ફૂર્જતિ વજૂરાખ્ધ થાયછે. સ્ફૂર્જથુ: (વજૂ રાખ્ધ, કાટકો).

૧૯૮

ધાતુસંગ્રહ.

સ્ફુલ્, (અ) પ. ૬. સ્ફુરણે સંચલને ચ, ૧ ડુરણુ થયું, ૨ ફરણું, ફરકણું, હાલણું. ૨ ઢગલો થયો. સ્ફુલતિ સ્ફુરણુ થાયછે. જૌ ક્ષે આસ્ફાલિતઃ = આસ્ફાલિઓ = અક્ષાશ્વો. જૌ લ્યુટિ આસ્ફાલનમ્, સ્ફુલિંગઃ (અગ્નિકણુ).

સ્મિદ્, (અ) ડ. ૧૦. અનાદરે. અનાદર કરવો. સ્મેટયતિ-તે, સ્મેટતિ અના-દર કરેછે. સ્મેટતિ = મેટદ્ = મેટે.

સ્મીલ, (અ) પ. ૧. નિમેષણે. નિમેષણ સંકોચઃ. સંકોચયું, એકત્ર થયું. સ્મીલતિ સંકોચેછે. સ્મીલતિ = મીલદ્ = મીલે.

સ્મૃ, પ. ૧. ચિંતાયામ્. સ્મરણું, ચિંતણું, સંભારણું. સ્મરતિ સંભારેછે. સ્મરતિ = સ્મરદ્ = સ્મરે. વિસ્મરતિ = વિસ્મરદ્ = વીસરે. સ્મરઃ (કામ), સ્મૃતિઃ, સ્મરણમ્, વિસ્મરણમ્.

સ્મૃ, (મ્) પ. ૧. આધ્યાને. સ્મરણું, સંભારણું. સ્મરતિ સંભારેછે. જૌ-સ્મરયતિ.

સ્મૃ, પ. ૫. (વૈ૦) પ્રીતિપાલનયોઃ. ૧ પ્રીતિ કરવી, સ્નેહ કરવો. ૨ પાલણું, રાખણું. સ્મૃણોતિ પ્રીતિ કરેછે.

સ્યંદ, (ઙ) આ. ૧. પ્રસ્થવણે. ઝમણું, ઝરણું. સ્યંદતે મધુ કમલાત્ કમલથી મધ ઝરેછે. ૧ સ્યંદઃ, ૨ નિસ્યંદઃ (ઝરણુ), સ્યંદનઃ (૧ તિવસ ઝાડ, ૨ ધુક્ષેપયો-ગી રથ).

સ્યન્, (અ) આ. ૧૦. ચિંતાયામ્. સ્મરણું, સંભારણું. સ્યાનયતે ચિંતવેછે.

સ્યમ્ (ઙ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કરવો. સ્યમતિ શબ્દ કરેછે. ૧ સીમિકઃ, ૨ સ્યમીકઃ (વૃક્ષ), સિમીકઃ (મૂલ્યમ કૃમી).

સ્યમ્, (અ) આ. ૧૦. વિતર્કે. તર્ક કરવો. સ્યામયતે તર્ક કરેછે.

સ્રક્, (હ) આ. ૧. ગતૌ. જણું. સ્રંકતે જાયછે.

સ્રમ્, (ઙ) આ. ૧. વિશ્વાસે. વિશ્વાસ કરવો. સ્રંમતે, વિસ્રંમતે વિશ્વાસ કરેછે. ૧ સ્રંમઃ, ૨ વિસ્રંમઃ (વિશ્વાસ), વિસ્રવ્ઘઃ (વિશ્વાસવાળો).

સ્રમ્, (ઙ) આ. ૧. પ્રમાદે. પ્રમાદોડવલેપઃ. ગર્વ કરવો. સ્રંમતે ગર્વ કરેછે.

સ્રંસ, (અ) આ. ૧. પ્રમાદે. પ્રમાદોડવલેપઃ. ગર્વ તજવો. સ્રંસતે ગર્વ તજેછે.

સ્રંસ, (અ) આ. ૧. અવસ્રંસને. નીચે-હોટે પડવું. સ્રંસતે હસ્તાત્ ધનુઃ હાથથી ધનુષ પડેછે.

સ્રંહ, (ઙ) આ. ૧. વિશ્વાસે. વિશ્વાસ કરવો. સ્રંહતે વિશ્વાસ કરેછે.

સ્રિમ્, (ઙ) પ. ૧. હિંસાયામ્. હણવું. સ્રેમતિ હણેછે.

धातुसंग્રह.

૧૯૯

સિવ્, (उ) प. ४. गतिशोषणयोः. १ ङवुं, अङ्गवुं, सोसावुं. स्वीव्यति काशीम्
काशीने ङयछे. स्वीव्यति जलम् ङल मुक्रयछे.

सु, प. १. गतौ सुतौ च. १ ङवुं, २ अरवुं. १ सुतिः, २ स्ववणम्, ३ प्रस्ववणम्
(अरवु), सुक् (सरवो), स्रोतः (अस् + नदीप्रवाह, २ अरो), स्ववती (नदी),
१ स्ववः, २ प्रस्ववः (अरो).

स्नेह, (ऋ) आ. १. गतौ. ङवुं. स्नेहते ङयछे.

स्त्रै. प. १. पाके. રંધવું. સ્ત્રાયતિ દુગ્ધમ્ દૂધને રંધેછે. સ્ત્રાણઃ (પાકું).

स्वन, (अ) प. १. शब्दे. શબ્દ કરવો. સ્વનતિ શબ્દ કરેછે. સ્વાંતમ્ (મન).

स्वन, (अ. म्) प. १. अवतंसने. શોભવું, દીપવું. સ્વનતિ શોભેછે. જૌ -
સ્વનયતિ શોભાવેછે.

स्वर, उ. १०. आक्षेपे. નિંદવું. સ્વરયતિ-તે નિંદેછે.

स्वर्त्त, (अ) उ. १०. गतौ आतंके च. १ ङवुं, अंगुલंકવું, ડરવું, ખીવું. સ્વર્તય-
તિ-તે ઙયછે-

स्वर्द, (अ) आ. १. आस्वादने. १ આઠવું, ૨ રુઝવું. સ્વર્દતે આઠેછે.

स्वाद, (अ) आ. १. आस्वादने. આઠવું. સ્વાદતે આઠેછે. સ્વાદુઃ (મિષ્ટ).

स्वाद, (अ) उ. १०. आस्वादने- આઠવું, સ્વાદયતિ-તે આઠેછે. સ્વાદુઃ.

स्वृ, प- १. शब्दोपतापयोः. ઉપતાપોરોગઃ ૧ શબ્દ કરવો, ૨ પીડવું. સ્વરતિ શબ્દ
કરેછે. સ્વરઃ, સ્વર્ગઃ, અનુસ્વારઃ.

हट्, (अ) प. १. दीप्तौ. દીપવું. હટતિ દીપેછે. હાટકમ્ (મુવર્ણ), હટ્ટઃ=
હાટ.

हट्, (अ) प. १. घृतिशठत्वयोः. બલાત્કારે કીલબંધને ચ. ૧ ઠૂંધવું, હડધું,
૨ શઠપાથું કરવું, ૩ બલાત્કાર કરવો, ૪ ખીલોરોપવો-ધાલવો. હટતિ
હડેછે. હઠઃ.

हट्, (अ) आ. १. पुरीषोत्सर्गैः. મહાવિસર્જન કરવો, હગવું. હટતે હગેછે.

हन्, (अ) प. २. हिंसागत्योः. ૧ હણવું. ૨ ઙવું. હંતિ હણેછે. હનનમ્.

હત્યા, બ્રહ્મહત્યા, બ્રહ્મહા, મૂળહા, વૃત્તહા, ઉદ્ધતઃ (અવિનીત), વિઘ્નઃ (અંત-
રાધ), પરિઘઃ (ગદા), જઘનમ્ (સ્ત્રીનો ધગડો), ઘારઃ (બયાનક), હાનિઃ (આ-
ધુધ), ૧ પ્રઘણઃ, ૨ પ્રઘાણઃ (આરણ્યનો આગલ્યો ભાગ), ઘાત્યઃ. ક્રેશાપહઃ પુત્રઃ,
તમોપહઃ સૂર્યઃ, કુમારઘાતો, શીર્ષઘાતો, પિત્તઘ્ન ઘૃતમ્, વાતઘ્ન તૈલમ્.

૨૦૦

ધાતુસંગ્રહ.

હમ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. હમ્મતિ જાયછે.

હય, (અ) પ. ૧. ગતૌ. જવું. હયતિ જાયછે. હયઃ (ખોડા), હયા (ખોડી).

હર્ય, (અ) પ. ૧. ગતિકાંત્યોઃ ૧ જવું, ૨ ઈચ્છવું, ૩ શોભવું, પ્રકાશવું.
હર્યતિ જાયછે ઇ૦.

હલ્, (અ) પ. ૧. વિલેખને. વિલેખનં કર્ષણમ્. બેદવું, બેડવું. હલતિ બેડેછે.
હલમ્, હાલાહલમ્ (વિપ), હલિઃ (ખોડુંદહ, સાંતિડું), હાલા (સુશ),
હાલઃ (શાલવાહન રાખ).

હલ્, (અ) પ. ૧. ભ્રમણે. હાલવું, ડાલવું. હલતિ હાલેછે. હલતિ =
હલ્લહ = હાલે. હલ્લકમ્ (રાત્રી કમલ).

હસ, (એ) પ. ૧. હસને. હસવું. હસતિ હસેછે. હસતિ = હસદ = હસે.
૧ હાસ; ૨ હસનમ્, ૩ હાસ્યમ્ (હસવું), હસ્ત; હસમ્ (દિન), સહસ્રમ્
(હજાર), હસિતમ્ (વિકસિત).

હા, (ઓ. ક) પ. ૩. ત્યાગે. તજવું. જહાતિ તજેછે. હાનિઃ (ત્યાગ),
હેયમ્ (ત્યાગ્ય), હીનઃ (રહિત), હાયનઃ (વધ), કલહઃ, હ્યઃ (સ્ + અ. ગત-
દિન), જાહકઃ (શ્રીળા, કાઠાવાળા ચોપળા).

હા, (ઓ. ઙ) આ. ૩. ગતૌ. જવું. જિહીતે જાયછે.

હિ. પ. ૫. ગતૌ વૃદ્ધૌ ચ. ૧ જવું, ૨ વધવું. હિનોતિ જાયછે. પ્રહિનોતિ
પ્રેરેછે. પ્રહિતઃ (પ્રેરિત), હિમમ્ (બરફ), હેમ (અન્ + સુવર્ણ), હેતુઃ (કારણ),
હિંગ્ = હિંગ. હેરિકઃ = હેરિયો. ૧ હિંગુલઃ, ૨ હિંગુલકઃ = હિંગણાક. હેતિઃ
(જવાબ).

હિક્, (અ) ડ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો. હિક્તે અસ્પષ્ટ
શબ્દ કરેછે. હિક્કા = હીક.

હિક્, (અ) આ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણવું. હિક્કયતે હણેછે. હિક્કા = શીક.

હિટ્, (અ) પ. ૧. આક્રોશે. નિંદવું ગાળ દેવી. હેઠતિ નિંદેછે. હેઠિતઃ
(નિંદિત).

હિટ્, (અ) પ. ૯. ભૂતપ્રાદુર્ભાવે. ભૂતપ્રાદુર્ભાવોઽતિક્રાંતોઽપત્તિઃ. ઉપજી જવું,
ઉપજી થઈ રહેવી. હિટ્ણાતિ ઉપજી રહેછે.

ધાતુસંગ્રહ.

૨૦૧

હિડ, (ક) પ. ૧. ગત્યનાદરયોઃ ૧ જ્યુ. ૨ અનાદરયુ. હિડતે જાયછે ૬૦.
હિડતે = હિડત = હિડે. હિડનમ્, હિડનઃ. હિડિતઃ = હિડિઓ = હિડિઓ.
હિડિઃ (સત્રિયે રખવાળ).

હિલ, (અ) પ. ૬. ભાવકરણે. અભિપ્રાય પ્રકરણે. હિલતિ અભિપ્રાય પ્રકરણે. હેલા (મૈથુનેઝાથી સમીરવિકાર કરવો).

હિવ્, (ક) પ. ૧. પ્રીણનાર્થઃ. તૃપ કરવું. હિન્વતિ તૃપ કરેછે.

હિક્, (અ) આ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણ્યુ. હિકયતે હણેછે.

હિસ્, (ક) પ. ૭. હિંસાયામ્. હણ્યુ. હિનસિત હણેછે. હિંસા, હિંસનમ્, હિંસઃ, હિંસકઃ, હિંસિતઃ, હિંસાનઃ (વાધ). હિંહઃ.

હિસ, (ક) ડ. ૧૦. હિંસાયામ્. હણ્યુ. હિંસયતિ-તે, હિંસતિ હણેછે.
હિંસા, હિંસકઃ.

હુ, પ. ૩. દાનાદનયોઃ આદાને પ્રીણને ચ. દાનમત્ર હવિઃપ્રક્ષેપઃ. અદનં ભક્ષણમ્.
૧ હેમયુ, ૨ જમયુ, આયુ, ૩ લેયુ, યયુ. ૪ તૃપ કરવું. જુહોતિ હેમેછે.
હોતા (ઋ+હેમનાર), હવનમ્, ૧ હોમઃ, ૨ આહુતિઃ (દેવયસ), હવ્યમ્
(દેવને દેવાનું), હવઃ, હોત્રમ્, હવિઃ (ષ્+પુરોડશાદિ), આહાવઃ (હવાગે).

હુડ, (ક) આ. ૧. વરણે હરણે ચ. ૧ વરયુ, સ્વીકારયુ, ૨ હરયુ, લેયુ, હુંડતે સ્વીકારેછે.

હુડ, (ક) આ. ૧. સંઘાતે. ઐકટું કરવું, ઐકત્ર કરવું. હુંડતે ઐકટું કરેછે.
હુંડમ્, હુંડઃ (સપ્), ૧ હુંડા ૨ હુંડિકા ૩ હુંડિઃ (પિડિત ભાત).

હુડ, (અ) પ. ૬. સંઘાતે નિમજ્જને ચ. ઐકટું કરવું, ઐકત્ર કરવું. ૨ ન્હાવું, ડ્યક્ટું આવું. હુંડતિ ધાન્યમ્ દાણા ઐકટા કરેછે. હુડઃ (મિષ).

હુડ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જ્યુ. હોડતિ જાયછે. હોડા (હોડી).

હુર્છ, (આ) પ. ૧. કૌટિલ્યે. કૌટિલ્યમપસરણમ્. ૧ વાંકું ચાલવું, કુટિલતા કરવી, ૨ ઓસરવું. હૂર્છતિ કુટિલતા કરેછે. હૂર્છનમ્ (કૌટિલ્ય).

હુલ્, (અ) પ. ૧. ગતૌ હિંસાસંવરણયોશ્વ. ૧ જ્યુ, ૨ હણ્યુ. ૩ ઝાણાડવું, છાવું. હોલતિ જાયછે. હોલતિ = હોલદ = હોલે. હુલુઃ (મિષ).

હૂડ, (ઋ) પ. ૧. ગતૌ. જ્યુ. હૂડતિ જાયછે.

૨૦૨

ધાતુસંગ્રહ.

હ, (ઞ) ડ. ૧. હરેણ. હરણં પ્રાપ્ત્ય સ્વીકારસ્તેયં નાશનં ચ. ૧ પમાડવું, ઘેરીજવું
 ૨ સ્વીકારવું, ૩ ચોરવું, ૪ હણવું, નાશ કરવું. હરતિ—તે મારમ્ પ્રાપ્ત્યતી-
 ત્વર્થઃ ખારને પમાડેછે. હરતિ—તે અંશમ્ સ્વીકરોતીત્વર્થઃ ભાગને સ્વીકારેછે.
 હરતિ—તે સ્વર્ણમ્ ચોરયતીત્વર્થઃ સોનું ચોરેછે. હરતિ—તે ચોરમ્ નાશયતી-
 ત્વર્થઃ ચોરને હણેછે. હારઃ (માલા) પ્રહારઃ (આપટ), અવહારઃ (મગર), નિર્હારઃ
 (હગણ), વિહારઃ (૧ રમત, ૨ ખોદ સાધુનો મઠ), આહારઃ (જમણ), ઉદ્ધારઃ
 (ઊંચું કરવું), પ્રતિહારઃ (૧ દ્વાર, ૨ દ્વારપાલો), ઉપહારઃ (અધ્યપ બક્ષય), અગ્ર-
 હારઃ (બક્ષણ). વ્યાહારઃ (ભાષણ), સંહારઃ (નાશ), પરિહારઃ (સમાધાન), હરઃ
 (શિવ), અસ્થિહરઃ (કૂતરો), મનોહરઃ (સુંદર), નાથહરિઃ (પશુ), દૃતિહરિઃ
 (ડબગર), મારહારઃ (મારવાહ), ગુપ્તહારઃ (વિદ્યાધર), હરેણઃ (ગંધર્વ),
 હરિત્ (દિશા), હરિમા (અત્ + મૃત્યુ), પ્રહરઃ = પહરો = પહર. વ્યવહારઃ (વિ-
 વાહ), ૧ લહરિઃ, ૨ લહરી (તરંગ), હર્મ્યમ્ (ધનિગૃહ), હરણમ્, પ્રહરણમ્,
 વિહરણમ્.

હ, પ. ૩. (વૈ) પ્રસદ્યકરણે. બલાત્કારે કરવું. જિહત્તિ બલાત્કાર કરેછે.

હળી, (ઙ) આ. ૧૧. રોષણે લજ્ઞાયાં ચ. ૧ રીસાવું, રીસ કરવી, ૨ લાજવું.
 હળીયતે રીસાયછે.

હણ, (ઙ) પ. ૧. અલીકે. અલીકં મિથ્યા. મિથ્યા કરવું, ખોટું કરવું, હર્ષતિ
 જલઃ સાધું અલ સાધુને ખોટો કરેછે. હણઃ (મિથ્યાકૃત), હર્ણલઃ (કામી).

હણ, (અ) પ. ૪. તુષ્ટી. હરખવું, સંતુષ્ટ થવું. હણ્યતિ હરખેછે. હર્ષઃ = હરખો
 હરખ. હણ્યા—હર્ષિતાઃ કેશાઃ (કેશ હરખ્યા). હણ્યાનિ—હર્ષિતાનિ લોમાનિ સંવા
 હરખ્યાં. હણ—હર્ષિતઃ છાત્રઃ વિસ્મિત इत्यर्थઃ વિદ્યાર્થી વિસ્મિત થયો. હણઃ
 —હર્ષિતા દંતાઃ પ્રતિહતા इत्यर्थઃ દાંત અખાયા. હર્ણલઃ (કામી), હર્ષયિનુઃ (સ્વ-
 જન).

હેટ, (અ) પ. ૧. વિવાધાયામ્. પીડવું, પીડ કરવી. હેટતિ પીડેછે.

હેટ, (અ) આ. ૧. વિવાધાયામ્. પીડવું, પીડ કરવી. હેટતે શત્રુમ્ રાત્રુને પીડેછે.
 વિહેટના (રાત્રી).

હેટ, (અ) પ. ૯. મૂતપ્રાદુર્ભાવે. મૂતપ્રાદુર્ભાવો ડતિક્રાંતોત્પત્તિઃ. ઊપજવું, ઊપજ થ-
 ય રહેવી. હેટનાતિ ઊપજ રહેછે.

धातुસંગ્રહ.

૨૦૩

હેહ, (ક્ર) આ. ૧. અનાદરે. અનાદરવું, અનાદર કર્યો. હેહતે અનાદર કરેછે.

હેહ, (અ. મ) પ. ૧. વેષ્ટને. વિંટવું. હેહતિ વિંટેછે. જો-હેહયતિ વિંટવેછે.

હેષ, (ક્ર) આ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અયમશ્વશબ્દે. ધોડાનું હણહણવું. હેષતિ ધોટઃ ધોડે હણહણેછે. ૧ હેષિતમ્, ૨ હેષા (અશ્વશબ્દ).

હોહ, (ક્ર) પ. ૧. ગતૌ. જવું. હોહતિ જાયછે. હોહા (હોડી).

હોહ, (ક્ર) આ. ૧. અનાદરે. અનાદરવું, ધિક્કારવું. હોહતે ધિક્કારેછે. હોહા (હોડી).

નુ, (ઙ) આ. ૨. અપનયને. અપનયનમપલાયઃ. ગોપવું. સંતાડવું, છુપાવવું. નુતે દોષમ્ દોષ ઠાંકેછે. કિં નુતે શું સંતાડેછે. ૧ અપન્હવઃ, ૨ નિન્હવઃ (સંતાડવું).

હાલ, (અ. મ) પ. ૧. ચલને. હાલવું, ચાલવું. હાલતિ હાલેછે. જો - હાલયતિ.

ઢગ, (ઁ. મ) પ. ૧. સંવરણે. સંવરણમચ્છાદનમ્. છાવું, ઓછાડવું, ઢાંકવું. ઢગતિ છાયછે. જો - ઢગયતિ ઢાંકવેછે.

ઢસ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કર્યો. ઢસતિ શબ્દ કરેછે. ઢસઃ, ઢસિતઃ.

ઢાદ, (અ) આ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અવ્યક્તઃ અપરિસ્ફુટવર્ણઃ. સ્પષ્ટ નબોલવું, અસ્પષ્ટ-અપ્રકટ બોલવું. ઢાદતે અસ્પષ્ટ શબ્દ બોલેછે. ૧ ઢાદઃ, ૨ નિઢાદઃ, (ધનિ), ઢદઃ (ધરો).

ઢી, પ. ૩. લઙ્ઞાયામ્. લાજવું. જિઢેતિ લાજેછે. ઢીઃ (લાજ), ઢીકઃ (સલજ).

ઢીછ, (અ) પ. ૧. લઙ્ઞાયામ્. લાજવું. ઢીછતિ લાજેછે.

ઢેષ, (ક્ર) આ. ૧. અવ્યક્તે શબ્દે. અયમશ્વશબ્દે. ધોડાનું હણહણવું. ઢેષતે ધોટઃ ધોડે હણહણેછે. ઢેષા (અશ્વશબ્દ).

હાહ, (ઁ. મ) પ. ૧. સંવરણે. સંવરણમચ્છાદનમ્. છાવું, ઓછાડવું, ઢાંકવું. હાહતિ છાયછે.

હાષ, (અ) ડ. ૧૦. વ્યક્તાર્થો વાચિ. સ્પષ્ટ - સ્ફુટ વાણી બોલવી. હાષય-તિ - તે સ્ફુટ વાણી બોલેછે.

હહસ, (અ) પ. ૧. શબ્દે. શબ્દ કર્યો. હહસતિ શબ્દ કરેછે.

૨૦૪

ધાતુસંગ્રહ.

લ્હાદ, (ઈ) આ ૧. અવ્યક્તે શબ્દે સુલે ચ. ૧ અસ્પષ્ટ-અસ્પૃષ્ટ શબ્દ કરવો; ૨ સુખ કરવું. લ્હાદતે અસ્પૃષ્ટ શબ્દ કરેછે. લ્હાદ: (૧ અસ્પષ્ટ શબ્દ, ૨ સુખ), આલ્હાદ: (આનંદ), પ્રલ્હાદ: (હરિભક્ત દેવ).
 વ્હલ, (અ. મ્) પ. ૧. ચલને. ચાલવું, હાલવું. વ્હલતિ હાલેછે. જૌ - વ્હલયતિ હાલવેછે. વિવ્હલ: (કાયર).

વ્હ, પ. ૧. કૌટિલ્યે. વાંકું ચાલવું. વ્હરતિ ચલ: અલ વાંકો ચાલેછે. ઉપવ્હરમ્ (ચ્ચિકાંત).

વ્હ, (જ્) ડ. ૧. સર્દારીયાં શબ્દે ચ. ૧ જિતવા હચ્છવું, સ્પર્ધા કરવી. ૨ શબ્દ કરવો, બોલવું. વ્હયતિ - તે સ્પર્ધા કરેછે. આવ્હયતે મલ્હો મલ્હમ્ મલ્હ મલ્હને જિતવા હચ્છે. આવ્હયતે પિતા પુત્રમ્ પિતા પુત્રને સાદ કરેછે. ૧ હવ; ૨ આવ્હાનમ્ (સાદકરવું), ૧ આવ્હા, ૨ આવ્હય: (સંસાર), આહવ: (ધુક્), સમાવ્હય: (પ્રાણિયત), ઉપવ્હરમ્ (૧ સંધિ, ૨ ચ્ચિકાંત), "આહૂયંતે પાનાય ગાવો યસ્મિન્" ૧ આહાવ; ૨ આહાવક: = આહાવડો = હવાડો, (નવાણુ).

શ્લોક.

શ્રીટીલરસહાયેન વ્રજલલેન ધોમતા ॥

અમ્મદાવાદનગરે રચિતો ધાતુસંગ્રહ: ॥ ૧ ॥

સમાપ્ત:

